

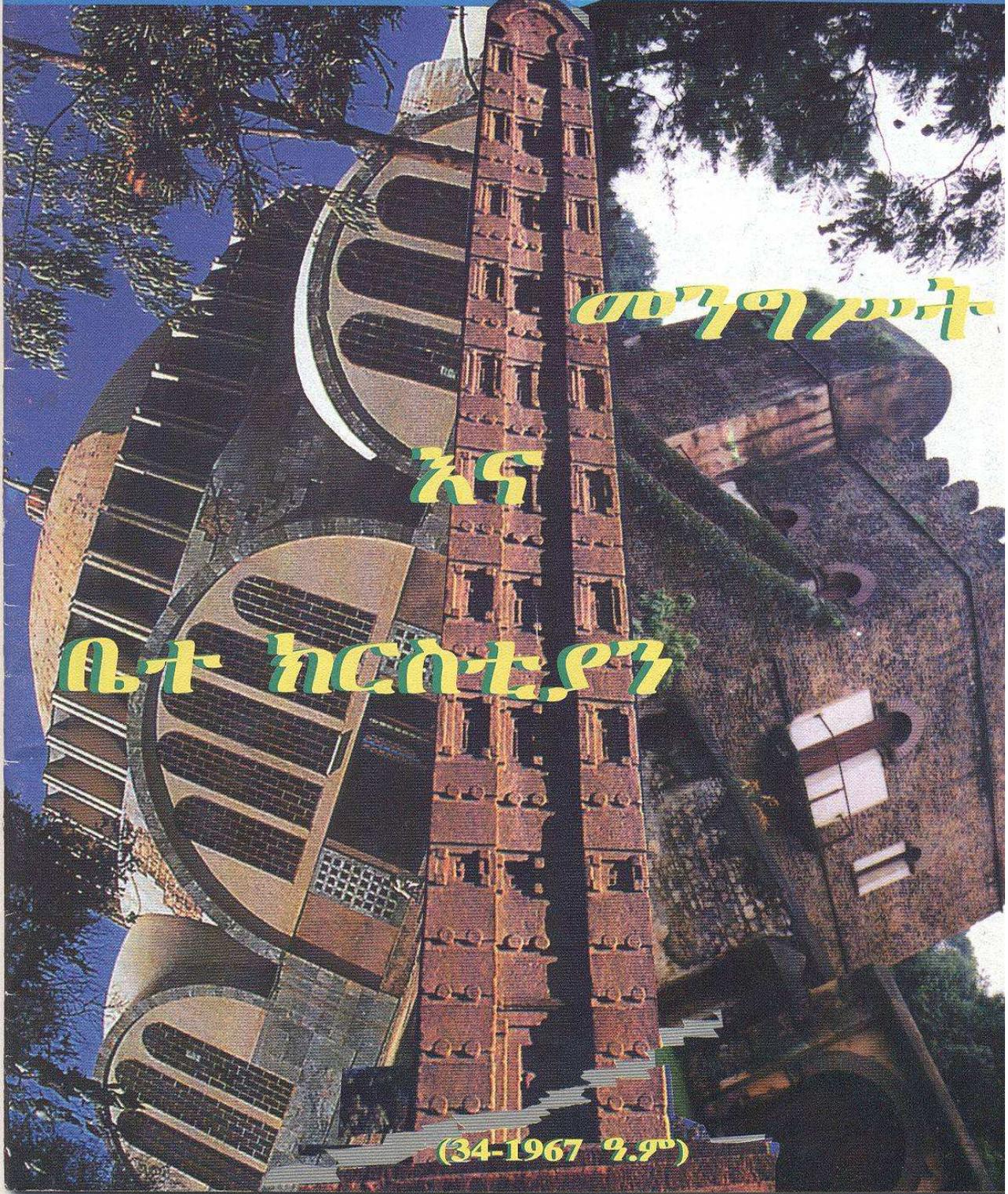
ሐመር

ሐመር ፲፪ኛ ዓመት ቁጥር ፮

ዘኦርቶዶክስ ተዋሕዶ

ኅዳር-ታኅሣሥ ፲፱፻፺፭ ዓ.ም

መንግሥት

እና

ቤተ ክርስቲያን

(34-1967 ዓ.ም)

በአንባቢያን ለአንባቢያን

ትምህርተ ወንጌል ለከተማው ብቻ ...

የቤተ ክርስቲያን ታሪክ እንደ ሚያሰ ተምረን መምህራንና ሊቃውንት የእግዚአብሔርን ቃል ሲያስተምሩ ከተማና ገጠርን እያሚረጡ አልነበረም። ዛሬ ከዋናው አውራ ጎዳና አጠገብ ወይም ከተማ ውስጥ የልተተክሎች አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን የሰበካዎች ምእመናን ትምህርተ ወንጌልን የሚያገኙበት ሁኔታ እየተቆየመ የመጣ ይመስለኛል። አጸራር ቤተ ክርስቲያን በከተማው የሰበካተ ወንጌል ትጋትና የምእመናን ጎብካቤት አፍሪካውና ተቆይቶ ወደ ገጠሩ እየገቡ ከትመውበታል። በዚያም በእንድ እምነትና ባህል ተሳታፊ የኖረውን ምእመናን እያለዩት ይገኛሉ። ከትምህርተ ወንጌል መሰረቶች አኳያ ዘላቂ ዕቅድ ካልተያዘ በቀር የገጠሩን ኦርቶዶክሳዊ ምእመናን ቀስ በቀስ እንዳናጣ አሰጋሪ።

ምሥራቅ አቦነህ ቦታ ጅራ

ላይተን ብናውቅ

በተለያዩ አጥቢያ አብያተ ክርስቲያናት በተደጋጋሚ እንዳየሁት ወደ ቅጽፍ ሲገባና ከቅጽፍ ሲወጣ ያለው ግሬያና ትርምስ አስቸጋሪ ነው። በመግቢያና በመውጫ በርኞች ላይተን መጠቀም ይኖርብናል። ለዚህም የመግቢያና የመውጫ በርኞች በግልጽ ተለይተው ቢታወቁ ምእመናን ለብዙ አደጋ ከመለጋጥ ይድናሉ። በተለይ በበጎ ላት ቀናትና ከሠርክ ጉባኤያት በኋላ ከግሬያና ትርምስ «ተጠቃሚ እንሆናለን» የሚሉትን ለመከላከል ያስችላል። በሌላ በኩል በቅጽፍ ግቢው የተለያዩ ሥፍራዎች ምእመናን እንደ የጾታችን የምንጸልይበትን የምንቆምበትንና የምንቀመጥበትን ቦታ ላይተን ማወቅ አለብን። ከዋናው መግቢያ በር ጀምሮ በግቢው ውስጥ ሰዎች ሊተላለፉባቸው በሚችሉባቸው መንገዶች በግንባር መሬት ላይ ወድቆ መሰለም፣ ቆዳ መጸለይ ወይም ሻማና ጣፍ ማብራት ወዘተ አገባብ አይመስለንምና ቢታረም መልካም ነው።

ፈቃዱ መሉኑህ አዲስ አበባ

ተስፋ እንደ መቁረጥ የከፋ ኃጢአት የለም

የኃጢአት መጨረሻው ሞት ሲኾን ዋይማኖት ተስፋ መቁረጥ ነው። የፍላጎታችን ክብደት ኃጢአት እንድንሠራ ይገፋፋናል። ዲያብሎስም በመጀመሪያ ልንሠራ ያልወደድነውን ኃጢአት እንድንሠራ ያደፋፍረናል። ኃጢአቱን ከሠራን በኋላ ደግሞ የሠራነው ኃጢአት እጅግ ከባድ እንደ ሆነና ንስሐ ብንገባ እንኳ ይቅር እንደ ሆነን ማገልገል አድርጎ ያሳየናል። እኛ ግን ተስፋ መቁረጥ የለብንም። ብንወድቅ እንነሳለን። ተስፋችን እግዚአብሔር ነውና። መዝ.33፥7።

ዲ/ን ጋሻሁን ወ/ሚካኤል ምዕ.ሸዋ- ባኮ

እውነቱን እንናገር

በሐመር መጽሔት 13ኛ ዓመት ቁጥር አምስት ከአንባቢያን ለአንባቢያን ዓምድ ላይ ከምርጫ - 97 ጋር በተያያዘ በተፈጠረው ችግር «ስለ ሀገር ግዝንና መጻሕፍ ይገባል» በሚል ርእስ ወንድማችን ባስተላለፉልን መልእክት፡ - «እግዚአብሔር ለሁሉም እውነተኛ ገልጦ መተማመንን እንዲሰጥልን መጸለይ ቤተ ክርስቲያን ተቀባይነት ያለው የማቀራረብ ተቋማዊ ሚናዋን መጫወት እንዳለባት» አመልክተዋል። ተገቢና ትክክለኛ መልእክት ነው። ቤተ ክርስቲያን ተቋማዊ ሚናዋን መጫወት ያለባት ግን እውነትን ወደ ጎን በማድረግና በወገናዊነት መሆን የለበትም። ለሁሉ መጸለይ ታላቅ ሐላፊነትም ሲሆን እንደ ተቋም ግን እውነትን በግልጽ መናገር አለባት፤ እውነት እግዚአብሔር ነውና። እግዚአብሔር ኢትዮጵያን ይባርክ።

ቸርነት ዘውዴ ባሌ-ጊጌር

መዘበቻ እንዳንሆን

በጨንቻ ወረዳ የከተማዋን አምስት ቀበሌዎች ጨምሮ በአጠቃላይ 50 ቀበሌዎች ይገኛሉ። በእነዚህ ቀበሌዎች ደግሞ በቅርቡ ቅዳሴ ቤታቸው ተከብሮ አገልግሎት ከሚጀምሩት አብያተ ክርስቲያናት ጋር ተደምሮ 40 ያህል አብያተ ክርስቲያናት ይኖራሉ። ወደፊትም እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የሚታነጹ ይኖራሉ። እኔን የሚያሳስቦኝ ግን አብያተ ክርስቲያናቱ በቁጥር የመጣታቸውን ያህል አገልጋይ ካህናት ያልተሟላላቸው፣ በወር አንድ ቀን ብቻ የሚቀድሱባቸው ናቸው። ይህም በምእመናን ላይ የሚያመጣው ጉዳት እንደ ተጠበቀ ሽግግር የመናፍቃኑ መዘባበቻ አድርጎናል። ስለዚህ በ50 ቀበሌዎች የግድ አንዳንድ ሕንፃ ቤተ ክርስቲያን ከመትከል ይልቅ ቀድሞ የነበረንን እንደ ሚገባ ብንይዝ፣ ለመጨመር ካስፈለገ ደግሞ በቅድሚያ ተዘጋጅተንበት ቢሆን መልካም ነው።

ዲ.ን ደረጃ ግርማ ዶርሜ ደብረ ሲና ቅድስት ኪዳነ ምኅረት ቤተ ክርስቲያን ሰንበት ት/ቤት

አዲስ መጽሐፍ ሕብረ ብዙ

ርዕስ ጉዳይ:-

- ⇒ አዋልድ መጻሕፍትና የቤተ ክርስቲያን ጸሎታት መጽሐፍ ቅዱሳውን ናቸው፤ ከመሠረታዊው የክርስትና ትምህርት ጋርም የተስማሙ ናቸው።
- ⇒ የኢትዮጵያውያን ቅዱሳን ታሪክ

(በተለይ ለአብነት ተማሪዎች የተዘጋጀ)

አዘጋጅ:- ብዙ-ዕ አቡነ ቂርሎስ

የሰሜን ወሎና ዋግ ሕምራ አህጉረ ስብከት ሊቀ ጳጳስ

አከፋፋይ:- በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን በሰንበት ት/ቤቶች ማደራጃ መምሪያ ማገበረ ቅዱሳን

ስልክ:- 011-122-86-01
011-213-81-30

E-mail: MK_distribution@yahoo.com

የሐመር መጽሔትና የሰምዐ ጽድቅ ጋዜጣ ደንበኛ ይሁኑ	ሰምዐ ጽድቅ ጋዜጣ		ሐመር መጽሔት	
	የ6 እትም	12 እትም	የ6 እትም	12 እትም
ለአዲስ አበባ	12.00	24.00	25.00	50.00
ለከፍለ ሀገር	12.00	24.00	25.00	50.00
ከፍሪታ	9 ዶላር	18 ዶላር	12 ዶላር	24 ዶላር
አውሮፓና መካከለኛው ምሥራቅ	12 ዶላር	24 ዶላር	15 ዶላር	30 ዶላር
አሜሪካና ሩቅ ምሥራቅ	15 ዶላር	30 ዶላር	18 ዶላር	36 ዶላር

ለማገበረ ቅዱሳን ልማት ተቋማት፣ የባንክ ሂሳብ ቁጥር 81164 ሥላሴ ቅርንጫፍ Mahibere kidusan Lemate Tequamart አድራጃዎንና የክፍለ-ባንክ ደረሰኝ ኮፒ በመልክት ማጥን ቁጥር 80078 ይላኩልን ወይም በ E-mail Mk_distribution@yahoo.com

« የሕዝብ ዕድገት፣ አንድነት፣ ሰላምና ፍቅር በእጃችን ነው። »

«ቤተ ክርስቲያናችን ድካ ማን ስት ብሎ መናገር ኃጢአት ነው። ቤተ ክርስቲያናችን ለማያወ ሀብት ብቻ ሳይሆን ምድራዊ ሀብትም ተግልቶታል። ቤተ ክርስቲያናችን የሰላም ሀብት ነው። የሰላም ሀብት ካለ ተጠያቂዎቹ እኛው ነን። በእኛ ላይ ገደብ ባለው ሁኔታ ለቤተ ክርስቲያናችን ድካ አይደለችም። ታሪካዊት የሆነችው ቤተ ክርስቲያናችን በየጊዜው ታሪክ እየሠራች ነው። ነገር ግን የእኔና የእናንተ ጽኑ እምነት ያስፈልጋል። በሌላ በኩልም እኛ የሌላ መሣሪያ መሆን የለብንም። የሕዝብ ዕድገት፣ አንድነት፣ ሰላምና ፍቅር በእጃችን ነው። የክርስቲያን ወታደሮች መሆን ያስፈልጋል። ከዚያ ውጭ የሚደረገው እንቅስቃሴ ሁሉ ከቤተ ክርስቲያናችን ዓላማ ውጭ ነው። ...»

/ከብዕሩ ወቅጥ አሁን የሕዝብ ጥቅርቅርቅ ርዕሰ ሊቃና ላላት ስለትቶቶ ሊቀ ላላዕ ዘላለም ወወወደ ዘመንገረ ተክል ሃይማኖት በ24ኛው መንገር ጥቅርቅርቅ አጠቃላይ ሰበካ መንፈሳዊ ጥላካ ጎሳ በራሱ የተወለደ።

«ቤተ ክርስቲያን የምታገኝ ናት»

«ቅዱሳን ሐዋርያት በመጀመሪያ ብዙ የታገሉት እስራኤልንና አሕዛብን ለማግኘት ነው። ቤተ ክርስቲያን የምታገኝ ናት፣ ሕዝብንና ሕዝብን የምታዋህድ አንድ የምታደርግ ናት። ስለዚህ ነው የእርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያናችን የኢትዮጵያን ሕዝብ አንድ ሕዝብ ያደረገችው። አሁን የኢትዮጵያ ሕዝብ አንድ ሕዝብ ነው፣ ምንም ብትሉ ምንም ብትሉ የማይከፈል ሕዝብ ነው። ደኅና አድርጋ መሥርታለች ቤተ ክርስቲያን። የአባቶቻችን ነፍስ ይማርና ደኅና አድርገው መሥርተውት አንድ ሆኗል። ይኼን እንዲታደርሱ ነው ቤተ ክርስቲያን አሁን የምታስተምረው፣ በየጊዜው የምትሰበሰቡ ይህን ለማስተማር ነው።

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ስለ ኢትዮጵያ አንድነት ብቻ ሳይሆን በየሃይማኖት በውጭ ሀገርም የምታስተምረው ሕዝብና ሕዝብ እንዲገናኙ እንዲተባበርና እንዲተዘዙ፣ አንድ እንዲሆን፣ መለያ ምልክት እንዲጠፋ ነው። የጌታችንም ትምህርት ይኸው ነበር። ሕዝብንና ሕዝብን አንድ ለማድረግ፣ ሹሉም የብርሃን ልጅ እንዲኾን ነበር የጌታችን ትምህርት። ... እርስ በእርሳችን ብቻ ሳይሆን ደግሞ ከእርሱ ጋርም አንድ እንድንሆን ነው። ከመ ይኩኑ አሐዶ ብነ ከማነ፣ እኛ እርስ በእርሳችን ያለንን አንድነት እንድናጠናክር ከእግዚአብሔር ጋር ደግሞ ያለንን ግንኙነት እንድናጠናክር ነው።»

የሸዋ ሀገረ ሰብከት ሊቀ ላላዕ የነበሩት ብፁዕ አቡነ ገርገርዮስ ካልዕ ካስተማሩት ትምህርት የተወለደ።

«ሕመማችንን የታሰሩትን መጠየቅ

የቤተ ክርስቲያን ተቀዳሚ ተግባር ነው»

«የታሰሩትን በመጠየቅና በመሳብኘት በኩል ቀሳውስትና ጳጳሳት ብቻ ሳይሆኑ ምእመናን ሁሉ ለዚህ በጎ አመለካከት እንዲኖራቸው ያስፈልጋል። ጌታችን መድኃኒታችን ያስተማረን ይህን ነው። ራሱ ወደዚህ ዓለም የመጣው እኛን ከእርስ ለመፍታትና ነጻነትን ለመስበክ ስለሆነ ዓርማችን ሊኾን የሚገባው ይኸው ነው። ... ቤተ ክርስቲያንን ከሐዘንተኞች ጋር፣ ከእስረኞች ጋር ነው ገዛዋ። በእስር ቤት ያለ ሰው፣ ሰው ይናፍቀዋል። እስረኞች ሰው ሲጠይቃቸው ትልቅ ደስታ ይሰጣቸዋል። መታሰር ቀላል ነገር አይደለም። ለዚህ ነው ሕመማችንን የታሰሩትን መጠየቅ የቤተ ክርስቲያን ተቀዳሚ ተግባር ነው የምንለው። ... ይኼ ነው የእግዚአብሔር ተከታታይነታችን መታወቂያ። እርሱ ለታሰሩትና ለተጎዱት አይደለም እንዴ የመጣው? በመስቀል የተሰቀለው ለማን ነው? እኛም የእርሱ ተከታታይ ከሆን ይህን ማንዳላረቅ አለብን?»

/ከየካቲት 9 ቀን 1968 ዓ.ም - መስከረም 1 ቀን 1975 ዓ.ም ድረስ ለሰባት ዓመታት በደርግ ታሰረው የነበሩት ብፁዕ አቡነ ሳባዎስ ከተናገሩት የተወለደ።

ዋና አዘጋጅ - ዲ/ን መርሻ አለኸን
 ም/ዋና አዘጋጅ - አለ-ላ ጥላሁን
 ከፍተኛ ሪፖርተር - መ/ር ኃይለ ማርያም ላቀው
 ኮምፒዩተር ዲዛይን - ወይንሽት ወጌ
 ኮምፒዩተር ጸሐፊዎች - ፍቅርተ ኃይሌ
 - ጸዳሱ ሀንዲላ

ስልክ: 011-155-63-28
 E-mail: eoc-m-kidusan@ethionet.et
 ፖስታ 80078
 አዲስ አበባ

«ማኅበረ ቅዱሳን»

እግዚአብሔር ያከበራቸው የነቢያት፣የሐዋርያት፣የጳጳሮችን የሰማዕታት በአጠቃላይ የቅዱሳን ገድል፣ትሩፋትና አማላጅነት የሚከከርበት በመሆኑ ይህን ስያሜውን አግኝቷል።

ሐመር
 ፲፫ኛ ዓመት ቁጥር ፮
 ገዳር/ታኅሣሥ ፲፱፻፺፰ ዓ.ም.

ዲዘት

የማኅበሩ መሰረት

- በችግርና በፊትና ወቅት ከቤተ ክርስቲያን ብዙ ይጠበቃል.....፪
- ደብዳቤዎች፫
- ከሰሞኑ በረከት
- ምድረ ፍልስፍና በገና ዋይማኖት.....፮
- ትምህርት ሃይማኖት
- ሰባቱ ኪዳናት.....፱
- ነገረ ድኅነት በመጽሐፈ ቅዱስ.....፳
- መንግሥትና ቤተ ክርስቲያን በኢትዮጵያ.....፲
- / ከ34 - 1967 ዓ.ም./
- ኪነ ጥበብ
- ከሞት ባሻገር፳፭
- ስክትተውቃችሁ
- አቡነ ዮሐንስና ከሞቴ ብርሃን.....፳፰
- ልደተ ስምዖን.....፴
- ቤተ ክርስቲያን ሰው
- ሐዋርያቱን በኢትዮጵያ እንዴታ?.....፴፪
- ሐመረ ሕይወት
- መንፈሳዊ የምክክር አገልግሎት፴፭

በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን የሰንበት ትምህርት ቤቶች ማድረግ መምሪያ በማኅበረ ቅዱሳን የኅትመት ዝግጅት ማስተባበርና ክፍል የሚዘጋጅ ትምህርታዊ መጽሔት።

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያንን ትምህርተ ሃይማኖት፣ ሥርዓተ እምነትና ክርስቲያናዊ ትውፊት ጠብቆ የሚወጣ።

የማኅበሩ መሰረት

በስመ አብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ።

ባለፉኛው ጥቅምት ወር 1998 ዓ.ም ማገባደጃ በሀገራችን በተፈጠረው አሳዛኝ ክሥተት የሲቪሎችም የጸጥታ አስከባሪዎችም ሕይወት አልፏል። ንብረት ወድሟል። በብዙ ሺ የሚቆጠሩ ሰዎች ታሰረዋል።

የግንቦት 1997 ዓ.ም የክልልና የተወካዮች ምክር ቤት ምርጫን ተከትሎ የተፈጠረው ይህ ክሥተት ከሰው ሕይወትና ከንብረት ጉዳት በተጨማሪ ስጋትና ያለመተማመንን፣ ጠባብነትንና ዘረኝነትን፣ ፍርሃትንና ተስፋ መቀረጥን፣ ወዘተ... በሕዝቡ ውስጥ እንዲነግሥ አድርጓል።

የዚህ መልእክት ዓላማ ስለዚያ አሳዛኝ ክሥተት ትንታኔ መስጠት አይደለም። ነገር ግን ይህን የመሰለው ሁኔታ በሀገር ላይ ሲፈጠር የቤተ ክርስቲያን ሚና ምን መሆን አለበት? የሚለውን አስከትሎ ለማንገሳት ነው እንጂ። የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የ2000 ዘመን ታሪክ፣ ከ20ኛው በላይ አብያተ ክርስቲያናት፣ ከ45 ሚሊዮን በላይ ምእመናን ያሏት ታሪካዊት፣ አንጋፋና ለኢትዮጵያና ለኢትዮጵያውያን ተቆርቋሪና ተጠሪ የሆነች ቤተ ክርስቲያን ናት። በዚህ ሀገር የሚፈጠር ክፉም ሆነ በጎ ነገር በሞናት ተጽዕኖውን ያሳርፍባታል። ደርቡሽ ኢትዮጵያን ሲወር የጎን ደርን አብያተ ክርስቲያናት አጠፋ፣ እንግሊዞች በመቅደላ ውጊያ የቤተ ክርስቲያንን ቅርስ ዘረፉ፣ ጣልያን በአምስት ዓመቱ ወረራ ካህናት ጥቅምን ጸጸላት ገደለ፣ ገዳማቷንና አድባራቷን አቃጠለ፣ ቅርሷን ዘረፈ። በሶማሊያ ጦር ነት ጊዜ አያሌ አብያተ ክርስቲያናት ፈረሱ። ሌላም ሌላም...

የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የሕዝቡን መከራ ተቀብላ በፀረ ቅኝ አገዛዝ ጦርነት ሕዝቡን መርታለች። የዐደዋ ጦርነት ለዚህ ዓይነተኛ ምሳሌ ነው። ሰማዕቱ ብፁዕ አቡነ ጳጥሮስ በፀረ ቅኝ አገዛዝ አቋማቸው ምክንያት በግራዝያኒ ጦር ተሠውተዋል። በኢትዮጵያ በ1965/66 ዓ.ም. እና በ1977 ዓ.ም. ከባድ ድርቅ በደረሰ ጊዜ ሕዝቡን በመመገብ፣ ፅንሰ ማውታንን በማሰባሰብ፣ የጤና ተቋማትን በማቋቋም ታሪክ የማይዘነጋው ታሪክ ሠርታለች።

ይህች ታላቅ ታሪካዊት ባዕል ጸጋ ቤተ ክርስቲያን የዘረጋችው መዋቅር የማይደርስበት መንደርና ጉጥ፣ ወንዝና ተራራ የለም። በዕቅድ ያልያዘችው ኢትዮጵያዊ ብሔር፣ ብሔረሰብ፣ ነገድ፣ ቤተሰብ የለም። በመሆኑም በችግርና በፈተና ወቅት ኢትዮጵያውያን ከቤተ ክርስቲያን ብዙ ይጠብቃሉ።

የቅድመ ምክር አገልግሎት ይጠብቃሉ።
ሁኔታዎች የመጨረሻ ጠርዝ ላይ ደርሰው አላ ስፈላጊ ነገር ከመፈጠሩ በፊት ወደ በጎ ሁኔታ የሚለወጡበትን መንገድ መምራት፣ መምከር፣ ስሕተተኛው ከስሕተቱ እንዲመለስ ማረም፣ የተወጠረው እንዲላላ፣ የከረረው እንዲለዝብ ማስተማርና መገሰጸም ከቤተ ክርስቲያን ይጠበቃል። ሀገር በርእዮተ ዓለም ምክንያት መለያየት ሲገጥማት የርእዮተ ዓለም ልዩነቶችም ወደ ኃይልና እንኳ ሰላንትያ ሲለወጡ ከሁለቱም ርእዮተ ዓለም ውጭ የሆነ፣ ለሁለቱም ቅርብ የሆነ፣ በሁለቱም የሚታመን አካል የሽምግልና ሐሳብ ማቅረብ አለበት። ለዚህ ደግሞ ከኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የተሻለ አካል ማግኘት አይቻልም። በመሆኑም አንተም

ተው፣ አንተም ተው፣ ሁላችሁም ይህን ተው፣ በዚህ ሂደት ብላ ችግር ሮች ከመፈጠራቸው በፊት የእናትነት ተግባርዎን ታከናውን ዘንድ ልጆቹ ይጠብቃሉ።

የማስታረቅ አገልግሎትን ይጠብቃሉ።
በአሁኑ ሰዓት በፖለቲካ ድርጅቶች፣ በንብረተሰብ ልዩ ልዩ ክፍሎች፣ በልዩ ልዩ ብሔረሰቦች፣ በግለሰቦችና በቡድኖች መካከል የመቃቃር፣ የዝምድና መሻከር፣ የቁም በቀል፣ የጠብና የጥላቻ ስሜቶች እየተፈጠሩ ናቸው። ነገሮች በዚህ መልክ መቀጠል የለባቸውም። ፍቅርና አንድነት ታችን፣ የመተባበርና የመተጋገዝ ባህሳችን፣ ችግሮችን ተቻቻሎ የማለፍ ልምዳችን፣ <መወለድ ቋንቋ ነው> የሚለው አመለካከታችን ተመልሶ መምጣት አለበት። ለዚህ ደግሞ የቤተ ክርስቲያን የአስታራቂነት ሚና ወሳኝ ነው። ሰዳግንን ከእግዚአብሔር ሊያስታርቁ የለሙ ቅዱሳን ያለባት ቤተ ክርስቲያን ከላይ የገለጠው ቀላል ነገር አይከብዳትምና።

የማረጋገጥና የማጽናናት አገልግሎትን ይጠብቃሉ።
«ልጆቻችን የት ናቸው?» የሚሉ ወላጆች፣ ንብረት የጠፋባቸው ዜጎች፣ ወዳጅ ዘመድ የሞቱባቸው ወገኖች፣ «ነገ ደግሞ ምን ይመጣ ይሆን?» የሚሉ ግለሰቦች፣ ወዘተ መረጋጋትንና መጽናናትን ይጠብቃሉ። በዚህም በዚያም ሕይወታቸውን ላሉት የፍትሐትና የመታሰቢያ ጸሎት መደረግ አለበት። የሕዝብ ተወካዮች ምክር ቤት ሕይወታቸውን ላሉት ወገኖች የሳሊና ጸሎት አድርጓል። ቤተ ክርስቲያን ደግሞ በተለያዩ አጋጣሚ በሞት ለተለዩት ልጆቹ ጸሎት ፍትሐት ማድረግ አለባት።

በልዩ ልዩ ምክንያቶች የታሰሩ ዜጎች ያለበትን ሁኔታ /በቅርቡ ብፁዕ አቡነ ኢሳይያስ እንዳደረጉት/ በእናትነት በመጎብኘት ለቤተሰብ ማሳወቅ፣ መንግሥት በወቅም አጥረት ሊያሟላቸው ያልቻላቸውን ሁኔታዎች በርዳታ ማሟላት፣ የታሰሩትን መምከር፣ ማስተማርና ማጽናናት፣ የፍርድ ሂደቱ የሚፋጠንበትን ሁኔታም ማመቻቸት ይገባል።

ተመሳሳይ ክሥተት እንዳይደገም መሥራት፣
የመወያየትና ችግሮችን በጠረጴዛ ዙሪያና በሕግ መስመር የመፍታት ባህል እንዲጸብር፣ ነገሮች ከረረው የመጨረሻ ደረጃ ከመድረሳቸው በፊት የሚፈቱበት ነገር እንዲመቻች፣ በግለሰብና በንብረተሰብ ደረጃ ቂምና በቀል ቀርቶ ይቅር ባይነትና መቻቻል እንዲሰፍን ትሠራ ዘንድ ልጆቹ ቤተ ክርስቲያንን ተስፋ ያደርጋሉ።

በየዱራ በየገደሉ፣ በየሞሻው በየፍርክታው የሚገኙ አበው ተግተው እንዲጸልዩ፣ መምህራን ወንጌል ፍቅርና መቻቻ ልን፣ ዕርቅንና ሰላምን ጸንተው እንዲያስተምሩ፣ በሁሉም ዘንድ ፈሪሃ እግዚአብሔር አድርጎ ትዕግሥትና መቻቻ ሰፍኖ፣ ሀገራችን በሰላምና በዕድገት ነጻና ወደፊት ትገሠግሥ ዘንድ ካህናት በየአካባቢያቸው ገባርያን ሰላም ሆነው እንዲሠሩ አደራችን ከፍ ያለ ነው። አምላክ ሰላም መድኃኔ ዓለም፣ ሰላምን፣ ፍቅርንና አንድነቱን ይሰጠን። አሜን።

በችግርና በፈተና ወቅት ከቤተ ክርስቲያን ብዙ ይጠበቃል

የካያ አንድ ዓመት ወጣት ስሆን በጊድኦ ዞን ማረጋገጫ ቤት የዐሥራ አ ራት ዓመት ፍርድኛ ሆኜ ለሰባት ዓመታት በማረጋገጫ ቤቱ ቆይቻለሁ። የቀረኝ ጊዜ አምላክ በሰላም እንዲያስፈጽመኝ በቅዱሳኑ ቃል ኪዳን እማጸኝለሁ። ወድ አዘጋጆች፡- በ13ኛ ዓመት ቁጥር አምስት እትም የወቅታዊ ጉዳዮች ዓምድ «ያለፈው ዘመን ይበቃል» በሚል ርእስ የቀረበው ጽሑፍ ይህ

ነው የማይባል ትምህርትና ምክር ለግ ሆኛል። ርትዕት ሃይማኖትን ከአበው ከሆነ ተምራለሁ። ፍጹም የሆነ መመለስን ከቅዱስ ጳውሎስ ተምራለሁ። ይህን ሁሉ በርጋታ ስረዳው እውነትም በኃጢአትና በበደል የኖር ከብት ያለፈው ዘመን ይበቃኛል።

በሽቦሽ ባሻ ጊድኦ ዞን ማረጋገጫ ቤት

«ምንደኛዎ»

«ምንደኛዎ» በሚል ርእስ በ13ኛ ዓመት ቁጥር አምስት ሐመር መጽሔት እትም ከካ ጥበብ ዓምድ በትዕግሥት ታፈረ የቀረበው አጭር ልቦለድ ራሳችንን እንድንመረምር የሚረዳን ነው። መስተካከል ነበረበት የምለው ነገር አለኝ። ከቅዱስ በኋላ በተሰጠው ትምህርት የ«ምንደኛዎ» የቀድሞ አሠሪ «ምንደኛዎ» አሁን ላለችባቸው አሳዳሪ «ሌባ ናት» ብለው ተናግረው ሄደዋል። ከዚህ ይልቅ «ይህች ሴት ከእኔ ጋር በነበረችበት ወቅት አሠቃይቻታለሁ፤ በድያታለሁ፤ አስታርቄኝ» ብላ ጠይቃለች። አባብለው ቢታረቁ፤ መምህሩም የዘሩት ቃል ፍሬ እንደ አፈራ ቢያሳይ፤ ምክንያቱም ጥልን አስወግዶ መታረቁ ለአንባቢው ትምህርት ስለሚሰጥ ነው።

ጸጋዬ ዘውዴ ወልድያ

ተጨማሪ ቤተ ክርስቲያን ቢታነጻ

በአገራችን በበረሃማኑቱ በሚታወቀው የአፋር ክልል ክርስትና የሚፈለገውን ያህል አልተሰፋፋም። በሀገረ ስብከቱ መንበረ ጽጵስና እንዲሁም በፈንታሌ ወረዳ የምትገኘው የአዋሽ ቅድስት ማርያም ቤተ ክርስቲያን ሰንበት ትምህርት ቤት አባላት እንቅስቃሴ ሊበታታ የሚገባው ነው። ሽኖም ከተማው በጣም እየሰፋ ከመምጣቱ የተነሣ ምእመኑ ባለችው አንዲት አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ስብከተ ወንጌሉን ለመክታተል ካለመቻሉም በላይ ከጊዜ ወደ ጊዜ በርቀቱ ምክንያት ቁጥሩ እየቀነሰ መጥቷል። ስለዚህ ተጨማሪ ቤተ ክርስቲያን በአቅራቢያው ይታነጻ ዘንድ በሚመለከተው አካል ቢታሰብበት።

ታምራት ለገሠ መልካ ወረር

ጎትመቶችን በየቋንቋው

በማኅበረ ቅዱሳን የጎትመት ዝግጅት ማስተባበርያ ክፍል የሚዘጋጁትን የሐመር መጽሔትና ስምዐ ጽድቅ ጋዜጣ እንዲሁም መጻሕፍትን እየተከታተልኩ አነባለሁ። ጎትመቶቹ ከአማርኛ ቋንቋ ውጭ ወደ ብሔረሰብ ቋንቋዎች ተተርጉመው ለመሠራጨት እንዲችሉ

ጥረት ይደረግ። ሁሉንም የሕዝብ ወገን በየቋንቋው ማስተማር፤ ስለ እምነቱ ጠለቅ ያለ ዕውቀት ማስጨበጥ፤ መንፈሳዊ ሕይወቱም የተቃና እንዲሆን ማድረግ ሐዋርያዊነት ነውና። በርቱልን።

አባ ይርጋ ኮሮ ሐገሰ ምዕ. ትግራይ - ፀገዴ ወረዳ

«ደባ» በሚል ርእስ በማኅበረ ቅዱሳን ተዘጋጅቶ በፕሮጀክት አዳራሽ ለተከታታይ ሳምንታት የቀረበውን ተውኔት በመክፈቻው ዕለት ተገኝቼ ተከታት የዋለሁ። ተውኔቱ የመናፍቃን ስውር ተንኮል ምን ያህል ስር የሰደደ እንደሆነና ይህም በቤተ ክርስቲያን ላይ ስለሚያደርሰው ጉዳት ያስረዳል። ተዋንያኑም የተዋጣላቸው ነበሩ። በተውኔቱ መክፈቻ ላይ በክብር እንግድነት የተገኘው ባለቅኔና ጸሐፊ ተውኔት ደራሲ አያልኩ ሙላት። «የኢትዮጵያ አርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን የሥነ ጽሑፍና የሥነ ሕንፃ ባለቤት ናት። ለዚህ ሁሉ ሀብቷ የባለቤትነት መብት /Copy right/ ብትጠይቅ እኛ የምንናገርበት አንደበት አይኖረንም። ... ተውኔት ወጣቱን ከቤተ ክርስቲያን ጋር ያቀራርባል። ይህ ተውኔት በቤተ ክርስቲያን ስም ተዘጋጅቶ ለመድረክ መብታቱ ያኮራል። ጅምሩ ተጠናክሮ መቀጠል አለበት» ብሏል። በእውነቱ እንዲህ ካሉት አስተያየቶች ብዙ መማር ይቻላል። በመሆኑም ተውኔቱ በመድረክ መቅረቡ እንዲቀጥል፤ በፊልም መልክ ተዘጋጅቶ ወደ አህጉረ ስብከት ቢሠራጭ ወዲያውም ደግሞ ባለሞያዎችን እየጋበዛችሁ በተነሣው ጭበጥ ዙሪያ ብታወያዩን መልካም ነው እላለሁ።

ደመላሽ አሰፋ ስድስት ኪሎ

የስፖርት ማዕከል ቢኖር

ለአንድ ክርስቲያን ሦስት ነገሮች ቢኖሩት መልካም ነው። አንደኛ፡- የቀና ሃይማኖትና በጎ ምግባር፤ ሁለተኛ፡- ገቢ የሚያገኝበት ሥራ፤ ሦስተኛ፡- የአካል ብቃት እንቅስቃሴ ማዘው ተር ናቸው። ማኅበረ ቅዱሳን አገልግሎቱን ሃይማኖትን ለማጽናት ምግባርን ለማስተማር በመንፈሳዊ ጽሑፎች/በመጽሔት፤ ጋዜጣ፤ መጽሐፍ/ ጀመረ። ከዚያም ፀጸደ ሕፃናትና አንደኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ሠራ፤ ጳጳሮችም ለተቸገሩ ገጻማት፤ አድባራትና የአብነት ትምህርት ቤቶች የልማትና የርዳታ ፕሮጀክቶችን ቀርጾ እያከናወነ ነው። ይህ ሁሉ ያስመ ሰገናል። ታዲያ ከዚህ ሁሉ ጋር አካላዊ ጤንነታችንን፤ መንፈሳዊ ንቃታችንን ለማሳልበት/ለመከባከብ/ የስፖርት ማዕከል ቢኖረውስ? በተለያዩ የስፖርት ውድድሮች ማኅበሩ በካፌሊስ? አገልግሎቱን የበለጠ አያስተዋውቀውም ትላላላችሁ? ለማንኛውም እግዚአብሔር ጥረታችንን ይባርክ። አሜን።

ኤልያስ ደስታ አዲስ አበባ

ቅርሶቻችን ይመለሱ ወይስ ለደገንነታቸው ሲባል በዚያው ይቆዩ?

«ቅርሶቻችን ባይመለሱ፡ መጀመሪያ ጠግበን መብላት አለብን»

የእኔ አቅዋም «ቅርሶቻችን ባይመለሱ» የሚል ነው። ከዚህ ይልቅ ኢትዮጵያ መጠየቅ ያለባት ሕዝቧ፣ ከራሳቸው፣ ከባላቸው፣ ከሰጣቸው ወይም ከሰጣቸው ስለሚላቸው ጉዳይ ከድህነትና ጸላ ቀርነት ከተላቀቅን በኋላ የምናስብበት ይሆናል። ለመሆኑ እዚህ በአገር ቤት ላይ ተሰርቀው የሚሸጡትን ቅርሶቻችንን አስበናቸው እናውቃለን? የሚሸጧቸው የተቸገሩ ሰዎች ናቸው። ስለዚህ መጀመሪያ ጠግበን መብላት አለብን። አባቶቻችን እየተራቡ፣ እየተጠሙ፣ እየተሠዉ ቅርሶቻችንን የጠበቁበትን ሁኔታ ዛሬ ደግመን ለመተግበር አንችልም።

በሌላ በኩል፡-

1. ውጭ ያሉት ቅርሶቻችን ምን ጊዜም የእኛው ናቸው። በእንግሊዝ ሙዚየም ከሚገኙትና ዛሬ ሀገር ውስጥ ካሉት የተሰረቁትና ለስርቆት ስጋት የተጋለጡት የትኞቹ ናቸው? በአያያዝ ችግር እየተገላቱ ያሉትን? «በመብረቅና በእሳት ቃጠሎ» እየተባለ የወደ ሙትስ?
2. በጥንቱ ጊዜ የተወሰዱቱ በቁጥራቸውና በመልካቸው ታውቀው በሙዚየም ተቀምጠዋል። በአገር

ውስጥ ያሉቱስ?

3. የአክሱም ሐውልት ከርም አደባባይ እንደ ቆመ ቢቀር ጥሩ ነበር። ለምን ብትሉኝ በቱሪስቶች ለመነብኝት የተመቸ ነበር። የእኛ መኾኑን ማንም ሊሸርብን አይችልም። አሁን ግን ወደ አክሱም መጣ፣ ለቱሪስቶች የሚመጥን የትራንስፖርትና የአገልግሎት መሠረተ ልማት /ሆቴል፣ መንገድ፣ ተሽከርካሪ፣ ቀልጣፋ ቢሮክራሲ/ በበቂ የለም። ቱሪስቶችም በነጻ ያልመጡ እየተዋከቡ ይሚረራሉ።

4. እስኪ ስለ ዐፄ ቴዎድሮስ መድፍ /ሲባስቶፖል/ እንነጋገር። ዛሬ ያለበት ሁኔታ ምን ይመስላል? ወደ መቅደላ ተራራ ለመውጣት በእግር መቅንገን ይጠይቃል። ይህን መከራ ታግሞ ለደረሰ ደግሞ ምቹ ማረፊያ ቦታ የለም። «ምነው? ይኸን መሣሪያ እንግሊዞች ወስደው በሙዚየማቸው ባስቀመጡት ኖሮ!!» ብዬ እመኛለሁ።

5. እኛ «ቅርሶቻችንን ስጡን» ብለን እንጠይቃለን። ሻረ ለመኾኑ «እናንተም ታቦተ ጽዮንን

መልሱን» ብለው እስራኤላውያን ቢጠይቁንስ ምን ይውጡን ይሆን?

በአጠቃላይ ኢትዮጵያ ቅርሶቻችን ለማስመለስ ብር ከምናዋጣና ጊዜያችንን ከምንፈጅ ይልቅ ጠግበን ማደር የሚቀድም ይመስለኛል። ስለዚህ አሁን መነጋገር ያለብን የሥራ ባሕልን ስለማዳበር፣ ሰላምን ስለማስፈን፣ ከባላቸው ራስን ስለመከላከል፣ ልመናን ስለማስቀረት ነው። ቅርሶቻችሁን ውሰዱ ቢሉን እንኳን የምናስቀምጥበት በቂና ምቹ ቦታ አላዘጋጀንም። ለምሳሌ፡- ከ400 በላይ የብራና መጻሕፍት እንደ ተዘረፉብን «የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ትላንት ዛሬና ነገ» በሚል ርዕስ በ1994 ዓ.ም በማገበረ ቅዱሳን የተዘጋጀው መጽሔት ያስረዳል። እኒህ ሁሉ መጻሕፍት ቢመለሱ ተስማሚ መቀመጫቸው የት ነው የሚኾነው? ተመልሰው ላለመዘረፋቸውስ ዋስትናችን ምንድን ነው?

በአጠቃላይ በእኛችን ያሉትን እንጠብቅ፣ በውጭ ያሉቱ ዝርዝራቸው ተለይቶ ይታወቅ፣ በቅርስነትም ይመዘገባል። በተረፈ የተወሰዱ ቅርሶቻችንን ወደ አገር ቤት ይመለሱ ዘንድ ጊዜው አሁን አይደለም።

መ/ር ሙሉታ አንተነህ አሰላ

«ለራሳችን ንብረት የማስቀመጫ ቦታ አይቸግረንም»

ኢትዮጵያውያን «የተዘረፉት ቅርሶቻችን ይመለሱ» በምንልበት ወቅት እነርሱን አደጋ ላይ የምንጥል፣ የምናስቀምጥበት ቦታ የተቸገርን እንደ ሆነ ተደርጎ መነገሩ የሚያሳዝን ነው። ምናልባት ይህ ሐሳብ ካለብን ዘርፈ ብዙ ችግር አካያ ለቅርሶቻችን ደገንነት ከመቆርቆር የተነሣ የመጣ ሊኾን ይችላል። ግን፡- በመጠኑ /በግዝፈቱ/ የላቀውን የአክሱምን ሐውልት ከጣልያን መንግሥት ስንረከብ የቦታ ጥያቄ የቀረብንለት ወገን የለም። እኒህ ወገኖች ቢያንስ በዚህ ምሳሌ ስጋታቸውን ቢያስወግዱ መልካም ነው። ለራሳችን ንብረት የማስቀመጫ ቦታ አይቸግረንም። የደገንነት ጥበቃቸውን በተመለከተም ኢትዮጵያውያን መተኪያ ከሌላት ሕይወታቸው በላይ ቅድሚያ የሚሰጡ መሆናቸው እመን ነው። ለቅርሶቻቸው ደገንነትም ሓላፊ ነቱን ይወስዳሉ። ስለሆነም ካለበት ወደ ሀገር ቤት ቢመለሱ መልካም ነው።

ምክትል መ/ቶ አለቃ ገብረ እግዚአብሔር ደቤ-ጢግ ሰሎሞን ኔታቸው 42ኛ ክፍለ ጦር ሆስፒታል አፋር - ዔሊዳር

«በየአጥቢያችን ሙዚየሞችን እንገባ»

ቅርሶቻችን ይመለሱ ዘንድ የኢትዮጵያውያን ብቻ ሳይሆን የአፍሪካውያንም ምኞት ነው። ይመለሱልን እንጂ ምቹ ቦታ አለን፣ ሳይዘረፉ በፊት ቦታ ነበራቸውና። ለዚህ ደግሞ በቀላሉ ልንገበኛቸውና ለሌሎችም አብያተ ክርስቲያናት በአርአያነት የምንቆጥራቸው አጥቢያዎች በመጻፍችን አዲስ አበባ አሉ። ጥቂቶቹን ለመጥቀስ፡-

- ገነተ ጽጌ ቅዱስ ጊዮርጊስ ቤተ ክርስቲያን ቤተ መዝክር
- ታዕካ ነገሥት በአታ ለማርያም ገዳም ሚዚየም
- መንበረ ፀሐይ /እንጦጦ/ ቅድስት ድንግል ማርያም ቤተ ክርስቲያን ሚዚየም... ናቸው።

የእነዚህን አብያተ ክርስቲያናት ምሳሌ በመከተል ሁላችንም የየአጥቢያችንን አብያተ ክርስቲያናት በማስተባበርና ዘመናዊ ሚዚየም በመገንባት ቅርሶቻችንን መጠበቅና መከባከብ እንችላለን። ቅርሶቻችን ከማንነት መገለጫቸው ባሻገር ከቱሪዝም አንጻርም የገባ ምንጮች ናቸው።

ወለተ ማርያም ሀገረ ሕይወት

«የእኛው ሣር ቤት ይሻላቸዋል»

ቅርሶቻችን ባዕዳን በሠሩላቸው ያሸበረቁ ቤቶች ትርጉማቸውንና ክብራቸውን አጥተው ከሚቀመጡ እኛ እንደ አቅማችን በምንሠራላቸው የሣር ቤቶች ትክክለኛ ትርጉማቸውንና ተገቢ ክብራቸውን ይዘው ቢቀመጡ በእጅጉ የተሻለ ነው። በሐመር መጽሔት 11ኛ ዓመት ቁጥር ሦስት ላይ በአንድ ስኮትላንዳዊ ግለሰብ ቤት ተቀምጦ ሲኖር በለንደን ሀገር በመጻሕፍትና ቅርሶ ቅርስ መሸጫ መደብር ለሽያጭ ቀርቦ የተገኘውን የቃል ኪዳን ታቦት ዘገባ ያስታውሳል። ይህ የቃል ኪዳን ታቦት በመጨረሻ ኢትዮጵያውያን ባልሆኑ ሁለት ግለሰቦች ከፍተኛ ጥረት ወደ ሀገሩ ለመመለስ በቅቷል። ባዕዳኑ ለቅርሶቻችን የሚሰጡት ቦታዎች ፊዚካዊ ሁኔታዎች ምቹዎች ቢመስሉም ለክብራቸው ግን ተገቢዎች አይደሉምና ይመለሱልን። እዚህ ባለመሆናቸው በረከታቸውም ሊቀርብን አይገባም። ለዚህም አስፈላጊውን ጥረት ሁሉ እናድርግ።

ዲ.ን መጻፍን በትሩ አቤቤ ቅዱስ ጊዮርጊስ ቤተ ክርስቲያን ሰገበት ት/ቤት ኃይለ ሚካኤል አዲስ አበባ

ሰባቱ ኪዳናት

(መ/ር ኃይለ ማርያም ገብረ)

ኪዳን ምንድን ነው?

«ኪዳን»፡- የግእዝ ቃል ሲሆን «ተካ የደ» ከሚለው ግስ የወጣ ነው። «ተካ የደ» ማለት «ተዋዋለ፣ ተጣጣፈ፣ ቃል ኪዳን ተጋባ፣ ተማማለ፣ ነገር ተቋረጠ» ማለት እንደ ሆነ መጽሐፈ ሰዋሰው ወግስ ወመዝገብ ቃላት ሐዲስ /1948፣ 529/ ያብራራል። ኪዳንን በቁሙ፡- ውል፣ ቁም ነገር፣ የፍቅርና የአንድነት መሐላ፣ ሰላማዊ ሕግ፣ ስላሳ፣ ስለ ረብና ስለ ጥቅም በተሰፋ የቆመ፣ የተጣፈ፣ ቢያደርሱት ጉዳትና ጠብ የሚያመጣ፣ ጥቅም የሚያሳጣ /1948፣ 529/ የሚል ትርጉም ይሰጣል። ስለዚህ ኪዳን በጥሬ ትርጉሙ እንደ ተመለከተው፡- «ስምምነት ባላቸው ሁለት ወገኖች መካከል የሚደረግ ውል» ማለት ይሆናል። ብዙ ቁጥሩም ኪዳናት ይባላል።

ሌላው ለዚህ ጽሑፍ የሚሰማ ማው የቃሉ ፍቺ፡- ለቤተ ክርስቲያን የሥርዓት መጽሐፍ የተሰጠ ስያሜ መሆኑ ነው። ይህንን መጽሐፈ ሰዋሰው ሲያስረዳ፡- «ኪዳን፡- የመጽሐፍ ስም፣ ተረፈ ወንጌል፣ ሐዋርያት ያስተማሩት ፣ ጌታ ከትንሣኤ እስከ ዕርገት ያስተማራቸው፣ እየጠየቁት የመለሰላቸው» ይለዋል። /መጽሐፈ ቅዱስ ንባቡና ትርጓሜው ፡1988፣1/። ጌታችን በሕይወተ ሥጋ ሳለ ያስተማረው ወን ጌል መባሉ፡- ሞተ ሥጋ ሞተ ነፍስ እንደ ጠፋ፣ ወልደ እግዚአብሔር እንደ ነገሡ፣ ዲያብሎስ እንደ ተሻረና አዳም እንደ ዳነ ስለ ሚናገር ነው። ከሞት ተነሥቶ ያስተማረው ኪዳን መባሉ፡- «ስለምን ነው ቢሉ ደግ ነገር ነውና።» ቅዱስ ጳውሎስ ከእግዚአብሔር ለሰው ልጅ የተገባ ቃል ኪዳን ተፈጻሚነት ያለውና የማይለወጥ እንደ ሆነ ሲያስተምር፡- «እንግዲህ ይህ ኪዳን ከእግዚአብሔር ዘንድ የጻፍ ነው» በማለት ተናግሯል። ምክንያቱም የአብርሃም ልጆች ሃይማኖታቸውን ቢያጸኑ፣ ሕጉን ቢጠብቁ ምድረ ርስትን እንደ ሚያወርሳቸው እግዚአብሔርና አብርሃም የተካዩበት (የተዋዋሉበት) በመሆኑ ነው።

መጻሕፍተ ኪዳን መሠረታዊ መገኛቸው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከትንሣኤው በኋላ ከዕርገቱ በፊት ካስተማረው ትምህርት ውስጥ ነው። ቅዱሳን ሐዋርያት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከሞት ከተነሣ በኋላ የተለያዩ ጥያቄዎችን እየጠየቁት ለጥያቄያቸው መልስ እየመለሰላቸው አስተምሯቸው

ዋል። ወንጌላዊው ቅዱስ ሉቃስ፡- «ቴዎፍሎስ ሆይ፣ ኢየሱስ የመረጣቸውን ሐዋርያት በመንፈስ ቅዱስ ካዘዛቸው በኋላ እስከ ዕርገብት ቀን ድረስ፣ ያደርገውና ያስተምረው ዘንድ ስለ ጀመረው ሁሉ መጀመሪያውን ነገር ጻፍሁ፣ ደግሞ አርባ ቀን እየታያቸው ስለ እግዚአብሔርም መንግሥት ነገር እየነገራቸው፣ በብዙ ማስረጃ ከሕማማቱ በኋላ ሕይወት ሆኖ ለእነርሱ ራሱን አሳያቸው» /ዮሐ 14:1-3/ ሲል መጻፉ ጌታችን ከትንሣኤው በኋላ ማስተማሩን ያረጋግጣልናል።

ምንም እንኳን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከሞት ከተነሣ በኋላ ቢያስተምርም ትምህርቱ እንደ ወትሮው ለመላው ሕዝብ አልነበረም። ለደቀ መዛሙርቱ በኅብረት፣ በተናጠል ለአንዱም ለሁለቱም እየተገለጸ ነበር። ዮሐ.20፣19፣ ሉቃ.24፣16። በጉባኤ እየታየ ደቀ መዛሙርቱን ያስተማራቸው አራት ጊዜያት መሆኑ ይታወቃል። እነዚህም የትንሣኤ፣ የአግብዖተ ግብር /የጻግም ትንሣኤ/፣ የጥብርያደሰና የዕርገት ትምህርቶቹ ናቸው።

«መተርጉማኑ ሐዲስ ጌታ በሕይወተ ሥጋ ሳለ ያስተማረው ወንጌል፣ ከትንሣኤው በኋላ ያስተማረው ኪዳን እንደ ሚባል ያስረዳሉ።»

መቼ ተጻፉ?

አለቃ ኪዳነ ወልድ ክፍሌ/1948፣530/ መጻሕፍተ ኪዳን ከዕርገት በኋላ ከወንጌል በፊት እንደ ተጻፉ ያስነብባሉ። ይኸውም ከ34 እስከ 40 ዓ.ም ባሉት ዓመታት ውስጥ እንደ ተጻፈ መገመት አያዳግትም። አርባዕቱ ወንጌል ከ60-90 ዓመተ ምሕረት ድረስ ተጻፈዋል። /የመጽሐፍ ቅዱስ መዝገብ ቃላት፣ 1972፣39 እና 221/። ከዚህ አንጻር ሰባቱ ኪዳናት አርባዕቱን ወንጌላት ቀድመው ለአገልገሎት ውለዋል።

ምክንያተ ጽሕፈት

«የእግዚአብሔር መንፈስ ያለበት መጽሐፍ ሁሉ ለትምህርትና ለተግሣጽ፣ ልብን ለማቅናት በጽድቅም ላለው ምክር ይጠቅማል» ተብሎ እንደ ተጻፈ የመጻሕፍተ ኪዳንም ምክንያተ ጽሕፈታቸው ይኸው ነው። ይሁንና ለግንዛቤ እንዲረዳን ምክንያተ ጽሕፈታቸውን በሁለት ክፍለን ለመመልከት እንችላለን። የመጀ

መሪያው ከምክንያት በላይ በሆነ ነው ፈቃዱ ወንጌልን ለሰው ልጅ እንደ ሚጠቅም፣ ወደ ፈቅዶ በልበ ሐዋርያትና በሚያምኑት ጎሊና እንደ ሣለ መጻሕፍተ ኪዳንንም ሰዎች ተምረው እንዲጻፉ በልበ ሐዋርያት ጽፎታል። ሁለተኛው «በመዋዕለ ሥጋዊው የተለያዩ ጥያቄዎችን ይጠይቁት እንደ ነበረ ሁሉ ይህንም ጠይቀውት አስተምሯቸዋል» የሚል ነው።

በተለይም ከሙታን ከተነሣ በኋላ ትንሣኤው ቢያስደስታቸው ከእነርሱ ተለይቶ በማረጋገጥ አዝነው ነበር። ምክንያቱም ሰዓን እግዚአብሔርን የሚያህል ወዳጅ፣ አባትና አምላክ ቀርቶ ንደኛም ሲለይ ያስተክላል። እነርሱም ነገረ ዕርገቱን ሲነገራቸው አዝነው ተክዘው፡- «አንተ ዐርጋህሁ ካልክ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን በምን ትተዳደር? ብለው ጠይቀው ቤተ ክርስቲያን ትተዳደርበት ዘንድ እየጠየቁት እየመለሰላቸው ጽፈውታል።» አንድም ቁጥራቸው ከሠላሳ ስድስት ቅዱሳት አንስት የሚሆኑ ቤርዜሊ፣ ቤርዜላ፣ ሜልቲዳ የሚባሉ ሦስት ሴቶች ጠይቀውት አስተምሯቸዋል።

ማን ጻፋቸው?

ቅዱሳት መጻሕፍት በፍፍተ አሚን ለሚጓዙ ሰዎች የሕይወት መመሪያ ይሆኑ ዘንድ እግዚአብሔር በመረጣቸው ቅዱሳን አባቶች የተጻፉ ናቸው። መጻሕፍተ ኪዳንም በዝሁ በተመረጡ ቅዱሳን አባቶች (ቅዱስ ጴጥሮስ፣ ቅዱስ ዮሐንስ፣ ቅዱስ ማቴዎስ) ተጽፈዋል። «መጽሐፈ ኪዳን ከእግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ፣ ጸሐፍም ለዝ ኪዳን ዮሐንስ ወዲጥሮስ ወማቴዎስ እንደ ያጽሏቸው እግዚአብሔር ወፊነው በአርአያ ዝ ግጽው እምኢየሩሳሌም፣ ይህን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን የኪዳን መጽሐፍ የሐንስ፣ ጴጥሮስና ማቴዎስ ጌታችን እየነገራቸው ጻፉት። በዚህ ዓይነት መግለጫ ወደ ኢየሩሳሌም ላኩት። /ክፍል 1፣ ኪ.ወ.ክ /1948፣ 530/።

ወስብሐት ለእግዚአብሔር ይቀጥላል

ገብረ-ገብረ ገርገርዮስ ካልዕ
የሸዋ ሀገረ ስብከት ሊቀ ጳጳስ
1932-1982 ዓ.ም./

ክርስትና ሲወለድ ምድረ ፍልስ
ጥሊም እንደ ሌሎቹ የመካከለኛው ምሥራ-
ቅ፣ የሰሜን አፍሪካና የታናን ሸጎ አገ-
ሮች በሮም ቅኝ ግዛት ሥር ነበረች። በው-
ስጣ የነበሩ ሕዝቦችም የተከፋፈለ የሃይማኖ-
ትና የፖለቲካ ቡድን ነበራቸው። ከነዚህም
ዋናዎቹ የፈሪሳውያንና የሰዱቃውያን ቡድ-
ኖች ነበሩ። የሰዱቃውያን ቡድን የሀብ-
ታዎችና የክህናት ቡድን ነው። ይህ ቡድን
ለባህል፣ ለሥነ ሥርዓትና ለሃይማኖት ግድ-
የሌለው፣ ከቅኝ ገዥዎች ጋር ተስማምቶ
በእነርሱ ሥልጣኔ መጠቀምን ብቻ የሚፈ-
ልግ ቡድን ነበር። ከሃይማኖት መጻሕፍ-
ትም የሙሴን ሕግ ብቻ እንጂ የነቢያትን
ትንቢትና ሌሎችንም የብሉይ ኪዳን
መጻሕፍት አይቀበሉም ነበር። የሙታንን
ትንቢትና የመሲሕንም መምጣት አይም-
ኑም ነበር። ሌላው ቡድን የፈሪሳውያን
ቡድን ነው። ፈሪሳዊ፡- «ፓራሽ» ከሚለው
የዕብራይስጥ ቃል የወጣ ነው፣ ትርጉሙም
«የተለየ» ማለት ነው።

እነዚህ ፈሪሳውያን ምንም የቅኝ አገ-
ዛዝ ቀንበር መላልሶ በደደቃቸውም «ባህ-
ልና ልምዳችን አይነካ» በሃይማኖትም
«የሙሴን ሕግና የነቢያትን መጻሕፍት
የምንጠብቅ እኛ ብቻ ነን» ባዮች ነበሩ።
ስለዚህ ከአይሁድ ዘር ውጭ ከሆነ ከማንኛ-
ውም ጎሳና ዘር ጋር በባህልና በሥልጣኔ
መቀራረቡን እንደ መርከብና ሕግን እንደ
መተላለፍ ይቁጥሩት ነበር። የመሲሕንም
መምጣት ነቅተውና ተግተው ይጠባበቁ
ነበር። ለዚህም ዋናው ምክንያታቸው ሀገራ-
ቸው ፍልስጥሊምን ከሮም ግዛት ነጻ ለማ-
ውጣት የቆዩ ጉጉት ስላላቸው ነው። እንደ
ነሱ አስተሳሰብ መሲሕ ሲመጣ የጦር
ኃይል አቋቁሞ ራሱ የጦር መሪ በመሆን
የሮማን የቅኝ ግዛት ቀንበር አውልቆ ጥሎ
የዳዊትን ቤተ መንግሥት የሚያድስ
መሲሕ ይጠባበቁ ነበር ማለት ነው።
ምንም እንኳ «ከትንቢት በኋላ ሥጋዊ ኑሮ
አለ» ብለው በደምጥም ትንቢት ሙታን
መኖሩን ያውቁ ነበር። ፈሪሳውያን በዕ-
ለታዊ ኑሮዎቻቸው ብዙ ሀብት የሌላቸውና
በዕውቀትም መጠነኞች ነበሩ። «መሲሕ
መጥቶ፣ የጦር ኃይል አቋቁሞ፣ በጦር
ኃይል ፍልስጥሊምን ነጻ ያወጣል» የሚ-
ለውን የፈሪሳውያን እምነትና ተስፋ በመ-
ቃወም ሌላ ንዑስ ቡድን ከፈሪሳውያን ተከ-
ፍለው በሙት ባሕር አካባቢ ገዳም መሥ-
ርተው ይኖሩ ነበር። የእነርሱም ዓላማቸው
እንደ ፈሪሳውያን መሲሕን መጠባበቅ
ነው።

ኢሴይ በመባል የታወቁት እነዚህ
ክፍሎች ከፈሪሳውያን የሚለዩት ፈሪሳ
ውያን፡- «በጦር ኃይል ነጻ እንወጣለን» ሲ-
ሉ ኢሴይ የሚባሉት ደግሞ «በተአምራት፣
በእግዚአብሔር ኃይል ፍልስጥሊም ነጻ
ትወጣለች» ብለው ያምኑ ነበር። በቤተ
ሉቃስም በስተ ደቡብ ልዩ ስሙ ከምራን
በሚባል ቦታ የሚኖሩት እነዚህ ሰዎች
መጻሕፍትን በመጻፍ፣ ጸሎትን በማድረስ
ብዙ ጊዜ ቆይተዋል። ኢሴይዎችና ፈሪሳ
ውያን ባንድ አንድ አስተሳሰብ ቢለያዩም
መሲሕ መምጣቱንና የተወሰኑ ምርጥ

«ይህ ነው፣ ሰው ሆኖ የተገለጠ፣ በመንፈስ የተረዳ፣ ለመላእክት የታየ ፣ ለአሕዛብ
የስተማሩት፣ በዓለም የታመነ ፣ በምስጋና ያረገ።» /1ጢ.ፎ.3÷16/።

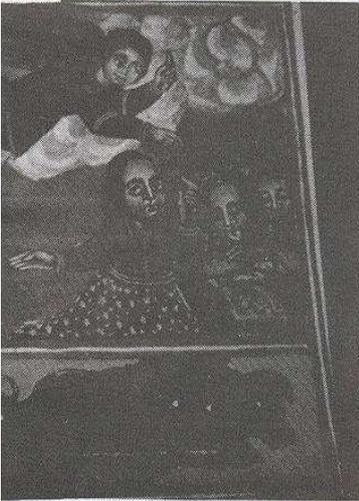
ምድረ ፍልስጥሊም

ገሳዎችን ነጻ እንደ ሚያወጣ፣ ዓለም አቀ-
ፋዊ መሲሐዊ መንግሥት እንደ ሚያቋቁ-
ምና እነርሱም የመንግሥቱ ባለሚሎች
እንደ ሚሆኑ ሁለቱም ቡድኖች ያምኑ-
ነበር። በእስራኤል የሃይማኖትና የነገድ-
ቤተሰብ ውስጥ ይህ ልዩነት ተፈጥሮ መካ-
ራቸውን ሲያዩ በፍልስጥሊምና ከፍልስ
ጥሊም ውጭ የነበረው የሮም መንግሥት
ፖለቲካ ደግሞ ከቅኝ ግዛቱ ስፋት የተነሣ
የነገንግ ነበር። የነጻ አውጭ ግንባሮች በየ
ጊዜው የሚጥሉትን አደጋና ግጭት ለመ-
ቁጣጠር እንዲያመች በየጊዜው የሕዝብ
ቁጠራ እንዲደረግ ታዘዙ ነበር። /ሉ.ቃ
2÷1/። ሕዝቡ በጠቅላላ ገበሬውም ሆነ
ነጋዴው የመንግሥትም ባለ ሥልጣን በሚ
ሠራው ሥራ ሁሉ ባለ ጸጋ ስለ ነበር
የሮም ግዛት ተወዳዳሪ የሌላት ታላቅ አገር
ነበረች። ታዲያ ምን ያደርጋል እነዚህ
ሁሉ ሀብታች ለሕዝቡ ደስታንና ውስ-
ጣዊ ዕረፍትን ሊያስገኙለት አልቻሉም።
ሁልጊዜ በአካባቢው ከሚሰማው የሽብርና
የሀብት ድምፅ የተነሣ «ባልታሰበ ቀን እን
መሰላለን» የሚል ቀቢጸ ተስፋ ገዝቶት
ነበር፤ የመልካቸው ከነበሩ ጣያታትም አን
ዳችም የተስፋ ድምፅ አልነበረም። በቀቢ
ጸ ተስፋ ባሕር ውስጥ ገብቶ የሚግቅቀ
ውና መውጣትም የተሳነው አማኞቻቸውን
ሊያረጋጉት አልቻሉም።

ቅዱስ ዳዊት እንደ ተናገረው፡- «ዐ-
ይን እያላቸው የማያዩ፣ ጆሮ እያላቸው የ-
ማይሰሙ፣ እጅ እያላቸው የማይዳስሱ፣ አፍ-
እያላቸው የማይናገሩ፣ እግር እያላቸው የ-
ማይሄዱ» /መዝ.113/ ግሉዛን ናቸውና።
ከዚህም የተነሣ ማለት የሚያመልካቸው
ጣያታት ሊያረጋጋቸውና ሊረዳቸው ስላ-
ልቻሉ ሕዝቡ «አማልክቶቻችን የዋሃንና
ግድ የለሹ ናቸው» እያለ በጣያታቱ
ይዘብት ነበር። የሰው ልጅ ሥልጣኔም
በክፋትና በደግነት መካከል ያለውን ልዩ
ነት ለማመልከት አልቻለም። በዚህ አኳኋን
ስለ ሰው ልጅ የወደፊት ዕድል ምንም
የተስፋ ጭላንጭል አልነበረም።
ሰው በተፈጥሮው <ከወዴት

መጣሁ? ወዴትስ ነው የምሄደው?>
ብሎ ራሱን በራሱ የመጠየቅና የመመ-
ርመር ስጦታ ያለው ባለ አለምሮ
ፍጡር ስለሆነ እነዚህ ጥያቄዎች ሁል
ጊዜ በፊት ይደ ቀኑበታል። ነገር ግን
እነዚህ ጥያቄዎች ከውስጥ ከራሱም
ሆነ ከውጭ ከሌላ አጥጋቢ መልስ
ስላላገኘ ከላይ እንደ ገለጥነው የደስ-
ታን ኑሮ ጣዕሙንና ምሥጢሩን ሊያ-
ውቀው አልቻለም። በሮም ቅኝ ግዛት
ውስጥ የሚኖሩ ሁሉ በዚህ ሁኔታ
በቀቢጸ ተስፋ ስለ ተሞሉ እነርሱም
ሆኑ ሥርዓተ ማኅበራቸው ጠባቂ
እንደ ሌላው መንጋ ወይም ቀዛሬ /ሉ-
ቀ ሐመር/ እንደ ሌላው መርከብ
አቅጣጫው የማይታወቅ ሆነ። ሕዝቡን
ለማስደሰት በሮም የቱአትር ሰንት
/አሬና/ ላይ የሚቀርበው የጨዋታ ዓ-
ይነትም እንኳ ደም መፋሰስና መደ-
ባደብ ስለነበር በጨለማ ላይ የዛፍና
የገደል ጥላ ሲጨመር ጨለማው
እንደሚጸና ሰቀቀን አባብሶት ነበር።
ሀብታሙ በሀብቱ ደስታን ለመሸመት
አልሆነለት ብሎ ሲጨነቅ ሲጠብብ
በዝቅተኛው ሕዝብ ዘንድ ደግሞ ዕንባ-
ማውታንና መበለታትን ወዴት ወደቃ
ችሁ የሚላቸው አልነበረም።

በሽተኞችና ረጎብተኞች ጥርኝ
ጥሬ፣ ኩባያ ውኃ የሚላቸው አጥተው
በረጎብ ይተላለቁ ነበር። ሲሞቱም
ያውሬ ራት ይሆኗታል እንጂ የሚቀ-
ብራቸው አልነበረም። በአጠቃላይ
«ፍርድ ጎደለ፣ ድኻ ተበደለ» የሚል
ታዛቢ ተመልካች የሌለበት የአስረሽ
ምችውና የብላ ተባላ ዘመን ነበር።
«የሰው አውሬው ሰው ነው» /homo
homini lupuses/ የሚባለው የሮማ
ውያን ተረት የተፈጸመው በዚህ ጊዜ
ነበር። እነ አውግስጦስ ቄሣር «የሰላም
እመቤት» ብለው የሰየሟት ወይም ራ-
ሷን «ሰላም» ብለው የጠሯት ፓክስ
ሮማና /Pax Romana/ ፍትርና ሰላምን
አላስገኘችላቸውም። ይህ ሁሉ የሁከ

በገና ዋዜማ

ትና የሸብር ጥላ ባንገርበበት ወራት፤ የቤተ ክርስቲያን መሠረት፤ የአሕዛብ ብርሃን፤ የእስራኤል ዘናና ክብር መድኃኒት ላለም በርም ቅኝ ግዛት ሥር በነበረች በፍልስጥኤም ልዩ ስሟ ቤተ ልሔም በም ትባል በይሁዳ ክፍል /በደቡብ/ ተወለደ። ማቴ.2፡1። ሉቃ.2፡11።

በተወለደም ጊዜ ትንቢት ያልተነገረ ረሳቸው፤ ሱባኤ ያልተቆጠረላቸው፤ ከአሕዛብ ወገን የሆኑ ሰብአ ሰገል መድኃኒት መወለዱን ወውቀው ከምድረ አሕዛብ እጅ መንሻውን፡- ወርቅ ሰጣን ክርቤ ይዘውለት መጡ፤ ገበሩለትም። ማቴ.2፡11። የመወለዱም ዓላማ የሰውን ዘር ከጠፋበት ለመፈለግ፤ ወደ ፊተኛው ክብሩ ለመመለስ፤ ስለ ጽድቅ ለማስተማርና ለመመስከር ነው። ማቴ.1፡21፤ ሉቃ.1፡31፤ ዮሐ.18፡37። በመድኃኒት መወለድ ሰዎች ብቻ ሳይሆኑ መላእክትም ተደስተዋል። «በሰማይ ለእግዚአብሔር ምስጋና ይገባል፤ በምድርም ሰላም» እያሉ ዘምረዋል። ሉቃ.2፡13-14። ይህ ሁሉ ባንድ ወገን የነበረው የአቀባበል ሥነ ሥርዓት ሲሆን በሌላ በኩል የነበረው የአቀባበል ሥነ ሥርዓት ደግሞ የሚያሳዝን ነበር። ለምሳሌ፡- «ሥርዓተ ኦሪትን ትንቢተ ነቢያትን በሚገባ እንክታተላለን» ይሉ የነበሩ ፈሪሳውያን ክንዱ የሚያደቅ ግርማው የሚያንቀጠቅጥ ሮማውያንን አባሮ አገራቸው ፍልስጥኤምን ነጻ የሚያወጣ ኃይለኛ መሲሕ ሲጠባበቁ ይኖሩ እንደ ነበር ተገልጧል። የኛ መሲሕ «ክርስቶስ» ግን እነርሱ እንደ ጠበቁት ሆኖ አልመጣም። እንደውም ከላይ እንደ ተገለጸው ዘመኑ የሁከትና የሸብር ዘመን ስለ ነበር አውግስጦስ ቄሣር ለጸጥታ አጠባበቅ እንዲያመኝ በየጊዜው ዜጎቹን ያስቈጥር ነበርና ድንገል ማርያም ለመመዘገብ፤ ለመቈጠር አገር ጥላ ስንቋን ቋጥራ በሄደችበት ቦታ መጠጊያ እንኳ በሌለበት በተጨማሪ አካባቢ ከብቶች በሚያድሩበት ቦታ መሲሕ ተወለደ። ሉቃ.2፡1-7። በዚያም የሀብታሞች የገገሥታት ልጆች ሲ

ወለዱ በሚነጠፍላቸው ወርቀ ዘበ ግምጃ ሳይሆን ሉቃስ እንደ ነገረን እናቱ በጨርቅ ጠቀሰችው። ሉቃ.2፡12። ኢትዮጵያዊው ሊቅ ቅዱስ ያሬድ «በለሰን በሚባል ቅጠል ሸፈነችው» ይላል። /ድንፈር/ የልደት ዋዜማ ተመልክት/። በዚህ ምክንያት ማለት እነርሱ እንዳሰቡትና እንደ ተጠባበቁት ሁኖ ስላላገኙት ፈሪሳውያንም ሆኑ ሰዱቃውያን መሲሕነቱን አልተቀበሉትም።

የክርስቶስ መወለድና ትምህርቱም ያሳስደሰታቸው የቤተ እስራኤል ተመጻጻፊዎች ብቻ አልነበሩም። የሮማ መንግሥትም በበኩሉ ክርስቶስን በጥላቻ ዐይን ይመለከተው ነበር። የሮማ ቄሣር ወዳጅ በመሆኑ በገሊላ የነገሰው ሄሮድስ መሲሕ «ክርስቶስ» በቤተ ልሔም መወለዱን ከሰብአ ሰገል እንደ ሰማ የራሱንና መላዋንም የቄሣር ግዛት የሚቀናቀን ንጉሥ

የተወለደ መስሎት ደንገጠ። የመሲሕ መወለድ ስላስደነገጠው ሕፃኑን መሲሕ ለመግደል ሙከራ አደረገ። ነገር ግን ሕፃኑ መሲሕ የነቢያትን ትንቢት ለመፈጸም ከእናቱ ጋር ወደ ግብፅ ተሰደደ። ሆሴዕ 11፡1፤ ማቴ.2፡15። የሄሮድስ ስይፍ በእንገቱ ላይ አልወደቀችም።

ነገር ግን በሄሮድስ ተንኮል ብዙ የገሊላ ሕፃናት በሰይፍ አለቁ። ደግሞ ወም እንደ ውኃ ፈሰሰ። ማቴ.2፡16። የብዙ እናቶች እንባ በግፍ ፈሰሰ። ኋላም መሲሕ በማስተማር ዝቅዱ እንደ ፈሪሳውያንና እንደ ሰዱቃውያን የሄሮድስን ባለሥልጣናትና ራሱንም ሄሮድስን በግብዝነቱ በይፋ ስለሚገገጸው /ሉቃ.13፡31 32፡2/ «የጠላቴ ጠላት ወዳጄ ነው» እንደ ሚባለው በክርስቶስ ላይ ለማደም አመኛ ሆነ። ሉቃ.21፡11። ጌታ ግን የሮማ ቅኝ ገዥዎችና የቤተ እስራኤል የሃይማኖት ሰዎች መሲሕነቱን ባያውቁ ለትም ለበቀል ሳይሆን ለምሕረት፤ ለማዳን የመጣ እውነተኛ መሲሕ እንደ መሆኑ መጠን በነቢያት ስለሱ የተነገረውንም ለመፈጸም ድውያን ሥጋን በተኣምራት ድውያን ነፍስን በትምህርት እየፈወሰ የማስተማር ሥራውን ቀጠለ። ማቴ.8፡16-17። ኢሳ.13፡4። የቃሉን ትምህርት ሰምተው የእጁን ተኣምራት አይተው የአመኑበትን የእግዚአብሔር የጸጋ ልጅ ለመሆን አበቃቸው። ዮሐ.1፡12። እነርሱ ግን ጥላቻቸውን ወደ ግብ ለማድረስ የተነሡና በሰይጣን የሚገገፉ ስለሆኑ የእርሱ ትሕትናና ፍቅር ቅንጋታቸውን አባባሰው እንጂ አልቀኑትም።

ስለዚህም በፈሪሳውያንና በሰዱቃውያን ክላሽነት፤ በሮማውያን ዳኝነት ክስ

ተመሠረተበት። ክሱም ሃይማኖትንና ፖለቲካን የሚመለከቱ ጣምራ ነገሮችን የያዘ ነበር። ከነዚህም አንደኛው «በሃይማኖት የሙሴን ሕግ ይሸራል» የሚል ነበር። የሮማ መንግሥት «የዜጎቹን እኩልነት ያከብራል» እንዲባል በቅኝ ግዛት ውስጥ ለሚገኙ ሕዝቦች ሁሉ የሃይማኖትና የባህል ነጻነት ስጥታቸው ነበር። አንዱ የሌላውን ሃይማኖት ቢነቅፍና ቢያዋርድ ወይም ከዚያው ከአንዱ ሃይማኖት ውስጥ አንዱ አዲስ ሐሳብ ቢጨምር ወይም ቢቀንስ ራሳቸው እንዲቀጡት፤ ቅጣቱ በሕይወት ላይ የሆነ እንደ ሆነ ግን ወደ መንግሥት ባለ ሥልጣን አቅርቦው እንዲያስፈርዱበት ሕግ ተወርቆ ነበር። ፈሪሳውያንና ሰዱቃውያንም በክርስቶስ ላይ ክስ የመሠረተበት «ይህ መላታችን ተነክቷል፤ በቀላል ቅጣት የሚታለፍ ስላልሆነ በሞት ይቀጣልን» ብለው ነው። «በፖለቲካ» መንፈስ የተመሠረተበት ሁለተኛው ክስ ደግሞ፡- «እኛ ያለቄሣር ንጉሥ የለንም፤ እርሱ ግን ንጉሠ አይሁድ ነኝ እያለ ያስተምራል፤ ሕዝቡ ለቄሣር እንዳይገባር ያሳድማል።» /ሉቃ.23፡1/ የሚል ነበር። እንዲህ ማለታቸው በእውነት ፈሪሳውያንና ሰዱቃውያን ለሮማ መንግሥት አስበው አይደለም።

ይልቁንም የሮማ ባለ ሥልጣናት ነገሩን ይዋል ይደር ሳይሉ እንዲያፋጥኑትና ጉዳዩ ሃይማኖትን ብቻ ሳይሆን የሮማንም የአገዛዝ አውታር የሚነቀንቅ ስለሆነ መንግሥት ለራሱም ጭምር ሲል ባስቸኳይ ርምጃ እንዲወስድ ለዘዴ ነው እንጂ። እነርሱ ሰው ሰውኛውን ይህን ያህል ደክሙ እንጂ መሲሕ እንደ ሆነ «በሃይማኖት የሙሴን ሕግ ይሸራል» የሚለው ክስ ሳይመሠረትበት በፊት «የሙሴን ሕግ ለመፈጸም እንጂ ለመሻር አልመጣሁም» እያለ ሲያስተምር እንደ ነበር በጆሯቸው ሰምተዋል። ማቴ.6፡17። በማቴዎስ 19፡11-22፡- «እድን ዘንድ ምን ላድርግ» ብሎ ለጠየቀው አራታዊ ባለጸጋ እንኳ የሙሴን ትእዛዛት እንዲጠብቅ አዘዘው። ፍጹም እንዲሆን ቢፈልጉ፤ ርግጥ በትሩፋት ላይ ትሩፋት ለመጨመር ቢፈልግ ሀብቱን ለነዳያን ሰጥቶ እሱን ቢከተል የሚሻለው መሆኑን አልሰወረውም። እነርሱ የጸፈ፤ ስለ እርሱ የተነበየ መሆኑን ነግሯቸዋል። ዮሐ.5፡36-37። በፖለቲካም «ለቄሣር ግብር አትስጡ ብሎ ሕዝቡን ያሳምጋል» ተብሎ ከመከሰሱ በፊት «ለቄሣር ግብር መስጠት ይገባል ወይስ አይገባም?» ብለው በተንኮል ቢጠይቁት «የመንግሥታችሁን ለመንግሥታችሁ የእግዚአብሔርን ለእግዚአብሔር ስጡ።» ብሏቸዋል። ማቴ.22፡15-22፤ 17፡24-27።

ምንጭ፡- ጠዕቆ አባነ ገርገርዮስ፤ የቤተ ክርስቲያን ታሪክ በዓለም መድረክ፤ 1978 ዓ.ም.፤ ገጽ 20-26።

የቅዱስ አገልግሎት- በአስተርያ ሲያና የኪዳነ ምስረት ቤተ ክርስቲያን

ነገረ ድኅነት በመጽሐፈ ቅዱስ

ለቀ መበሰት ሐረገ ወይን አገዘ/

ባሰፈው ትምህርታችን ኅብስቱና ወይን ከቤተ ዕሴም ጀምሮ እስከ መንበረ ክብሩ ድረስ እንዲት እንደ ሚካናውን ከምሳሌውና ከምሥጢሩ ጋር ተመልክተናል። የሚቀጥሰው ሥርዓት ደግሞ እንደ ሚካተሰው ቀርቧል።

ሥርዓተ ጸሎት፡- «አቤቱ፥ የባሕርይ አምላክ የምትሆን ጌታችን ክርስቶስ የገሊላ አውራጃ በምትሆን በቃና ወደ ሰርግ ቤት ተጠርተህ የኔ ድሀ፥ ውኃውን ለውጠህ ጠጅ እንዳ ደረ ግህላቸው ይህን ወይን ለውጠህ ያንተን ደም አድርገው።» በማለት ሠራኢው ካህን በኅብስቱና በወይኑ ላይ ይጻፋል /ይባርካል/።

የጸሎተ ቅዱሳው ዋና ዓላማም ኅብስቱን ለውጠ ሥጋ መለኮት፤ ወይኑን ለውጠ ደመ መለኮት ማድረግና ለምእ መናን ማቀበል ስለሆነ የተአምር መጀመሪያ የሆነውን የቃናን ዕለትና የተደረገውን ተአምር እያሳሰበ ይጻፋል። ምክንያቱም ኅብስቱ ወደ ሥጋ መለኮት፤ ወይኑ ወደ ደመ መለኮት የሚለወጠው በካህኑ ጸሎትና በፈቃድ እግዚአብሔር ነው። መድኃኔ ዓለም ክርስቶስ የሐዲስ ኪዳንን መሥዋዕት በራሱ ሥጋና ደም በመሠረተበት በምሴተ ኅሙስ ኅብስቱንና ወይኑን በጸሎትና በቡራኬ አክብሮ ለውጠ ሥጋ ወልደ እግዚአብሔር ደመ ወልደ እግዚአብሔር አድርጎ ለሐዋርያት የማቀበሉ ታላቅ ምሳሌነት ለዚህ ለካህናቱ ሥርዓት መሆኑን መታወቅ አለበት።

«ሲበሉም ኢየሱስ ኅብስቱን አን ሥቶ ባረከ፤ ቆርሶም ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠና እንካችሁ ብሎ ይህ ሥጋዬ ነው አለ። ጽዋውንም አንሥቶ አመስግኖ ሰጣቸው፤ እንዲሁም አለ፡- ሁላችሁ ከእርሱ ጠጡ...» ማቴ.26፡-26። ካህኑም በዚህ ሥርዓት መሠረት «ለውጠው፤

አክብረው» እያለ አሰምቶ ይጻፋል። እጁንም በትእምርተ መስቀል አመሳቅሎ «ሁሉን የሚገዛ፤ ሁሉን የፈጠረ እግዚአብሔር... ምስጥን ነው» እያለ «ኅብስቱንና ወይኑን በእግዚአብሔር ስም ይባርካል። በጊዜ ቅዱስ የሚከናወኑ አርባ ሁለት የአፍኦና የውስጥ ቡራኪያት አሉ። በዚህ የቡራኬ ሥርዓት መሠረት ቅዱሳው እስከ ማያ ልቅ ድረስ ሃያ አንዱ የውስጥ ቡራኬያት በእጅ ብቻ ሲከናወኑ ሃያ አንዱ ቡራኬያት ደግሞ በመስቀል ከመቅደሱ ወደ ውጭ /አፍኦ/ የሚደረጉ ቡራኬያት ናቸው።

ከዚህ በመቀጠል ሠራኢው ካህን በአጠገቡ የቆሙ አባቶችንና ወንድሞችን የጸሎት ተራድኦ ይጠይቃል። «ዳግመኛም ወንድሞቼና አባቶቼ ከቀሣፊ መልአክ እንዲሰውረኝ፤ እንደ በቃ፤ መሥዋዕቱን እንዲለውጥ ልኝ ከቀሣፊ መልአክ ሰውረው፤ አብ ቃው፤ መሥዋዕቱን ለውጥለት ብላችሁ ጸልዩ ልኝ» በማለት ያሳስባል። በዕድሜ በመዓርግ የሚበልጡትን፥ አበው /አባቶቼ/፤ የማይበልጡትን ደግሞ፥ አጋው /ወንድሞቼ/ በማለት መንፈሳዊው አገልግሎቱ ይከናወናል። ዘንድ በጸሎታቸው እንዲያግዙት ርዳታ ይጠይቃል። በእምነትና በመንፈሳዊ ሕይወት የበሰሉ አባቶች ብቻቸውን የሚሠሩት ሥራ ፍጻሜ እንደ ሌሎች ስለሚረዱ የአባቶቻቸውን፤ የወንድሞቻቸውን የጸሎት አጋዥነት በባም ይፈልጉ ታል። ለዚህም ታላቅ አብነት የሚሆነን ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ነው። «ወንድሞች ሆይ፥ ስለ እኔ ወደ እግዚአብሔር እየጸለያችሁ ከእኔ ጋር ትጋደሉ ዘንድ... በመንፈስ ፍቅር እልምና ችጋለሁ።» /ሮሜ.15፡30/ እንዲል።

ተራዳኢው ካህንም ሠራኢው ካህን ላቀረበለት የጸሎት ተራድኦ ጥያቄ እንዲህ በማለት ይመልሳል፡-

«እግዚአብሔር ይስማዕከ ከሱ ዘሰክ ልክ ወይ ትወከፍ መሥዋዕተክ ወቀሩር ባነክ ከመ መሥዋዕተ መልክ ጼዴቅ ወአሮን ወዘካርያስ ካህናተ ቤተ ክርስቲያን ለበኩር፤ የመልክ ጼዴቅን፤ የአሮንን፤ የዘካርያስን መሥዋዕት እንደ ተቀበለ /እንደነዚህ መሥዋዕት አድርጎ/ መሥዋዕትህን ጸሎትህን ይቀበልህ» በማለት የጸሎት ተራዳኢነቱን ይገልጻል።

ከላይ ሰማቸው የተገለጠውን አበው፥ ካህናተ ቤተ ክርስቲያን አላቸው። ምክንያቱም መልክ ጼዴቅ በኅብስቱና በወይን፥ አሮንና ዘካርያስ በዕግን ያስታኩቱበት የነበረበት ቅዱስ መካን /ቦታ/ የአሁኗ ቤተ ክርስቲያን ምሳሌ ነችና ነው።

በኩር የተባለም መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። በኩር የተባለበት ምክንያት በተለያዩ መጻሕፍት የተገለጠ ስለሆነ በዚህ ላይ ብዙ ማለት አስፈላጊ አይደለም። እዚህ ምንባብ ላይ በኩር መባሉ ግን በቀድሞት ካህናት ላይ በረድኤት አድርጎ ዛሬም በሥጋ ወደሙ ይቅር ይላልና ነው።

ሠራኢው ካህን «ጸልዩልኝ» ብሎ በጠየቀው መሠረት እዚህ ከተራዳኢው ካህን በተጨማሪ ሁሉም አቡነ ዘበሰማያትን ይደግማሉ። በጸሎት መተባበር ልማድ አበው፥ ልማድ ክርስትና ነው። «እንግዲህ እናንተስ እንዲህ ጸልዩ።» ማቴ.6፡9።

ከዚህ በመቀጠል ሠራኢው ካህን እጁን አመሳቅሎ ከተራዳኢው ካህን እጅ ጋር አገናኝቶ « ተከረኒ አ አቡየ ቀሲስ በጸሎትክ ቅድስት፤ አባቴ፥ ክብርት በምትሆን በአንተ ጸሎት አስበኝ» ይላል።

ካህኑ እጁን ማመሳቀሉ፡- «በእምነቴ ጸንዳት የተነሣ መከራ መቀበል አለብኝ» ሲል ነው። ከተራዳኢው ካህን እጅ ጋር እጁን ማገናኘቱ በሃይማኖት

በምግባር አንድ መሆናቸውን ለማጠየቅ ነው።

ተራዳኢው ካህንም ቀደም ሲል እንደ ተመለከትነው ሁሉ ለተጠየቀው የጸሎት ተራድኦ ጥያቄ እንዲህ በማለት የጸሎት መልስ ይሰጣል። እግዚአብሔር ይዕ ቀባ ለክህነትከ ወይትወከፍ መሥዋዕተክ ወቁርባክ በብርሃን ገጽ፣ ከቀሃፊ መልእክ ይሰውርህ። ከሾመ

ይልቅ የወንድሞቻቸው ክብር ቢገለጥ ይወዳሉና። ለዚህም «እኔ ከሐዋርያት ሁሉ የማንሰ ነኝና» (1ቆሮ. 15፡9) የሚለው የሐዋርያው አነጋገር ምስክር ነው።

ሁለተኛ፡- የአንዱ ክብር ከሌላው ክብር እንደ ሚበልጥ ለማጠየቅ። «በክብር አንዱ ኮከብ ከሌላው ኮከብ ይለያልና» እንዳለ መጽሐፍ። (1ቆሮ. 15፡41)። ከዚህም በተጨማሪ የቅዱሳን ጸሎት በሁሉም ቦታ ለሁሉም ነገር አስፈላጊ በመሆኑ ነው።

«እግዚአብሔር የሚገኝ መንፈሳዊም ሆነ ሥጋዊ ሀብት ሁሉ የጸጋ ነው። የባሕርይ ያልሆነ ሁሉ በጸሎትና በጥንቃቄ ካልተያዘ ይወሰዳል። አስተማሪውና ተማሪው፣ ተጋቢውና ጋብቻው፣ አስተዳዳሪውና ተዳዳሪው የተሰጣቸውን ጸጋ ለመጠበቅ በጸሎት ካልተገናኙ ለአባቶቻቸው «ጸልዩልን» የሚል ተማኝነት ካላቀረቡ አንድ ቀን አጥተውት ባዶ ይቀራሉ።»

አይሻርህ። መሥዋዕትህን ፣ጸሎትህን በባለሟልነት ይቀበልህ። በማለት ይጸልይለታል። ተራዳኢው ካህን በጸሎቱ ላይ ሁለቱን ታላላቅ ምሥጢራት እያነገረ «ክህነትህን ይጠብቅህ፤ መሥዋዕትህን ቀርባኝህን ይቀበልህ።» በማለት የሁለቱም ምሥጢራት ሰጭና ተቀባይ እግዚአብሔር መሆኑን እያመለከተ ይጸልያል። ምክንያቱም «እውነት እላችኋለሁ። በምድር የምታሰሩት ሁሉ በሰማይ የታሰሩ ይሆናል በምድር የምትፈቱት ሁሉ በሰማይ የተፈታ ይሆናል» ተብሎ በተነገረው መሠረት ከምድር እስከ ሰማይ የማሰርና የመፍታት ኃይል ያለው የካህናት ሥልጣን በፈቃድ እግዚአብሔር የሚጠበቅ ታላቅ ሀብት ስለሆነ «ክህነትህን ይጠብቅህ» እያለ በጸሎት ያስበዋል።

እግዚአብሔር የሚገኝ መንፈሳዊም ሆነ ሥጋዊ ሀብት ሁሉ የጸጋ ነው። የባሕርይ ያልሆነ ሁሉ በጸሎትና በጥንቃቄ ካልተያዘ ይወሰዳል። አስተማሪውና ተማሪው፣ ተጋቢውና ጋብቻው፣ አስተዳዳሪውና ተዳዳሪው የተሰጣቸውን ጸጋ ለመጠበቅ በጸሎት ካልተገናኙ ለአባቶቻቸው «ጸልዩልን» የሚል ተማኝነት ካላቀረቡ አንድ ቀን አጥተውት ባዶ ይቀራሉ። «ክብርት በምትሆን በአንተ ጸሎት አስበኝ» የሚለው የሠራኢው ካህን የጸሎት ተራድኦ ጥያቄ መቅረቡ ለሚከተለው ምክንያት ነው።

አንደኛ፡- የትሕትና አነጋገር ነው። ቅዱሳን ከራሳቸው ክብር

«የጻድቅ ሰው ጸሎት በሥራዋ እጅግ ኃይል ታደርጋለች።» ተብሎ ተጽፏል። ያዕ.5፡16። ከዚህ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ልምድ በመነሣት ነው ካህኑ ተራዳኢውን ካህን «በጸሎትህ አስበኝ» የሚለው። በመቀጠልም «ሥመር እግዚአ ከመ ታደኝ ነነኒ፤ አቤቱ፣ ይቅ ትለኝ ዘንድ /ይቅር ማለቱን ወደድልኝ/ እያለ ሦስት ጊዜ ሠራኢው ካህን ለተራዳኢው፣ ተራዳኢው ካህን ለሠራኢው /አንዱ ለአንዱ/ ይጸልይለታል።

ቃሉ ሦስት ጊዜ መባሉ /መጸለዩ/ የሦስትነት፣ ቃሉ አለመለወጥ የአንድነት ምሳሌ ሲሆን ጸሎትን መላላሪ መጸለይ እንደ ሚገባም ያመለክታል። ይህም መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሠረት አለው።

«ኤልሳዕም ወደ ቤት በገባ ጊዜ እነሆ ሕፃኑ ጥቶ በአልጋው ላይ ተጋድሞ ነበር። ገብቶም በሩን ከሁለቱ በኋላ ዘጋ፣ ወደ እግዚአብሔርም ጸለየ።... ደግሞም ወጥቶ ሰባት ጊዜ በሕፃኑ ላይ ተጋደመ፤ ሕፃኑም ዐይኖቹን ከፊተ /ከሞትም ዳነ/።» (2ነገ. 4፡32-35)።

7. አፈጻጸሙ

ሠራኢው ካህን ከላይ የተመለከተውን ሥርዓት ጸሎት ከፈጸመ በኋላ ሁለት እጆቹን በመዘርጋት ከወደ ኋላው ጥግ /ድጋፍ/ ከወደፊቱ መቋሚያ ላይሻ ቀጥቶ በሎ ቁጥ ፊቱን ወደ ምሥራቅ መልሶ አሰምቶ ይዞማል።

ይህም ምሳሌ አለው። ካህኑ ፊቱን ወደ ምሥራቅ ዞሮ መቆሙ ስለ ሕዝቡ /ምእመናን/ እግዚአብሔርን እንደ ሚለምንላቸው /እንደ ሚጸልይላቸው/ ለማጠየቅ ነው። ልዑል እግዚአብሔር በዓለም የመላ ከዓለምም ውጭ በሁሉ ያለ ቢሆንም ወደ ምሥራቅ ዞሮ መጸለዩ ግን

ሥርዓትም ነው። «እግዚአብሔር አምላክም በምሥራቅ በዓደን ገነትን ተከለ። የፈጠረውንም ሰው ከዚህ አኖረው» ዘፍ.2፡8። «መብረቅ ከምሥራቅ ወጥቶ እስከ ምዕራብ እንደ ሚታይ የሰው ልጅ መምጣት እንዲሁ ይሆናልና።» ማቴ.24፡27። ወደ ምሥራቅ ዞሮ ማመስገንና መጸለይ ከላይ በተገለጸው መሠረት የክርስቶስን ዳግም ምጽአትና ሰማያዊ አገርን እየሰቡ መጸለይ ነው። ካህኑ ይህን ለማጠየቅ ወደ ምሥራቅ ዞሮ ያመሰግናል።

ሁለት እጆቹን ዘርግቶ መቆሙም፡- አንደኛ፡ በዕለተ ዓርብ በመስቀሉ ላይ የተፈጸመውን ድኅነት እያሰቡ መጸለይ እንዲገባ፣ ሁለተኛ፡ ጠላትን /ዲያብሎስን/ ድል የማድረግ ምልክት ስለሆነ ነው። «እንዲሁም ሆነ፡- ሙሴ እጁን ባነጣ ጊዜ እስራኤል ድል ያደርግ ነበር።» ዘጸ.17፡11፡ፊ.ኢ.3፡12። ሦስተኛ፡ ለእግዚአብሔር በቅንነት የመገዛት ምልክት ነው። «እጃችሁንም ለእግዚአብሔር ስጡ። ወደ ተቀደሰው ወደ መቅደሱም ግቡ፤ /2ዜና 30፡8/ የሚሉት ምንባባት እጅን ዘርግቶ የመጸለይን ሥርዓት የሚገልጹ ናቸውና ካህኑ እጁን ዘርግቶ ወደ ምሥራቅ ዞሮ ያመሰግናል። ሠራኢው ካህን ወደ ምሥራቅ ዞሮ ሥርዓት ሲያከናውን ሠራኢው ዲያቆንም ወደ ምዕራብ /ሕዝቡ ወደ አሉብት/ ፊቱን አዙሮ ይቆማል። ይህም በጸሎተ ቅዳሴ እየተሳተፈ ያለውን ምእመን «ተንሥኑ ፣ጸልዩ» እያለ በመቀስቀስና በማትጋት ካህኑ ለሕዝቡ፣ ሕዝቡም ለካህኑ የሚያደርጉትን የመረዳዳት አገልግሎት በትጋት እንዲፈጽሙ ለማድረግ ነው።

ሠራኢው ካህንና ሠራኢው ዲያቆን በዕለተ ትንሣኤ በጌታችን መቃብር ላይ የታዩት ሁለት መላእክት ምሳሌ /አምሳል/ ናቸው። ምክንያቱም ሁለቱ መላእክት ከጌታችን መቃብር አንዱ በራሱ እንደ በግርጌ ሆነው ነበር ለቅዱሳት አንስት የታዩት። «ሁለት መላእክትም ነጭ ልብስ ለብሰው የኢየሱስ ሥጋ ተኝቶበት በነበረው አንዱ በራሱ ሌላውም በግርጌ ተቀምጠው አየች።» (ዮሐ.20፡11-13) እንዲል።

«ወበከመ ነበሩ መላእክት በውስተ መቃብር ነበ ነበረ ሥጋሁ ለእግዚአኑ አሐዱ መንገሱ ትርአስ ወአሐዱ መንገሱ ትርጋዕ ከማሁ ይቆም ካህን መንገሱ ትርአስ ወዲያቆን መንገሱ ትርጋጽ፤ ሁለት መላእክት የጌታችን ሥጋ በነበረበት መቃብር አንዱ በራሱ እንደ በእግርጌ እንደ ነበሩ ሁሉ እንዲሁም ሠራኢው ካህን በራሱ፣ ሠራኢው ዲያቆን ከመሠዊዎው በግርጌ ይቆሙ።» በዚህ ሐተታ ራሱን የተባለው ወደ ምሥራቅ መቆምን ሲሆን ግርጌ የተባለው ደግሞ ወደ ምዕራብ መቆምን እንደሆነ ልብ ማለት

ወደ ገጽ ፳፬ ዞሯል

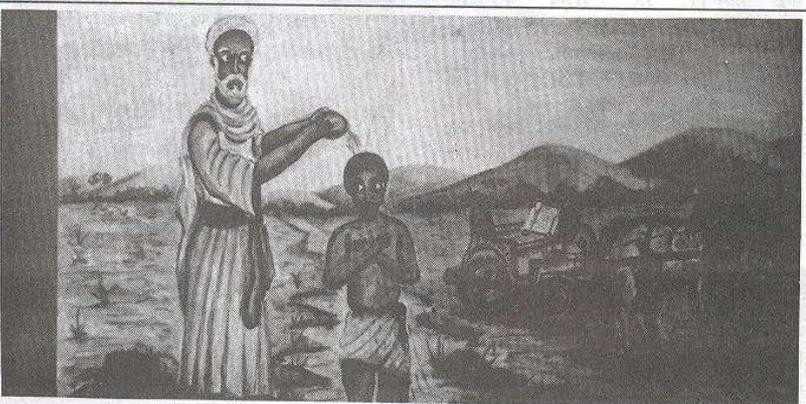
ቤተ ክርስቲያን በኢትዮጵያ

ከዘ የግራኝ አሕመድን የ15 ዓመት የወረራና የጥፋት ዘመናት ጨምሮ ብዙ የተለያዩ መሪዎች እየተነሡ ለፖለቲካ አመራር እንዲመቻቸው ሲሉ በርካታ ነገሮችን ቢለውጡና ቢያዳቅሉም የሀገሪቱንና የሕዝቡን ታሪክ ለመለወጥ፣ ክርስትናውን ጨርሰው ለማሸነፍ አልተቻላቸውም።

ዲያቆን ጳጳሳል ክብረት እንደ ሚያስረዱት፡- የአርቶዳክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ለረጅም ጊዜ ከመንግሥት ጋር በነበራት ግንኙነት ጸንታ በመቆየት ከሌሎች የምስራቅ አርቶዳክስ አብያተ ክርስቲያናት አብያተ ክርስቲያናት ቀዳሚውን ሥፍራ ትይዛለች።

የሰድስተኛው መቶ ክፍለ ዘመን የዐረቦች ወረራ፣ የ16ኛው መቶ ክፍለ ዘመን የኢንዱስትሪ አብዮት/ዘመን አብርሃት/ ከእስልምና እምነት መስፋፋት ጋር ተያይዞ በተለይ ከ17ኛው መቶ ክፍለ ዘመን በኋላ አብዛኞቹን የምስራቅ አርቶዳክስ አብያተ ክርስቲያናት ከመንግሥታቸው ጋር የነበራቸውን ግንኙነት አውኮታል፤ ለያይቶቻል። የዐልጼቪክ አብዮት ደግሞ ብዙዎቹን የምስራቅ አውሮፓ መንግሥታት ከሃይማኖትና ከሃይማኖተኝነት ለያይቷቸዋል፤ ፀረ ሃይማኖት እንዲሆኑም አድርጓቸው ነበር። ከእነዚህ አኳያ ስትነጻጸር በዓለም ላይ በተለይ ከአርቶዳክሳውያን አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ ይልቅ ለረጅም ጊዜ ብሔራዊና የመንግሥት ሃይማኖት /Official and State established religion/ ሆኖ ጸንታ በመቆየት የምትታወቀው የኢትዮጵያ አርቶዳክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ናት። ብዙ ክርስቲያናቶች መምህራንም በሌላው ዓለም ሥቃይ ሲጸናባቸው ጥግ ለመሻት ወደ ኢትዮጵያ የመጡት፣ የኢትዮጵያ መንግሥትና ሕዝብ ክርስቲያንም ከአባት በወረደው ደግነቱና እንግዳ ተቀብይነቱ በፍቅር የተ ቀበላቸው፣ እነርሱም አገሪቷን እንደ ተወለዱ ለዱባት አገር ቆጥረው ክርስትናን ያስፋፋት፣ ገዳማትን የመሠረቱት፣ ቅዱሳን መጻሕፍትን የተረጎሙት በዚህ ምክንያት እንደ ነበር ብዕዕ አቡነ ገርጌ ገርብ ካልዕ ጽፏል። /የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ፡ ገጽ 23/።

የመንግሥት ህልውና በሃይማኖት ተቋማት ላይ የተመሠረተበት፣ ሃይማኖታዊ ትምህርቶች፣ ዐዋጆች፣ ሕጎች፣ መመሪያዎችና ደንቦች ለመንግሥት ፖሊሲዎች መሠረት ገንዘብ በሃይማኖታዊ ተቋማት የሚመሩበትና የሚፈጸሙበት የመንግሥት ቅርጽና ባሕርይ ሃይማኖታዊ መንግሥት (theocracy) ይባላል። (Wikipedia, the free encyclopedia). በመድኃኔ ዓለም ከፍተኛ

ቅዱስ ፊልጶስ ኢትዮጵያ ጃንደረባ እንዳጠመቀው (የሐዋ.8:34)

ሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤት የታሪክ መምህር የሆኑት ዲ/ን መንግሥቱ፣ ንባዙ፡- በዓለማችን ጥንታዊ የሥልጣኔ አካባቢዎች የተ መሠረቱ መንግሥታት ሃይማኖታዊ (theocratic states) እንደ ነበሩ ያስረዳሉ። ይህም ነገሥታቱን መለኮታዊ አድርጎ ከማምለክ ጀምሮ የሃይማኖት ተቋማትና ከተቋማቱ ተምረውና ተሹመው የሚወጡ ሊቃውንት በመንግሥት የላዕላይና ታሕታይ መዋቅር ውስጥ ከፍተኛ ሚና እስከ መጫወት ድርሰ የሚገለጽ ነው። በዚህ ረገድ የኢትዮጵያን ጨምሮ የሮም ቄሣርን ግዛተ መንግሥትና ጥንታዊውን የእስራኤል መንግሥት እንደ ምሳሌ መጥቀስ ይቻላል። ይህ ሁኔታ በመካከለኛው የታሪክ ዘመን ቀጥሎ «ሥዩመ እግዚአብሔር» የሚባሉ ነገሥታት (Monarchs who ruled by divine right) እና «ራሳቸውን የማይሳሳቱ የክርስቶስ እንደራሴዎች» /God's earthly authority/ አድርገው የሚመለከቱ የሃይማኖት መሪዎች በተለይም በሮም ካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን ተከሥተዋል። በዘመናዊው የዓለማችን ታሪክም የመንግሥትና ሃይማኖት ግንኙነት መጠን የተለየ ይሁን እንጂ ሁኔታው በሥልጣኔ ኃያላን በሆኑትና በበለጸጉት የዲሞክራሲያዊ ሥርዓት አራማጅ አገሮች ዘንድም በተለየ መልክ መቀጠሉ አሁን ነው። የፖለቲካ ሳይንስ ባለሞያ የሆኑት አቶ ፍቅረ ሥላሴ አርአያ ይህን ሲያስረዱ፡- በአንድ አገር ብሔራዊና የመንግሥት ሃይማኖት መኖር የዚያን አገር መሠልጠን ወይም አለመሠልጠን፣ ዲሞክራሲያዊ መሆን ወይም አለመሆን አያመለክትም። በኢንግላንድ የአንግሊካን እምነት መንግሥታዊ ሃይማኖት (state established church) ሲሆን በእምነቱ አስተምህሮ፣ ሥርዓትና መዋቅር ላይ የሚደረግ መሠረታዊ ለውጥ የፓርላማውን ይሁንታ ማግኘት አለበት። የኢንግላንድ

ንግሥት ወይም ንጉሥ የእምነት ተቋሙ የበላይ ገዥ (Supreme Governor)፣ የእምነቱም ጠባቂ (Defender of the Faith) ናቸው። የብሪታንያ ርእሰ መንግሥት /Head of State/ የካቶሊክ እምነት ተከታይ ከመሆን ይከለክላል። ታላላቅ የእምነቱ ጳጳሳትም በብሪታንያ ላዕላይ ምክር ቤት /House of Lords/ የመቀመጥ መብት አላቸው። እንደ ሮም ካቶሊክ ሁሉ በአንግሊካን እምነት /Church of England/ የሚተዳደሩ የመንግሥት ትምህርት ቤቶች አሉ። በስዊድን የሉተራን እምነት ተቋም ከመንግሥት ጋር ባላት ግንኙነት እ.ኤ.አ በ1999 መጠነኛ ልዩነት እንዲኖራት ቢደረግም ከሌሎቹ እምነቶች ግን ልዩ መብት እንዲኖራት ተደርጓል። በኖርዌይ ደግሞ የኢንጆሊካል - ሉተራን እምነት ከ1537 ዓ.ም ጀምሮ በጀቷ ሙሉ በሙሉ በመንግሥት የሚሸፈንበትና መሪዎም ሳይቀር በመንግሥት የሚሸፍንበት ሁኔታ ነው ያለው። ርእሰ መንግሥቱም የሀገሪቱ ንጉሥ ናቸው። በሩሲያ ፌዴሬሽን እ.ኤ.አ በ1990 የሩሲያ ፓርላማ ባወጣው የእምነት ነጻነት ሕግ /Freedom of Conscience/ አንድ እምነት ብሔራዊ /Official religion/ ለመሆን ለ50 ዓመት በሀገሪቱ መቆየት ይጠበቅበታል። ይሁንና ጥንታዊቷ የሩሲያ አርቶዳክስ ቤተ ክርስቲያን በሀገሪቱ ከቆይታ የአይሁድ፣ የካቶሊክ፣ የሉተራንና የባፕቲስት እምነቶች በተለየ መልኩ ልዩ መብት አላት። በቫቲካን የመንግሥትና የሃይማኖት /ካቶሊክ እምነት/ ግንኙነት ፍጹም አንድ (theocratic) ሆኖ የሚታይ በት ነው። በእስልምናውም በኩል የሳዑዲ ዐረቢያና የኢራን መንግሥታት ከቫቲካን ጋር ተመሳሳዮች ናቸው። በቲርክ የሃይማኖትና የመንግሥት ግን

ኾነት በተቀበለ (Separation) እንደ ሆነ የቱርክ መንግሥት በተደጋጋሚ ይገልጻል። በተግባር ግን ብዙኑ የሱኒ እስልምና በመንግሥታዊው የሃይማኖት ጉዳዮች ዲፓርትመንት የሚታገዙበትና በገንዘብ የሚደገፍበት፣ ከዲፓርትመንቱ ቁጥጥር ነጻ የኾነና ግንኙነት የሌላቸው የሱኒ እስልምና ማኅበራት ሕገ ወጥ የሆኑበት፣ በቁጥር አናሳተክ ታይ ላላቸው የሰርያ፣ የአርመንያ አርቶዶክስ ተዋሕዶ፣ የግሪክ አርቶዶክስና የሮም ካቶሊክ ሃይማኖት ማኅበራት ብዙም ነጻነት ያልተሰጠበት፣ በመንግሥት መሥሪያ ቤቶች ውስጥ ለመቀጠር ለሙስሊም ባለሞያዎች ቅድሚያ የሚሰጥበት ሁኔታ ነው ያለው።

ከላይ ከተጠቀሱት አገሮች በመለስ ደግሞ የሃይማኖት ተቋማት ሥርዓተ ትምህርትን ቀርጸው ትምህርትን በማስፋፋት፣ ልማታዊና ማኅበራዊ ሚናን በመጫወት የላቀ ድርሻ የያዙባቸው፣ ከመንግሥታት በብዙ መንገድ የሚደገሙባቸው፣ ከተከታዮቻቸው ግብር እስከ መሰብሰብ ድረስ መብት የሚሰጥባቸው አገሮች አሉ። ለዚህም፡- ካናዳ፣ ፈረንሳይ፣ ጀርመን ወዘተ እንደ ምሳሌ መጥቀስ ይበቃል። በተናጠል በአገሮች ደረጃ ያለው ሁኔታ በተወሰነ መልኩ ይህን ሲመስል በአህጉር ደረጃ አንድን ሃይማኖት ትውፊታዊ መለያ /ማንነት/ አደርጎ ለማሳየትና ሌላውን ለማገለል የተሞከረበትን ሁኔታ ደግሞ በቅርቡ ታዘገበናል። ይኸውም በኋላ ላይ እንዲቀር ተደረገ እንጂ የአውሮፓ ኅብረት ሕገ መንግሥት ስረቀቅ የክርስትና እሴቶችን የኅብረቱ መለያ ታሪካዊ ውርስ የሚያደርግ ሐሳብ በረቀቁ ውስጥ ነበረበት። በቅርቡ ደግሞ አስትርያ የኅብረቱ ሙሉ አባል አገር ለመሆን ለ42 ዓመታት ጥረት ያደረገችውን ቱርክን «በአቶማን ቱርክ ወረራ ወቅት ተፈጽሟል» ከምትለው በደልና ቀደም ሲል ከተገለጸው እስላማዊ ማንነቷ ጋር በተያያዘ የሙሉ አባልነት ጥያቄዋን በመቃወም የተባባሪ /አጋር/ አባልነት /«favored nation» status/ እንዲሰጣት ጠይቃለች። አስትርያ በቅርቡ ባካሄደችው ሕዝብ ውሳኔ 70 ከመቶ የሚሆኑት የአስትርያ ዜጎች ይህንን አቋሚን ደግፈዋል። አስትርያ ከእስላማዊ ቱርክ ይልቅ በአመዛኙ የካቶሊክ እምነት ተከታዮች ለሚበዙባት ክሮሻያ የአባልነት ንግግር /accession talks/ ቅድሚያ እንዲሰጣት ተከራክራለች። ብዙዎች የአስትርያን አቋም አሳፋሪ በለውታል። የቱርክ ጠቅላይ ሚኒስትር ይህ ሁኔታ፡- «ኅብረቱን የክርስቲያኖች ክብብ ብቻ አድርጎ የሚያስቀር። በምዕራቡና በእስልምና ዓለም መካከል ያለውን የምልጫ ግጭት የሚያካርር ነው።» በለውታል። የወቅቱ የአውሮፓ ኅብረት ፕሬዝዳንት የኾነችው የብሪታንያ የውጭ ጉዳይ ሚኒስትር ጃክ ስትሮው በብዙላቸው፡- «በቱርክ የአባልነት ጥያቄ ላይ መግባት ካልተደረሰ ሁኔታው የክርስቲያንና የእስላም መንግሥታትን

አቡነ ፍሬምናጦስ - ከጥቴ ብርሃን

ግንኙነት ይጎዳል። ነገር መለኮታዊ - ፖለቲካዊ ክፍፍል /theological - political divide/ ክርስቲያናዊ ውርስ ባላቸው መንግሥታት /Christian heritage states/ እና እስላማዊ ውርስ ባላቸው መንግሥታት /Islamic heritage states/ መካከል ያለውን ልዩነት ያሰፋዋል። በማለት ስጋታቸውን ገልጸዋል። ከ25ቱ የኅብረቱ አባል አገሮች አንዷ ፈረንሳይ የቱርክን የሙሉ አባልነት ጥያቄ ብትደግፍም ይህን ያህል የእስልምና እምነት ተከታይ ሕዝብ ካላት አገር ለተሻለ ኑሮ ወደ እርሷ ሲገርፉ በሚችሉ ሙስሊም ስደተኞች የመጥለቅ ስጋት እንዳለባት ይነገራል።

ከላይ ከተዘረዘሩት አገሮች ብዙዎቹ በመንግሥታዊ ቅርጸቸውና ባሕርያቸው ዓለማዊ /Secular states/ ሲሆኑ ከሃይማኖት ተቋማት ጋር ያላቸውን የተቀበለ ግንኙነት /Separation/ በሕገ መንግሥታቸውና በሕገ መንግሥታቸው በታቀፉ ልዩ ልዩ ድንጋጌዎች ቀርጸዋል። ይህንና ሃይማኖትን መንግሥታዊ፣ ብሔራዊ ወይም ሁለቱንም ባደረጉት አገራት /ፊንላንድ፣ ፍርዌይ፣ ዩናይትድ ኪንግደም፣ ግሪክ፣ ዴንማርክ፣.../ ውስጥ ያሉ የሌሎች እምነቶች መብት የተገፈፈበት ወይም የእምነት ነጻነታቸው የተጨቆነበት የኅላ ሁኔታ ግን አይታይባቸውም።

በሰሜን ምዕራብ ሸዋ ዞን የሰላሌ አገረ ስብከት ሊቀ ጳጳስ የሆኑት ብዕዕ አቡነ ቀውስጦስ፡- «የአርቶዶክስ ተዋሕዶ ሃይማኖት በኢትዮጵያ ብሔራዊና የመንግሥት ሃይማኖት ሆኖ መኖሩን የሚያስ ወቅስ አይደለም። በሌሎችም ሀገሮች ብሔራዊና የመንግሥት ሃይማኖት ነበረ፣ ካሬም አለ። ሌሎች ከእርሷ በኋላ ወደ ኢትዮጵያ ሲገቡ ሳትቃወም አካብራ ተቀብላቸዋል።» በማለት ክርስቲያኑ የኢትዮጵያ መንግሥት ለመጀመሪያዎቹ የእስልምና እምነት ተከታዮች ያደረገውን አቀባበል ያስታውሳል። የፖለቲካ ሳይንስ ባለሞያው አቶ ፍቅረ ሥላሴ አርአያ ደግሞ፡-

- «የአርቶዶክስ ተዋሕዶ ሃይማኖት ብሔራዊና የመንግሥት ሃይማኖት ሆኖ ለዘመናት ኖራለች። ቤተ ክርስቲያን ከመንግሥት ጋር የነበራት ግንኙነት በሁለት ደረጃዎች ሊታይ ይችላል። የመጀመሪያው ቤተ ክርስቲያኒቱን ወክለው በአመራር ደረጃ በሚሠሩት ሰዎች የነበረው ግንኙነት ሲኾን ሌላው ደግሞ በመንግሥትና በምእመናን መካከል የነበረው ግንኙነት ነው። በመንግሥትና በአመራሩ መካከል በነበረው ግንኙነት አንዱ ሌላውን የመጥቀም ሁኔታ ነበር። እንደ አጠቃላይ ግን ቤተ ክርስቲያኒቱ ለቤተ መንግሥቱ የነበራትን ቅርበት ያህል መጠቀም የምትችለውንና የሚገባትን ያህል ግን አልተጠቀመችም።» ይላል። አቶ ፍቅረ ሥላሴ፡- «በአመራር ደረጃ የሚደረግ ተቋማዊ ግንኙነት» ብለው ያስቀመጡት ነጥብ ዲያቆን ዳንኤል፡- «ከእስክንድርያ ተሹመው ይመጡ የነበሩት ግብጻውያን ጳጳሳትና የአስተዳደር ሥራውን የሚመሩት ዕጩ ጌዎች ከመንግሥት ጋር የሚያደርጉት ግንኙነት» ማለት እንደ ኾነ ይገልጻል።

«የኢትዮጵያ አርቶዶክስ ተዋሕዶ ሃይማኖት መሠረታዊት የመንግሥት ሃይማኖት ነበረች» ስንል የበለጠ ትርጉም የሚሰጠው ጳጳሳቱና ዕጩ ጌዎቹ ከቤተ መንግሥቱ ጋር ለነበራቸው ግንኙነት ነው። ይኸውም ቤተ ክርስቲያኒቱ በማዕከል የተዋቀረ አስተዳደር ስላልነበራት የየክፍል ሀገሩ ምእመናን የጠበቀ ግንኙነት የነበረው ከደብሩ ካህንና መሪነታ፣ ከገጻው መነኮሳና ባሕታዊ ጋር ነበር። የጳጳሱ አስፈላጊነት ጎልቶ የሚታየው በሚሰጠው የክህነት ሹመት ነበር። የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን አንድነት መገለጫዋ ማዕከላዊ የአስተዳደር መዋቅር ስለ ነበረ ሳይሆን የትምህርት ሃይማኖቷ፣ የሥርዓተ እምነቷና የክርስቲያናዊ ትውፊቷ ሥምረት ነበር። ነገሥታቱና ዕጩ ጌዎቹ ለታላላቅ ገዳማትና አድባራት አበምኑቶች ሹመት የሚሰጡ ቢሆንም ከምእመናኑ ጋር መደበኛና የቅርብ ግንኙነት የነበራቸው ግን ከሆናቱና መነኮሳቱ /Monastic and Secular Clergies/ ነበሩ። ስለዚህ በአውሮፓ ብሔራዊና የመንግሥት እምነቶች ከመንግሥት ጋር የነበራቸውን የግንኙነት ሁኔታ በመጥቀስ በኢትዮጵያም ቤተ ክርስቲያኒቱ እንደ ተጠቀመች አድርጎ ማቅረብ አስቸጋሪ ነው።» በማለት ዲያቆን ዳንኤል ያብራራሉ። የታሪክ ምሁራ ፕሮፌሰር ታደሰ ታምራትም <Church and State in Ethiopia, 1270-1527> /1972/ በተሰኘው መጽሐፋቸው፡- «የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ከመንግሥት ጋር የነበራት ግንኙነት ከፍተኛ ደረጃ ላይ በደረሰበት በ14ኛው መቶ ክፍለ ዘመን እንኳ የተፈጠረላትን መልካም ዕድል ተጠቅማ ክርስትናውን ለማስፋፋት የሚያስችላት ጠንካራ ድርጅታዊ መዋቅር /Organizational structure/ አልነበራትም። ከዚያ ይልቅ ክርስትና በኢትዮጵያ የተስፋፋው በባሕታውያንና በመነኮሳት ሐዋ

ርያዊ ትጋት እንዲሁም በሕዝቦች እንቅስቃሴ ነው።» የሚል አስተያየት ሰጥተዋል።

ባላለፍነው የ1997 ዓ.ም የክረምት ወራት ጀምሮ እስከ 1998 ዓ.ም መጀመሪያ ድረስ በትግራይ፣ በአማራ፣ በኦሮሚያና በደቡብ ክልሎች ለሚገኙ የከፍተኛ ትምህርት ተቋማት መምህራንና ተማሪዎች እንዲሁም የመንግሥት ሠራተኞች ከላይ የገለጽነውን የመሰሉና ሌሎች ለውይይት የተዘጋጁ ጽሑፎች ቀርበው ውይይት እንደ ተካሂደባቸው ይታወቃል። ጽሑፉንና እርሱን መሠረት አድርጎ ከተደረገው ውይይት ጋር በተያያዘ የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያንን ትምህርተ ሃይማኖትና ሥርዓተ እምነት እንዲሁም ቤተ ክርስቲያናችን በታሪክ ከመንግሥት ጋር በነበራት ግንኙነት ላይ የተመሠረቱ ጉዳዮች ተነሥተው በአወያዮችና በውይይቱ ተሳታፊዎች መካከል ሰፊ ያለ ክርክር መካሄዱ ተሰምቷል።

በየክልሉ በተካሄዱት ውይይቶች ቤተ ክርስቲያናችንን አስመልክቶ የተነሡ ጉዳዮች ለምሳሌ ለአራት ቀናት ያህል ቆይታ የተደረገባቸው ነበሩ። የዝግጅት ክፍላቸውን በተለይ «ዴሞክራሲና ዴሞክራሲያዊ አንድነት በኢትዮጵያ» በሚል ርዕስ ለውይይት የተሰናጸውን ጽሑፍ ለማጤን ሞክሯል። የውይይቱ ተሳታፊዎች የነበሩ የከፍተኛ ትምህርት ተቋማት ተማሪዎችን በማግኘት፣ በጉዳዩ ዙሪያ በተለያዩ መንገድ ሲዘገቡ የነበሩ የጎትመትና የኤሌክትሮኒክስ መገናኛ ብዙኀንን በመከታተል ተጨባጭ ሐሳቦችን ለማሰባሰብ ጥረት አድርጓል። ችግሩ የነበረው በአመዛኙ በሁሉም ክልሎች በተካሄዱ ውይይቶች ላይ ይሁን እንጂ ንልቶ የታየባቸው ክልሎች ግን ነበሩ። ከእነርሱም አንዱ የደቡብ ብሔር ብሔረሰቦች ሕዝቦች ክልል ነው። ውይይቱ በጥላላማ ቴሌቪዥን በመታገዝ የተካሄደ ሲሆን አወያዩም የኤ.ፌ.ዴ.ሪ የአቅም ግንባታ ሚኒስትር አቶ ተፈራ ዋልዋ ጋር ያደረግ ነው። የዝግጅት ክፍላቸውን ለምሳሌም ግልጽ እንዲሆኑ ካሰባባቸው ከ10 በላይ ጥያቄዎች መካከል በተፈቀደለት ግማሽ ሰዓት ውስጥ ለክቡር ሚኒስትሩ አቅርቦ መልስ ለማግኘት የቻለው ከአራት ለማይበልጡ ጥያቄዎች ብቻ ነው። ይኸውም ክቡር ሚኒስትሩ በወቅቱ በነበረባቸው ከፍተኛ የጊዜ መጣብ ነበር። የዝግጅት ክፍሉ ከሚኒስትሩ በተሰጠው ተስፋ መሠረት በድጋሚ ቀጠሮ ተገናኝቶ ዋነኛ ለሚላቸው ቀሪ ጥያቄዎች ምላሽ ለማግኘት ጥረት ያደረገ ቢሆንም ክቡር ሚኒስትሩ በነበረባቸው የጊዜ መጣብ ምክንያት ለዚህ እትማችን ሊደርስልን አልቻለም። ይህንና በዚህ እትማችን የክቡር ሚኒስትሩን ምላሽ በመያዝ ከተለያዩ ወገኖች ያሰባሰብና ቸውን አስተያየቶች ከቃለ ምልልሱ በማስከተል አቅርበናል። ወደፊት ምናልባትም ለቀጣዩ እትማችን በሚደርስበት ሁኔታ ክቡር ሚኒስትሩ ለቀሪ ጥያቄዎቻችን ምላሽ እንደ ሚሰጡን ተስፋ በ

ክቡር አቶ ተፈራ ዋልዋ ከዝግጅቱ ክፍሉ ጋዜጠኞች ጋር ቃለ ምልልስ ባደረገበት ወቅት

«ዛሬ ያለችው ኢትዮጵያ እንዴት ተፈጠረች ሲወራ፣ ፖለቲካው ሲተነትን፣ እንዲህ ዓይነቷን ትልቅ ተቋም ወደ ጎን መተው አይቻልም።» /አቶ ተፈራ ዋልዋ/

ማድረግ በበዓለ መስቀል ዋዜማ፣ በዕለተ ደመራ፣ከቀትር በኋላ ከክቡር የኤ.ፌ.ዴ.ሪ የአቅም ግንባታ ሚኒስትር አቶ ተፈራ ዋልዋ ጋር ያደረግ ነው። ቃለ ምልልስ አቅርቦንላችኋል።

አመር:- ክቡር የኤ.ፌ.ዴ.ሪ አቅም ግንባታ ሚኒስትር አቶ ተፈራ ዋልዋ፣ ከሁሉ አስቀድሞ ለቃለ ምልልሳችን ፈቃደኛ ገነው ጊዜዎችን ስለሰጡን እናመሰግናለን። እንደ ሚታወሰው፣ ኢሕአዴግ ባላለፍነው የ1997 ዓ.ም የነሐሴ ወር አጋማሽ አንሥቶ በደቡብ ኢትዮጵያ ክልል አዋሳ ከተማ ከክልሉ ተወላጆች፣ ከከፍተኛ ትምህርት ተቋማት መምህራንና ተማሪዎች ጋር ለሳምንታት የዘለቀ ውይይት ሲያካሂድ ቆይቷል። በዚህ ውይይት ሂደት ከኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ትምህርተ ሃይማኖትና ሥርዓተ እምነት እንዲሁም ቤተ ክርስቲያናችን በታሪክ ከመንግሥት ጋር ከነበራት ግንኙነት አኳያ የተያያዙ ጉዳዮች በእርስዎ በኩል መነሳታቸው በውይይቱ ተሳታፊዎችና በተለያዩ መገናኛ ብዙኀን መነጋገሪያ ገፍ ሰንብቷል። እርስዎ የተናገሩት ነገር ምንድን ነበር? በተናገሩት ነገር ለማስተላለፍ የፈለጉት መልእክትስ ምንድን ነው?

አቶ ተፈራ:- መልስም፣ የግል ጋዜጠኞች ብዙ ነገር ማለት እንደ ጀመሩ ሰምቼአለሁ። እያንዳንዳቸውን አላየሁም። ግን ያዩ ሰዎች ሲነግሩኝ፡- «ቤተ ክርስቲያንን በተለይም ኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያንን ምን ብለህ ነው የሰደብኸው?» እያሉ ነው የጠየቀኝ። ይህን ከየት ነው የሰማችሁት ብላቸው፡- «ከግል ጋዜጠኞች ነው፣ ከአዲስ አበባ ነው» ሲሉኝ እኔ ምንም አልገረመኝም። ለምንድን ነው ያልገረመኝ... ያው በእነዚህ ጋዜጠኞች የተባለም ያልተባለም ብዙ ነገር ስለሚበልባቸው ብዙም አልደነቀኝም። ለማንኛውም ዛሬ የመስቀል ደመራን በዓል በምናከብርበት ዕለት

«የኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን ጋዜጠኞች ይፈልጉሃል» ሲባል በደስተኝነት ነው... በዚህ ደረጃም ወደ ተደራጅ የጋዜጠኝነት ቡድን መድረስ፣ ቤተ ክርስቲያኒቷ መሥራቷን ስለማደስ ስላለኝ ነው ያገኘኋችሁ። ለማንኛውም ወደ ጥያቄው ለመምጣት... በአዋሳ ለረጅም ጊዜ የቆየ ስብሰባ ነበረን። በዚህ ላይ ስንወያይ የነበረው፡- ዴሞክራሲያዊ ሥርዓትን ኢትዮጵያ ውስጥ እንዴት መገንባት ይቻላልን ነው። የተወያየው ከወጣት ምሁራን፣ ከዩኒቨርሲቲ ተማሪዎችና ከሌሎችም ጋር ነው። ስንወያይ እንግዲህ፣ ድሮ ኢትዮጵያ ውስጥ ዴሞክራሲያዊ ሥርዓት አልነበረም፣ አሁን ደግሞ ዴሞክራሲያዊ ሥርዓትን መገንባት ተጀምሯል። ድርና ዛሬ ልዩነቱ ምንድን ነው? የሚለውን ነው የምንወያየው። ልዩነቱን በምንወያይበት ጊዜ በጥሩም ይሁን በመጥሮ ኢትዮጵያ ስትነግ የኢትዮጵያ ነባር ሃይማኖቶች አብረው ይነግላሉ። አንድዋ የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ናት። የኢትዮጵያ እስልምና ሃይማኖትም አብሮ ይነግላል። ዛሬ ያለችው ኢትዮጵያ እንዴት ተፈጠረች ሲወራ፣ ፖለቲካው ሲተነትን፣ እንዲህ ዓይነቷን ትልቅ ተቋም ወደ ጎን መተው አይቻልም። ፊትና ዛሬ ልዩነቱ ምንድን ነው? ብለን ስንነጋገር፣ ፀረ ዴሞክራቲክ በነበረው ሥርዓት የኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያንና ሃይማኖቱ የመንግሥት ሃይማኖት ተደርጎ ነበር። ሌላው ቀርቶ ሲሰራ ሥልጣን፣ ሲሰየመሬት ባለቤት የሚሉ ነገሮች በቀድሞው የአገራችን የፖለቲካ ሥርዓት ውስጥ እንደ ሥርዓት ነበር። ከዚህም ተነሥቶ የመንግሥት ሥልጣንም በቤተ ክርስቲያን ጉዳይ ጣልቃ ይገባ ነበር። ሌላው ቀርቶ እጅግ የሚያስገርመው «ከሃይማኖት ነጻ ነኝ» የሚለው የደርግ መንግሥት ሳይቀር ለቤተ ክርስቲያን ሥራ አስኪያጅ ይሆን ነበር። እናንተ ታውቁ ይሆናል... ለማንኛውም

ውም <የአርቶዶክስ ሃይማኖት የመንግሥት ሃይማኖት ነው> ተብሎ በፍትሕ ብሔር ሕጋችን ውስጥ አለ። ስለ ሽንግ በመጀመሪያ ደረጃ መንግሥትና ሃይማኖት ያልተለያየ ነበር። ሁለተኛው ነገር የዚያን ጊዜ በነበሩ ፖለቲካዊ ሥርዓቶች የአገራችን ነባር ሃይማኖቶች ሁሉ እኩል አይታዩም ነበር። ይህ ምን ማለት ነው? በአውሮፓ ክርስትና ከመሰፋፋቱ በፊት ኢትዮጵያ ውስጥ ክርስትና ተስፋፍቶ እንደ ነበር ያው ከቤተ ክህነት የተማርነው ነው። እናውቃለን። በተመሳሳይ ሁኔታ የእስልምና ሃይማኖት ሲፈጠር፣ ዛሬ የእስልምና ሃይማኖት የሚከተሉትን ሳዑዲ ዐረቢያን ሌላም ሌላም ብንወስድ እስልምናን የተቀበለ ሰው ሳይኖራቸው በፊት ኢትዮጵያ ውስጥ የእስልምና ሃይማኖት ተቀባይነት አግኝቶ እንደ ነበር ዛሬ ግልጽ ሽፍ እያወቅነው የመጣነው ነገር አለ። የመጀመሪያው ሂጅራ የተደረገው ከመካ ወደ መዲና ሳይሆን ኢትዮጵያ ውስጥ እንደ ነበረ ነው የምናውቀው። ይኼ እንግዲህ በእውነት ለመናገር ታላቅ ታሪክ ነው ለኢትዮጵያ፣ በእውነት ለመናገር። ክርስትና በአውሮፓ ሳይሰፋፋ በኢትዮጵያ ውስጥ መስፋፋቱ ታላቅ ታሪክ ሽፍ እንደ ምክራብት ሹሉ በእስልምናም ሃይማኖት የመጀመሪያው ሂጅራ ወደ ኢትዮጵያ መሽኑን ብዙ ኢትዮጵያውያን ያውቃሉ ብዬ አልገምትም። እናም ነባሮቻችን ሽኑ በየጊዜው የሚኖሩትን ሃይማኖቶቻችንን በእኩል ያለ ማየት ችግር ነበር። እንግዲህ ሃይማኖት የፈለገውን የማመን ነጻነት መገለጫ ነው። ይህ የዜጎች ነጻነት መጓደሉን ጭምር ነው የምናነግረው። አሁንስ ልዩነቱ ምንድን ነው? የሚለውን ስናነግረው ልዩነቱ፣ አሁን የመንግሥት ሃይማኖት የሚባል ነገር የለም። ሁሉም ሃይማኖት፣ ማንኛቸውም፣ የመንግሥት አይደሉም። የመንግሥት ላላፊነት የሁሉንም ሃይማኖቶች መብቶች ማስከበር ነው።

ክብር አቶ ተፈራ ዋልዎ

ቶች መብታቸው እኩል ይከበራል። ዛሬ፣ ዛሬ ብዙ ዓይነት ክርስትና አለ። ስለዚህ የሁሉንም ሃይማኖት እኩልነት የሚያስከብር መንግሥትና ፍላጎት፣ ዲሞክራሲያዊ ሥርዓት ግንባታ ስለ ተጀመረ ልዩነቱ ይኼ ነው። ከዚህ ሌላ እንግዲህ ቀድሞ ይኸ ሃይማኖት «የመንግሥት ነው» ተብሎ ስለ ነበር የፖለቲካ ሥርዓቱ በሕዝብ ላይ በደል ሲያደርስ ወደድን ም ጠላንም የመንግሥት ሃይማኖት የተባለው የኢትዮጵያ አርቶዶክስ ተዋሕዶ ሃይማኖት አብሮ ተጠያቂ ነው የሚደረገው። ለምሳሌ፡- የሃይማኖት እኩልነት ባለ መከበሩ ምክንያት «የአርቶዶክስ ሃይማኖት የመንግሥት ነው» ተብሎ መንግሥት ለአርቶዶክስ ሃይማኖት አድልዎ አደረገ። ጥሩ ነገር አደረገ ወይም መጥፎ ነገር አደረገ ሌላ ጉዳይ ነው። አደረገ ሲባል ግን ሌላው የሚከፋብት፣ በግልጽ ለመናገር የእስልምና ሃይማኖት የሚከፋብትን፣ ሲከፋ ደግሞ «ይኸ ፖለቲካዊ ሥርዓት እንግዲህ ዓይነት ጉዳት አደረሰብኝ፣ የሃይማኖት እኩልነቱ እንዲከበርልኝ አላደረገልኝም» ብቻ አይደለም የሚለው፣ መንግሥት ወደ አርቶዶክስ ሃይማኖት የመጠጋትና ጣልቃ የመግባት ችግርም ስለ ነበረ ሌላው ወገን እኩልነቱ ስላልተከበረ አብሮ ነበር ቅሬታ የሚያድርበት። በመሆኑም ሃይማኖት እያንዳንዱ ዜጋ የሚረከቡትና ነጻነቱን የሚገልጽበት ሽፍ ሳለ የመንግሥት ጣልቃ

ገብነት በአርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያንም ላይ ችግር ያስከተለ ነው። ለዚህም የደርግ ጊዜ ጥሩ ምሳሌ ነው። በአንድ በኩል የደርግ መንግሥት አንድ ነገር ይፈልጋል። በሌላ በኩል ደግሞ በነጻነት መንቀሳቀስ፣ ማድረግ፣ መሥራት፣ ምእመናን ማርካት፣ ሌሎች ምእመናን ማፍራት የምትፈልገውን የአርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያንን ደግሞ እንቅፋት ይሆንባት ነበር።

እንግዲህ የምንነጋገር የነበረው በአጭሩ፡- ዲሞክራሲያዊ ባለሽነ ሥርዓት ውስጥ በሃይማኖት በኩል በአገራችን የነበረው ችግር፣ ፖለቲካዊ ሥርዓቱ የመጣው ችግር እና ዲሞክራቲክ ሥርዓቱ ደግሞ ሃይማኖቶች እያንዳንዱ ዜጋ በነጻነት የሚያምንበትና እንደ ፈለገው የሚያበልጽግበት፣ የማይገደብ መሆኑን ልዩነቱን የሚያሳይ።... እንግዲህ ብዙ ዝርዝር አለው፣ እዚያ ውስጥ አንገባም፣ ልዩነቱን የሚያሳይ ነገር ነው የምንወይይ የነበረው። ይኼ እንዴት አድርጎ ስድብ እንደ ሽነ በፍጹም ሊገባኝ አልቻለም።

በአጋጣሚ ትላንት ይሁን ከትላንት ወዲያ አንድ ጋዜጣ /መስከረም 14 ወይም 15 ቀን 1997 ዓ.ም የወጣ /የግል ጋዜጣን ማለታቸው ነው/ አይቻልም። እና «ተፈራ ዋልዎም ይሁን ኢሕአዴግ ከቤተ ክርስቲያናችን እጅን ያንሣ» የሚል ነው። በነገራችን ላይ በዚህ አገር ታሪክ ውስጥ እኔ እንደ ፖለቲከኛ የማውቀው ለመጀመሪያ ጊዜ ከአርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን ላይ እጅን ያንሣ መንግሥት፣ እጅን ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንዳያስገባ ያደረገ ቢኖር ኢሕአዴግ የሚመራው መንግሥት ነው። ኢሕአዴግ ከ የሚመራው መንግሥት በደርግም ጊዜ በኃይል ሥላሴም ጊዜ እንደ ሚታቀው «የቤተ ክርስቲያን ሥራ አስኪያጅ ሹምልን» ተብሎ ተጠይቆ «የለም፣ ራስዎ ቤተ ክርስቲያኒቱ ትሾማለች እንጂ እንደ ቀድሞው መንግሥት አይሾማላችሁም» የሚል መልስ የሰጠ መንግሥት ነው። ይህ የእኔም እምነት ነው። እና ምን ላይ፣ የቤተ ክህነቱ፣ የሃይማኖት ጉዳይ ላይ እኔም እጅን እንዳስገባሁ አይገባኝም። ይኼ ተሳይቧል፣ ምን... የሚለው ትርፋ ጨዋታ ስለሆነ እርሱን ንቁ፣ መተውጥሩ ነው። ቁም ነገሩ በአጭሩ፣ ለጠየቃችሁት መልሱ ይኼ ነው ለማለት ነው። የቀረ ጥያቄ ካለ ልታነሡልኝ ትችላላችሁ።

ሐመር፡- ከእዚህ ጋር አያይዘን የምናነግረው፡- ከታሪክ እንደ ምንረዳው፣ እርስዎም ቀደም ሲል እንደ ገለጹልን ቤተ ክርስቲያናችን የነገሥታቱ የፖለቲካ መሣሪያ ከመሆን በቀር የሚነገረውን ያህል የተጠቀመችበት ባይሆንም «ሲሶ መንግሥት» ነበረች። የአርቶዶክስ ተዋሕዶ ሃይማኖትም ብሔራዊና የመንግሥት ሃይማኖት ነበር። ከዚህ ነባራዊ እውነትና ሐቅ በመነሣት በታሪክ የተፈጸመውን ነገር አሁን ባለው አስተሳሰብ መሆኑን በሕተት ወይም ትክክል ዝርዝር ለማለት እንችላለን? ወይም በታሪክ

ቀድሞ ይኸ ሃይማኖት «የመንግሥት ነው» ተብሎ ስለ ነበር የፖለቲካ ሥርዓቱ በሕዝብ ላይ በደል ሲያደርስ ወደድንም ጠላንም የመንግሥት ሃይማኖት የተባለው የኢትዮጵያ አርቶዶክስ ተዋሕዶ ሃይማኖት ክብር ተጠያቂ ነው የሚደረገው።

የተፈጸመውን ነገር ለኢትዮጵያ አርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ብቻ ልዩ መግለጫ አድርገን መገምገም ወይም መስጠት እንችላለን ወይ? ለምሳሌ፡- በአውሮፓ የሮም ካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን በ«መስቀላውያን» ዘመቻ ወቅት፣ በመካከለኛው ምሥራቅ እስልምናን ብናይ ከዚህ የተለየ ስላልሽን ማለት ነው። በመሽኑም በጊዜው በየ አሀገሩ ከነበረው እውነታ አኳያ ጥንታዊ የኢትዮጵያ አርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ከመንግሥት ጋር የነበራትን ግንኙነት በስሕተትነት መፈረጅ እንችላለን ወይ?

አቶ ተፈራ፡- ቆንጆ ነው። እንግዲህ ፖለቲካዊ ጉዳይ በምንነጋገርበት ጊዜ ወይም ያለፈ ታሪክን ስንነጋገር እውነታው ምን ነበር? እያልን ማንሳታችን የማይቀር ነገር ነው። ጥሩ ምሳሌ አን ሥተሃል። አሁን በአውሮፓ <ክሩ ሴድስ> የሚባለው ጦርነት ነበር። የክርስትና ሃይማኖትን በመላው ዓለም ለማስፋፋት የተካሄደ ጦርነት ነው። በዚያ ጦርነት ጊዜ ምን ሽን የሚለውን ነገር ከፈለግነው የታሪክ መጽሐፍ እና ገኛለን። ሰው ጥቷል፣ ውድመት ነበር። በተመሳሳይ የጅሃድ ጦርነት ተካሂዷል። ይኼን እንግዲህ መጻሕፍት ጽፈው ጽፈው አስቀምጠዋል። እውነትም ነው። የሰው ልጅ ያለቀበት ታሪክ ነው። በዚህ ታሪክ ውስጥ ደግሞ ጥሩ ነገር ምን ነበር? ምንድን ነበር ችግሩ? የሚባለው ነገር ሁሉ ይታያል። ይኼ ብቻ አይደለም። ዲሞክራሲያዊ ሥርዓትን በአንድ አገር መሠረትን ስንል ከበፊቱ በምን ይለያል፣ በብዙ ነገር ይለያል። በዲሞክራሲ የመረጠችን መከተል መብት ነው፣ የዲሞክራሲያዊ መብት አንዱ መገለጫ እኮ በሃይማኖት የፈለገውን እምነት የመቀበል፣ የማስፋፋት፣ የማራመድ ነጻነት ማግኘት ማለት ነው።

በመጀመሪያ፡- በዲሞክራሲያዊ ሥርዓት ስለ ሃይማኖት ነጻነት፣ ስለ ሃይማኖቶች እኩልነት፣ የእያንዳንዱ ዜጋ የፈለገውን የመቀበልና የማራመድ መብቱን ሳናውሳኝ ከድሮው ጋር ዐረ ዲሞክራሲያዊ እና ዲሞክራሲያዊ የነበረውን ሥርዓት ሳናነጻጽር ምንድን ነው የምንነጋገረው ታደያ? ስለዚህ መነሣቱ የማይቀር ነው። ስሕተት ነበር፣ አልነበረም፣ ስሕተት የነበሩ ነገሮች ተገቢ የነበሩ ነገሮች ይነሣሉ። ለምሳሌ፡- የኢትዮጵያን ነገር ሃይማኖቶች ብንወስድ በፀረ ቅኝ አገዛዝ ንቅናቄ ቅኝ አገዛዝን በመዋጋት የታወቁ ሃይማኖቶች ናቸው። የአርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን ደግሞ በዚህ ላይ ትልቅ ሚና እንደ ነበራት፣ ሌሎችም ብዙ መልካም ነገር እንደ ነበራት ልናውራ እንችላለን። ከዚህ ሌላ ደግሞ የዛሬ 100 ዓመት 200 ዓመት ከዚያም በላይ ለረጅም ዓመታት ተቆጥሮ ወደ ተቀሩት የኢትዮጵያ ክፍሎች የአርቶዶክስ እምነትን ለማስፋፋት የተካሄደ ብዙ እን ቅስቀሳ ነበር። እኔ በራሴ ዕድሜ ስመ

ለከት፣ በአጭር ጊዜ ውስጥ፣ 50 ዓመት በማይቀር ጊዜ ውስጥ የመጡና ብዙ ሰው የሚከተላቸውን ሃይማኖቶች እናገኛለን። ቤተ ክርስቲያኒቱ ግን እኛ ከመወለዳችን በፊት ለረጅም ጊዜ በዚያ ቦታ ላይ ነበረች። ለምንድን ነው በዚያ አካባቢ የአርቶዶክስ ክርስትና ሃይማኖት ለረጅም ጊዜ ቆይቶ በስፋት፣ የአብዛኛው ዜጋ ሃይማኖት መሆን ያልቻለው የሚል ጥያቄ ማንሳት ይቻላል። ለማንኛውም፣ አሁን እዚያ ግምገማ ውስጥ ለመግባት አይደለም። ግልጽ ነው..... ጉዳዩ ዲሞክራሲያዊ ሥርዓት ለሃይማኖቶች ምን ነጻነት ይሰጣል፣ ያኛው ነጻነት ይኖራል፣ ነገር ሃይማኖቶች እዚህ አገር ውስጥ እንደ ነበሩ እነዚህ ሃይማኖቶች በእኩል የየ ዜጋው እኮ ናቸው፣ በነገራችን ላይ የይ ስልምና ሃይማኖትን የሚከተለው፣ የአርቶዶክስ ክርስትና ሃይማኖትንም የሚከተለው ኢትዮጵያዊ ነው፣ ሌላም ሃይማኖት የሚከተል ብዙ አለ... ኢትዮጵያዊ ነው። ይህን ሁሉ ኢትዮጵያዊ በዘመኑ እኩል አለግድረጉ በዲሞክራሲያዊ ሥርዓት ዐይን ሲታይ ስሕተት ለመሆኑ ምን ጥያቄ አለው? ያ ፖለቲካዊ ሥርዓት የሃይማኖት ነጻነትንና እኩልነትን አላስከበረም ማለት ነው በአጭሩ። አንዱ ቁም ነገር ይኼ ነው።

አሁን በተካሄደው ውይይት ይኼ ጉዳይ የመነሣቱ ጠቀሜታ ምንድን ነው? ለምን ይጠቅማል? ከተባለ፣ አንድ ነገር አለ። አዲስ ነገር ስንገነባ፣ የነበረውን ነገር ስንተው ለምንድን ነው የምንተወው? ምክንያት ሳይኖረን ልንተወው ነው እንደ? ለምሳሌ፡- የአርቶዶክስ ክርስትና ሃይማኖት የመንግሥት ሃይማኖት ተደርጎ ቆየ፣ አሁን በዲሞክራሲያዊ ሥርዓት ተውነው፣ ለምንድን ነው የተውነው? ምክንያት ሳይኖረን የምንተወው ከሽን ጠቀሜታውን ወይም ጉዳቱን ሳናውቀው ነው የምንተወው ማለት ነው። ስለዚህ መነሣት አለበት። ሁለተኛ፣ በዲሞክራሲያዊ ሥርዓት የዜጎች የእምነት ነጻነት ማራ ወይ? የፈለገውን የማመን፣ አሁን ለምሳሌ፡- በአውሮፓም በአሜሪካም ሂደት የእምነት ነጻነት ገደብ ስለሌለበት እጅግ በጣም የሚጠለቱን ከምንገምን የሚያምን ሰው «ኮምኒዝም ነው ትክክለኛው» ብሎ የማመን መብት አለው። የሚከለክለው የለም። መብት በተሟላ ሁኔታ በተከበረ ልክ ዜጎች ይረካሉ። ዜጎች በረከ ልክ አገራቸውን ይገነባሉ። ራሳቸውን ይገነባሉ። ይህን ጠቀሜታ ለማየት ጉዳዩን ማንሳት የገድ ነው። አለ በዚያ የዲሞክራሲ ሥርዓት ግን ባታ ውስጥ ገብተን ስለ ሃይማኖት መብት፣ ጠቀሜታ ሌላም ነገር ሳናነሳ ከሂደት አገባብ አይሆንም። እንዲያውም ሌላም ነገር ተነሥቶ ነበር፣ ብንገራችሁ..... «ሃይማኖትና መንግሥት የተለያዩ ናቸው ትላለህ፣ ግን የቤተ ክህነቱ መሪዎች ግን የኢሕአዴግ ካድሬዎች አይደሉም ወይ?» የሚል ነገር አን ሥቷል። እኔ የመለስኩት ምንድን

ነው..... «ልክ አይደላችሁም፣ በኢትዮጵያ አርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ፣ በሌላም ሃይማኖት ውስጥ የኢሕአዴግ ፖለቲካ የሚተመውና የሚደግፍ ሰው ሊኖር ይችላል፣ የኢሕአዴግን ፖለቲካ ደግሞ የማይደግፍና የማይቀበል ሰው አለ፣ ሁሉም ዓይነት ሰው ነው እዚያ የሚኖረው፣ በእምነቱ ሂደት ነው እንጂ የሚገናኘው በፖለቲካ አቋሙ አይደለም። ከዚህ ውጭ ቤተ ክህነቲቱ፣ አባታችንም፣ ጳጳሩንም ቢሆን እኔ የማውቀው ቤተ ክርስቲያናችን ለሰላም፣ ለልማት፣ ኤች.አይ.ቪ/ኤድስን ለመከላከል ሲጥሩ ነው የማውቀው እንጂ የኢሕአዴግን ፖለቲካ የኢሕአዴግ ካድሬ ሽንገራ ሲያራምዱ አላውቅም ብዬ ሁሉ አስረድቼአለሁ። አሁን እንግዲህ ይህ የማይተማቸው ሰዎች ይኖራሉ። ምክንያቱም ሌላው የሚተማቸው ስለሆኑ። ይህ ደግሞ ሁሉም ጋር የሚያጋጥም ነገር ነው።

ሐመር፡- እርስዎ ባንሁት ሐሳብ መለስ ብለን ብንነጋገር፣ ለምሳሌ፡- «የኢትዮጵያ አርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን በአንድ ቦታ ለብዙ ዘመን ቆይታ ሳለ የኖረችውን ያህል ሃይማኖቱን አስፋፍታ የብዙዎች ለማድረግ አልቻለችም። እንዲያውም ከእርስዎ በኋላ የመጡት ብዙ ተከታዮችን አኖርተዋል» ብለዋል። ይህ እንግዲህ በሌላ አነጋገር ቤተ ክርስቲያናችን አንድ ሕዝብ ወይም ወገን አስተምራ ስታበቃ ውሳኔውን ግን ለራሱ ፈቃድና ነጻነት የመተው አንጻች የዲሞክራሲ ጠረን ነበራት አያሰኝም ወይ? በዚህ ረገድ በሌሎች ወገኖች ያለውን ልምድ ብናይ ወደ አንድ አካባቢ ገብተው ሲያስተምሩ የተለያዩ ሰብአዊና ተፈጥሯዊ ሁኔታዎችን ተጠቅመው ሰዎችን ወደ እነርሱ ይገቡ ዘንድ የማገር ዝግባሌ አላቸው፣ እንደ ኢትዮጵያ አርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ያን ወገን ለራሱ ውሳኔ አይተውትም። ከአገራችንም ውጭ፣ እስልምና በመካከለኛው ምሥራቅ፣ ካቶሊክ በደቡብ አሜሪካ፣ በአፍሪካ፣ በሩቅ ምሥራቅ የተስፋፋቦችን መንገድ ብናይ ከዚህ የተለየ አይደለም። በአገራችን ግን ከጥንት ጀምሮ በአብዛኛው ማለት ይቻላል አርቶዶክሳውያን ሐዋርያት፣ መምህራን፣ መካከላት፣ ባሕታውያን ከጻፈ ጻፈ ተሠማርተው ባስተማሩበት፣ የእምነት ተቋማት በተተከሉበት ጊዜ ሁሉ ሁኔታው የተረጋጋ መልክ ነበረው። እርስዎ የመጀመሪያው ሂጅራ ብለው በገለጹበት መንገድ ሙስሊሞች ወደ ኢትዮጵያ ከመጡ በኋላ የተቀበላቸው ኢትዮጵያዊ ንጉሥ አርቶዶክሳዊ ክርስቲያን ነበር። እነርሱም ቆይተው ከመግባባት የተነሣ በቤተ መንግሥት ውስጥ እስከ ጋብቻ የደረሱበት ሁኔታ ነበር። በአንጻሩ ከጥንት ጀምሮ ዛሬም ድረስ በአንጻር የመካከለኛው ምሥራቅ አገሮች ያለውን ሁኔታ ስንመለከት ሌላ እምነት ዘልቆ እንዳይገባና እንዳይስፋፋ እየተከላከለ ነው ያለት።

በቤተ ክርስቲያናችን የነበረው አመለካከት በውይይቱ ላይ እንደ ተነገረው ወይም በሌሎች እንደ ሽንገራ ኖሮ የሆኑ የሚባሉትን እምነቶች አቆይተን በየጊዜው የመጡትን አካባቢያዊና ልማዳዊ

እምነቶች እንኳ ለምስክርነት ይገኙ ነበር ወይ? ቀደም ሲል <ከ100 እና 200 ዓመታት በፊት የኦርቶዶክስ ክርስትናን በተለያዩ ግዛቶች ስለ ማስፋፋት ዘመቻ> ሁኔታ ሲጠቅሱ.....

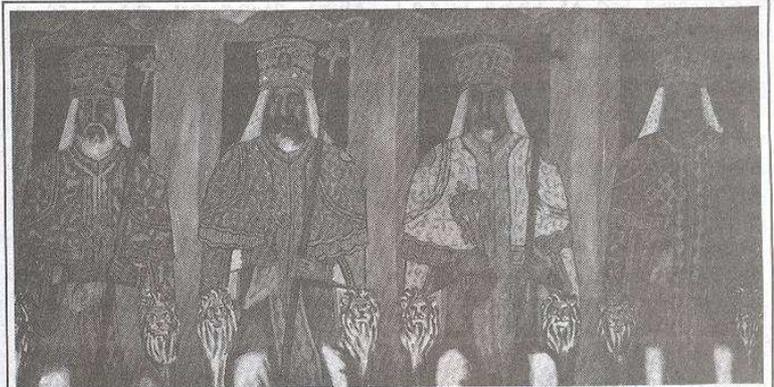
አቶ ተፈራ:- አይ፣ ከዚያም በፊት ነው.....

ሐመር:- አዎ፣ ከዚያም በፊት /በተለይ በ14ኛው መ.ክ.ዘ/ በርካታ አካባቢያዊና ልማዳዊ እምነቶች ተስፋፋተው ነበር፤ ቤተ ክርስቲያናትን ይህን ለማስተካከል በይበልጥ ጥረት ያደረገችው ከኃይል ይልቅ መምህራኗንና ክህናትን በአገልግሎት በማትጋት፣ የትምህርት አድማስዋንና የማስተማር መንገዶቿን በማስፋፋትና በማጠናከር ነበር። በነገሥታቱ ኃይል ላይ ሳትመሠረት በመነኩሳት ዋና የሚሰጠው የገንዘብ ተቀናቃኝ ቀድሞ የሃይማኖት በርካታ ሁኔታዎች ነበሩ። ከተባለው ነገር አንጻር ይህን እንዴት ነው የሚያዩት?

በሌላ በኩል «ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የኢሕአዴግ ፖለቲካ የሚጠቀሙትን የገንዘብ መውጫና የማይደግፈው አለ፣ ያም መብቱ ነው።» ብለውናል። ከዚህ ጋር አያይ ዘን የምናነጻጸራቸው ይበልጥ አጠቃላይ የቀረቡትን ግን «የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን የትምህርት ስልጠና አንድነት የምትሰጠው የገንዘብ ምሽግ ናት» ብለዋል የሚለው ነው። ምናልባት ይህ አባባል ከክርስቲያኖች ትውፊት፣ ከታሪክ በአጠቃላይ ከአስተምህሮዊ ጋር ከገንዘብ ተያይዞ እየተሰጠ ያለው፣ የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን እንደ የሃይማኖት ተቋም፣ ያ አንድነት በምንም መልኩ ይተርጎም መለያየትን እንድትሰጠው ይጠበቃል ወይ? በመሠረቱስ <ነፍጠኝነትና ትምህርትን> ከሃይማኖትና ከሃይማኖተኝነት ጋር እንዴት ነው ተገናኝቶ የሚታየው?

አቶ ተፈራ:- ከመጨረሻው ጥያቄ ልንነጻ፣ አሁን እንግዲህ ወደ ፖለቲካ ውይይት አይደለም የምንሄድ ያለንው። ... ነፍጠኛ ምን ማለት ነው? በአንድነት ነው በሌላ ጥያቄ ነው የሚለውን ራሱን በቻለ መልኩ መወያየት እንችላለን። በአጭሩ ግን እኛ የነፍጠኛው ሥርዓት የምንለው በዚህች አገር የነበረውን ዲሞክራሲያዊ ያልሆነውን ሥርዓት ነው። ዲሞክራሲያዊ ያልሆነ ስንል ደግሞ ምን ማለት ነው ከተባለ ብዙ መልካም እናወጣለትና በዚያ መልካም ዲሞክራሲያዊ እንችላለን፤ አንዱ መሠረታዊ ቁም ነገር ይህ ነው።

የነፍጠኛው ሥርዓት ራሱን የቻለ ሥርዓት ነው። በእኛ አመለካከት ለየትኛውም እምነት የበጀ ሥርዓት አይደለም። ለየትኛውም... ለየትኛውም ... የበጀ አይደለም። ሌላው እንግዲህ የምናነጻው በማን

አራቱ ቅዱሳን ነገሥታት፡- ቅዱስ ይምርሐን ክርስቶስ፣ ቅዱስ ሐርቤ/ገብረ ማርያም፣ ቅዱስ ሳልደበላ፣ ቅዱስ ነአከኑቶ ለአብ ዘግራ ወደ ቀን/

ኛውም አገር ላይ አንድ ፖለቲካዊ ሥርዓት ለሃይማኖቱ ችግር የሚፈጥርም፣ ችግር የማይፈጥርም ሊኾን ይችላል። ስለዚህ አሁን እዚያ ዝርዝር ውስጥ አንገባም። በሌላም አገር ቢኾን ለሃይማኖቱ በነጻነት መንቀሳቀስ፣ ተቀባይነት ማግኘት ፖለቲካዊ ሥርዓት እንቅፋት የኾነበት ጊዜ የለም ብለን ልናስብ አስቸጋሪ ይምስለኛል። ሌላው አሁን ጥሩ ያነሣችሁት ምንድን ነው... በዚያን ጊዜ ቤተ ክርስቲያን ተያይዞ ዲሞክራሲያዊ ሥርዓት ነበረች አልነበረችም፤ የሚለው ነው። ኅብረተሰቡ እንደ ኅብረተሰብ ዲሞክራሲያዊ ሥርዓት አልነበረውም፤ ዲሞክራሲያዊ ነበር የሚል ገበዝ ይምጣ። ፖለቲካዊ ሥርዓቱ ዲሞክራሲያዊ ሥርዓት ሊፈጥር በማይችልበት ጊዜ፣ የፊልገ ተቋም በእኛ አገር ውስጥ ተነጥሎ ብቻውን ዲሞክራሲያዊ ሥርዓት ሊመሠርትልን አይችልም። በጥቅሉ «በዚህ አገር ዲሞክራሲያዊ ሥርዓት አልነበረም» የሚለው ላይ እንስማማ ያለ፤ በርግጥ «አሁንም የለም የሚሉ አሉ» ግን አብዛኛው ሰው በአጭሩ አሁን የሚገባባው ዲሞክራሲያዊ ሥርዓት ምንድን ነው የሚለው መመዘኛ አሁን ከድሮው ጋር ሲነጻጸር በዚህ አገር ዲሞክራሲያዊ ሥርዓት መገንባት ተጀምሯል፤ የሚያጠያይቅ አይደለም፤ በእኔም ገን በብዙ ሰው አቅም እንደዚያ ይመስለኛል። የማይስማሙም ይኖራሉ።

በዚህ ሁኔታ የተለየ ነገር በደግሞ በመጥፎም ለቤተ ክርስቲያኒቱ ማንሣት አይቻልም። ግልጽ ነው! ... ቤተ ክርስቲያኒቱን ለብቻ ወስዶ ምን ነበረ ጥሩ፣ ምን ነበረ ድክመቱ የሚል ራሱን የቻለ ብዙ ነገር ሊነሣ ይችላል። አሁን ለምሳሌ እኔ ራሴ ደስ የሚለኝ፣ የኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን ማሻሻል የጀመረችው። ብዙ ነገሮች አሉ። የዛሬ አምስት መቶ ዓመት ከዚያም በላይ፣ በነገራችን ላይ 100፣ 200 ዓመት ብቻ አይደለም የኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን እምነት መስፋፋት የጀመረው፣ ለረጅም ጊዜ እንደ ገን ግልጽ ነው፤ ይኸ በኾነበት ሁኔታ አሁን እያሻሻለችው ያለችው ሁኔታ፣ በተለያዩ ቋንቋዎች መጻሕፍትን ማዘጋጀት፣ በተለያዩ ቋንቋ ሰበካ ማካሄድ፣ እርሱ ብቻ ሳይሆን ከተለያዩ ብሔሮች የሃይማኖት መሪዎችን መሾም መሻሻል አይደለም? ከዚህ የበለጠ መሻሻል ማድረግ እንደ ምትችልም እገም

ታለሁ። ከዚህ በፊት ግእዝን ለማያውቅ ሰው በግእዝኛ ቢነገረው እንዴት ነበር የሚሰማው? አሮምኛ ብቻ ለሚችለው ሰው በአማርኛ ቢነገረው እንዴት ነበር የሚሰማው?

በንጽጽር ብናይ የፕሮቴስታንት ሃይማኖት፣ ምናልባት ተሳታፊ ከሆነ አታረማለሁ፣ ሰበካን በአሮምኛ ቀድሞ የሰበካ የገለጸ ነው። ተሳታፊ ሊሆን ይችላል፤ እኔ እስከ ማውቀው ድረስ ነው። እያንዳንዱ ዜጋ የሚፈልገውን ሃይማኖት በሚሰማው ቋንቋ፣ በሚያነበው ጽሑፍ ሲቀርብለት፣ ለጠቅላላ ሥራውና ሁኔታው በማይመቻው መንገድ ሲቀርብለት ደስ ይለዋል። ዛሬ እንኳ፣ በመንገድ ስመጣ የሰንበት ተማሪዎችን እያየሁ ነው የመጣኹት፣ በጣም ደስ ይላል። ሴቶችም ወንዶችም ናቸው የሚታዩት፣ ሴቶች ልጆችም ከበሮ ይዘው እየመቱ ነው። እኛ ድሮ ልጆች ገንን ወደ ቤተ ክርስቲያን በምንሄድበት ጊዜ ሴት ልጅ ከበሮ ይህ አትመታም ነበር። የሰው ልጅ ምን ጊዜም መሻሻልና ወደፊት ማየት ነው ያለበት። እኛ ይኼ መሻሻል ለምንድን ነው የተደረገው? ባይሻሻል ኖሮ ችግር ነበረው። ሲሻሻል የበለጠ ጥሩ ነው እየተባለ ነው። በዚህ ሒሳብ ነው መታየት ያለበት። ከዚህ ውጭ እንግዲህ ... «ይኼ የነፍጠኛ መሸሸጊ ያ...» ምናምን ስለሚለው ሁሉም ዓይነት ፖለቲካኛ እዚያ ሰፈር ለኖር ይችላል፤ ምን ጥያቄ አለው። በእኛ አስተሳሰብ የትኛውም ሃይማኖት ላይ፣ በኦርቶዶክስ ሃይማኖት ብቻ አይደለም፣ የትኛውም ሃይማኖት ላይ «የኢሕአዴግ ፖለቲካ ይጥመኛል» የሚል ሰው፣ የሃይማኖቱ ተከታይ ይኖራል፤ «የኢሕአዴግ ፖለቲካ አይጥመኝም» የሚልም እንዲሁ ይኖራል። አሁን ኢሕአዴግ <ነፍጠኛ> የሚል ቋንቋ ይጠቀማል በፖለቲካትን ተናው፣ ይኼን ደግሞ «መስማት አልፈልገም» የሚል ሰው በኦርቶዶክስ ክርስትና እምነትና ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ብቻ አይደለም በእስልምናም፣ በካቶሊክም፣ በፕሮቴስታንትም የሚወድም የሚጠላም አለ። ስለዚህ አንዱ ብቻ ተለይቶ የሚወሰድበት አይደለም።

ባለፉት ታሪካች ከወሰድን ግን <የመንግሥት ሃይማኖት ማን ነበር?> ቢ

ባል የአርቶዶክስ ክርስትና ሃይማኖት ብንል ውሸት ይሆናል? ሲሰ ሥል ጣንና ሲሰ ሌላም ሌላም ነገር..... ሌላው ሃይማኖት ይህ አልነበረውም:: ይህን ታሪክ ስንወስድ ምንድን ነው የሚነገረን? ቤተ ክርስቲያኒቱ መንግ ሥት በሚወስደው ጥሩና መጥፎ ርምጃ አብራ እንድትታይ ያደርጋታል:: ብንወ ድም፥ ብንጠላም:: ይህን እውነተኛ ታሪክ የዛሬዎቹ ወጣት ምሁራን ማወ ቃቸው ጉዳቱ ምንድን ነው? በዚህ ስብሰባ ላይ ለምን አነሣኸው የሚባል ውን በተመለከተ.... ለምንድን ነው የማ ይነሣው? የማይነሣበት ምክንያት እኮ ነው ለነገር የሚነገረው:: ለምንድን ነው በታሪክ መጻሕፍት የሚጻፈው? በዚ ሀ ሐሳብ ነው መታየት ያለበት:: የሚ ቀራችሁ አንድ ሁለት ጥያቄዎች ካሏ ችሁ....

ሐመር:- «የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን የትምክህተ ችግኝ አንድነት የምትሰብክ የነፍጠኞች ምሽግ ናት» የሚለውን አነጋገር በራሱ ብናይ እርስዎ እንዳሉት «ካለፈው ታሪክ አንጻር ብቻ» ተወስኖ የተነገረ ነው ወይ? ክቡር ሚኒስትር፥ ይቅርታ ያደርጉልንና፥ እዚህ ላይ ርግጠኛ መሆን አለብን፥ ም ሾኖ ካለፈው ታሪክ ጋር ብቻ የተጠቀሰ ቢሾን እንኳ በጉዳዩ ላይ ከመንግሥትነትና ከመንግሥት ሥልጣን ጋር ተያይዞ ሊታዩ የሚች ሉቱ የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ብቻ ናት ወይ?

አቶ ተፈራ:- የኢሕአዴግ ፖለ ቲካ የድሮ ታሪክ እኮ አይደለም:: አሁን ኢትዮጵያ ውስጥ ያለ አይደ ለምን?

ሐመር:- አዎ!

አቶ ተፈራ:- አሁን የኢሕአዴግን ፖለቲካ የሚቃወም ሰው የትኛውም ሃይማኖት ውስጥ ይኖራል:: ኢሕአዴግ የሚያራምደውን ፖለቲካ የሚቃወምም የሚደግፍም በየትኛውም ሃይማኖት ውስጥ ይኖራል:: አይደል እንደ.....

ሐመር:- እኸ.....

አቶ ተፈራ:- ስለዚህ እዚህ ቦታ ላይ ነው የሚገኘው ብሎ ለይቶ አንድ ቦታ ላይ ወስኖ ማስቀመጥ ይቻላል ወይ? አይደለም....

ሐመር:- አይቻል ይሆናል..... ለማ ለት የፈለግኩት፥ ለምሳሌ:- ከታሪክ አኳያ ብቻ የዮዲት ጉዳትንና የግራኝ አሕመድን የ40 እና የ15 ዓመት የወረ ራ ዘመናትን /እንደ ቅደም ተከተላ ቸው/ መመልከት እንችላለን:: ሌሎ ችም ከመንግሥትነትና ከመንግሥት ሥልጣን ጋር በተያያዘ በወረራም ይሁን ራሳቸውን በማስፋፋት የተነሡ ነበሩ:: ስለዚህ የተባለውን ችግር ከዘመኑ አኳያ ለቤተ ክርስቲያናችን ልዩ መገለጫ አድርጎ፥ ወስኖ መናገር የሚቻል አይ መስለኝም:: በሌላ በኩል በውይይቱ ላይ በአርሰም በኩል እንደ ተነገረ የሚሰ ማውና በዚህ ቃለ ምልልሳችን ይበልጥ ማጥራት የፈለግነው የኢትዮጵያ ኦርቶ ዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያንን ከብሔ ር አንጻር ወስነው:- «የአርቶዶክስ ሃይ

ማኖት የአማራና የጉራጌ ብሔር ነው» ብለዋል የሚለውን ነው::

አቶ ተፈራ:- እንግዲህ በዚህ አጋ ጣሚ ስላገኛችሁኝ በጣም ብዙ ጥያቄ ልትጠይቁኝ እንደ ምትፈልጉ ይገባኛል:: ነገር ግን የያዘነው ሰዓት ስላለቀ ነው የምንለያየው... ዋናው ቁም ነገር፥ ስላለ ፈው ታሪክ ብቻ አይደለም የምናወራው:: ያለፈው ታሪክ ለዛሬ ምን ተረፈን ነው፥ ታሪክ እኮ ዝም ብሎ ስላለፈ አይደለም የሚወራው፥ ለዛሬ ምን ጥሩ ነገር፥ ምን ችግር አስተላለፈ ነው፥ ሁለተኛ:- የእነ ግ ራኝ አሕመድ ዘመቻም በኢትዮጵያ ፖለ ቲካዊ ታሪክ ውስጥ ይታወቃል:: በተመ ሳሳይ የሌላውም ይታወቃል:: ሁሉም ይታወቃል:: አሁን ጥያቄው የእስልምና ሃይ ማኖት በኢትዮጵያችን ውስጥ የመንግሥት ሃይማኖት ሾኖ አያውቅም:: በዴሞ ክራሲ ያዊ ሥርዓት:- የመንግሥት ሃይማኖት የሚባል ነገር አይኖርም፥ መንግሥትና ሃይ ማኖት ይለያል፥ ዴሞክራሲያዊ በሽነው ሥርዓት ይለያል፥ አሁንም ከ በዓለም ላይ አለ:: ለዚህ ገጽጽና ያለፈውን ካላየን የዛሬውን ማወቅ አንችልም:: በሌላ በኩል በዴሞክራሲያዊ ሥርዓት የእያንዳንዱ ዜጋ መብት እኩል ይከበራል:: ስለዚህ ሁሉም ሃይማኖቶች እኩል መብት ይኖራቸዋል:: ይኸ መብታቸውን እኩል ማስከበር ለየ እምነቱ በነጻነት መራመድ ጠቀሚታ ይኖረ ዋል:: ነጻ ሾኖ ስለ ሚንቀሳቀስ:: ከመንግ ሥት ጋር ደርቦ ለመውቀስ ለሚፈልግም አይሾንም:: በዚህ ዐይን ነው የምንነጋገርው እንጂ ስለ ነፍጠኛው ሥርዓት ስናወራ የድሮ ታሪክ ብቻ አውርተን የምንተወው ጉዳይ አይደለም:: በኢትዮጵያ ፖለቲካዊ ታሪክ ውስጥና አሁንም የነፍጠኛው ሥርዓት ጉዳይ ቦታ አለው:: በዚህ ሐሳብ ነው.... ዞሮ ዞሮ የነገሩ ሁሉ ማጠንጠኛው፥ አት ድከሙ፥ በዴሞክራሲያዊ ሥርዓትና በፀረ ዴሞክራሲያዊ ሥርዓት ላይ የሃይማኖትን ሚናና ልዩነት ማየት የግድ ይላል:: የመ ጨረሻ ጥያቄ.....

ሐመር:- «የአርቶዶክስ ተዋሕዶ ሃይ ማኖት የነፍጠኛው የአማራና የጉራጌ ሃይ ማኖት ብቻ ነው» ብለው መናገ ርዎን

አቶ ተፈራ:- የአማራና የጉራጌ የሚባለውን ደግሞ ከተመቻችሁ በሌላ ጊዜ እንወያያለን፥ የሚቀላችሁ መጽሐፍ አለ፥ መ ጽሐፉን ሂዳችሁ ማንበብ ነው::

ሐመር:- ይህን የመጨረሻ ጥያቄአችን ቢያደርጉልን ክቡር ሚኒ ስትር....

አቶ ተፈራ:- የለም፥ የለም በጣም አመሰግናለሁ፥ ፕሮግራም ስላለኝ ነው፥ እንተ ጥያቄ እየጠየቅኸ መልስ ሳይሆን የምትፈልገው ለማሳመን ነው የምት ሞክረው.....

ሐመር:- ክቡር የኤ.ፌ.ዲ.ሪ የአቅም ግንባታ ሚኒስትር አቶ ተፈራ ዋልዎ ጊዜዎትን ሰጥተውን ስላደረግንዎ ቃለ ምልልስ ከልብ እናመሰግናለን::

ነገር ድንኳት ... ከገጽ 8 የዞረ

ያስፈልጋል:: ከዚህ በኋላ ካሁን በባቢይ ዜ ማ አሰምቶ:- «አሐዱ አብ ቅዱስ አሐዱ ወልድ ቅዱስ አሐዱ ውእቱ መንፈስ ቅዱስ፥ ከወልድ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር በባሕርይ በህልውና አንድ የሚሆን አብ የተለየ የተ መሰገነ ነው:: ከተወላዲነት ከሠራ ጺነት ውጪ ነው:: ከአብ ከመን ፈስ ቅዱስ ጋር በባሕርይ በህልውና አንድ የሚሆን ወልድ የተለየ የተ መሰገነ ነው:: ከወላዲነት ከአሥራ ጺነት ውጭ ነው:: ከአብ ከወልድ ጋር በባሕርይ በህልውና አንድ የሚሆን መንፈስ ቅዱስ የተለየ የተ መሰገነ ነው:: ከአሥራጺነት፥ ከተ ወላዲነት፥ ከወላዲነት ውጭ ነው::» በማለት የሥላሴን አንድነ ትና ሦስትነት በመመስከር ምስጋ ናውን ይጀምራል::

ምክንያቱም የማንኛውም መን ፈሳሚ ሥራ መነሻ እግዚአብሔር ነው:: በተለይም የአንድነትና ሦስ ትነት

መገለጫ የሆነው ከላይ የተጠ ቀሰው ስም የሥራዎች ሁሉ መጀ መሪያ ነው:: ቅዱሳን ሐዋርያት ለትምህርተ ወንጌል ወደ ዓለም ዳርቻዎች ሲላኩ የሥራ መጀመሪ ያቸው ይህ የአንድነትና የሦስት ነት ስም ነበር:: «እንግዲህ ሂዱና አሕዛብን ሁሉ በአብ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመ ቃችኋቸው፥ ያዘገጁትሁንም ሁሉ እንዲጠብቁ እያስተማራችኋቸው... ደቀ መዛሙርት አድርጋቸው::» / ማቴ.28÷19/::

ይህ ስም ውጋውን ወደ ማየ ገበነት ይለውጣል:: ይህ ስም ኅብስ ቱን ሥጋ መለኮት ወይኑን ደመ መለኮት ያደርጋል፥ ይለውጣል፥ ይቀድሳል፥ ያነጻል:: በመሆኑም ካሁን ይህን ልዩ ስም በመጥራት፥ በማመስገንና በመመስከር የምስጋና ሥርዓቱን ይጀምራል:: በጸሎተ ቅዳሴው እየተሳተፉ በውጭም በውስጥም በአንቃዕድዎ ልቡና በሰ ቂላ ኅሊና ያሉ ምእመናንም ይህን የካሁኑን የምስጋናና የምስክርነት ቃል በመቀበል:- «በአማን አብ ቅዱስ፥ በአማን ወልድ ቅዱስ፥ በአ ማን ውእቱ መንፈስ ቅዱስ፥ ንጹሕ ፣ ክቡር፣ ጽኑ፣ ልዩ የሚሆን አብ በእውነት ወላዲ አሥራጺ ነው:: ን ጹሕ፣ ክቡር፣ ጽኑ፣ ልዩ የሚሆን ወልድ በእውነት ተወላዲ ነው:: ን ጹሕ፣ ክቡር፣ ጽኑ፣ ልዩ የሚሆን መንፈስ ቅዱስ በእውነት ሠራሂ ነው::» በማለት የካሁኑን የምስጋናና የምስክርነት ቃል በመቀበል የምስ ጋናና የምስክርነቱ ተሳታፊ ይሆ ናለ::

«የኦሮሞዎች ተቃራኒ ሃይማኖት ብሔራዊና የመንግሥት ሃይማኖት የነበረ መኾኑ አያስወቅስም»

/ብዑስ አቡነ ቀውስጦስ/

« በልዩ ልዩ አጋጣሚዎች በቤተ ክርስቲያን ላይ ያለ ልውቀት ያልተገባ ነገር የተናገሩ ካሉ ይቅርታ ሊጠይቁ አልያም በተናገሩት ላይ ማብራሪያ ሊሰጡበት ይገባል። »

/ብዑስ አቡነ ቀውስጦስ የሰሜን ምዕራብ ሸዋ ሰን ሰላሌ ሀገር ሰብከት ሊቀ ጳጳስ/

ብዑስ አቡነ ቀውስጦስ ሊቀ ጳጳስ

ጥቂት በማይባሉ አገሮች የመንግሥትና ብሔራዊ ሃይማኖት አለ። ዛሬም ቢሆን ወደ ሮም ቫቲካን ብንሄድ ብሔራዊ ሃይማኖት ካቶሊክ ነው። ሳዑዲ ዐረቢያ፣ ኢራን ብንሄድ ብሔራዊ ሃይማኖት እስልምና ነው። አንዳንድ ሰዎች ለምንድን ነው ኦሮሞዎች ተቃራኒ የሆኑ ብሔራዊ ሃይማኖት ሆኖ ኖረች ብለው የሚወቅሯት? ኦሮሞዎች ተቃራኒ የኢትዮጵያ ብሔራዊ ሃይማኖት የነበረች መሆኗ ለምን ያስወቅሳል? ዛሬም ቢሆን ኦሮሞዎች ተቃራኒ ብሔራዊ ሃይማኖት ብትሆን የሚከፋ ነው ወይ?

«መንግሥት ሃይማኖት የለውም» ተብሎ ተነግሯል። «ብሔራዊ ሃይማኖት የለም» ተብሏል። «ጥንት ለምን እንደ ዚህ አልሆነም» በማለት ሰላላውያንና ሰላላተወለዱበት ጊዜ የሚቆጩ ሰዎች ካሉ እኛ እንደ እነሱ አንቆጭም። ደግሞ እንደ መሰላቸው ካደረጉ በኋላ ከወቀሳ ውስጥ ምን ያገባቸዋል። ለምን የመንግሥት ሃይማኖት ሆኖ ኖረች ብሎ «የነ ፍጠኛ ሃይማኖት» ማለትን ምን አመጣው። በመጽሐፍ ቅዱስ ነፍጠኛ የሚል የለ! በጣም ያሳዝናል እኮ!

የኦሮሞዎች ተቃራኒ ሃይማኖት የኢትዮጵያ ብሔራዊ ሃይማኖት የነበረች መሆኗ የሌሎችን መጨቆን በጭራሽ አያመጣም። ሌሎች የራሳቸውን ሃይማኖት ይዘው ወደ ኢትዮጵያ እንግባ ሲሉ መቼ ተቃወመች? ሙስሊሞችን መቼ ተቃወመች? ወደ ኢትዮጵያ በገቡ ጊዜ አክብራ አይደል እንደ የተቀበለ ቻቸው? እኔ በነበርኩበት በፍልስጥኤም በተራርዓን አለ እየተባለ። «ኢትዮጵያውያን ወንድሞቻችን ናቸው። በስደታችንና በችግራችን ጊዜ የተቀበሉን ናቸውና በኢትዮጵያውያን ላይ እጆቻችንን በጠብ እንዳታነሡ። አክብራችሁ ተቀበሏቸው እንጂ» እያሉ ፍልስጥኤማውያን ሙስሊሞች እኔን አክብረው ነው የተቀበሉኝ። እውነት እንደ ተባለው ጨቋኝ፦ ራሷን

ብቻ የምትወድና ሌላው እንዳይሰፋፋ የምትፈልግ ቢሆን ኖሮ ያኔ ሁሉንም ማገድና ማገድ ትችል ነበር።

«አገር የጋራ ነው ሃይማኖት የግል ነው» ብሎ ያወጀው ማንው? ዐጂ ኃይለ ሥላሴ ናቸው። በዚህ እንኳን እኛም ቅር በመሰኘታችን ይህኛ አገር «የክርስቲያን ደሴት የምትባል ስትሆን እንዴት እንዲህ ያለውን ነገር ያመጣል» ብለን ነበር። ነገር ግን ይኼ ለልዩ ልዩ አምነቶች ነጻነት ለመስጠትና በአገራቸው የጋራ ጉዳይ ግን እንዲተባበሩ ለማድረግ ይመስላል። ቢያንስ በዚህ እንኳን የአምነት ነጻነትን የጀመሩት አርሳቸው ናቸው።

ለምሳሌ፦ እኔ በሊቀ ጳጳስነት በነበርኩበት በኦሮሞ ስጦርም ሆነ በከተማ አስተዳደር ክርስቲያኑ ገረቤት ነው። በአንድ ላይ ነው የሚኖረው። አንዳንድ ችግር ፈጣሪዎች ቢኖሩም ጥቂት በማይባሉ ቦታዎች የጥንቱን አኗኗር ይዞ እየኖረ ነው። የኢትዮጵያ ሕዝብ ትዕግሥተኛና በልዩነቱ የሚቻቻል ደግ ሕዝብ ነው፤ ወንድማማች ነው።

ይህን የምላችሁ ከ1990 - 1993 ዓ.ም ድረስ የምሥራቅ ሐረርጌ ሃገረ ስብከት ሊቀ ጳጳስ ስለነበርኩ ካለኝ ተግክር በመነሣት ነው። እዚያ ሳለሁ በአንድ ገጠር ውስጥ የመቃብር ስፍራ ያለበት የቅዱስ ጊዮርጊስ ቤተ ክርስቲያን የሚርቃቸው ክርስቲያኖች ነበሩ። ይህን የክርስቲያኖች ችግር ያዩት በአካባቢው ያሉ ሙስሊሞች ወንድሞቻቸው። «ከእናንተ ሰው በሚሞትበት ጊዜ ሚቹን ሳንቀብር እቤት አንውልም። እንቅብር ስንል ደግሞ አስከሬን ተሸክሞ ያን ያህል ርቀት መጓዝ አስቸጋሪ ሆነ። ከዚህ ችግር ለመላቀቅ ለምን በዚህ አካባቢ ቤተ ክርስቲያን አይሠራላችሁም

የመቃብር ቦታ ለምን አይሰጣችሁም? » ባሏቸው ጊዜ ክርስቲያኖቹ መልሰው «እንዴት አድርገን እንወጣለን?» ሲሉ መለሱላቸው። «እኛ ቤተ ክርስቲያን መሥሪያ ቦታ የለንም፤ እንሥራ እንኳን ብንል በቀጥርም አነስተኛች ስለሆንን እንዴት አድርገን እንወጣለን?» ሲሉ መለሱላቸው። ሙስሊሞቹም «የመቃብርም ሆነ የቤተ ክርስቲያን ቦታ እኛ እንሰጣችኋለን። አስፈላጊውን ቁሳዊ ዕርዳታም እናደርግላችኋለን። ወን ድሞቻችን ናችሁ። የኛ ችግር የናንተ፣ የናንተም ችግር የኛ ነው» በማለት ሐሳብ አቀረቡላቸው። ይህም ከሆነ እሺ አሉ። «እንግዲያውስ መሠረት እንዲጥሉላችሁ አባታችሁን ጥሩ» ተባለ። ጥሪ ደረሰኝና ሄድኩኝ። ሙስሊሞችና ክርስቲያኖች በአንድነት ሆነው ተሰልፈው ጠበቁኝ። ለመቃብር የከለሉትንና ቤተ ክርስቲያኑ የሚሠራበትን ቦታ ካሳዩኝ በኋላ መሠረት ጣልኩኝ። ድግስ ተደግሷል። በአንድነት ነው የሚበሉት። ወደ እኔም ቀርበው ግማሾቻችን ከክርስቲያኖች ግማሾቻችን ደግሞ ከሙስሊሞች ተወጣጥተን በሰበካ ጉባኤነት ተዋቅረናል። እርስዎም መሠረት ስለጣሉን እግዚአብሔር ይስጠት» ብለው ምስጋና አቀረቡልኝ። በአባቶቻችን ጊዜ፦ «ኢትዮጵያውያን ወንድማማች ከመሆናቸው የተነሣ በሃይማኖት ቢለያዩ እንኳን ሰርግ ሲሰረግ ለክርስቲያኖች አንድ ሰንጋ ለሙስሊሞች አንድ ሰንጋ በመባል ወንድማማችነታቸውን ይገልጡ ነበር።» የሚለውን ታሪክ ተፈጽሞ ስላየሁ እግዚአብሔርን አመሰግንኩ።

ወሎ ውስጥ በሃይድ የአባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ ገዳምን ጠብቆ የሚኖረው ሙስሊም ነው። «ይህ ጥንታዊ ገዳማችን ነው፤ መዘጋት የለበትም» በማለት ጠብቀውት እንደ ሚናሩ በዝና ሰምቻለሁ። አሁን ደግሞ በእኔው ሃገረ ስብከት ውስጥ /ምሥራቅ ሐረርጌ/ በዐይኔ አሳዩኝ። በርቱ፣ የአባቶቻችን ኦርባት ይህ ነው፤ አንድነታችሁን አጽኑ» ብዬ አጽናኜ ለመሄድ ተነሣሁ። የሄድኩባት መኪና በኋላዋ ክፍት ነበረችና የበግ ሙክት ጌትተው ሲጭኑ ድንገት አየሁ። እናንተ ለራሳችሁ ምን ምን የሌላችሁ እንዴት ለእኔ ሙክት ትጎትታላችሁ? በእግዚአብሔር፣ እውርዱ ብዬ ስጮኸ ክርስቲያኖቹ እንዲህ አሉኝ፦ «አባታችን፣ እኛ አይደለንም፤ አባታችሁ ጥሪያችሁን አክብሮ መጥቶ ሲመለስ አንድ የሚያደው ሙክት ይገባል ብለው የሰጡት ሺህ ናቸው። ስለሆነም አሁን እርስዎ ቢመልሱ እርሳቸው ይቀየሩብናል» አሉኝ። ስጦታቸውን አክብራ ሙክት ይገዛ መጥቼ ለሃገረ ስብከቱ ሠራተኞች ካላረድኩ በኋላ ለእነርሱና ለአካባቢው ሰዎች ትምህርት ሰጥቼታለሁ። በዚህ

ጉዳይ ፍልስፍኔም ድረስ ሰብከበ ታለሁ። ኢትዮጵያውያን እንዲህ ተስማምተው የሚኖሩ ሰዎች ናቸው። ይህን ቤተ ክርስቲያን አንድነትን ለሰ ከት ተብሎ የምትወቀስ ከሆነ ዛሬ ምን ለማድረግ ታስቦ ነው? ይህ ነው የሚገርመኝ፤ ተነጣጥሎ በሰይፍ እንዲቀራ ደድ ነው እንደ የሚፈለገው? አሁንም አንድነት ያስፈልጋል፤ አንድነት ከሌለ መንግሥት የለም፤ ኢትዮጵያ አንድነትን ትፈልጋለች። አሁንም በየክልሉ ያለው አደረጃጀት ለሥራ እንዲያመች ተብሎ እንጂ «በሰይፍ እንሰነጥሃለን» ቢሉት እንኳን የኢትዮጵያ ሕዝብ አንድ ሕዝብ ነው። አንድነትን መሰበክ ትምክህተኝነት ወይም ነፍጠኝነት አይደለም። እንዴት ያለ አንድነት ምን መጽናት አለ? ያለ አንድነት ምን ሃገር አለ? የኢትዮጵያ ሕዝብ አንድ በመሆኑ አይደል እንደ ወራሪን አሳፍሮ የመለሰውን አንድነት ከሌለው በኋላ የተገኘ ጠባብ ጠለብ ወይም ቅኝ ተገዥ ያደርገዋል።

ቤተ ክርስቲያን ከጥንት ጀምሮ ሕዝቡ የሚጠቀሙበትን የሃይማኖት ክፍፍል ሳይደርግ ተከባብሮ የሚኖርበትን ትምህርት ስታስተምር ቆይታለች። ወደፊትም ይህን ከማስተማር አትቆጠብም።

ደግሞ የአገር ወሰን እንዳይታለፍ፣ ነጻነት እንዳይገፈፍ፣ ድንቁርናና በቅኝ አገዛዝ መረገጥ እንዳይመጣ፤ ታላቅ ተሸካሚ ከአርበኞች ጎን በመሰለፍ ወደ እግዚአብሔር ትመሰክር ነበር። «የኢትዮጵያን አንድነትን ነጻነት ጠብቅ» ማለት ጨቋኝነት ነው እንደ? ይኼ አነጋገር በእውነት ያሳዝነኛል።

«ሥልጣንን በእግዚአብሔር ፈቃድ ለተቀበሉ ሰዎች ታዘዙ» ማለት ኃጢአት አይደለም።

አንዳንድ ሰዎች ሲናገሩ እንደ ምሰማው፡ «ቤተ ክርስቲያን፣ መሪዎች የእግዚአብሔር እንደራሴዎች ናቸውና ስንጸላቸው፣ አምልኪቸው ብላ የሰበከችበት ጊዜ ነበረ» በማለት በሐሰት ይናገራሉ። በእርግጥ የእግዚአብሔር ቃል «ለገዢዎች፣ ለባለሥልጣናት ታዘዙ» ይላል። ይህን አምላካዊ ቃል መነሻ አድርጋ «እግዚአብሔር የሥልጣን ሰይፍ ያስታጠቃቸው ያለ ምክንያት አይደለምና ልትታዘዙ ይገባል። ምክንያቱም ሥልጣን የሚገኘው ከእግዚአብሔር ነውና።» እያለች ታስተምራለች።

በመሆኑም «ሥልጣንን በእግዚአብሔር ፈቃድ ለተቀበሉ ሰዎች ታዘዙ» ማለት ኃጢአት አይደለም። ይህም ሲባል «ባለሥልጣኖቹ ይጨቁኑ» ማለት አይደለም። ጨቋኝ ገዥዎችንም ቢሆን፡- «ለምን ትጨቁናላችሁ? የሕዝቡ እምባ እሳት ሆኖ ይበላችኋል። ምክንያቱም ጨቆኝታቸው ወደ እግዚአብሔር ይደርሳልና» እያለች ከመገ

ሠጽ የበለጠ ምን ታድርግ? ይህን ቤተ ክርስቲያን ከጨቋኞች ጋር አይደለም የተሰለፈችው። ጨቋኞችን የምትዘልፍና የምትገሥጽ እንጂ። «በትክክል ፍረዱ እንጂ፤ መድልዎ አታድርጉ» የምትል ቤተ ክርስቲያን ናት። እኔ የማውቀው ይህን ነው። ሰዎች በሐሰት ነው የሚመሰክሩ ባት።

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ነገሥታቱን ተከትላ ሰው እንዲጨቁን ያደረገችበት ጊዜ የለም። በመሠረቱ ነገሥታቱ እምነታቸው ክርስትና ነበር። በግድ ከክርስትና ውጡ ተብለው አይሰበኩም። በሃይማኖታቸው ጸንተው እንዲኖሩ እንጂ።

«ቤተ ክርስቲያን ኩላዊት እንደ መሆኗ በሁሉም ቋንቋ ስታስተምር ኖራለች»

በሐዋርያቷና ሊቃውንቷ ቅትልት /ተጋድሎ/ እስከ አገሪቱ ጠረፍ ድረስ ወንጌል ተሰብኳል። የተሰበከውም በተለያዩ ቋንቋ ነው። ቤተ ክርስቲያን አገልግሎት መስፋፋትና ሁሉን አቀፋዊነት ያልተገነዘቡ ሰዎች ተልእኮዋን ለማስተጓጎል መጣደፋቸውን ሳይ በጣም አገናኙሉ።

ዛሬ በጥረትና በትግል ካልሆነ የቋንቋው ክህሎት አይገኝም። የዛሬውን አያድርገውና ያኔ አባቶቻችን እነ ጳድቁ እቡነ ተክለ ሃይማኖት በመንፈስ ቅዱስ ጸጋ ሰባ ሁለት ቋንቋ ተገልጧቸው በየቋንቋው ያስተምሩ ነበር። ከዕብራይስጥ፣ ከሮማይስጥ፣ ከዕረብ ወደ ግእዝ እየተረጎሙ ያሠሩ፤ የነበሩ የቀድሞዎቹ አባቶቻችን ናቸው።

አሁን በዘመቻ መልክ ልዩ ልዩ ተልእኮ ይዘው የመጡ «ሰብኪያን» አሉ። ገንዘብ ጭነው በሕዝቡ ደካማ ጎን በኩል እየገቡና ገንዘብ እየሰጡ ብዙ ሰው አግኝተው ይሆናል። በዚህ መልክ ያገኙትን አገኙ እንጂ አሁንም ቢሆን ከ 45 ሚልዮን በላይ የሆነ ምእመን ያላት የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ናት።

እንዲያም ሆኖ ያገኘችውን በእኩልነት ነው የምታከፍለው። መጽሐፍ ቅዱስ ላይ ባለው ቃል መሠረት ስትመጸውት እስካም ክርስቲያን አትልም። ለዚህም «ቀኝ እጅህ የምትሰጠውን ግራ እጅህ አትወቅ» የሚለውን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ቃል መመሪያዎ ታደርጋለች። አንዳንዶቹ ግን ለተልእካቸው እንዲመቻቸው «የእኛ እምነት ተከታይ» እያሉ ለመለየት ነው የሚሰጡት። ምን አልባት በዚህ ምክንያት አንዳንድ ቦታ ላይ በርከት ብለው ቢታዩ አያስደንቅም።

«ቤተ ክርስቲያን ለአገልጋዮቿ የተሰጠውን መሬት እያለማች ተልእኮዋን ስትፈጽም ኖራለች»

መሬትን አስመልክቶ ለተነሣው ጥያቄ «የመስቀል መሬት፤ የሰዎንኛ መሬት» የሚባል ነበር። በመጽሐፍ ቅዱስ

ላይ ተጽፎ የሚገኘውና ከዐሥር አንድ የሚለው ሥርዓት በተፈጻሚነት ደረጃ አልተለመደም ነበር፤ በሚገባም አልተሰበከም ነበር። ነገር ግን በዚያ ፈንታ ካሁኑ መሬት እያረሰ ራሱን እንዲያስተዳድር «የመስቀል መሬት፤ የሰዎንኛ መሬት» እየተባለ ተለይቶ ይሰጠው ነበር። ካሁኑ ሌሊት ሰዓታት ቆሞ ካደረ በኋላ ጠዋት በሬዎቹን ጠምዶ ሲያርስ ይውላል።

የቅዳሴ ሰዓት ሲደርስ ደግሞ በሬዎቹን ፈትቶ ወይም ለተተኪ ሰጥቶ ወደ ቤተ ክርስቲያን ከመጣ በኋላ ክርስትና አንሥቶ፤ ቀድሶና አቁርቦ ይመለሳል። እስከ ዛሬ የቆየው የኢትዮጵያ ካሁን አገልግሎት ይህ ነው። ካሁኑ በዘመኑ ሥርዓት ማገበር ውስጥ የነበረውን የመሬት ሥሪት ተጠቅሞ ቤተ ክርስቲያን እንዳይዘጋጅ አገልግሎትዋ እንዲሰፋፋ መከራውን እየተቀበለ ሠራ እንጂ «ቤተ ክርስቲያን ከነገሥታት ጋር አብራሲሶ መንግሥት በመያዝ ይህንና ያንን አድርጋለች» በሚባለው ሁኔታ አይደለም የኖረችው። አገልጋዮቿ መከራ እየተቀበሉ ራሳቸውን ረድተው የሚኖሩ ናቸው እንጂ ከመንግሥት የሚያገኙት ነገር አልነበረም። ቤተ ክርስቲያንም ብትሆን ለአገልጋዮቿ ካሁን በደመወዝነት የተሰጠውን መሬት እያለማች ተልእኮዋን ፈጽማለች።

«እኔ በእነርሱ ፖለቲካ ውስጥ አልገባም፤ እነርሱም በእኔ ሃይማኖት ውስጥ መግባት የለባቸውም»

...ሲኾን፣ ሲኾን አንድነትን አጠናክሮ፡- «ይህን ቤተ ክርስቲያን በብዙ ስትደክምና ብዙ አስተዋዕይ ስታደርግ የኖረች ነች። ዛሬም የተለያዩ ሃይማኖት ያላችሁ ሁሉ ተባብረችሁ ለልማት ተሰለፋ። የምንፈልገው ዳቦ ነው» ይባላል እንጂ «የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የነፍጠኞች ምሽግና ከጨቋኞች ጋር አብራሲሶ መንግሥት በመያዝ የኖረች ነች» እያሉ በመንቀፍ ምንም የሚመጣ ነገር የለም። በእውነቱ በዚህ በኩል እኔ አስጠነቅቃለሁ።

እኔ እነርሱ ፖለቲካ ውስጥ አልገባም። እነርሱም እኔ ሃይማኖት ውስጥ መግባት የለባቸውም። «ሌላውን ሃይማኖት አትንከ» እየተባለ የኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ሃይማኖትን ሥርዓትን እንዲያንኳስሱና ያልተደረገውን ተደረገ እንዲሉ ማን ፈቀደላቸው? ይህ ሕዝብንና መንግሥትን የሚያጋጭ ነገር ነው።

በልዩ ልዩ አጋጣሚዎች በቤተ ክርስቲያን ላይ ያለ ዕውቀት ያልተገባ ነገር የተናገሩ ካሉ ይቅርታ ሊጠይቁ አልያም በተናገሩት ላይ ማብራሪያ ሊሰጡበት ይገባል አላለሁ።

«ኢየሱስ ክርስቶስ ካህን ወንጌላ ሰላም ሞላ ስንጠላ ዘላም ነገደ ይሁዳ፣ ከይሁዳ ነገደ የሆነው ። ደስ የነሣው ስንጠላ ኢየሱስ ክርስቶስ ካህንና የሰላም ንጉሥ ነው።»

16-አ.5÷5/1

«በሁሉም ነገር ፍጹም ነበርን ብለን መከራከር መቆም ያለበት ይመስለኛል»

ፍቅር ሥላሴ አርአያ /ቤ.ኤ ዲግሪ በፖለቲካ ሳይንስና ዓለም አቀፍ ግንኙነት/

የመንግሥትና ሃይማኖት ግንኙነት /Separation of Church and State/ በተለይ በኢትዮጵያ በነበረው ተጨባጭ ሁኔታ እንዴት ይታያል?

እዚህ ላይ ሁለት ነገሮችን ነው የምናየው። አንደኛው በንድፈ ሐሳብ ደረጃ ሊኖር የሚችለውን ነገር ነው። ሁለተኛው ደግሞ በታሪክ ሂደት በአገራችን ውስጥ የነበረውን እውነት በተጨባጭ ሚዛናዊ ሆኖ መመልከት ነው። የአንድ ሃይማኖት የመንግሥት ሃይማኖት /State religion/ መኾን በኢትዮጵያ የመጀመሪያ አይደለም። እንኳን በጥንቱ ዛሬም ቢሆን የመካከለኛው ምሥራቅ አገሮችን ብንወስድ በአብዛኞቹ ዘንድ እስልምና የመንግሥት ሃይማኖት ነው። ሠለጠኑ በሚባሉት አገሮችም በአንዳንዳቸው በሕገ መንግሥት ደረጃ በይፋ በሌሎችም ከመጋረጃው በስተጀርባ ተመሳሳይ ነገሮች እንዳሉ የምናስተውለው ሐቅ ነው። በዚህ ረገድ ኢትዮጵያን የተለየች አድርጎ መመልከት ትክክል አይመስለኝም። አንዳንድ ጊዜ የምሰማው ክርክር ኢትዮጵያን ከተቀረው ዓለም የተለየች መኾን ነበረባት የማለት አዝማሚያ ነው። የተለየች አልነበረችም፤ ልትኾንም አትችልም። ለረጅም ጊዜ ክርስትና የመንግሥት ሃይማኖት ኾኖ ቆይቷል።

በታሪክ እንደ ምንመለከተው አንድ ሃይማኖት የመንግሥት ሲኾን ደግሞ አብረው የሚመጡ ነገሮች አሉ። ለምሳሌ፡- በሀገሪቱ ፖለቲካዊ አመራር ውስጥ ትልቅ ሚና ይኖረዋል። የኢራንን እስላማዊ ሪፐብሊክ ብንወስድ <theocracy> /ሃይማኖታዊ ሥርዓተ መንግሥት/ የሚባለው ዓይነት አመራር ከየትኛውም አገር በላይ ጎልቶ የሚታይባት ናት። በኢራን ለፖለቲካ ሥልጣን ምርጫ ይካሄዳል። በአብዛኛው ነገር ላይ የሚወሰነው ግን የሊቃውንት ጉባኤ /Clerics Council/ የሚባለው ነው። የሀገሪቱ ፕሬዝዳንት የወሰኑትን ውሳኔ እስከ መሻር ድረስ ሥልጣን ያላቸው ናቸው። ይህ ትክክል ነው። እያልኩ አይደለም። ይሁንና እንዲህ ዓይነት ግንኙነትም ሊኖር ይችላል።

አንድ ሃይማኖት ብሔራዊ የመንግሥት ሃይማኖት ሲኾን ከሌሎች ይልቅ ለመንግሥት የቀረበ ተደርጎ ይቆጠራል። ቅርብ ለቤተ መንግሥቱ ነው። በታሪካችን ውስጥ በኢትዮጵያ ዓይነተኛ በኾነ መልኩ የምንመለከተው ነገር ይህን ነው። የኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ሃይማኖት በኢትዮጵያ ብሔራዊና የመንግሥት ሃይማኖት /Official and State established Church/ ሲኾን የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ደግሞ ለረጅም ጊዜ ለቤተ መንግሥት ቅርብ ሆና ነው የኖረችው። ይህም በሀገሪቱ የፖለቲካ እንቅስቃሴ ውስጥ የላላ ሚና እንድትጫወት አድርጓታል። ፖሊሲዎች ሲወጡ ባለ ሥልጣናት ሲሾሙ ተጽዕኖ ለማድረግ

ትችላለች። ከሌሎቹ ሃይማኖቶች የበለጠ ለመንግሥት ቅርብ ነበረች። እውነቱን ለመናገር ደግሞ የበለጠ /የተሻለ/ ተጠቃሚ ነበረች። የነበራትን ዕድል ያህል ተጠቅማለች ወይ? ይህ ሁለተኛና ሌላ ጉዳይ ነው። ነገር ግን ከሌሎቹ በተሻለ ተጠቅማለች። ለምሳሌ፡- ከቤተ ክርስቲያናቸውን በዓላት ብዙዎቹ ብሔራዊ በዓላት ተደርገዋል። ይኼ አንድ ጥቅም ነው፤ የሚያስወቅስ ጥቅም ግን አይደለም፤ በመሬት ይዞታም ተጠቃሚ ነበረች። ከነገሥታቱና ከመሳፍንቱ በየአካባቢው የምታገኘው ልዩ ልዩ እገዛም ነበር። ይህ እንግዲህ የነበረው የግንኙነት ሁኔታ የወለደው ጉዳይ ነው። በታሪክ አጋጣሚ የእስልምና ሃይማኖት ብሔራዊና የመንግሥት ሃይማኖት ቢኾን ኖሮ ሁኔታው የተለየ አይሆንም ነበር። በዚህ መሰሉ ታሪክ ችግሩ የቤተ ክርስቲያን መጠቀም አይደለም። ለእርሷ ጥቅም ሲባል ሌሎች ተጉድተው ከሆነ ነው። እውነቱን ለመናገር ጥቅማቸው /መብታቸው/ ያልተጠበቀላቸው ወገኖቻችን ነበሩ። ለምሳሌ ፡- መስሪያ ወንድሞቻችን በዓላቸውን ግንክበር አለመቻላቸው ትክክል አልነበረም። ሆኖም ዘመኑ ከዚህ የተለየ ሁኔታ የሚፈጠርበት ተጨባጭ መነሻም አልነበረም። ስለዚህም ስሕተት የነበረ ቢሆንም በዚያ ሁኔታ ውስጥ ማለፍ ነበረብን ማለት ነው።

ከመንግሥትና ሃይማኖት ግንኙነት ጋር በተያያዘ ብዙ ጊዜ የቤተ ክርስቲያኒቱ ዲሞክራሲያዊ ወይም ኢ-ዲሞክራሲያዊ መሆን ወይም አለመሆን ጋር ተያይዞ ሲነሣ እሰማለሁ። የኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ሃይማኖት ብሔራዊና የመንግሥት ሃይማኖት የነበረች መሆኗ ቤተ ክርስቲያኒቱ ኢ-ዲሞክራሲያዊና ያልሠለጠነች። ሀገሪቱም ጳላ ቀር ከመሆንዋ ወይም አለመሆንዋ ጋር የተያያዘ አይደለም። በብዙ አገሮች የታለፈበት መስመር ነው። ይህን የታሪክ ሂደት ያላለፉ ሀገሮች <New States> /በቅርቡ የተቋቋሙ መንግሥታት/ የሚባሉት አገሮች ናቸው። በብዛት የሚገኙትም በአፍሪካ አሀገር ነው። ለምን? አገሮቹ ከቅኝ አገዛዝ ቀንበር ተላቅቀው የፖለቲካ ነጻነታቸውንና ሀገራዊ ሀልደኛቸውን ያገኙት በ1950ዎቹ መጨረሻና በ1960ዎቹ ስለሆነ ነው። ያን ጊዜ ደግሞ የመንግሥትና የሃይማኖት መዋቅር መለያየት /Separation of State and religion/ በንድፈ ሐሳብም በተግባርም የተሞከረበት ጊዜ ነበር። ስለዚህ ቢያንስ መንግሥትና ሃይማኖትን ለመለያየት ብሔራዊና የመንግሥት የሚባል ሃይማኖት እንዳይኖር ሙከራ ያደረጉ አገሮች አሉ። ነገሩን ለማጠቃለል በአንድ አገር የመንግሥትና ሃይማኖት መዋቅሮች በሦስት ወይም በአራት የተከፈሉ ግንኙነት ሊኖራቸው ይችላል። የመጀመሪያው እስካሁን እንዳየነው

ሐመር- ነጻር/ታገሣ 10፻፺፰ ዓ.ም. 6

ብሔራዊና የመንግሥት ሃይማኖት የሚኖርበት ሁኔታ ነው። ያ ሃይማኖት ከርስትና ወይም እስልምና ወይም ሌላ ሊኾን ይችላል። ለመንግሥት ድጋፍ ይሰጣል። መንግሥትም እንዲሁ ለሃይማኖቱ ድጋፍ ይሰጣል። ይጠቃቀማል። ሌላው ደግሞ መንግሥትና አንድ የሃይማኖት ተቋም ባላንጣ የሚኾኑበት ሁኔታ ነው። ይኸ እንደ ጊዜው /ለረጅም ወይም ለአጭር ጊዜ/ ሊኾን ይችላል። አንዳንድ የአፍሪካ አገሮች ከቅኝ አገዛዝ ቀንበር ለመላቀቅ ባደረጉት ትግል አብያተ ክርስቲያናት ትልቅ አስተዋፅኦ አድርገዋል። ማለትም የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ፀረ ቅኝ አገዛዝ አቋምን በማራመድ የነጻነት ትግሉን ደግፈዋል። ሦስተኛው ዓይነት የመንግሥትና ሃይማኖት ግንኙነት ደግሞ ቤተ ክርስቲያን እንደ ማኅበራዊ ተቋማዊ ኃይል /Social force/ የምትታይበት ሁኔታ ነው።

አንድ የሃይማኖት ተቋም ባለበት አገር ሊኖሩት የሚችሉትን ሚናዎች የሚወስኑት ታሪካዊ ወይም ማኅበራዊ ምክንያቶች ናቸው። የሮም ካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን በመንግሥት ውስጥ ያላትን ሚና ስናይ በአብዛኛው ከታሪካዊ ምክንያቶች ጋር የተያያዘ ነው። በእኛም አገር የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን በሥርዓተ መንግሥት ውስጥ የነበራትን ሚና ስንቃኝ ከታሪካዊ ምክንያቶች ጋር የተያያዘ ነው። ይህ ደግሞ በአገሪቱ ማኅበራዊ፣ ኢኮኖሚያዊና ፖለቲካዊ ሕይወት ውስጥ ቤተ ክርስቲያን ከፍተኛ ሚና እንድትጫወት አድርጓታል።

ማን በማን ተጠቅሟል?

ይህን በተመለከተ እውነቱን እያስተማሩን መሄድ አለብን። በኢትዮጵያ ታሪክ መንግሥትና ሃይማኖት የነበራቸውን ግንኙነት በሁለት መንገድ ማየት ይኖርብናል። ፕሮፌሰር ታደሰ ታምራት እንደ ሚያስቀምጡት፡- ቤተ ክርስቲያኒቱ ከመንግሥት ጋር በነበራት ግንኙነት ሁለት ደረጃዎች ነበሯት። የመጀመሪያው ቤተ ክርስቲያኒቱን ወክለው በአመራር ደረጃ በሚሠሩት ሰዎች በኩል የነበረው ግንኙነት /institutional linkage/አለ። በሌላ በኩል በምእመናንና በመንግሥት መካከል ያለው ግንኙነት ነው። በመንግሥቱና በአመራሩ መካከል በነበረው ግንኙነት አንዱ ሌላውን የመጥቀም ሁኔታ ነበር። ለምሳሌ፡- እስከ 1967 ዓ.ም ድረስ ነገሥታቱን «ሥዌ መ እግዚአብሔር» በማለት የምጠት ቀባቸው /የምታነግሳቸው/ ቤተ ክርስቲያን ነበረች። ይህ ደግሞ ለአገዛዝ ሥርዓቱ /regime/ ርዕዮተ ዓለማዊ መሣሪያ /Ideology/ ይሰጠዋል። ሕጋዊነትን /legitimacy/ ያላብሰዋል /ያኅናጽፈዋል/። የመንግሥት ፖለቲካዊ ሥልጣን ቅቡል የሚኾነው በምርጫ ሥርዓት አልነበረም። ቤተ ክርስቲያን ስትቀባው ግን ቅቡል legitimate

ይሆናል። ቤተ ክርስቲያን ይህ ሚና ነበራት። ሌላው ቀርቶ መሳፍንቱን በኃይላቸው አሸንፈው ሥልጣን የያዙት ዐይቴዎድሮስ እንኳን ግንኙነታቸው ምንም ይሁን ለመንግሥት በቤተ ክርስቲያኒቱ መቀባት አስፈላጊነታቸው። ቤተ ክርስቲያን ነገሥታቱን በእጅጉ ጠቅማቸዋለች። አይዲዮሎጂና ሕጋዊነትን ሰጥታቸዋለች። ነገሥታቱ ህልውናቸውን የሚተረጉሙበት የመጀመሪያ መሣሪያ ሃይማኖት ነበር። ተርጓሚዎም ቤተ ክርስቲያን ነበረች።

ቤተ ክርስቲያኒቱ ከመንግሥት ምን ተጠቅማለች? አሁንም እውነቱን ለመናገር በአንጻራዊነት ሲታይ ከሌሎቹ የአምነት ተቋማት የተሻለ ጥቅም አግኝታለች። ያገኘችውን ዕድል ወይም የነበራትን ቅርበት ያህል ተጠቅማለች ወይ ቢባል ትክክለኛው መልስ አልተጠቀመችም ነው። ብዙ መሥራት፣ ብዙ ማግኘት ትችላ ነበር። ይህም በመሠረቱ /Potentially/ በመንግሥት ላይ ከነበራት ተጽዕኖ ይመነጫል። በየትኛውም አገር ነገሥታቱ አንድን ሃይማኖት ተቀብለው የመንግሥት ካደረጉት ያ ሃይማኖት መጠቀሙ አይቀርም። ስለዚህ መጠኑ ቢለያይም አንዱ ለሌላው ጥቅም ሰጥተዋል ብዬ አምናለሁ። በነገራችን ላይ የአብዛኞቹ የምዕራብ አውሮፓ አገሮች ሁኔታ ተመሳሳይ ነበር። መንግሥትና ሃይማኖትን ለመለያየት ረጅም ጊዜ ወስዶ ባቸዋል። አሁንም ቢሆን በእርግጥ ተለያይተዋል ወይ? ብለው የሚጠይቁ ተመራማሪዎች አሉ። ጥያቄው ውስብስብ ነው።

የእነዚህ መጠቃቀም /አጠቃላይ ግንኙነት/ ቅሪት /legacy/ ምንድን ነው?

እንግዲህ አሁን ትልቁ ነጥብ ይህ ነው። አሁን በተለያዩ መንገድ የሚገለጹን መደናገር /Confusion/ የፈጠረው የዚያ ውርስና <ቅሬታ> /legacy/ ነው ብዬ አምናለሁ። ቀድሞም በደርግ ጊዜ ትልቅ መምታታትና መደናገር ነበር። አሁንም ቢሆን አለ ብዬ አምናለሁ። ደርግ መጀመሪያ ሲነሣ ፀረ ሃይማኖት ሆኖ ነበር የተነሣው። ይህም እጅግ ዐላዋቂነት ነበር። የኅብረተሰቡን ሥነ ልቦናዊ አስተሳሰብ (Psychic) ያለመረዳት ትልቅ ስሕተት ነበር። ቆይቶም ቢሆን ይኸ ችግር ወዴት እንደ ሚወስደው በመረዳቱ ቢያንስ ወዳለበት መቃወም ነበር የመጣው። ቀጥሎ ደግሞ በሃይማኖቱ አስተምህሮና መዋቅር ወደ መጠቀም መጣ። በጊዜው መንግሥት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የነበረውን ብዙ ዓይነት ጣልቃ ገብነት የምናስታውሰው ነው። ይህም የቤተ ክርስቲያኒቱን ማንበራዊ፣ ተቀባይነት በመረዳቱ ሊጠቀምባት መፈለጉን ያየንበት ነበር። ቀድሞ ግን ምንም የማታስፈልግ፣ ለኒን እንደ ሚለው <Opium of the People> /ሕዝብን ያደንከዘች ናት/። «ሕንፃ አብያተ ክርስቲያኒቱን ሚዚየም እናደርጋለን» ነበር የሚለው። በኋላ ግን ቤተ ክርስቲያኒቱ ከሕዝቡ ባሕል፣ ሥነ ልቦናዊ አስተሳሰብ /Psychic/ ጋር ምን

ያህል እንደ ተቆራኝ ሲያስብ ወደ መጠቀም፣ እንደሻው ወደ ማድረግ /manipulate/ ተመለሰ። ከደርግ በኋላ የመጣውን ኢሕአዴግ መራሽ መንግሥትን ስናይ ገና ከጅምሩ <መንግሥትና ሃይማኖት መለያየት አለባቸው> ብሎ መነሣቱን ነው የሚገልጸው። «ዓለማዊ የመንግሥት ሥርዓት» /Secularism/ ነው መመሪያችን ነው የሚለው። በዚህ ደረጃ የግብረ ገብ ትምህርት በትምህርት ቤቶች እንኳ እንዳይሰጥ እስከ መከላከል ነው የተኬደው። ከዚህ አኳያ በ«ዓለማዊ የመንግሥት ሥርዓት» /Secularism/ እና መንግሥትን ከሃይማኖት በመለየት መካከል መደናገር ያለ ይመስለኛል። የሕፃናት በሃይማኖታዊ ምግባር እየታነጹ ማደግን ዓለማዊ የመንግሥት ሥርዓትን ይጻፈራል /anti secularism/ ማለት <Secularism?> በሚገባ መረዳት ነው ብዬ አላስብም። ለዚህ የሚደርገው መሠረታዊ ምክንያት የሀገሪቱን ተጨባጭ ሁኔታ /ሃይማኖት በኢትዮጵያውያን ሕይወት፣ አስተሳሰብ ውስጥ ምን ማለት ነው የሚለውን/ በቅጡ አለመረዳት ይመስለኛል። ለእኔ የትኛውም ሃይማኖት ቢሆን ወደ ጫና እና ማስገደድ እስካልወሰደው ድረስ ወይም አብዛኞቹ እምነቶች የሚጋሯቸውን እሴቶች አውጣጥቶ በግብረ ገብ ትምህርትነት ተቀርጾ በየደረጃው ማስተማር <Secularism?> መቃወም አይደለም። በመሠረቱ <Secularism?> በ«anti religionism» ለመደገፍ መሞከር በአውሮፓም ተሞክሮ ያልተሳካ ነው።

<ነፍጠኛነት> እና ቤተ ክርስቲያን

«ነፍጠኛ» የሚለው ቃል ከሃይማኖትና ከሃይማኖተኛነት ጋር ተያይዞ በተነገረበት አገባብ ትርጉሙ አስቸጋሪ ነው። <መሣሪያ የያዘ፣ ባለ መሣሪያ> ማለት ከኾነ ምናልባት ሽጉጥ ያለው ካህን ሊኖር ይችላል። ቤተ ክርስቲያን ግን <ታጠቁ፣ ተሰማሩ፣ ወረራ> የሚል ፖሊሲ የላትም። ይህ ፖሊሲ ነበራት ከተባለ ማስረጃ መቅረብ አለበት። ብሔራዊና የመንግሥት ሃይማኖት እንደ መሆንም መንግሥታት ያወጡት የነበረውን የመስፋፋት ፖሊሲ ልትቃወም አትችልም ነበር። ቤተ ክርስቲያን ለመንግሥታቱ የምታስፈልጋቸውን ያህል መንግሥታቱም ለቤተ ክርስቲያን ያስፈልጓት ነበር።

ይህ ደግሞ በየትኛውም አገር የነበረ ጉዳይ ነው። ለእኔ አስተማሪ ባልኾነ መልኩ ታሪክን አንገሥቶ መውቃቱ መቃቃርን ከመፍጠር በቀር /የቤተ ክርስቲያንን መልካም ገጽታ የሚያጠፋ ስለሆነ/ ለመንግሥት ምን እንደ ሚጠቅመው አላውቅም። በእምነት ከማይመስሉን ጋር አብረን በሰላምና በፍቅር እንኖራለን። የእነርሱ በዓላት ሳይከበሩ መቆየታቸው አያስደስተንም። ይህን ደግሞ በሂደት ተምረ

ንበታል፤ ከሚያገጥመን ነገርና ከታሪክ ስህተት፡፡ ስለዚህ ሐሳብ በተነሳብት መንገድ በመራመዱ የሚጠቀም ወገን ይኖራል ብዬ አላምንም፡፡

ቀደም ብዬ እንደ ተናገርኩት ትልቅ መደናገር አለ፡፡ ቤተ ክርስቲያን ለኢትዮጵያ መንግሥታት ርዕዮተ ዓለም/ideology/ ሰጥታ ነበር፡፡ ይህ ርዕዮተ ዓለም /ideology/ የመንግሥቱን ቅቡልነት /legitimacy/ ብቻ ሳይሆን <አገር ምንድን ነው?> ለሚለው፣ ስለ ሀገር ፍቅር፣ ስለ አንድነት ከምንም በላይ ትርጉም የሰጠችው ቤተ ክርስቲያን ናት፡፡ ትምህርት ስትሰጥበትና ስትጠበቀው የቆየችው ቤተ ክርስቲያን ናት፡፡ ይህ ነገር በሕዝቡ ውስጥ ሠር ጸል፡፡ አሁንም ቢሆንም ቤተ ክርስቲያን የምታራምደው አመለካከት ነው፡፡ በመ ሠራቱ ከነበራት ታሪካዊ ሚና አኳያ ከዚያ ውጭ ልታስተምር አትችልም፡፡ ከዚህ ውጭ /ተቃራኒውን/ ቤተ ክርስቲያን ታስተምር ማለት ታሪክን 'reduce' ለ ማድረግ /እንደ ገና ለመሥራት/ እንደ መቻል ይቆጠራል፡፡ ቤተ ክርስቲያን አንድነትን፣ ፍቅርን፣ መተሳሰብን ስታስተምር ነበር፡፡ ይህ ደግሞ ያለ ጥርጥር ነገሥታቱን ጠቅሟቸዋል፡፡ ነገሥታቱን ባይጠቅማቸውም ይህ አቋሚ ስህተት አልነበረም፡፡ ለምን? የነበረችበትን ጊዜ እናስብ፤ በረጅሙ ታሪካችን ውስጥ ከመ ነገሥታት ጋር በነበራት ግንኙነት የነገ ሥታቱ የግዛት ማስፋፋትና የቁጥጥር አቅም እየሰፋ ሲሄድ ሃይማኖቱ ብሔራዊና የመንግሥት ሃይማኖት ነበር፡፡ ስለዚህ የግዛት አንድነቱን ለማስጠበቅ <አንድነትን> ነው ልትሰበክ የምትች ለው፡፡ ነገሥታቱን <የለም፣ ግዛት አታ ሰፋፋ> ብላ ልትከላከልና ልታስቆም አትችልም፡፡ የግዛት ማስፋፋቱ ለሀብት ፍለጋ ነው፡፡ በሌላ በኩል የአካባቢ መንግሥታትን /Regional Kingdoms/ በክፍለ አህጉሩ አሰፍሶልው ከነበሩ የቅን ግዛት ኃይሎች የታደገ ነው፡፡ ፀረ ዴሞ ክራቲክ ነበር፤ ሊኾን ይችላል፤ በወቅቱ ግን እንዲያ ብለን ልንተቸው የምንችል አይመስለንም፡፡ ቤተ ክርስቲያን ይህን መሰፋፋት ልታስቆም አትችልም ነበር፤ ምናልባት በግዛት ማስፋፋቱ ሂደት ነገ ሥታቱ አንዳንድ አካባቢያዊ የኅሳ መን ግሥታትን በኃይል የመያዝ ሁኔታ ስለ ነበር ቤተ ክርስቲያኑን ደምሮ የማየት ነገር ሊኖር ይችላል፡፡ ነገር ግን እኔ

እስከ ማውቀው ድረስ ቤተ ክርስ ቲያናችን ሰዎችን በመሣሪያ ኃይል አስገድዳ አሳመነች፣ አጠመቀች ሲባል ሰምቼ፣ አንብቤ አላውቅም፡፡ ምናልባት በጥቂት አካባቢዎች በተወሰኑ አገ ልጋዮች ተፈጽመዋል የተባሉ ነገሮች እንደ ማሳያ ይቀርቡ ይሆናል፡፡ ይሁንና ቤተ ክርስቲያን ትምህርቴና ሥርዓቴ /ፖሊሲዬ/ ብላ የምትመራበት አይ ደለም፡፡

«ነገሥታት /መንግሥታት/ በታሪክ ፈጽመውታል» በሚባለው ስህተት «እነርሱን ቀብታ አንግሳለች፤ በነገራቸው ሁሉ አብራ ነበረች» የተባ ለችው ቤተ ክርስቲያናችን ምን ያህል ተጠያቂነት አለባት?

በመጀመሪያ መንግሥታቱ <ስህተት ሠርተዋል> ስንል የትኛውን ስህተት ማለታችን ነው? ለምሳሌ፡- ፀዲ ቴዎድሮስ ለምን በምርጫ ሥልጣን አልያዙም? ማለታችን ነው? ምክንያቱ ም በዝብዝ ካላን <ፀዲ ቴዎድሮስ> ብላ ቀብታ ያነገሠችው እርስዋ ናት፡፡ ይህን ስህተት ካደረግንው «ፀዲ ቴዎድሮስ» ለምን በምርጫ ካርድ አልተመረጡም፤ በካርድ ላልተመረጡ መሪ ለምን ንግ ሥና ሰጠች? ማለታችን ነው? በሌላ በኩል መንግሥታት ሊሠሩት የሚች ሉት ብዙ ዓይነት ስህተት ይኖራል፡፡ «መንግሥት ይህን ስህተት ሲሠራ ቤተ ክርስቲያኑ ደግሞ እንዲህ አድርጋ ነበር» ተብሎ በግልጽ ቢነገር በጉዳዩ ላይ ይቅርታ መጠየቅ ካለበት ይቅርታ የማይጠየቅበት ምክንያት የለም፡፡ ለም ሳሌ፡- «ብርም አደባባይ የፋሽስት ኢጣ ልያ ሠራዊት ለወረራ ሲዘምት መድ ፋንና ታንኩን የርም ፖፕ ባርከውታል፤ ለውታደሮቹና ለወረራውም ተልእኮ መሳ ካት ጸሎት አድርገዋል» ይባላል፡፡ ይህ የተወሰነ ግን ግልጽ ጉዳይ ነው፡፡ ለዚህ የታሪክ ስህተት የርም ካቶሊክ ተካፋይ በመሆን ፖፕ ይቅርታ ጠይቀዋል፡፡ ለኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያንም እንዲ ህ ዓይነት ተመሳሳይ ጉዳይ ቢቀርብ መልስ መጠበቅ ይቻላል፡፡ የአንድ ነገር መልካምነቱ ወይም መጥፎነቱ እንደ ወቅቱ ሊሆን ይችላል፡፡ ዋናው መመዘ ፍው ነው፡፡ «ዳግማዊ ፀዲ ምኒልክ ለምን በሕዝብ ውሳኔ ግዛት አሰፋፋው?» ብንል ስህተት የሚኾነው የራሳችን መመዘኛ ነው፡፡ በዚያን ወቅት ስንኳን

አርሳቸው አውሮጳውያን የሚያደርጉት አልነበረም፡፡ እንደውም ለአካባቢ መንግ ሥታት ግብር ከመገበርና ጦር ከማዋጣት ውጭ የራስ ገዝ ሥልጣን የመስጠት የአስተዳደር ጥበባቸውና በዲፕሎማሲያዊ ብልሃታቸው ከአውሮጳውያኑ ይልቅ ዳግ ማዊ ፀዲ ምኒልክ ሳይሻሉ አይቀሩም፡፡

ቤተ ክርስቲያን ለመንግሥታቱ ርዕዮተ ዓለምንና ሕጋዊነትን (Ideology & legitimacy) የማጎናጸፍ ጠቀሜታ ሰጥ ታለች፡፡ ይህን መሥራት ስህተት ነው ማለት አይቻልም፡፡ ለምን? ይህን መመ ዘን ያለብን በወቅቱ ተጨባጭ ሁኔታ /ዓ ለም አቀፍ ልምድና አገግሚያ/ ነው፡፡ ከወቅቱ ተጨባጭ ሁኔታ ውጭ መሆን አይቻልም፡፡ «መንግሥታት በሠሩት ስህተት ውስጥ አብራ ትታያለች» ከማለት ውጭ «ስህተት ሲሠራ ለምን ዝም አለች?» የሚል ክስ ከመጣም ስህተት የሚባለው ነገር ተለይቶ የመቀመጥ አስ ፈላጊነት ቀዳሚ ጉዳይ ሆኖ በዚህ ረገድ ቤተ ክርስቲያን ብቻ ተለይታ የምትጠቀ ስበት ምንም ምክንያት ሊኖር አይች ላልም፡፡ በወቅቱ ሌሎችም የሚገኙበት ሁኔታ ይኸው ነበር፡፡ በግራን አሕመድ ጊ ዜ የነበረውንም በተመሳሳይ መልኩ ማን ሣትም ያስፈልግ ይሆናል፡፡ በአጠቃላይ ንግግሩን በጅምላ ከማድረግ ይልቅ ተናጠ ላዊ ጉዳዮች እየቀረቡ መወያየቱ ነው የሚበጀን፡፡

«ለመጀመሪያ ጊዜ ከቤተ ክርስቲያን ላይ እጁን ያነሣ መንግሥት ቢኖር ኢሕአዴግ የሚመራው መንግሥት ነው፡፡»

ይህን በአጭሩ ለማየት፣ ክቡር ሚኒስትሩ <እጅ> ሲሉ ምን ማለታቸው ነው? <እጅ> እንደ ዘመኑ ይለያያል፡፡ ቀዳማዊ ፀዲ ኃይለ ሥላሴ የነበራቸው እጅ፣ የጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ መንግሥት የነበረው እጅ ለሆነ፤ ሁሉም እጅ አለው፡፡ እንግዲህ ክቡር ሚኒ ስትሩ «አሁን ያለው ሁኔታ ከእኒህ ከሁለቱ ይሻላል» ለማለት ከኾነ አዎ፣ በአንጻራዊ መልኩ ይሻላል ለማለት ይቻል ይሆናል፡፡ እዚህ ድምዳሜ ላይ ግን መንግሥትና የሃይማኖት ተቋማት አንድ ላይ የመሥራታቸውን ነገር እንደ መጥፎ የማየት ችግር ያለብን ይመስለኛል፡፡ እኔ ቢኾን እውድ የነበረው እንደ ነገሥታቱ ዘመን ብሔራዊና የመንግሥት የሚባል ሃይማኖት ሳይኖር፤ ነገር ግን መንግሥት አዎንታዊ በኾነ ግንኙነት ከሃይማኖት ተቋማት ጋር በይፋ አብሮ መሥራት ቢ ችል ነበር፡፡ ይኸ በኢትዮጵያችን ነባራዊ ሁኔታ ተጠናክሮ መቀጠል ያለበት ነገር ነበር፡፡ «ዓለማዊ (Secular) እሆናለሁ» እያሉ ነበርቹን የሃይማኖት ተቋማት ወደ ጎን መግፋት አገባብ አይደለም፡፡ በኢ ትዮጵያ የሃይማኖት ተቋማት ነጻና ገለ ልተኛ ለመሆን ከቻሉ ከፍተኛ ሚና ሊጫ ወቱ ይችላሉ፡፡ ለሁሉም ነገር ተለሳም ለዴሞክራሲያዊ ልልማትም፡፡ መንግ ሥታትንም ሊያገዙ ይችላሉ፡፡

ጉዳዩ አይነኬ መሆን የለበትም፡፡ የቤተ ክርስቲያንና መንግሥት ግንኙነት ምን ዓይነት ነበር? ቤተ ክርስቲያን ምን ሚና ነበራት? ሚናዋን ስትጫወት ምን አማራጭ ነበራት? ከዚያ ሚና ተጠቀመች ወይ? እርስዋ በመጠቀም የተጎዳ አካል አለ ወይ? የሚሉ ጥያቄዎችን አንስተን መወያየት አለብን፡፡

በአጠቃላይ በውይይቱ ሂደት ስለ ቤተ ክርስቲያን ተነግረው የተራመዱት ሐሳቦች በምእመኑ የእምነት ጥራልና በመንግሥት ላይ ምን ተጽዕኖ ሊያስከትሉ ይችላሉ?

በመጀመሪያ ስለ ቤተ ክርስቲያን የተነገሩ ነገሮች ድንገት የተነገሩ ናቸው ብዬ አላምንም። ምክንያቱም በተለያዩ ክልሎች የተለያዩ አገላለጾች ይኑሯቸው እንጂ ተንጸባርቀዋል። ወደ ድንም ጠላንም ቤተ ክርስቲያን የውይይቱ አካል /ጉዳይ/ ሆኖለች። ለእኔ ቤተ ክርስቲያን እንደ አንድ ጉዳይ መነሣት ስሕተት ነው አልልም። ምክንያቱም ሁኔታው በአንድ በኩል የሚያሳዩኝ ቤተ ክርስቲያኒቱ ዛሬም በአገራችን ካሉት መንፈሳዊና ማገበራዊ ኃይሎች አንድዋ ምናልባትም ዋናዋ መሆንን ነው። ብዙ ሺሕ የከፍተኛ ትምህርት ተቋማት መምህራንና ተማሪዎች በተሰበሰቡበት ሁኔታ ስለ ማይረባና ጥቅም ስለሌለው አካል ሦስትና አራት ቀናት እንዲሁ አይባክንም፤ ስለሚፈለግ ወይም ስለሚጎዱ አልያም ስለሚጠቅም አንድ አካል ነው እንጂ። ይህ በእንዲህ እያለ ቤተ ክርስቲያኒቱ በውይይቱ ላይ ተነሣች የተባለበት መንገድ ግን ተገቢ ነው ለማለት ይቸግረኛል። አንደኛ፡ - የቀረቡት ትንታኔዎች ታሪክን ዳግም ለመሥራት እንደ መሞከር ያህል ነው። ሁለተኛ፡- ጉዳዩ የሚነሳበት መንገድ ከስሕተት ለመታረም ወይም ለሥራ ለመነሣት የሚያበቃ ገንቢ አቀራረብ ሊኖረው ይገባል። ቤተ ክርስቲያኒቱ እንደ ተቋምና የቤተ ክርስቲያኒቱ ተከታዮች /ምእመናን/ እንደ ዜጋ በአዎንታዊነት ለአገራችን የሰላም፣ የልማትና የዲሞክራሲያዊ ሥርዓት ግን ባታ የበኩላቸውን ሚና እንዳጫወቱ የሚያነሣ መሆን አለበት። በገጠርም ይሁን በከተማ ከነብረተሰቡ ጋር በየደረጃው የተለያዩ ጉዳዮች ላይ በሚደረገው ውይይቶች ቤተ ክርስቲያኒቱን በዘፈቀደ ከመውቀስና ከማጥላላት ይልቅ ሚናዋን ለመጠቀምና ለማሳሰብ ቢጥሩ መልካም ነው። በአጠቃላይ በአሁኑ ወቅት ጉዳዩ መነሣቱ ጥሩ ነው፤ የተነሣበት መንገድ ግን ጥሩ አይደለም። ተጨባጭ ስሕተቶች አሉበት፤ ሰዎችንም እልህና ግራ መጋባት ውስጥ ይከታል። በጉዳዩ ላይ ቤተ ክርስቲያኖችን ይፋዊ መልስ እንደምትሰጥ እጠብቃለሁ። የሚያሳዩኝን የቤተ ክርስቲያኒቱን ስሕተት ለመንቀሰ ይኼ ሁሉ ሲነገር የሰማዕቱ የአቡነ ጳጥሮስ ውለታ እንኳን አለመነሣቱ ነው። ዐድዋ ስለ ዘመቱት ካህናት ከእኛ በላይ የውጭ ታሪክ ጸሐፊዎች ጽፈዋል።

በቤተ ክርስቲያኖችን ላይ ሲነገሩ ከቆዩትና ከተጓዳኝ ነገሮች በመነሣት ከሕዝብ ግንኙነት አንጻር ቤተ ክርስቲያን ምን መሥራት አለባት?

ሁለት ነገሮች ይታዩኛል። በቤተ ክርስቲያኒቱና በተከታዮቿ በኩል በሁሉም ነገር ፍጹም ነበርን ብለን መከራከር መቆም ያለበት ይመስለኛል። ነገሮችን እንደ ሚገባቸው በሚዛናዊነት /Objectively/ ለይተን ለማየት መቻል አለብን። የተካሄደው ውይይት የመሠረተ ሃይማኖት /ደግሞ/ ጉዳዮችን ያነሳል። እንደ አጠቃላይ ይህን በተመለከተ አንድን የመንግሥት አካል የሚመለከተው አይመስለኝም። ይህን በተመለከተ ቀጥተኛ መልስ መስጠት ያስፈልጋል። የመጀመሪያው የሕዝብ ግንኙነት ሥራ ይህ መሆን አለበት። ሁለተኛው ደግሞ ስለ ቤተ ክርስቲያኖችን ታሪክ ውይይት ማድረግ ይኖርብናል። እኔ ለምን እንደሚፈራ ባይገባኝም በኢትዮጵያችን <የመንግሥትና ሃይማኖት ግንኙነት እንደ ምን ነበር?> የሚለውን አንገሥተን ለምን አንደያይም? ጉዳዩ አይነኪ መሆን የለበትም። የቤተ ክርስቲያንና የመንግሥት ግንኙነት ምን ዓይነት ነበር? ቤተ ክርስቲያን ምን ሚና ነበራት? ሚናዋን ስትጫወት ምን አማራጭ ነበራት? ከዚያ ሚና ተጠቀመች ወይ? እርስዋ በመጠቀም የተነጻ አካል አለ ወይ? የሚሉ ጥያቄዎችን አንገሥተን መወያየት አለብን። የምንወያየው ለመማግና ለመተራረም በሚያስችለን ገንቢ መንፈስ መሆን አለበት። እግዚአብሔር ይጠብቅና በመንግሥት አካላት በየሰብሰባው በእኛ ቤተ ክርስቲያን ላይ ተነገሩ የተባሉት ጉዳዮች በሌሎቹ ዘንድ ተነግረው ቢሆን ወደ ግጭት ይጋብዘን ነበር። በውስጣችን ስላለፈው ቁርሾ ረስተን አብሮ ስለ መሥራት የሚያነሣን ነገር ቢፈጠር መልካም ነው። ታሪክን የምንገመግመው <አንተ እንዲህ አድርገኸኛል> ለመባባል ሳይሆን ለመማግ ነው። ቤተ ክርስቲያን ይህን አስመልክቶ የሕዝብ ግንኙነት ሥራ መሥራት፣ ታሪክ ጸሐፊዎች ይህን ከመጻፍ አልፎ ራስን ከመከላከል በላይ እውነታው ላይ በማተኮር ጥያቄ ትንታኔ መስጠት ይኖርባቸዋል። ውይይቱ የሌሎች ሃይማኖቶች ተከታዮችንም ቢያሳትፍ ክፋት የለውም። ታሪክ የጋራችን ነው። የሚና ልዩነት እንጂ ታሪክ የጋራችን ነው። በዚህ ረገድ የሐመር መጽሐፍ ተገቢው የውይይት መድረክ ይሆናል ብዬ አምናለሁ።

ነገረ ድንገት ... ስጦታ 13 የገረ /

ይህም የምስጋናና የምስክርነት ቃል ከባለቤቱ ከእግዚአብሔር የተገኘ ነው። ወልደ እግዚአብሔር አያሱስ ክርስቶስ የሰው ልጅ ከእግዚአብሔር በጸጋ የሚወለድበትን ምስጢር ጥምቀት በመሠረተበት ዕለት ያለው የምስጋናና የምስክርነት ቃል ተሰምቷል። «በዚያም ወራት አያሱስ ከገሊላ ናዝሬት መጥቶ ከዮሐንስ በዮርዳኖስ ወንዝ ተጠመቀ፤ ወዲያውም ከውጋው በወጣ ጊዜ ሰማያት ሲከፈቱ ፥ መንፈስም እንደ ርግብ ሲወርድበት አየ፤ የምወደህ ልጄ አንተ ነህ፤ በአንተ ደስ ይለኛል የሚል ድምፅ ከሰማያት መጣ።» /ማር.1፡9፡/

ልዑል እግዚአብሔርን በአንድነትና በሦስትነት ስሙ እየተቀበሉ ማመስገንም ልማደ ውዳሴ ነው። ነቢዩ አላይያስ እንደ ተመለከተው፡- «አንዱም ለአንዱ ቅዱስ፥ ቅዱስ፥ቅዱስ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር፥ ምድር ሁሉ ከክብር፥ ተሞልታለች እያለ ይራጩ ነበር።» /ኢሳ.6፡3/ በማለት እየተቀበሉ ልዑል እግዚአብሔርን ማመስገን የተጀመረው በመላእክት ከተማ መሆኑን ይህ ቃል በግልጽ ያመላክታል። ሥርዓተ መላእክት በሚከወንበት ቅድስት ቤተ ክርስቲያናችንም ካሁኑ እየመራ ምእመኑ እየተከተለ የሚያቀርቡት የምስጋና ጸሎት ከላይ በተቀመጠው መሠረት ወደ ፊትም እየቀጠለ ይሄዳል።

ከዚህ በመቀጠልም ካሁኑ በመዝሙር 116፡1 ላይ ያለውን የምስጋና ቃል በዜማ እየመሰገን ምእመናንም እንዲከተሉት ያዛቸዋል። እንዲህ በማለት፡- «ሰብሐዎ ለእግዚአብሔር ኩላክሙ አሕዛብ፤ አሕዛብ /ምእመናን ሁላችሁ/ እግዚአብሔርን አመስግኑት።» ምእመናንን ስለ ብዛታቸው አሕዛብ እያለ ይጠራቸዋል።

ምእመናንም የአባታቸውን የካህኑን ትእዛዝ ፍቀደው፡- «ወይሴ በሕዎ ኩሎሙ ሕዝብ፤ ወገናችሁ /ሕዝቡም/ ያመስግኑት /እናመስግናለን?> በማለት ይሳተፋሉ። አሁንም ካሁኑ «ምሕረቱ በእኛ ላይ ጸንታለችና» ብሎ ያዜማል። ይህም ማለት «በአምስት ሺሕ አምስት መቶ ዘመን ከልጅ ልጅህ ተወልጄ አድንጋለሁ» ብሎ የገባልን ቃል ኪዳን በእኛ ጸንታለችና /ተፈጽማለችና/ ማለት ነው።

ምእመናንም ተቀብለው «የእግዚአብሔር ቸርነት ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።» ብለው ያዜማሉ። ከዚህ በኋላ ካሁኑ የመጀመሪያውን መጨረሻ ምስጋና እንዲህ በማለት በዜማ ያመሰግናል። «ሰብሐት ለአብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ይእዜኒ ወዘልፈኒ ወለዓለሙ ዓለም አሚን፤ ሃሌ ሉያ ቅድመ ዓለም ለነበሩ፤ ዓለምን አሳልፈው ለሚኖሩ ለአብ ለወልድ ለመንፈስ

ነገረ ድንኳት ...

ከገጽ ፳፫ የዘረ

ቅዱስ ክብር ምስጋና ይግባቸው ሃሌ ሉያ።» ቅድስት ቤተ ክርስቲያናችን ይህን የጎበረት ምስጋና የተቀበለችው ከዓለመ መላእክት ነው። «እንደ ብዙ ሕዝብም ድምፅ እንደ ብዙ ውኃ ምችም ድምፅ እንደ ብርቱም ነጎድ ናድ ድምፅ ያለ ድምፅ ሰማሁ። እንዲህ ሲል-ገሌ ሉያ፣ ሁሉን የሚገዛ ጌታ...» እንዲል። ራእ. 19፡6።

ከዚህ የምስጋና ጸሎት በኋላ ሠራኢው ዲያቆን ለመጀመሪያ ጊዜ ምእመናንን በትጋትና በንቃት ጸሎተ ቅዳሴውን እንዲከታተሉ የሚቀሰቅሰበትን ዜማ ያሰማል። «ተንሥኡ ለጸሎት፣ ለጸሎት ተነሡ።» የሚለውን ዐዋጅ ያውጃል። ምእመናንም ተከትለው፡- «እግዚአብሔር ተሠላለን፣ አቤቱ፣ እዘንልን፣ ራራልን፣ ይቅር በልን?» በማለት ለዲያቆኑ ትእዛዝ የተግባር መልስ ይሰጣሉ። ሰባ ኪው ካህንም «ሰላም ለኩልክሙ፣ ሰላም ለሁላችሁ ይሁን» በማለት በጸሎት የተደገፈ የማጽናኛና የማረጋገጫ መልእክቱን ያስተላልፋል።

ምእመናንም የካህንን የሰላምታ መልእክት በመቀበል፡- «እንደ ይቅርታህ እንደ ቸርነትህ ይደረግልን?» በማለት የሰላሙን የምሥራች መቀበላቸውን ያረጋግጣሉ። ለመሆኑ «ለጸሎት ተነሡ» የሚለው የዲያቆኑ ትእዛዝና «ሰላም ለሁላችሁ ይሁን» የሚለው የካህኑ የምሥራች የት መጣው ምን ድን ነው? የተጀመረው ስመጅ ነው? ለምንስ አስፈለገ? «ለጸሎት ተነሡ» የሚለውን ቃል መጀመሪያ ጊዜ የተናገረው አባታችን አዳም ሲኾን «ሰላም ለሁላችሁ ይሁን» የሚለውን የምሥራች ቃል የሰበከው ደግሞ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መሆኑን ሊቃውንት ቤተ ክርስቲያን ይተረጉማሉ። ቃሉ የተነገረውም በሲኦል ውስጥ ለነበሩ ነፍሳት ነው። ይህ ቃል በመከራ ውስጥ ለነበሩ ነፍሳት የድንኳታቸው ምልክት፣ የቃል ኪዳን ፍጻሜና የትንቢት ነቢያት ፍሬም ነበር።

የሰው ልጅ አባት አዳም «በአምስት ቀን ተኩል ከልጅ ልጅህ ተወልጄ አድንገህ» የሚለውን የፈጣሪውን ኪዳን ሰብዓ ለየቆጠረ በተሰፋ ይጠባበቅ ነበር። ጊዜው ደርሶ ፈጣሪው በመልዕልተ መስቀል ውሎ የአዳምንና የዘፍን መርገመ ሥጋ መርገመ ነፍስ አስወግዶ በመጨረሻም በቅዱሳት መጻሕፍት እንደ ተጻፈ ሆኖጠውን ከተቀበለ በኋላ «ተፈጸመ» አለ። ራሱንም አዘን ብሎ ነፍሱን አሳልፎ ሰጠ። ዮ.ሐ. 19፡30። ከዚያም ነፍሳትን ከሲኦል አል ነጻ ያወጣ ዘንድ በአካለ ነፍስ ወደ ሲኦል ወረደ፣ አዳምም ኪዳኑና ትንቢቱ እንደ ተፈጸመ ዐውቆ ነፍሳትን «ለጸሎት ተነሡ» አላቸው። በማያያዝም

ብፁዕ አቡነ ባስልዮስ በመንበረ ጸባዖት ቅድስት ሥላሴ ካቴድራል በቅዳሴ ጸሎት ላይ

መድኃኔዓለም ክርስቶስ «ሰላም ለሁላችሁ ይሁን» በማለት መልኩን አሳይቷቸው ልጅነት አግኝተዋል። «በእርሱም ደግሞ ሄዶ በወገኔ ለነበሩ ነፍሳት ሰበከላቸው።» እንዲል። 1ኤጥ.3፡19።

በቅድስት ቤተ ክርስቲያናችን ሊቃውንት ትርጓሜ መሠረትም «ለጸሎት ተነሡ» የሚለው ዲያቆን የአዳም፣ «ሰላም ከሁላችሁ ጋር ይሁን» የሚለው ካህን የመድኃኔዓለም ክርስቶስ፣ «አቤቱ፣ ይቅር በልን፣ እንደ ቸርነትህ ይደረግልን» በማለት የሚጻፈው ምእመናን በሲኦል የነበሩ ምላሴ መሆናቸውን ያስረዳሉ። ጸሎቱ ደግሞ የድንኳት፣ የቸርነት የተሰፋ፣ የምሥራች፣ የልጅነት ጸሎት ስለሆነ በተለይ ለክርስቲያኖች የዘወትር ጸሎታቸው ነው። ከጥንታዎቹ አባቶቻቸውና እናቶቻቸው ጋር ገንት መንግሥተ ሰማያት የሚገቡበት ጸሎት ነውና።

ከዚህ በመቀጠል ሠራኢው ካህን የቅዱስ ባስልዮስ ድርሰት የሆነውን የጸሎት ክፍል በዜማ - ወይም በንባብ በግእዝ ወይም በአማርኛ ንባብ ይጻፋል። ጸሎቱ የምሥጋናም የምስክርነትም የልመናም ጸሎት ነው። በምስጋናነቱ ነአኩዮ ለገባሬ ሠናያት ሳዕሌነ፣ ለእኛ በሳ በሳውን ነገር ያደረገልን እግዚአብሔር አብን እናመሰግናለን።» ይላል።

በምስክርነቱም፡- «ከመከራ ሰውሮናልና፣ ጠብቆናልና፣ ወደሱ አቅርቦናልና በረድኤት ተቀብሎናልና፣ አጽንቶ ጠብቆናልና እስኪኾኑ ሰዓት አድርሶናል ወዘተ...» ይላል። በልመናነቱም «በፍጹም ፍቅር፣ በፍጹም ይቅርታ ይጠብቀን፣ በዘመናችን ሁሉ ይጠብቀን» በማለት በምስት የተከፈለ ጸሎቱን ያቀርባል። ይህም በአባቶች የጸሎት አቀራረብ የተለመደ ነው። «እግዚአብሔር ከክፉ ሁሉ ይጠብቅሁል፣ ነፍሱንም ይጠብቅታል።» ከዛሬ ጀምሮ እስከ ዘላለም እግዚአብሔር መውጣትህንና መግባትህን ይጠብቃል።» መዝ. 120፡7።

በመቀጠልም ዲያቆኑ «ለጸሎት ተነሡ» ብሎ ነበርና አሁን ደግሞ «ጸልዩ» የሚለውን ዐዋጅ ያውጃል። ሕዝቡም ተከትለው አቡነ ዘበሰ ማያት ይደግማሉ። «ጸልዩ» ሲል ተሰጥቶ ካለው ተሰጥቶውን መቀበል፣ ተሰጥቶ ከሌለው አባታችን ሆይ፣ ብሎ መጸለይ ሥርዓት ነው። በዚህ የቅዱስ ባስልዮስ ጸሎት ውስጥ ዲያቆኑ «ጸልዩ» ከማለቱ በፊት በፍቅር እነጋገር «ከመከራ ሰውሮናልና፣ ከመከራ ጠብቆናልና፣ በረድኤት ተቀብሎናልና» በማለት ይጻፈይና ያመሰግን ነበር። ዲያቆኑ «ጸልዩ» ካለ በኋላ ግን በቅርብ እነጋገር «ከመከራ ሰውሮናልና፣ ከመከራ ጠብቆናልና፣ በልጅነት አቅርቦኸናል» በማለት ካህኑ ይጻፈያል።

ይህም ምላሴ አለው፣ «ጸልዩ» እስኪል ድረስ አርቆ መናገሩ አምስት ሺሕ አምስት መቶ ዘመን ከእግዚአብሔር ርቀን ለመኖራችን ምላሴ ሲሆን «ጸልዩ» ካለ በኋላ አቅርቦ መናገሩ ከአምስት ሺሕ አምስት መቶ ዘመን በኋላ በአምላክ ሰው መሆን ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መቅረባችንን ለማሳየት ነው።

«እንዲሁ እኛ ሕፃናት ላለን ከዓለም መጀመሪያ ትምህርት በታች ... ባሪያዎች ነበርን ነገር ግን የዘመኑ ፍጻሜ በደረሰ ጊዜ እግዚአብሔር... ከሕግም በታች የተወለደውን ልጁን ላከ» እንዲል። ፲፡4፡5።

ካህኑ ከዚህ የምስጋና ጸሎት ውስጥ የእግዚአብሔርን ውለታ እያሰታወሰ ያመሰግናል። «ነአኩተከ ሳዕል ከኩሉ ግብር፣ ሃያ ሁለቱን ሥነ ፍጥ ረት በመፍጠር፣ አራቱን ባሕርያት ፊጥረህ በማስማማትህ፣ /እሳት-ውኃ- ነፋስ- ስና መሬትን ማስማማት በተለይ በሰው ባሕርይ ውስጥ አምላካዊ ግብር ነው/።»

«እስራኤልን ከግብፅ ያወጣህ፣ መና ከደመና አውርደህ ውኃ ከኮኞ ንጫ አፍልቀህ በመመገብህ፣ ለአዳም

10ደ ገጽ ፴፰ ይጻፈ/

ሐመር- ንዳር/ታኅሣሥ ፲፱፻፺፰ ዓ.ም.

ከሞት ባሻገር

ዲ/ን ሔኖክ ኃይሌ
ወሃኒ ደ/ም/ቅ/ሚካኤል ሰንበት
ት/ቤት

ዕለቱ ብሩህ ነው፤ ለእኔ ደግሞ ታላቅ ዕለት። ለብዙዎች ትምህርት ሊሆን በሚችል ወጣው ረድ አልፎ ነው ለዛሬዎ ዕለት የደረሰኩት። «የእኔ ታሪክ ለሌሎች ትምህርት ይሆናል» የምለው በሰው ፊት ሁሉ ብርሃን የሚሆን ተጋድሎን ፈጽሜ አይደለም። እንዲያውም በተቃራኒው ብዙ በድዩላለሁ፤ ግን የእግዚአብሔር ችርነት ከከበበው የኃጥእ ሕይወትም ለካ ትምህርት ይገኛል?!

አሁን ያለሁት በእግዚአብሔር ቤት ነው። ይህ ዕለት ከቀም ሞት ተነሥቼ በሕይወት መኖር የጀመርኩ በት ታላቅ ዕለት ነው። መለስ ብዬ የራሴን ታሪክ ስመለከት የእግዚአብሔርን ታላቅነት እረዳለሁ። በየደቂቃው ስለ አምላኬ ባሰብኩ ቁጥር የሚታየኝ ወሰን የሌለው ፍቅርና ምሕረቱ ነው። አባ ናላዊ በአጠገቤ አልፎ በምልክት ሰላምታ ካቀረብልኝ በኋላ በመቅደሱ መግቢያ አንጻር ሦስት ጊዜ ሰግደው ጸሎት ለማድረግ ቆሙ። እርሳቸው ጸሎታቸውን ሲቀጥሉ እኔ ስለ እርሳቸው ማሰብ ጀመርኩ።

አባ ናላዊ የቤተሰቤ መምህራን ጎረቤት ናቸው። እኔ የማውቃቸው ወደ ቤታችን እየመጡ የአባትነት አገልግሎታቸውን ሲሰጡ ነበር። ጠይም ገጻቸው ከጠማቸው ጋር ግርማን ያላበሳቸው፤ ፊታቸው የማይፈታ፤ ብዙ ጊዜ ፈገግታ የማይታይባቸው ናቸው። ወደ ቤት ሲመጡ አንጻንድ ጥሩ ያልሆነ ነገርን ሲደረጉ ከተመለከቱ ያለ አንጻች ማለላለስ ጠንክር አድርገው በእግዚአብሔር ቃል ስለሚገሥጹና ሽንገላን ስለማይወዱ በቤተሰባችን ዘንድ የተፈሩና የተከበሩ ናቸው። እኔ «ዘመናዊነት ይሰማኝ» ስለ ነበር በጥሩ ዐይን አልመለከታቸውም ነበር። እርሳቸው ሲመጡ ካላገኙኝ በቀር መኝታ ክፍሌን ከውስጥ ቆልፎ እቀመጥና እንደሌለሁ እሆናለሁ እንጂ ላገኛቸው አልሻም ነበር። እርሳቸው ባሉ በት ዘፈን መስማት እና ለእኔ የሚሰማው ሬልሞችን መመልከት ስለማልችል ወደ ቤታችን መምጣታቸውን አልወደውም ነበር። ምንም እንኳን ምክርና ተግሣጽ ከሰጡ በኋላ ብዙም ሳይቆዩ የሚሄዱ ቢሆንም እኔ ግን ለአፍታ አንኳ እርሳቸው እያሉ መቀመጥ አልፈልገም ነበር። ከሁሉም የሚያበሳጨኝ ጥያቄአቸው ነበር።

«ልጄ ትምህርት እንዴት ነው? መቼ ይሆን የምትመረቀው? ምን ያህል ይቀርሃል?» የዘወትር ጥያቄ አቸው ነው። እኔም በመሰላቸት እየተንጠራራሁ «ይኸን ያህል ይቀረኛል» እላቸዋለሁ። እርሳቸውም ቀበል ያደርጉና።

«ግዴለም አይዞህ በርታ እግዚአብሔር የራቀን የሚያቀርብ አምላክ ነው። እርሱ ይርጻህ፤ አንተም ወደ ቤተ ክርስቲያን እየመጣህ ጸልይ፤ ያለ እርሱ ፈቃድ የበላ፤ ደስ ብሎትሰ ተድላን የቀመሰ ማን አለ? ብሏል ጠቢቡ ሰሎሞን፤ እግዚአብሔር የሌለበት ዕውቀት የትም አያደርስም» ይሉኝ ነበር። በትምህርቴና በግል ሕይወቴ ዙሪያ ሲያናገሩኝ በጣም እናደድ ነበር። ቤተሰቦቼን ፈርቼ ዝም እላለሁ እንጂ ቀና መመለስ እንኳን አልፈልገም ነበር። ተመርቄ ሥራ ከያዝሁ በኋላ ምክራቸውን መስማት ብቻ ሳይሆን ለጥያቄአቸው መልስ መስጠትም ሞት ይመስለኝ ነበር። በዚህ ሁኔታ ላለሁ ነበር ሕይወቴን የለወጠ አጋጣሚ የተፈጠረው።

የምሠራበት መሥሪያ ቤት የሥራውን አፈጻጸም ለማሻሻልና የሰው ኃይል ብቃቱን ለማሳደግ ለሠራተኞች የውጭ ሀገር የትምህርት ዕድል ይሰጥ ነበር። በአሁኑ ዙር ለዚህ ዕድል ከተመረጠት ሁለት ሠራተኞች አንዱ ሆንኩኝ። ደስታዬ ወሰን አጣ። የምይዝ የምጨብጠውን አጣሁ፤ ብቻ ሥራዬ ፈንጠዝያ ሆነ፤ እንኳን ምክንያት ተገኝቶ ወትሮም ለጋጠኤት የፈጠነው እግራ በተገኘው የትምህርት ዕድል ሰበብ ከንደኞቼ ጋር በስካር፤ በዘፈንና በዝመት ሰነበትን፤ ለጉዞዬ ዝግጅት ማድረግና በየዕለቱ ቅድመ ሁኔታዎችን ለማሟላት መሯሯጥ ጀመርኩ። ተማሪ ሳለሁ የማላውቃቸው ዘመድ ወዳጆች «እንኳን ደስ ያለህ» ለማለት ሲንጋጉ ሰነበቱ።

አንድ ሰንበት አባ ናላዊ መጥተው የተለመደውን ምክርና ተግሣጽ ከሰጡ በኋላ እንደ ወትሮአቸው ረጋ ብለው። «ልጄ እንኳን ለዚህ አበቃ» አሉኝና ምክራቸውን አከሉበት። «አየህ ልጄ፤ ለዚህ ክብር ያበቃህ እግዚአብሔር ነው፤ የጥበብ መጀመሪያ እግዚአብሔርን መፍራት ምን ዐዋቂ ቢኮን እግዚአብሔርን መፍራት ካልተጨመረበት ከንቱ ነው። እናም በምትሄድበት ሁሉ እግዚአብሔርን አሰብ» አሉኝና ተሰናብቱኝ። ምክራቸውን በቀና መንፈስ አልተረዳሁትም ነበር። እርሳቸው ሲናገሩ ስለእኔ ጉብዝናና ችሎታ አንሥተው አያወድሱም፤ እንዲያውም ንግግራቸው

አንጻች የበታችነት ስሜት እንዲሰማኝ ስለሚያደርገኝ በክፉ ዐይን አመለከታቸው ነበር።

ጊዜው በጨመረ ቁጥር የጉዞዬም ቀን እየተቃረኑ መጣ። በዚህ ወቅት ነበር ነገሮች የተለዋወጡት። የደም ምርመራ ውጤቴን ለመቀበል ወደ አንድ ክሊኒክ ስሄድ በደሜ ውስጥ ኢት.አይ.ቪ እንዳለ ተነገረኝ። አእምሮዬ ሊሸከመው የማይችለው ድንጋጤና ሕዘን ወደቀብኝ። ራሴን አዞረኝና ወደቅሁ። ውጤቴን የነገረኝ ሕዚም ጎሊናዬ እንዲመለስ እና አንድረጋጋ የተቻለውን ሁሉ ርዳታ አደረገልኝ። ትንሽ መለስ ሲል ልኝ የምክር አገልግሎት ተሰጠኝ። የምክር አገልግሎቱ ከጊዜያዊ ጭንቀትና ድንጋጤ ቢያረጋጋኝም ሕዘኔን ግን አላቃለሌልኝም። ወደ ቤት ከገባሁ በኋላ የተነገሩኝን የማጽናኛ ሐሳቦች ሳሰላሰሳቸው ተስፋ እንድቆርጥ አደረገኝ። ጎሊናዬን ለማረጋጋትና በራስ መተማመንን ለመፍጠር ተብለው የተሰጡኝ ምክርን ክፉ ባይሆኑም የመኖሪን ተስፋ በቁሳዊ ነገሮችና በሕይወት ፍልስፍና ላይ መመሥረቱን ጎሊናዬ አልቀበለው አለ። ራሴን ማጥፋት ተመኝሁ። ግን ደግሞ ዘገነኝ። ቤተሰቦቼ ተደናግጠዋል። ያን ሰሞን በደስታ ለሳምንታት የከረመ ቤተሰብ በሕዘን ተዋጠ። የዘመድ ወዳጅ ጋጋታ ቀርቶ ቤቱ መቃብር ይመስል ጭር አለ። በየሄድኩበት የሚያውቁኝ ሁሉ ሲንሾካሾኩብኝ፤ ከንፈር ሲመጡልኝ ውስጤ ተበጠጠ፤ ሌላ ሕመም ሆነብኝ።

ወደ መሥሪያ ቤት ሄጄ የጉዞዬን መሰናክል ለማሳወቅ ወሰንኩ። ነገር ግን ወሬው ከእኔ ቀድሞ ተሰምቶ ኖሮ በእኔ ምትክ ዕድሉ ለሌላ መስጠቱ በማሰታ ወቂያ ሰሌዳ ላይ ተለጥፎ ጠበቀኝ፤ ባደነት ተሰማኝ። ትላንትና እኔን ለማግኘት ይሻሙ የነበሩ ሁሉ ዛሬ የእኔን መምጣት ሲያዩ እንደ ቸኮላ ሰው ቶሎ ሰላምታ ሰጥተውኝ ያልፉ ጀመር። ትንሽ ሰብአዊነት የሚሰማቸው ጥቂት ሰዎች ቀርበው በያጽናኝም ያው «ራስህን ጠብቅ፤ ይህን ብላ፤ ያንን ጠጣ» ከማለት ያላለፈ ምክር ጭራሽ ልቤን በሐዘን ሰባበረው።

አንድ ለሐድ በመኝታ ክፍሌ ሆኜ እንደ ወትሮዬ ስቆዝም ከወደሰላሳን እናቴ መጥታ እንኳኳኝ። ተነሥቼ ከፈትሁ። «አንተ እንቅልፋም» አለኝና በርሃራኔ ድምፅ። «ይኼ ነገር ማብሰልሰል አይቀርብህም፤ ይልቅ ተነሣ፤ አባ ናላዊ መጥተዋል፤ የሆነውን ሁሉ ነግራላቸዋለሁ። ጠበቃ ሲረጨቴ ወደዚህ ይመጣሉ፤ ትንሽ ጸሎት አድርገው ቢደባብሱህ፤ ተነሥተህ ጠብቃ

ቸው» አለችኝና ሄደች። እናቱ ምንም እንኳን ልባ በሐዘን ቢሰበር እኔን ላለ ማስጨነቅ ምንም እንዳልተፈጠረ ለማ ስመሰል ትሞክራለች። ያው ግን እሳም ሆነች አባቴ በጨዋታ መሃል ሳያስቡት በሚጥሉት ንግግር ልቤን ማድማታቸው አልቀረም።

የአባ ልግን መምጣት ሳስብ የምገባበት ጠፋኝ። ከመቼውም ጊዜ በላይ ዐይናቸውን ማየት አስፈራኝ፤ «ያለ እርሱ ፈቃድ የበላ፣ ደስ ብሎ ትስ ተድላን የቀመሰ ማን ነው?» የሚል ንግግራቸው በገለጻዬ እየመጣ አስጨነቀኝ፤ ከአፍታ ቆይታ በኋላ አባ ልግ የላዊ በለሆላስ ጸሎት እየደገመ መጡ። መኝታ ቤቱንና እኔን ከረጨ በኋላ ከአልጋዬ አጠገብ ያለች ወንበር ላይ አረፍ አሉና።

«እንደምን አለህ ልጅ?» አሉኝ በዚያ በረጋ ድምፃቸው። ጥያቄአቸው አበሳጫኝ፤ እናቱ ያለሁበትን ሁኔታ ነግራቸው እያለ «እንደምን አለህ» ማለታቸው እናደደኝና «አለሁ» አል ኳቸው እንዳቀረቀሩ።

«ደንኝነትህን ጠየቅሁ እንጂ መኖርህንም ይኸው እየሆነ ነው፤ እግዚአብሔር ይመስገን ብትል አይ ሻልም?» አሉኝ በቅሬታ።

«አባ፣ እማዬ የሆንኩትን ነግራ ዎት የለ፤ ታደያ እኔ እግዚአብሔርን እንዳመስግን ይጠብቃለሁ?» አልኩኝ በምሬት። አባ ልግ ፈታቸውን መለስ አድርገው ተመለከቱኝ። ገጽቸው በሐ ዘን ዳምኗል። ወዲያው ጢማቸውን በእጃቸው እየዳሰሱ የቅሬታ ፈገግታ ፈገግ አሉ።

«ልጅ! እንኳን ዛሬ በሐዘን ጊ ሜ፣ በደስታህስ ጊዜ መቻ እግዚአብሔ ርን አመስግንህ ታውቅና!» አሉና መል ሰው ተከኩ። ቀጠል አድርገውም፡ - «ልጅ፣ እስቲ የሆንከውን ሁሉ ከአንተው አንደበት ልስማው። ንገረኝ» አሉኝ። እንኳን ንገረኝ ተብዬ «አህ!» ብሎ የልቤን የሚያደምጠኝ ካጣሁ ሰን ብቼአለሁ። የምርመራ ውጤቱን ከሰ ማሁ ጀምሮ እስከ አሁን ያለሁበትን አንድም ሳላስቀር የገጠመኝን ሁሉ ነገርኳቸው። በዝምታ አዳመጡኝ። የል ቤን ጭንቀት ስተነፍስ እጅይታ ተሰ ማኝ፤ አባ ልግ በትካሜ ካደመጡኝ በኋላ ትንሽ ዝም ብለው ቆዩና መና ገር ጀመሩ።

«አየህ ልጅ፣ የሰው ልጅ ደክ መቱ ሞቱን መዘንጋቱ ነው። በእን ግድነት የምንኖርባትን ምድር አንደ ዘላለም ቤታችን አድርገን ዕቅዳችንን፣ ፍጻሜአችንን፣ ተስፋችንን ሁሉ በዚ ህች ምድር ላይ አድርገን ስላሰብን መለየትን እንፈራለን። ልጅ፣ ይህ ሕ መም በደምህ ውስጥ መኖሩን ከሰማህ በኋላ የተሰጠህም ምክር አጽንቶ ያላቆ መሀ ከዚህች ምድር ያለፈ ተስፋን

ስላልያዝህ ነው። አየሁ። እግዚ አብሔር ነገርን ሁሉ በምክንያት የሚያደርግ አምላክ ነው እንጂ ሰውን መበቀል ማሠቃየት የሚሻ አይደለም። እግዚአብሔር ቅጣትን የሚወድድ አምላክ ቢሆንም ማንም ባልተረፈ ነበር። አንተ እስከ አሁን በኃጢአት ውስጥ ነበርህ። ስለ እግ ዚአብሔርና ስለ ሃይማኖት ማሰብ እንኳን አትፈልግም ነበር። ምድራ ዊው ጉዞ ማቋረጫ የለለው፤ ዕው ቀትህ ሁሉን ድል የሚነሳ ይመ ስልህ ነበር። አሁን ግን በምድራዊ ጉዞ የማታመልጠው። በዕውቀትህ ድል የማትነሳው ሞት በፊትህ መኖሩን ዐወቅህ። ልቡና ካለህም ከዚህ ሞት በላይ ሌላ ኃይል እን ዳለ ትማርቡታለህ» አሉኝና «ልጅ፣ ሞት የሁላችንም ዕጣ ነው፤ ያው ሆኖ የሚኖር፣ ሞትንስ የማያይ ማን ነው?» ለጥቂት ጊዜ በዝምታ ተዋጡ። «አንተ በእዚህ በሽታ ብትያዝም ባትያዝም መሞትህ አይቀርም። አሁን ላንተ ከንፈር የሚመጡ፣ ጤነኞች ነን የሚሉ ግን ከአንተ ቀድመው የሚሞቱ አሉ። ልዩነቱ አንተ የምትሞት መሆንክን የምታስታውስበት ምክን ያት ተፈጥሮልሃል» አሉ። የሚና ገሩኝ ነገር ሁሉ ቀስሎ ላይ ሲያርፍ ይሰማኝ ነበር። አቀርቅረው ከሚና ገሩበት ቀና ብለው ተመለከቱኝ።

«ልጅ፣ የሰው ልጅ እንዲሁ ዐ ይኑ ታውሮ አይታይህም» አሉኝና በአባላቸው ግራ መጋባቱን ተመ ልክተው «የሰው ልጅ እይታና አስ ተሳሰብ በዐይኑ ከሚመለከተው ነገር አላልፍ ብሎ ዐይኑ ልቡናው ታውሯል። እምነት አለኝ የሚለው ክርስቲያን እንኳን ከሞት ባሻገር ማሰብ ተስኖታል። የሰው ልጅ ሕይ ወት ከሞት በኋላ ነው። የምድር ላይ ቆይታችን ለዘላለማዊው ሕይ ወት ለመብቃት የምንፈተንበት እንደ ድንኳን ያለ ጊዜያዊ ኑሮ ነው። የሰው ልጅ ከዚህች ጊዜያዊ ምድር የሚለይበትን ሞት ይዘን ጋል። መጽሐፍ ቅዱስ ግን በመቃ ቢያን ሣልስ ላይ «የምትሞቱባትን ቀን አስቡ» እያለ ያዘክረናል። እናም ልጅ፣ እግዚአብሔር ከሰዎች ሁሉ የተለየ አንተን ለሰማያዊው ጉዞ እንድትዘጋጅ ቀስቅሳለህ» አሉኝ።

አባ ልግ በዚህ አላበቁም። ስለ ሰማያዊው መንግሥትም በሰ ፊው ነገሩኝ። ከመኖሪ ይልቅ መሞ ቱን እንድናፍቅ አደረገኝ። ለካስ ቅዱስ ጳውሎስ፡- «ልሄድ ከክርስቶስ ጋር ልኖር እናፍቃለሁ» ማለቱ ለዚ ህ ነው። ያላየነውን የምናይባት፣ ያልሰማነውን የምንሰማባት፣ ክፉ ነገር የሌለባት የእግዚአብሔር መን

ግሥትም በእውነት ሞትን ታስንቃለች። ከዚህ በኋላ ወደ ቤተ ክርስቲያን መሄ ድና ቃሉን መስማት ጀመርሁ። የአባ ልግ ምክር አዲስ አለመሆኑን ተገነዝ ብሁ፤ ይልቁንም ቤተ ክርስቲያን ዕለት ዕ ለት የምታስተምረው መሆኑን ተረዳሁ። ከሕይወታችን ጋር አላገናዘብ ነው ሆኖ ነው እንጂ ቤተ ክርስቲያን ስለ ሁሉም ነገር ሳታስተምር የቀረችበት ዕለት እንደሌለ ገባኝ።

በየአጋጣሚው ስሰማው የኖርኩ ትና አሁንም የምሰማው ወንጌል ተገለጠ ልኝ። ስለ ሕይወት የነበረኝ ግንዛቤ ተለ ወጠ። ቤተ ክርስቲያን «ሕይወት» ብላ ስትናገር እኛ የሥጋዊ ኑሮ ተድላ ደስ ታን እናስባለን እንጂ መቻ ስለ ሰማያ ዊው ሕይወት አስባን እናውቃለን አል ኩኝ በልቤ። ለውጭ ሀገር ጉዞ በምሰና ዳበት ወቅት ወደ ውጭ ሀገር ከምትሄድ እና ዘላለማዊ ሕይወትን፣ መንግሥተ ሰ ማያትን ከምትወርስ የሚል ምርጫ ቢቀ ርብልኝ የቱን እመርጥ እንደ ነበረ ሳስብ የራሴንና የአጠቃላይ የሰውን ልጅ ደካ ማነት ተመልክቼ አዘንኩ።

አንድ ጠዋት አባ ልግ መዝ መር እየዳመጡሁ ሳለ መጡ። መስቀል አላልመው ሰላምታ ከሰጡኝ በኋላ፡- «ልጅ ምነው ብቻህን ሆንክላ?» አሉኝ። በርገራ ጌ። «መዝመር እየሰማሁ ስለሆነ ብቻኝነ ቴን አልጠላሁትም፤ እማዬ ንዳ ሥራ ላይ ነች» አልኳቸው። «ዘፈን ከማዳመጥ አው ጥቶ ጀርባን ለምስጋናው አቀናው አይ ደል? እግዚአብሔር ይመስገን፤ ለመሆኑ እነዚያ ሁሉ ንደኛችሁ ምን ዋጣቸው? አይ ሰው ከንቱ!»... ትንሽ ተከዘ ብለው፡ - «እውነተኛ ወዳጅ ክርስቶስ ብቻ ነው፤ የእርሱን ወዳጅነት አትጣ እንጂ ሰውማ ደካማ ነው» አሉኝ።

በእግዚአብሔር ቃል የተሸለመ ምክ ራቸው ሰዎች በእኔ ላይ በሚያሳዩት አጉል ጠባይ ከመማረር ይልቅ ለሚጠቋቆ ሙብኝ ሰዎች እንዳዘንገላቸው ብሎም ከቁ ም እንቅልፋቸው እንዲነቁ እንድ መክርና እንድዳልይላቸው አስተማሩኝ። ከዚህ በኋ ላ ስለ ንስሐ ተማርኩኝ። በሰው እጅ ከመ ውደቅ በእግዚአብሔር እጅ መውደቅ ይሻላልና ኃጢአቱን በንስሐ ታጠብሁ፤ ዳግመኛ ወደ ሥራ ዓለም መመለስ ስላል ፈለግሁ የትምህርትና የሥራ ማስረጃዬን ለማውጣት ወደ መሥሪያ ቤቱ አመራሁ።

መሥሪያ ቤት ስደርስ ግቢው ጭር ብሎ ጠበቀኝ። ነገሩን ስጠይቅ ሠራተኞች ሁሉ ወደ ስብሰባ አዳራሽ እንደ ሄዱ ተነገረኝ። ወደ አዳራሹ አምርቼ ልገባ ስል በሩ ላይ አንድ ወጣት አስቆመኝ።

«የገለጻ ጸሎት እየተደረገ ነው፣ ቆይ» አለኝ በሹክሹክታ። ከአፍታ በኋላ ሁሉም ሲቀመጥ የገለጻ ጸሎትን ምን ነት እያሰላሰልኩ ወደ ውስጥ ገብቼ ተቀ መጥኩ። ሠራተኛው ሲንሾካሾክ ይሰ ማኛል። አንድ ወጣት ከሌሎቹ እንድ መሳሰል ጧፍና ካናቴራ ሰጠኝ። ለካስ ስብሰባው የኤች አይ ቪ /ኤድስን ጉዳት

አስመልክቶ የተደረገ ነው። ዞር ዞር ብዬ ሳስተውል አዳራሹ ካናቴራ በለ በሱና ግፍ በሚያበሩ ሰዎች መሞላቱን ተገነዘብኩ። የግፉ መባከን ቆጫኝ። «ለአንድ ገዳም ቢሰጥ ለነፍስ በጠቀመ ነበር» አልኩኝ በልቤ። ከመድረኩ የተ ለያዩ ንግግሮችና ጽሑፎች ቀረቡ፤ የሁሉም ይዘት ከአሁን ቀደም በየመገ ልኛ ብዙኅን በየመድረኩ ከቀረቡት የተለዩ አልነበሩም። ይህ ሁሉ ሠራተኛ ከዚህ ሥነ ሥርዓት በኋላ የት እንደ ሚያመሽ ሳስብ አዘንኩ። በስብሰባው ላይ አብዝተው ከሚናገሩት ሰዎች አንዳች አዲስ ነገር አልታይህ አለኝ። የመናገር ዕድል ባገኝ የምናገረውን አስ ብከና በወረቀት አሰፈርሁት። «ንስሐ ግብ። የምትሞቱበትን ቀን አስቡ። ከኃጢአት ተለይታችሁ ወደ እግዚ አብሔር ቅረቡ» የሚል ነበር። ግን ይህን መልእክት በየዕለቱ በቤተ ክርስ ቲያን ዐውደ ምሕረት እንደ ሚነገር አሰብሁ። ያልሰማ ማን አለ። ያሳስተዋለ እንጂ፤ እኔን መመልከት ራሱ ትልቅ ትምህርት ነበር። ወረቀቱን ሰጥቼ ወደ ቤቴ አመራሁ።

አሁን ያለሁት በእግዚአብሔር ቤት። በመቅደሱ ነው። የዛሬዎ ዕለት የክርስቶስን ሥጋና ደም የምቀበልባት፤ የኃጢአት ስርዓትን የማገኝባት ዕለት ናት። ቅዳሴው ተጀመረ፤ በጥምና እየተከታተልኩ ነው። እያንዳንዱ ቃል በልቤ ሲያርፍ ቀስሎ ሲሸር ይሰማኝ ነበር። ዲያቆኑ «ለጸሎት ተነሡ» እያለ ያውጃል። የዐዋጁ ጥልቅ መልእክት ተሰማኝ። በዚህ ዘመን ለሰው ልጅ ችግር ሊቀርብ የሚችል ጥሪ ቢኖር፤ «ለጸሎት ተነሡ፤ በእግዚአብሔር ፊት ቆሙ፤ ከኃጢአት እንቅልፍ ተነሥታ ችሁ ለይቅርታው ተዘጋጁ» የሚል መኾን ይገባዋል።

የዚህ ዘመን ጸሎት «አቤቴ ይቅር በለን» ነው። እያንዳንዱን የ ጸሎት ክፍል ስሰማ እንባ ተናነቀኝ፤ «ወይ ቤተ ክርስቲያን፣ አላዳመጥንሽም እንጂ፤ ሁሉንም ነገር ከአንቺ አግኝተን ነበር» አልኩኝ በልቤ፤ ቅዳሴው ተገባደደ፤ እኔም በክርስቶስ፤ ክርስ ቶስም በእኔ ሊኖር በቃሁኝ፤ ዲያቆኑ «ሥጋ ወደሙን ተቀበልን፤ ከቅዱስ ምስጢር ተሳተፍን፤ ለነፍሳችን ቁስል ፈውስ ሆነን፤ ለዚህ የተገባን ያደረገንን እግዚአብሔርን እናመሰግን» በጥዑም ዜማ እኛም «የሰማይ አባታችን ሆይ፣ ወደ ፊተና አታግባን» ብለን በሰማይ በአባትነቱ መንግሥቱን እስከ ምንወርስ ድረስ ከኃጢአት፣ ከርኩሰት፣ ከፈተና እንዲጠብቀን ተማፀንን፤ በካህኑ እጅ ተባርክን፣ ተሰናበትን።

በምድር ያለች የሰማይ ደጅ፤ የቀስባችንን መሬወኛ ቤተ ክርስቲያንን የሰጠንን አምላክ ከልቤ አመሰግንኩት። ያለ እረኛ ያልተወገን አምላክ አመሰ ገንኩት። አዎ፣ ሞት ከእንግዲህ ለእኔ ክብር ነው። ሰውነቴ ቢከላ፤ ሥጋዬ ቢ ጉዳ፤ እግዚአብሔር በምድርና በምድራ ውያን መካከል ውበቴን አርግፎ በሰ ማይ ሊያስገጥኝ መሆኑን ስለማውቅ ደስ ይለኛል። ሥጋዬ ሕመም ሲሰማው እግዚአብሔር ከደዌ ነፍስ ሊሸሸገኝ መሆኑን አስባለሁ። ምቹት ሲሰማኝ ለምን እንደ ምተጋ ዐውቃለሁና መነሳ ቆሌ እግዚአብሔር ለማታልፊው መንግ ሥቱ ሰያዘጋጀኝ፤ ከምታልፊው ዓለም ቅልውጥ ሊነጥለኝ ነውና አልከፋም፤ የዘላለም ሕይወት ተስፋ አደርጋለሁ እንጂ። «ሥርዓትህን እማር ዘንድ ያስጨነቅኸኝ መልካም ሆነልኝ።» መዝ.118፥71።

ወስብሐት ለእግዚአብሔር

አቡነ ዮሐንስ...

ለነገጽ ፳፱ የዞረ/

አንድ ዕድል ይሰጣል። እንዲያውም ለደ በቡ የአገራችን ክፍል ሰፊ ዕድል ይሰጣል። የሥራ ቋንቋችን አማርኛ የማስተማሪያ ቋንቋችን እንግሊዘኛ ነው። ቀደም ሲል ከትምህርት ቤቱ ተመርቀው ዛሬ በታላቅ ደረጃ የሚገኙ ሊቃውንትና መምህራን አሉ። ብዙዎች አቡነ ዮሐንስ ሳሉ መጋ ለ ሕፃናቱ ጠንካራ ነበር። በዚያ ወቅት ከነበሩት ዛሬ ብዙዎቹ ካህናትና መሪዎች ናቸው፤ በታላቋት የሐላፊነት ቦታ የተቀመጡ ም አሉ። ዛሬ የኮሌጆችን የሐዲስ ኪ ዳን መምህር የኾኑት ሊቀ ሊቃውንት ያፊድ ካህን ብንጠቅስ ከልጅነታቸው ጀምረው ያስተማሯቸው ብዙዎች አቡነ ዮሐንስ ናቸው።

ኮሌጅ በአሁኑ ወቅት 25 የዲ ግሪ ደቀ መዛሙርት፤ 43 የዲፕሎማ ደቀ መዛሙርት፤ 10 የመጻሕፍት ትርጓሜ ደቀ መዛሙርት፤ 16 ሠልጣኝ ካህናት፤ በጠቅላላ 94 ደቀ መዛሙርት ተቀብሎ በማስተማር ላይ ይገኛል። በመደበኛ፣ በኮንትራትና በትርፍ ጊዜ /Partime/ የሚያገለግሉ 68 የአስተዳደርና የአካዳሚክ ሠራ ተኞች አሉት። ከነዚህ ውስጥ ሁለት የውጭ አገር ዜጎች /ሁለተኛ ዲግሪ ያላቸው አንድ ሕንዳዊ ቁስና አንድ መነኩሴ መምህራን፤ ግሪክኛ የሚያስተምሩ አንድ የውጭ ዜጋ/ ይገኙበታል። በሌላ በኩልም በሥራ በሚያስተዳድረው የካህናት ብርሃን አንደኛና ሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ከአንደኛ እስከ 10ኛ ክፍል 2000 ያህል ተማሪዎችን በ56 አስተ ማሪዎችና የቢሮ ሠራተኞች እያስተ ማሪ የአካባቢውን ኅብረተሰብ በማገል ገል ላይ ይገኛል።

በአዲስ መልኩ የተዘጋጀውን የማኅበሩን ዌብ ሳይት ይጎብኙ
<http://www.eotc-mkidusan.org>

በማኅበረ ቅዱሳን
የንዋያተ ቅድሳት ማምረቻና ማከፋፈያ

የተለያዩ መልክና ዲዛይን ያላቸው፣ ለአልባሳት መሥሪያ የሚሆኑ የግሪክ ብትን ጨርቆችን እና የግሪክ ሪቫን በጣቃና በሜትር እናከፋፍላለን ፤ ይጎብኙን።

ስልክ:- 011-156-67-88/011-6551399

ነገ

ለነስሐ ነገ ለለውጥም ቀጠሮ ምርጫዬ ኾኑና ፣ ድንገት ስጋት ገባኝ ነገስ ያንተ ባይሆን በሚሉት ፈተና።

ተክለ ጽዮን
ዘፈ/ገ/ቅ/ጊ/ዮ/ር/ጊ/ዕ

ዘመን ሲታደስ

እኛኾ ለዘመን ክንፎቹ አይደለንም ለንኮፍ ነን ለገላው በታደስ ቁጥር እምንቀር ከኋላው።

መ/ር ደርጋ ጥበብ
ባሌ- ጊጌር

አቡነ ዮሐንስ እና ከሣቴ ብርሃን

ካለፈው የቀጠለ/

ባለፈው እትማችን ከትግራይ የገዛ ዘገባችን የብጹዕ አቡነ ዮሐንስን ዜና አይወትና ሥራዎች ማቅረብ መጀመራችን ይታወሳል። የአካ ሰላማ ከሣቴ ብርሃንን ት/ቤት ስለ ማቋቋም ማቸው የተመለከተውን ቀጣይንና ሁለተኛውን ክፍል እነሆ።

ለተማሪዎች የሚበቃ ምግብ፣ ልብስ፣ ለመምህራን ደመወዝና ሥራ ማስ ኪጃ የሚሹን ገንዘብ በብዛት ማስፈለጉ የሚያስረክር አይደለም። ብጹዕ አቡነ ዮሐንስ ከወዜ ኃይል ሥላሴ ጋር በነበራቸው ቅርበት ንጉሠ ነገሥቱ ትምህርት ቤቱን መርቀው ከከፈቱ በኋላ ፡- ሲሆን ቋሚ በጅት ካልሆነ ደግሞ ለማቋቋሚያ የሚበቃ ገንዘብ ይመድቡልኝ ብለው ነበር። ንጉሡ ግን ተራ ርዳታ ለማድረግ እንኳ አልፏቸውም። ጋዜጠኛው ትምህርት ቤቱን ተዘዋውሮ ካየ በኋላ ይህን አስታውሶ ብጹዕነታቸውን፡- «ይህን ሁሉ ሕንጻ ሠርተዋል፤ በጅት ግን አላገኘም፤ መተዳደሪያውን ይዘውለታልን?» ብሎ ጠየቃቸው። ብጹዕነታቸው ሲመልሱ፡- «ሕዝቡን አስተባብረን ለምን ሕንጻውን አቀመጥዋል፤ ሕንጻው ደግሞ በበኩሉ ቁጥ ይለምን እንጂ» በማለት ሐዘናቸውን ገልጸዋል።

በወቅቱ ወደ ከሣቴ ብርሃን ሰላማ አዳሪ መንፈሳዊ ትምህርት ቤት ለመግባት የሚመረጡ ካህናት መመዘኛቸው፡- በከፍተኛ ደረጃ በቂ የቤተ ክርስቲያን ትምህርት ያላቸው፤ ለመማር፣ ለማወቅ ፍጹም ፍላጎት ያላቸው፤ ተምራውና ዐውቀው እስከ መጨረሻው ቤተ ክርስቲያናቸውን ለማገልገል ቁርጥ ሓሳብ ያላቸው፤ በያንስ የዲቁና መፃፍ ላይ ያላቸው እንዲሆኑ ታስቦ ነበር።

በአዳሪ ትምህርት ቤቱ እንዲሰጥ ታቅዶ የነበረው የትምህርት ዓይነት ብዙ ቢሆንም በቅድሚያ ግን፡-

ሀ. የእንግሊዘኛ ቋንቋ፣ የመጽሐፍ ቅዱስ መሠረታዊ ቋንቋዎች (የብሉይ ኪዳን ዕብራይስጥ፣ የሐዲስ ኪዳን ግሪክ)

ለ. ትምህርተ ሃይማኖት፣ ምሥጢረ መለኮት (Theology)

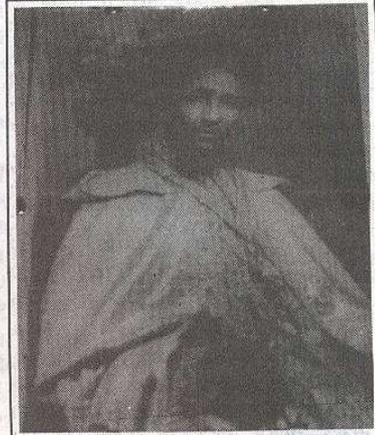
ሐ. የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ከውጭ አብያተ ክርስቲያናት ጋር ያላትን ልዩነትና ግንኙነት የሚያስረዳ በየጊዜው የተፈጸመ ታሪክ፤ መ. የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት

በጠቅላላው ዘመናዊውን ትምህርት ከመንፈሳዊ ትምህርት ጋር አዋህዶ አስማምቶ መስጠት የሚል ዕቅድ ነበር። ይህ በዘመናዊ ትምህርት በኩል ያለው ነው። በጥንታዊው ትውፊታዊ ሥርዓተ ትምህርት ለመስጠት የታሰበው አራቱ ገባኤያት (መጻሕፍተ ብሉያት፣ መጻሕፍተ ሓዲሳት፣ መጻሕፍተ ሊቃውንት፣ መጻሕፍተ መነኮሳት)፣ ድጋፍ፣ አቋቋም ነበር።

የብጹዕነታቸው ሓሳብና ዕቅድ፣ በመጀመሪያው ዓመት ከየገዳማቱና አድባራቱ እየተመረጡ ወደ ኮሌጅ የሚገቡ ካህናት 200 ሽንዎ፣ የሚማሩት ትምህርት በክፍል ትምህርት ተከፋፍሎ (Department-

አባ ሰላማ ከሣቴ ብርሃን

ብጹዕ አቡነ ዮሐንስ

talized)ነበር። ይኸውም ኅምሳዎቹ በቤተ ክርስቲያን መደበኛ ሞያ እየተመረቁ የገባኤ መምህራን እንዲሆኑ፤ ኅምሳዎቹ በአስተዳደር ትምህርት ተመርቀው፣ ገዳማትንና አድባራትን የሚያስተዳድሩ፤ ኅምሳዎቹ ወደ ውጭ አገር እየተላኩ ቅዱሳት መጻሕፍት የተጻፉባቸውን ጥንታዊዎችን ቋንቋዎችን በብቃት በማጥናት ወደ አገራቸው ተመልሰው መጻሕፍትን የሚተረጎሙና በኮሌጅ የሚያስተምሩ፤ ኅምሳዎቹ ደግሞ በዘመናዊ የሰብከት ዜዴ እየተመረቁ ሕዝብን በጥራትና በብቃት እንዲያገለግሉ ለማድረግ እንደ ነበር። በወቅቱ የተጻፉ ሰነዶች ያስረዳሉ። ላይ ለተዘረጋው ሥርዓተ ትምህርት መሠረቱ ብጹዕ አቡነ ዮሐንስ አስጠንቀው በእንግሊዘኛና በአማርኛ ያቀዩት ጥናት ነው። ብጹዕነታቸው እንደ መምህራ አስተያየት፡ እንደ ተማሪው ትጋት የሚወሰነውን የቀድሞውን የገባኤ ቤት ሁኔታ መልክ ለማስያዝ ያስቡ ነበር።

ብጹዕ አቡነ ዮሐንስ የተበላሽ አሠራርን በተመለከቱ ጊዜ ሁሉ የሚናገሩት ነገር ነበር። «አይ ግድ የላችሁም፣ የጥንቱን ሥርዓተ ትምህርት ከሣቴ ብርሃንን ሳስመርቅ፣ ሥርዓተ ቤተ ክርስቲያንን ደግሞ ቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያንን ሳስመርቅ አሳያችኋለሁ» ይሉ ነበር። ቅዱስ ሚካኤል ንም ሆነ አባ ሰላማ ከሣቴ ብርሃን ትምህርት ቤትን እንደ ሠርቶ ማሳያ ሊጠቀሙበት ነበር የሚያስቡት፤ ይኸውም ተማሪዎቹ በትምህርት ቤቱ የገበዩትን ዕውቀት በቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ይፈጽሙት ዘንድ ነው።

እንደ ብጹዕነታቸው አሳብ ንጉሠ ነገሥቱ የተጠበቀውን «የሕይወት እስትንፋሳቸውን» በትምህርት ቤቱ ላይ እፍ አለማለታቸው አሳስደነገግባቸውም። ይልቁንም በበለጠ እንዲሠሩ አበረታታቸው እንጂ። እንደ ሊቀ ሊቃውንት ያፌድ ካሳ አገላለጥ፡- ብጹዕነታቸው ወደ አሰብ ብት ለመድረስ የእንቅስቃሴአቸውን

መንገድ ለወጡ። ይኸውም ለኢትዮጵያ የግብርና ሚኒስቴር ሁኔታውን ለማስረዳት ባደረጉት ጥረት በደቡብ ትግራይ በመሆኒ ወረዳ ለአዳሪ ቤቱ መተዳደሪያ ለም የነበረ አንድ ጋሻ መሬት ተረከቡ። መሬቱ ለምቶ ሐሳባቸው ተሳክቶ አጥጋቢ ምርት በማፈስ የድካማቸውን ፍሬ ለማየት በቅተው ነበር። ወደ አዳሪ ትምህርት ቤቱ የሚገቡትን መምህራንና ካህናት መመልመል ተጀምሮ ነበር። ነገር ግን በዚህ መካከል በ1966 ዓ.ም በሀገራችን ከባድ ድርቅ ተነሥቶ ይህ ነው የማይባል እልቂት በሕዝቡ ላይ አስከተለ። ድርቁ በፈጠረው የረገብ መቅሠፍት ብዙ ሕፃናት ያለ ወላጅ፣ ያለ አሳዳጊ ብቻቸውን ቀሩ። በዚህ ጊዜ ከሁሉ የሚቀድመው የሰውን ሕይወት ማትረፍ እንደ ሆነ ብጹዕ አባታችን ተነገዘበ።

እንዲህ ላለው በጎ ሥራ ደግሞ ቤተ ክርስቲያን ግንባር ቀደም መሆን አለባት አሉ። ሐሳባቸው የሕፃናቱን ሕይወት ወደ ማትረፍ አዘነበለ። «ሕፃናትን እየረዱ ማስተማር፣ እያስተማሩ መርዳት» የሚል መሪ ቃል በማግኘት በቅድሚያ ሕፃናትን መርዳት፣ ማስተማር እንደ ሚገባ ከውሳኔ ደረሱ።

እነሆ፡-በሽራሮ ወረዳ ከሚገኘው ኩናማ ኅብረተሰብ ኅምሳ ሕፃናት፣ ከመሆኒና ከጨርጨር ወረዳዎች ኅምሳ ሕፃናት፣ ከቀሩት የትግራይ ወረዳዎች 100 ሕፃናት በድምሩ ለ200 ሕፃናት ዕድል ለመስጠት በብጹዕነታቸው የታሰበ ነበር። ስለሆነም መስከረም አንድ ቀን 1967 ዓ.ም. እነዚህ 200 ሕፃናት እንዲሰጡ ተደረገ። በትምህርት ገበታ በመቀበልም የከሣቴ ብርሃን አዳሪ ትምህርት ተመርቆ ተከፈተ። ኋላም አመራሩንና አሠራሩን በማሻሻል እስከ 400 ሕፃናት ለመቀበል ችሏል። እንዲህ ባለ አኳኋን የአዳሪ ትምህርት ቤቱ በሺሕ የሚቆጠሩ ሕፃናትን ተከባክቦ አሳድጓል። በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ስም ለተቋቋሙት የሕፃናት ማሳደጊያ ድርጅቶች በሙሉ መነሻ መሠረት ሆኗል።

ብፁዕ አቡነ ዮሐንስ አዳሪ ትምህርት ቤቱን በዚህ መልኩ ካደራጁ በኋላ ስለ ጠቅላላ ትምህርት ቤቱ ላይ ታች ሲሉ፣ ከአንዳንድ ርዳታ ሰጪ ድርጅቶች በመላላክ ላይ ሳሉ ከአራት የመማሪያና ሌሎች የተወሰኑ ክፍሎች በቀር ትምህርት ቤቱ በደርግ መንግሥት ተወረሰ። አዳሪ ቤቱ ግን አልተወረሰም። ምክንያቱም ርዳታው የሚመጣው በቤተ ክርስቲያኒቱ ስም ስለነበረ ነው። ምንም እንኳን ትምህርት ቤቱ በወረሰም ብፁዕነታቸው እንደ ወትሮ አቸው ወደ ትምህርት ቤቱ መመለስ አላቋረጡም። እንደ ልማቶቹ ተክል በመትከል፣ የተተከለውን ከማረም፣ ከመኮትኮት አላረፉም። ከዕለታት አንድ ቀን አትክልቱን በሚከተኩቱበት ጊዜ አንድ ሰው፡- «አባታችን ትምህርት ቤቱን ተወርሷል፤ የእኛ አይደለም፤ ለምን ይደክማሉ?» አላቸው። አባታችን ግን «ቢወርሱት ወዲት ይወስዱታል? አሁንም የሚማሩበት ልጆቻችን ናቸው። መቼስ የሠራነው ለሕዝብ ጥቅም እንዲሆን ነው። ለሕዝብ ጥቅም እስከ ሞል ድረስ ግድ የለም፤ አናዝንም። ደግሞም መመለሱ አይቀርም። በጊዜው ጊዜ ይመለሳል። ዛሬ እነርሱ ቢይዙትም ነገ ተመልሶ የቤተ ክርስቲያን ይዞታ ይሆናል» ብለው ነበር።

ሊቀ ትግራይ ላእክ ታሪቀ- ይህ የብፁዕነታቸው ቃል «ትንቢታዊ ንግግር» ነበር ይላሉ። እውነትም ጊዜው ሲደርስ ብፁዕ አባታችን የተናገሩት ቃል ርግጥ ሆኖ በ1987 ዓ.ም ትምህርት ቤቱ ተመልሶ ለባለቤትዋ ቤተ ክርስቲያን ተሰጥቷል። ንብረቷ ሾኗል። የአመላለሱን አካሄድ ገና ከዚያ በኋላ ያሉትን ሁኔታዎች ሊቀ ትግራይ እንደ ሚከተለው ያብራራሉ።

የጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ መንግሥት ተቋሙን ሲወርስ የጦር ካምፕ ነበር ያደረገው።

ከጊዜ በኋላ ደግሞ ከአንደኛ እስከ ስድስተኛ ክፍል ሲያስተምርበት ቆይቷል። የደርግ /አ.ሕ.ዴ.ሪ መንግሥት በ1983 ዓ.ም ከወደቀ በኋላ በጊዜው የነበሩት የመማሪያ ክፍሎቹና በውስጣቸው የሚገኙት ንብረቶች ተገባብረው ነበር። እንዲያውም ትዝ የሚለኝ ብፁዕ ወቅዱስ ፓትርያርኩ ከስድስት እንደ ተመለሱ የብፁዕ አቡነ ዮሐንስ ተዝካሮ ዕለት እዚህ መጥተው ሳለ ተመልክተውት አልቅሰዋል። «እናንተ ከአሁን በኋላ የብፁዕ አቡነ ዮሐንስን ያህል

መሥራት ሳይሆን የሚፈለግባችሁ የብፁዕ አቡነ ዮሐንስን ንብረት መጠበቅ ከቻላችሁ እንደ ሠራችሁ ይቆጠራል» ያሉትን አስታውሳለሁ። የሆነው ሽፍ የሀገረ ስብከቱ ሊቀ ጳጳስ በነበሩት ብፁዕ አቡነ መቃርዮስ አማካይነት ለክልሉ አስተዳደር ጥያቄ ቀረበ። አስተዳደሩም ትምህርት ቤቱን በአንድ ጊዜ መመለስ እንደ ማይቸል፣ ደረጃ በደረጃ ግን ክፍሎቹን መልቀቅ እንደሚቻል ከሰምንት ተደረሰ። ከአንደኛ እስከ ስድስተኛ ያሉት ክፍሎች በተከታዮቹ ስድስት ዓመታት ውስጥ ተለቀቁ። እኛም አንዱ ክፍል ሲለቀቅ አንደኛ፣ ሁለተኛው ክፍል ሲለቀቅ ሁለተኛ... እያልን እስከ ስድስተኛ ክፍል ድረስ በማስተማር ቆየን።

ከዚህ በኋላ ግን ቀድሞም ብፁዕ ነታቸው ተቋሙ እንዲከፈት ያሰቡት በኮሌጅ ደረጃ የነገረ መለኮት ትምህርት እንዲሰጥበት ነበር። ስለሆነም የአንደኛና መለስተኛ ሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ብቻ እንዲሆን አልተፈለገም። ብፁዕ ወቅዱስ ፓትርያርኩ አቡነ ጳውሎስ ርእሰ ሊቃነ ጳጳሳት ዘኢትዮጵያ ሊቀ ጳጳስ ዘአክሱም ወዕጪጌ ዘመንበረ ተክለ ሃይማኖት ኅዳር 12 ቀን 1992 ዓ.ም ከብፁዕን ሊቃነ ጳጳሳት ጋር መቐለ በመጡ ጊዜ በቅዱስ ሚካኤል ክብር በዓል ላይ ጥያቄው ተነሣ። ሕንጻው ለታቀደለት ዓላማ ሳይውል ለ30 ዓመታት ከቆየ በኋላ በአሳዛኝ ሁኔታ ላይ ይገኝ ነበር። እድሳት አልተደረገላትም። ንብረቶችም ጥገና ሳያውቃቸው ወላልቀው ተሰባብረው የተረከብንበት ሁኔታ ነው የነበረው።

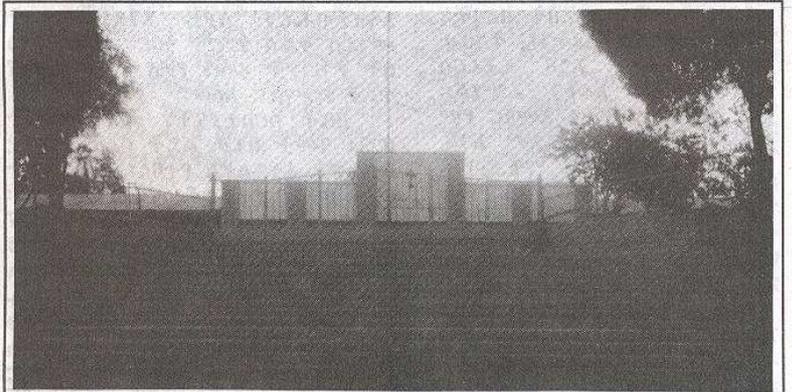
ታዲያ ቅዱስነታቸው በዚያ ዕለት ቡራኬ ሰሰጡ የብፁዕ አቡነ ዮሐንስ ሐሳብና ዕቅድ በተግባር ለመተርጎም ቅዱስ ሲኖዶስ እንደ ሚያምንበትና እንደ ሚመክርበት ቃል ገቡ። በቅጥሩ የታነጸው የቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን በካቴድራል ደረጃ እንዲጠራ ማሙ ይህ ቤተ ክርስቲያን «ለመንፈሳዊ አገልግሎት፣ ለትምህርት ቤቱም ታላቅ የሰጠና። ይህ ናል» በሚል ዕቅድ ኅዳር 12 ቀን 1968 ዓ.ም መሠረቱ ቀጥሎ ኅዳር 12 ቀን 1970 ዓ.ም በብፁዕ አቡነ ዮሐንስ መሪነት ቅዱስ ቤተ ተከናውኗል። በውስጡ የቅዱስ ሚካኤልን ጨምሮ የአቡነ ሰላማ ከሣቴ ብርሃን፣ የነገሥታቱ የአብርሃም ሃይለ-መስቀል ታቦታት ይገኛሉ። በ1975 ዓ.ም ቤተ ክርስቲያኑ «ደብረ

ሰላም»፣ የቤተ ክርስቲያኑ አስተዳደር «መልአክ ሰላም» ተብሎ እንዲሠየም ተደርጓል። በቅዱስነታቸው አቅራቢነት ጥቅምት 15 ቀን 1993 ዓ.ም ለተሰበሰበው የቅዱስ ሲኖዶስ ምልዓተ ጉባኤ አጀንዳው ቀረበ። የሚከተሉት ውሳኔዎችም ተላለፉ።

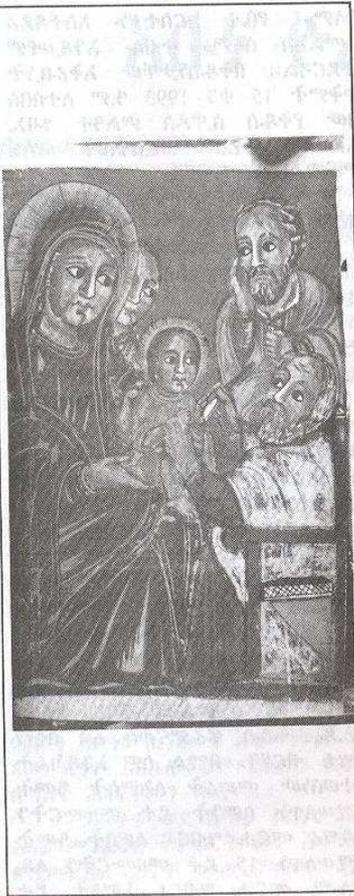
1. በብፁዕ አቡነ ዮሐንስ ታስቦ የነበረው መንፈሳዊ ኮሌጅ እንዲቋቋም፤
2. ኮሌጁ «አቡነ ሰላማ ከሣቴ ብርሃን መንፈሳዊ ኮሌጅ» ተብሎ እንዲጠራ፤
3. በጀቱ ተጠንቅቶ እስከ ቀርብ ድረስ በየዓመቱ ብር 100,000 እየተሰጠ እንዲቆይ የሚሉት ናቸው።

በዚህም መሠረት የቅዱስ ሲኖዶስ ውሳኔ ተግባራዊ ለማድረግ ኮሌጁን በተሟላ መልኩ ለማቋቋም ይቻል ዘንድ ከማሳበረ ቅዱሳን ጋር በመነጋገር ጥናቱን የሚያካሂዱ ቡድኖች ተቋቋሙ። እነሆም፡- 1/ የሥርዓተ ትምህርት ቀረጻ ቡድን 2/ የበጀትና መዋቅር ቡድን 3/ የምሕንድስና ቡድን ናቸው። የቅድስት ሥላሴ መንፈሳዊ ኮሌጅ የቦርድ አባላት የሚገኙበት ቡድን ጥናቱን ለመገምገም መቐለ ድረስ መጣ። ጥናቱ ተገምግሞ ግንቦት ስድስት ቀን 1993 ዓ.ም ለተሰበሰበው የቅዱስ ሲኖዶስ ምልዓተ ጉባኤ ቀረበ። ኮሌጁ «ቅዱስ ፍሬምናጦስ አባ ሰላማ ከሣቴ ብርሃን» በሚል ስም እንዲከፈት በተወሰነው መሠረት ለአምስት ዓመት የሚሠለጡ ስምንት ደቀ መዛሙርትን ለዲግሪ መርሐ ግብር፣ ለሦስት ዓመት የሚሠለጡ 15 ደቀ መዛሙርትን ለዲግሪ ማመርሐ ግብር፣ አምስት ደቀ መዛሙርት የብሉያት መጻሕፍት ትርጓሜ፣ 36 ካህናትን ለአራት ወራት ሥልጠና በመቀበል ጥቅምት ሦስት ቀን 1994 ዓ.ም ብፁዕ ወቅዱስ ፓትርያርኩ፣ ከፍተኛ የመንግሥት ባለሥልጣናት፣ ጥሪ የተደረገላቸው እንግዶች በተገኙበት ተመርቆ የመማር ማስተማሩን ሥራ ጀምሯል። በ1996 ዓ.ም ለመጀመሪያ ጊዜ የዲግሪ ማመርሐ ግብር ደቀ መዛሙርትን አስመርቀናል።

በዲግሪ ማመርሐ ግብር ሮች የምናሠለጥናቸው ተማሪዎች የከፍተኛ ሁለተኛ ደረጃ መልቀቂያ ፈተና ወስደው ለዲግሪ ማመርሐ ግብር ነጥብና ከዚያ በላይ፣ ለዲግሪ 2.4 እና ከዚያ በላይ ውጤት ያላቸው ሥልጣን ከህገት የተቀበሉ መሆን አላቸው። በሥርዓተ ትምህርቱ ዓይነት ካልሆነ በቀር በጥንቱና በዘመናዊ መልክ እየተሰጡ ባሉት መርሐ ግብሮች መካከል በምግብና በመኝታ ልዩነት አይደረግበትም። በሥርዓተ ትምህርቱ መሠረት የብሉያት መጻሕፍት ትርጓሜ ለሰባት ዓመት፣ የሐዲስ ኪዳን ለአምስት ዓመት፣ በሰርተፊኬት ደግሞ የአራት ወራት ሥልጠና ይሰጣል። በቅርቡ ይህ ጉብኝት መጋቢት 22 ቀን 1997 ዓ.ም ከመድረጉ ሁለት ሳምንት በፊት/ የማታ መርሐ ግብር ተጀምሮ ጥቂት ተማሪዎችን ተቀብለናል። በየትኛውም መርሐ ግብር ያሉት ሠልጣኝ ደቀ መዛሙርት ከየአህጉረ ስብከቱ የተውጣጡ ናቸው። ለየአህጉረ ስብከቱ አንድ

የቅዱስ ፍሬምናጦስ አባ ሰላማ ከሣቴ ብርሃን መንፈሳዊ ኮሌጅ

«አቤቱ! እንደ አዘክ ዛሬ ባርዮን በሰላም ታሰናብተዋለህ። ዐይኖቼ ትድግኝን አይተዋልና።» (ሉቃ. 2፡25-35)

ልዩ ስምዖን

ጌታቸው በቀለ

አርቶዳክሳዊት ቤተ ክርስቲያን ስምታክብራቸው የጌታችን ንዑሳን በዓላት አንዱ «ልዩተ ስምዖን» ነው። የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን የካቲት ስምንት ቀን በየዓመቱ የልዩተ ስምዖንን በዓል ታክብራለች። «ልዩተ ስምዖን» የተባለበትም ምክንያት አያሱስ ክር ስቶስ በአርባ ቀኑ ከእመቤታችንና ከቶሴፍ ጋር ወደ ቤተ መቅደስ ሲሄድ፣ አረጋዊው ስምዖን ሕጻኑን ከእመቤታችን ተቀብሎ በክንዱ በአቀፈ ጊዜ ከእርጅናው ታድሷል። የበዓሉ የጌታ ሆኖ ሳለ በዓሉ መጠሪያ «ልዩተ ስምዖን» ተብሏል። ይኸውም ካህናት አረጋዊው ስምዖን ከእርጅናው መታደሱ እንደ ጻግም ልዩት ተቆጥሮ መሆኑን ሊቃውንት ቤተ ክርስቲያን ያስተምራሉ።

ሊቃውንት ቤተ ክርስቲያን ልዩትን አምልተው አስፍተው ሲተረጉሙ ትና ሲፈቱት እንዲህ በማለት ያብራራታል። ልዩት፡-

ካለመኖር ወደ መኖር መምጣት /መገኘት/ ነው።

ሊቀ ነቢያት ሙሴ ሰማይና ምድርን በውስጣቸውም የሚኖሩትን ሁሉ ከእግዚአብሔር መፈጠራቸውን /መገኘታቸውን/ «የሰማይና የምድር ልዩት» በማለት ሲያስረዳ «በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሰማይንና ምድርን ፈጠረ።» በማለት ተናግሯል። ዘፍ.1፡1። እራት ዘፍጥረት ሲልም እራት ዘልደት ብሎ ይገኛል።

የመንፈስ ልዩት

ከተጠቀሱት ልዩታት ሁሉ የሚበልጠው ሐዋርያዊት ቤተ ክርስቲያን ወንዶች በተወለዱ በአርባ ቀን ሴቶች በተወለዱ በሰማንያ ቀን ከአብራክ መንፈስ ቅዱስ ከማግኘት የርዳኛ ስምዖን የመንፈስ ልዩት ነው።

ጌታችን በቤተ መቅደስ

በእራት ሕግ ማንኛውም አማኝ ልጅ በወለደ በስምንተኛው ቀኑ ሕግ ኑን ማስገረዝ የተለመደ ሕግ ነበር። እንዲሁም ሕግን ወንድ ከሆነ በአርባ ቀን፣ ሴት ከሆነች በሰማንያ ቀን ያለመጠቀሱት የሚሆነውን መባዕ በወላጆቹ አማካይነት ይህ ወደ ቤተ መቅደስ መግባትና በእግዚአብሔር ፊት መታየት ነበረበት/ነበረባት። ጌታችን ሥርዓተ እራትን፣ ትንቢተ ነቢያትን ሊፈጽም እንጂ ሊያፈርስ ስላልመጣ ሕገ እራትን ፈጽሟል። «እኔ ሕግንና ነቢያትን ለመሻር የመጣሁ አይምሰላችሁ፤ ልፊጽም እንጂ ለመሻር አልመጣሁም።» ማቴ.5፡17። ለሙሴ ሕግን የሰጠ ሲሆን የሙሴን ሕግ ፈጽሟል። ጌታችን በሙሴ ሕግ እንደ ተጻፈ፡- «በስምንተኛው ቀን ልጅ ከሥጋው ሸለፈት ይገረዝ» /ዘሌ.12፡3/ እንዳለ ጌታ በተወለደ በስምንተኛው ቀኑ ወደ ቤተ ግዝረት ገብቷል። ከዕለተ ዐርብ በፊት ደሙ አይፈሰምና በግብረ አምላካዊ ተገዢ ተገኝቷል። ጌታችን

ከተወለደበት ታኅሣሥ 29 ቀን ጀምሮ ሲቆጠር ስምንተኛው ቀን /በዓል ግዝረቱ/ የሚውለው ጥር ስድስት ቀን ነው። በሰዚህ ቤተ ክርስቲያን ግዝረት ብላ የምታክብረው ጥር ስድስት ቀን ነው። /አባ ጎርጎርያስ፤ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ፣ ገጽ 117/። /ለንክሳር፣ ዘመናዊ ጥር/።

ጌታችን በተወለደ በአርባ ቀኑ በቶሴፍና በእናቱ አማካይነት መባዕን ይዘው ቤተ መቅደስ በመግባት ሥርዓቱን ፈጽሞ አልፈ። ሉቃ.2፡22-24። ወደ ቤተ መቅደስ የገባው የካቲት ስምንት ቀን መሆኑን ስንክሳሩ ይገልጻል። እንደ ሥርዓተ እራት መጠቀሱት ሊያቀርቡለት ወደ ቤተ መቅደስ አመጡት። «ወአመ ተፈጸመ ዕድሜ ን ጽሑሙ፤ የመንጸታቸው ወራት በተፈጸመ ጊዜ» ይላል። በሌሎች ሴቶች ልማድ መናገር ነው እንጂ በእመቤታችን ላይ ሁሉ የለባትም። «በከመ ሕገ ሙሴ ወሰድም አየሩ ሳሌም ያቅም ቅድመ እግዚአብሔር፤ ከእግዚአብሔር ፊት ሊያቆሙት ይኸውም እንደ እራት ሥርዓት እጅ ያስነሡት ዘንድ ወደ ቤተ መቅደስ ወሰዱት።» ሕጉም «ወንድ በተወለደ በአርባ ቀን ሴት በተወለደች በሰማንያ ቀን ወደ ቤተ መቅደስ ይወሰዱ» ይላል። ኩፋሌ 4፡9-13፤ ዘሌ. 12፡8፤ ዘጸ.13፡2፤ ዘኁ.8፡11።

በጌታ ሕግ «የእናቱን ማገፈን የሚከፍት፣ በከፍ ሆኖ የሚወለድ ወንድ ሁሉ ለጌታ የተቀደሰ የእግዚአብሔር ልዩ አገልጋይ ይባላል።» ተብሎ በእራት እንደ ተጻፈ በጌታ ፊት ሊያቆሙት በጌታም ሕግ ሁለት ዋልያ ወይም ሁለት የርግብ ጫጭቶች ስለእርሱ መጠቀሱት ሊያቀርቡ ወደ አየሩ ሳሌም ወሰዱት። ወላጆች ከዚህ የሚማሩት ልጆችን በተወሰነው ቀን ወደ እግዚአብሔር ቤት መውሰድን ነው። በዚህም ምክንያት የአዲስ ኪዳን ዘመን ወላጆች ልጆቻቸውን ወንዶችን በአርባኛው ቀን ሴቶችን በሰማንያኛው ቀን ወደ አማናዊት ቤተ መቅደስ ወደ ቤተ ክርስቲያን በመውሰድ ክርስትና ያሥነሷቸዋል፤ የእግዚአብሔር ልጆች ያደርጓቸዋል።

ስምዖን አረጋዊ በቤተ መቅደስ

በአየሩሳሌም ከተማ ስምዖን የሚባል አንድ ሰው ነበር። ይህ ሰው የእስራኤልን መጽናናት ይጠባበቅ ነበር። ጻድቅ ትጉን፣ እግዚአብሔርን የሚፈራፈሩ ከከፋት ከቀም በቀል የራቀ ደግ ሰው ነበር። መንፈስ ቅዱስም በእርሱ ላይ ነበር። በተዋሕዶ ሰው የሚሆነውን ወልደ እግዚአብሔርን፣ ቃለ እግዚአብሔርን ሳይይ እንደ ማይሞት መንፈስ ቅዱስ ነግሮት ነበር። ይህም የሆነ በት ምክንያት ራሱን የቻለ ትልቅ ታሪክና ጥልቅ ምስጢር አለው።

በቤተ ክርስቲያናችን ታሪክ መሠረት በ284 ዓመት ከጌታ ልዩት በፊት ጻግማዊ በጥላሞስ ፊላጲጦስ የተባለ፣ በዓለም የታወቀ፣ በጥበብ የተራቀቀ ገናን ንጉሥ ነበር። ከጥበብ ብዛት፣ ከመንግሥቱ ስፋትና ከገናንነቱ የተነሣ በግሪክ ኃይል የሥልጣኔ ዘመን /Hellenism/ እንደ ስም አቅልጦ እንደ ገልቀጥ ሰፊ ግዛትን ገዝቷል። የገናን ሁለቱን ቋንቋ ያውቅ ነበር። ከዚህም የተነሣ «ምን ቀረኝ?» ብሎ አማካሪዎቹን ነገሥታቱን ጠየቀ። «እነርሱም የቀረህ ነገር የለም። ነገር ግን በአየሩሳሌም ብዙ ጥበብ ብዙ ያሳሉ

ያለባቸው አርባ ስድስቱ መጻሕፍተ ብሉይት ቀርተውኛል። እነዚያን አስመጥተህ ብት መለክት ብዙ ጥበብና ቁም ነገር ታገኛለህ።» ብለው ነገሩት።

በጥላሞስም በእስራኤል ሠልጥኖ ባቸው ስለ ነበር። «ጸሐፍቱንም መጻሕፍቱንም ስደዱልኝ» ብሎ መልእክት ላከ። እነርሱም መጻሕፍቱን ከሰባ ሁለት ጸሐፍት ጋር ስደዱለት። ሁለቱ ሊቃውንት ከሀገሩ ርቀው የተነሳ በዋዕ ወሐይ ከመን ገድ ሙተው ቀርተዋል። ሰባው ሊቃውንት /ሰባው ሊቃናት/ ንጉሠ ዘንድ ደርሰዋል። ከሰባው ሊቃውንት አንዱ ስምምን አረጋግቶ ነበር። ንጉሠ በጥላሞስም የዕብራይስጡን ብሉይ ኪዳን ወደ ጽርዕ ቋንቋ እንዲተረጎሙ አዘዛቸው።

በጥላሞስ ሊቃውንቱ የሚጽፉበትን አንድ አንድ ድንኳንና የሚያገለግሏቸውን አንዳንድ ብላቴና አድርጎ ሰጣቸው። መጻሕፍቱን ተከፋፍለው በሚጽፉበት ጊዜ ለስምምን መጽሐፈ ኢሳይያስ ደረሰው። ሲጽፍም፡- «ናሁ ድንግል ትግንብ ወትወልድ ወልደ፤ እነሆ ድንግል ትግንባላች ወንድ ልጅም ትወልዳለች።» ከሚለው አንቀጽ ደረሰ። ኢሳ.7፡14። ስምምን በሁኔታው ተጠራጠረ። «ድንግል ትግንባላች» ማለት ከዚያ በፊት ተሰምቶም፤ ተደርጎም አይታወቅም ነበርና ስምምን ተጨነቀ። ድንግል ትግንባላች።ቢባል ስንኳን የአሕዛብ ንጉሥ ይቅርና የእስራኤል ንጉሥ ቢሆንስ ይቀበላኛል?» ብሎ ተጠራጥሮ «ወለት ትግንባላች» ብሎ ጻፈ። እንቅልፍ መጥቶበት ተኝቶ ሲነቃ እንደ ገና ቢያይ ያንን ያረመውን «ሴት» የሚለው ቃል ተፍቆ «ድንግል ትግንባላች» የሚል ሆኖ አገኘው። ሁለተኛው ፍቆ «ወለት ትግንባላች» ብሎ ጻፈ። በዚህ ዓይነት ሦስት ጊዜ «ድንግል» የሚለውን እየፋቀ «ሴት» ቢልም እየተለወጠ ድንግል የሚል ንባብ ሆኖበታል። ለአራተኛ ጊዜ እፍቃለሁ ሲል፤ የእግዚአብሔር መልእክ ተገልጦ «የተጠራጠርከውን ከድንግል የሚወለደውን እስከ ምታቸውና እስከ ምትታቀፈው ድረስ ሞትን አትቀምስም» አለው። «አትመውት ዘንበለ ትርአይ መሲሐ ለእግዚአብሔር፤ በጌታም የተቀባውን ሳታይ አትሞትም» ብሎ መንፈስ ቅዱስ ነግሮታል። ከዚህም በኋላ ጌታችን እስከ ተወለደና ወደ ቤተ መቅደስ እስከ ገባበት /የካቲት 8/ ቀን ድረስ ስምምን 300 ዓመት ኖረ። ስምምን መላው ዘመኑ 500 ዓመት ሲሆን በዚያን ጊዜ ይህን ሲጽፍ ዕድሜው 250 ዓመት ይሆነው እንደ ነበር በታሪክ ተጽፎአል። /አባ ጎርጎርዮስ፡- የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ፡ ቀሲስ ደጅኔ ሽፈራውና ቀሲስ እቮቱ ታደሰ፡ ወላዲቱ ልምላክ በመጽሐፍ ቅዱስ።

ይህ የሆነበት ምክንያት ጥበብ እግዚአብሔር ነው። ወደፊት በዕብራይስጥ የተጻፉትን ቅዱሳት መጻሕፍት ዓላውያን ነገሥታት ሲያቃጥሏቸው በጽርዕ የተጻፉት እንዲገኙ ለማድረግ ነው። ከስምምን ታሪክ የምንገረው ነገር ቢኖር የእመ ጌታችን ዘላለማዊ ድንግል መፋቅ እንደ ግይቻል ነው። ቤተ ክርስቲያን ስለ እመጌታችን ዘላለማዊ ድንግልና የምትመሰክረው የእግዚአብሔርን ቃል መ

ሠረት በማድረግ፤ ንባቡን በመተርጎም፤ ምሥጢናን በመግለጥ ነው። የድንግል ማርያም አምላካን በድንግልና ፀንሶ መውለድ በሰው ስንድ ያልተለመደ ከሰው ጎሊና በላይ ነበረ። መልእክት፡- «ለእግዚአብሔር የሚሳነው ነገር የለም» ብሎ የደመደመው ለዚህ ነው። ይህ ለማንም ያልተሰጠ፤ የማይሰጥም ልዩ ሀብት ነው። ስምምን ጻድቅና ትጉሳ መንፈስ ቅዱስም ያደረሰበት በመሆኑ እግዚአብሔር አስተማረው። ሆኖም የተነገረው የእግዚአብሔር ቃል ሳይፈጸም አይቀርምና ከዘመኑ ደርሶ ጌታችን ከድንግል ማርያም ተወለደ። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ «የዘመኑ ፍጻሜ በደረሰ ጊዜ እግዚአብሔር ከሴት የተወለደውን፤ ከሐግም በታች የተወለደውን ልጁን ላከ» /ገላ.4፡4/ እንዳለ ጌታችን ከታሪክ አስተማሪ በቀር የሰውን ሕግና ሥርዓት ፈጽሟል።

አረጋግቶ ስምምን የጌታን መወለድ ሲጠባበቅ እጅግ በጣም ሽምግሎ ነበር። በሽምምልናው የተነሳ ከመንታው መነሣት አይችልም ነበር። የተነገረውን ተስፋ በዐይኑ ሳያይ እንዳይሞት የእግዚአብሔር ፈቃድ ስለሆነ ጸዕናንና ድካሙን ታግሦ ኖረ። የተነገረውን የሚያይበት ጊዜ ሲደርስ ክርስቶስ ወደ ቤተ መቅደስ በሚገባበት ቀን ስምምን ወደ ቤተ መቅደስ የመጣው በመንፈስ ቅዱስ ተመርቶ ነው። ከአልጋ ተጣብቆ ሲኖር መንፈስ ቅዱስ አነሳሰቶ፤ አጽናንቶ ወደ ምክራብ ወሰደው። የእመጌታችን ጠባቂዋ የሴፍና እናቱ ቅድስት ድንግል ማርያም በአራት እንደ ታዘዘ ሕፃኑን ኢየሱስን ወደ ቤተ መቅደስ ባስገቡት ጊዜ እርሱ ደግሞ ተቀብሎ አቀፈው። በተስፋ ይጠባበቀው ያነበረው እርሱ መሆኑን በወቀ፤ አጻጻፍንም አመነ። «ወባረኩ ለእግዚአብሔር፤ ከዚሁ ጊዜ ያደረሰከኝ፤ ከደዌዬ የፈወሰከኝ» ብሎ እግዚአብሔርን አመሰገነ። ስምምን ሕፃኑን ጌታችንንም በታቀፈው ጊዜ ከእርጅናው የተነሳ ታውረው ያነበሩ ዐይኖቹ ተገለጡ። ሁለመናውም አዲስ ሆነ፤ መንፈስ ቅዱስም የምትጠብቀው የነበረው ሕፃን ይህ ነው ብሎ ነግሮታልና።

የስምምን ጸሎት፡-

ካሁን ስምምን ጌታችንን በታቀፈው ጊዜ ከእርጅናው ታድሷል፤ ከደዌዌውም ተፈውሷል። ከዚህ ያደረሰውን ፈጣሪ አመስግኗል። ቅዱሳን በዚህ ዓለም በንቃትና በትጋት አገልግለው፤ የአገልግሎት ዘመናቸውን ሲፈጽሙ ወደ ተዘጋጅላቸው የዕረፍት ቦታ ለመግባት የሰንብት ጊዜያቸውን ይፍፍቃሉ። ከሞት በኋላ ሕይወት እንዳለ ያምናሉ። 2ኛጠ.ሞ.4፡7። »ስምምንም በዚህ ጊዜ «ባርሆንን ዛሬ በሞት ታሰናብተዋለህ [በሰላም አሰናብተው]» በማለት ከዚህ ዓለም የጸዕር ኑሮ ለመገላገል ለመነ። በዚህ በኋላፈው ዓለም ሕይወት ታስራ ኑራአለሁና እነሆ አሁን አየሁ። ወደ ዘላለም ሕይወት እሄድ ዘንድ አሰናብተኝ፤ ዐይኖቼ ትድግ ናህን አይተዋልና። ጣር በሽማግሌ ይበዛልና ይህ ሳይጸናብኝ ውስደኝ።» አለ።

ከዚህ ላይ የምናስተውለው ምስጢር አለ። ስምምን ክርስቶስን በክንዱ በአቀፈው ጊዜ ከሽምምልም ታድሷል። ከደዌዌ ተፈውሷል። ታድያ ከሽምምልና ከታደሰኩ፤ ከደዌ ከተፈወሰኩ፤ ከድካሜ

መጽናናትን ከአገኘሁ በዚህች ምድር ላይ ልቆይ አላለም። «እስከ ርእያ አዕይን ትየ አድገኖትክ ዘለስተ-ጸሎት ቅድመ ኩሉ ሕዝብክ፤ አቤቱ ዐይኖቼ ለወገኖችህ ቀድሞ ያዘጋጀኸውን አይተዋል። እንግዲህ አገልጋይህን በሰላም አሰናብተኝ። የተናገርከው የተስፋ ቃል ተፈጽሞልኛልና። «መሬት አንተ ወትገብሰውስተ መሬት፤ መሬት ነህና ወደ መሬትነት ትመለሳለህ።» ብለህ ለአዳም በተናገርከው መሠረት በሰላም አሰናብተኝ» ብሎ ለመነ /ጸላየ/። ወደፊት ሠላሳ ሦስት ዓመት ከሦስት ወር ከሚያዩኸ አስቀድሞ አይቻለህ። ይህም ለአሕዛብ ትንቢትን ተስፋን፤ ለእስራኤል ሃይማኖትን ልጅነትን ትገልጽ ዘንድ ነው አለ። አይሁድ ጌታችንን ገርፈው በመስቀላቸውና በመግደላቸው ትንሣኤውን እያዩ በበደላቸውና በስሕተታቸው ተጸጽተው ንስሐ ባለመግባታቸው በ40 ዘመን በጥጠስ የሚመጣባቸውን መቅሠፍትና ጥፋት አስፋፍተና አምልቶ ትንቢት ለመናገር በቅቷል። ሉ.ቃ.2፡23-35። ትርጓሜ ወንጌል።

ስምምን ስለ ድንግል ማርያም የተናገረው፡-

«ወባረከሙ ስምምን»፤ ስምምን በኢሳይያስ የትንቢት ቃል መረቃቸው። ድንግል ማርያምን «የአስጨናቂዎችሽም ልጆች አንገታቸውን ደፍተው ወደ አንቺ ይመጣሉ። የናቁሽሁ ሁሉ ወደ እግርሽ ጫማ ይሰግዳሉ። የእግዚአብሔርም ከተማ የእስራኤል ቅዱስ የሆንሽ ጽዮን ይሉኛል።» አላት። ኢሳ.60፡14። ስለ ሕፃኑ ደግሞ «እነሆ በጽዮን የእንቅፋት ድንጋይና የማሰናከያ አለት አኖራለሁ። በእርሱም የሚያምን አያፍርም።» ሲል ተናገረ። ኢሳ.28፡16። ጽዮን የተባለች ድንግል ማርያም ስትሆን ድንጋይ የተባለ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ቅዱስ ጳውሎስ «የም አለት ክርስቶስ ነበረ።» ብሏል። /1ቆ.10፡4/። ኢየሱስ ክርስቶስ ስም ራሱን ግንበኞች የሆኑት ድንጋይ» ካለ በኋላ «በዚህ ድንጋይ ላይ የሚወድቅ ይቀጠቀማል። ድንጋይ ግን የሚወድቅ በትን ሁሉ ይፈጨዋል።» ብሏል።

አረጋግቶ ስምምን ከምርቃቱ በኋላ፡- «ይህ ሕፃን ከእስራኤል ወገን ለብዙ ሰዎች ለልማታቸው፤ ለጥፋታቸውም በሚፈረድባቸው ገንዘብ ይፈረድባቸው ዘንድ የተዘጋጀ ምልክት ነው» አለ። እመጌታችን ቅድስት ድንግል ማርያምን በተመለከተ በዕለተ ኅርብ ክርስቶስን አይሁድ በመልዕልተ መስቀል ቸንክረው ሲሰቅሉት በእመጌታችን ምን ያህል የመረረ ሐዘንና ልቅሶ እንደ ሚደርስባት ደግሞ «ወለኪስ ይበውኦ ውስተ ነፍሱኪ ከኖተ፤ በአንቺም ደግሞ በነፍስሽ ሰይፍ ያልፋል» አላት። እንደ ሰይፍ የሚከፍል ሐዘን በልቧ እንደ ሚያደር መናገሩ ነው። የጌታ ሞት /መከራ መስቀል/ እንደ ጦር የምትሰማ ሐዘን ናትና እንዲህ አለ። በነፍስሽ ያለው በልብሽ ማለቱ ነው። ስምምንም ስለ ጌታ እና ስለ እመጌታችን የተናገረው በመንፈስ ቅዱስ ካልሆነ በስተቀር ስለ ጌታም ስለ እመጌታችን ሁለቱም መናገር አይቻልም። /ሉ.ቃ.2፡33-35/ የሉቃስ ወንጌል ትርጓሜ/።

በኢርትራ፣ በወሎ፣ በሸዋና በመሳሰሉት አካባቢዎች ሐዋርያዊ አገልግሎት ሰጥተዋል።

ከዚህም በተጨማሪ በሀገረ ናግራን /የመን/ ከኢትዮጵያ በሚላኩ ሐዋርያውያን አበው አማካይነት ክርስትና ተስፋፍተና ጸንቶ ነበር። በርግጥ በአካባቢው የነበረውን የንግድ መስመር ለመቆጣጠርና የናግራን ክርስቲያኖች ከአካባቢው አይሁድ ይደርስባቸው የነበረውን ወታደራዊ ተጽዕኖ ለመግታት የኢትዮጵያ መንግሥት የጦር ሠፈር /military colonies/ በአካባቢው መኖሩ ለክርስቲያኖቹ የእጩ ይታዘመን ለግሟቸው ነበር። ይሁን እንጂ በ524 ዓ.ም የአይሁድ ኃይል እየገፋ መጥቶ ድሁኖባስ /ፊንሐስ/ የተባለው የሃምርያት ንጉሥ ናግራንን ከብብ ክርስቲያኖችን በፈጃቸው ጊዜ በቁስጥንጥንያው ንጉሥ በዩል ያኖስ ጥያቄ፣ በግብጹ ፓትርያርክ በአቡነ ጢሞቴዎስ ተማኝነት እንዲሁም በናግራን ክርስቲያኖች ልመና የባህሪ ጦር ወደ ሥፍራው ተገዞ ክርስቲያኖችን ከመከራው ታድኝቸዋል።

አባ ሳሙኤል ዘዋልደባ

2. የመካከለኛው ዘመን፡- ከ10ኛው - 15ኛው መ/ክ/ዘ ያለውን ጊዜ በዚህ ክፍለ ዘመን ውስጥ አካትተን እንመለከተዋለን። በዚህ ጊዜ የነበረው የወንጌል መስፋፋት በሁለት መንገዶች የተፈጸመ ነበር።

2.1. በሐዋርያዊ አገልግሎት- በዐርባ ሐራ /ዐርባዎቹ ቅዱሳን በሰሜን ሸዋ በ10ኛው መ/ክ/ዘ ያስተማሩ/ እና በጸድቁ አቡነ ተክለ ሃይማኖት አማካይነት እስከ 13ኛው መ/ክ/ዘ የተሠሩት ሐዋርያዊ ተግባራት ለኋለኞቹ ሐዋርያውያን አበው መሠረት ጥለዋል። አባታችን ጸድቁ አቡነ ተክለ ሃይማኖት ከአቡነ አረጋዊና ከዐሜ ገብረ መስቀል በኋላ ከክርስቲያኑ ሕዝብ ተቆራጦ የነበረውን የደቡብ ኢትዮጵያ ክርስቲያን በሰብከተ ወንጌል እንደ ገና ፈልገው አግኝተውታል። በሰብከትና በተአምራት ሕዝቡን በማሳመን ወደ ጥንት ክርስትናው መልሰውታል።

ከጸድቁ አቡነ ተክለ ሃይማኖት በመቀጠል በመላ ሀገሪቱ የሰብከተ ወንጌል ሥምራቶች ተደርገዋል። ከእነዚህም መካከል ሦስት ሥምራቶችን ለአብነት እናነሳለን።

ሀ. የቦሌ አቡነ ያዕቆብ ሥምራት- በዐሜ ዓምደ ጸዮን ዘመነ መንግሥት ጸድቁ አቡነ ተክለ ሃይማኖት ካረፉ በኋላ ወደ ኢትዮጵያ የገባው ግብጻዊው ጳጳስ አቡነ ያዕቆብ በጸድቁ አቡነ ተክለ ሃይማኖት የተጠናከረውን የሰብከተ ወንጌል አገልግሎት የበለጠ ለማጽናት በሥራ

ሁለቱን የጸድቁ አቡነ ተክለ ሃይማኖት ደቀ መዛሙርት ሀገረ ስብከት ከፋፍሎ በመስጠት አሠማርቷቸው ነበር። በዚህም መሠረት፡-

- ሥምራቶች፡-
 - አባ ቀውስመስ እና አባ ዮሐንስ ብይሩትና ጥሙጋ፣ በመተሐራ
 - አባ ታደዎስ በጸላልሽ
 - አባ ማትያስ በምንጃርና ሸንኩራ ምዕራብ
 - አባ አኖሬዎስ /ታናሽ/ በሞረትና ወግዳ፣
 - አባ መርቆሬዎስ በመርሐ ቤቴ ደቡብና ደቡብ ምዕራብ፡-
 - አባ አኖሬዎስ /ታላቀ/ በወረብ፣ጸጋጅ፣ ግንደ በረት፣ ጌደር፣ ባሌ
 - አባ ኪዳኔ - በጳዎት
 - አባ ኢዮስያስ - በአዋሽ፣ በጉራጌ
 - አባ ዮሴፍ - እናርያ /ከፋ/ በመሳሰሉት አካባቢዎች ተሠማርተው ሰብከተ ወንጌልን አስፋፍተዋል።

ለ. የአቡነ መድኃኒን እግዚአ ሥምራት- የደብረ በንኲል ገዳም መሥራች የሆኑት አቡነ መድኃኒን እግዚአ በጣና ሐይቅ ዙርያ ወንጌልን ያስተማሩና ገዳማትን የመሠረቱ አበውን አሠማርተው ነበር። እነዚህም «ሰባቱ ከዋክብት» በመባል ይታወቃሉ። አቡነ ሳሙኤል ዘዋልደባ፣ አቡነ ሳሙኤል ዘቆየጳ፣ አቡነ ሳሙኤል ዘግራጣ፣ አቡነ ዮሐንስ ዘጉራንቋ /ክብራን /ጣና/፣ አቡነ ታዴዎስ ዘባልተዋር /ደብረ ማርያም /ጣና/፣ አቡነ ያሳይ ዘማንጃባ፣ አቡነ ያፍቅረን እግዚአ ዘጉጉጌንና ናቸው።

ሐ. የዕጩ ሕዝቅያስ ሥምራት- አምስተኛው የደብረ ሊባኖስ አበ ምኔት የሆኑት ዕጩ ሕዝቅያስ በወሎ፣ በትግራይና በኢርትራ «አምስቱ ከዋክብት» በመባል የሚታወቁትን አባቶች አሠማርተው ነበር። አቡነ አሮን ዘክቱር፣ አቡነ መርቆሬዎስ ዘደባ፣ አቡነ ዘካርያስ

ዘከፋ፣ አቡነ ገብረ ክርስቶስ እና አቡነ ጳንጌል ዘጸዳን ናቸው።

እነዚህ በኢትዮጵያውያን ሐዋርያውያን አበው በገብረት የተደረጉ ሥምራቶች ናቸው። በተናጠል ከየገዳማቱ ተነሥተው ወደ ልዩ ልዩ የሀገሪቱ ክፍሎች በመጓዝ በመላዋ ኢትዮጵያ የወንጌል አገልግሎት ያበረከቱ አበው ግን ብዙ ናቸው። ለምሳሌ ይህ፡-

- አባ አንበስ በአፋር /ደብረ ሐዘሎ ገዳምን የመሠረቱት
- አቡነ ዜና ማርቆስ - በጉራጌ አባ ያፍቅረን እግዚአ - በአገው
- አባ ገብረ ኢየሱስ - በፈላሻ
- አባ ሳሙኤል ዘደብረ ወግ በአስቦት፣ በአሩሲ፣ በእንጻ ግብጫ፣ በዐጋዴን ይገኙበታል።

2. በስደት ምክንያት፡-

ከ13ኛው እስከ 15ኛው መ/ክ/ዘ የነበሩ ነገሥታት ምንም እንኳን ለሀገራቸው ቀናዕ ያን፣ በራሳቸውም ክርስቲያኖች ቢሆኑም ቅሎ ከተሰፋፋው ግዛታቸው የሚወርሱት ልዩ ልዩ ዓይነት የባዕድ አምልኮ ጠባይ ያስቸግራቸው ነበር። በዚህም የተነሣ አልፎ አልፎ ለክርስትና በማያመች መንገድ ሲጓዙ ሕዝቡንም በመጥፋት ምሳሌ ሲያሰናክሉት ገጸ ሰብእ አይተው የማይፈሩትና የነገሥታቱን ኃይል ከሃይማኖት ኃይል በታች የሚመለከቱት አበው ስሕተቱን ሊያርሙ በደሉን ሊያስቆሙ ይነሣሉ። በዚህ ጊዜ በቤተ መንግሥትና በቤተ ክህነቱ መካከል ቅራኔ ይፈጠራል። ለዚህ ምሳሌ የሚሆኑ ነገር በዐሜ ዓምደ ጸዮንና በዐሜ ሰይፈ አርዕድ ዘመናት መንግሥታት የተፈጠሩት ቅራኔዎች ናቸው።

በዐሜ ዓምደ ጸዮን ዘመነ መንግሥት ንጉሡ የአባቱን ዕቅድ በማግባቱ የተነሣ በዚያ ዘመን የነበሩ ዐሥራ ሁለቱ አበው /አቡነ በጸሎተ ማካኤል፣ አቡነ አሮን፣ አቡነ ናትና ኤል፣ አቡነ ፊልጳስ፣ አቡነ ድም ያኖስ፣ አቡነ ዮሐንስ፣ አቡነ እንድርያስ፣ አቡነ ገብረ ናዘራዊ፣ አቡነ ዘርዐ ክርስቶስ፣ አቡነ ገብረ አምሳክ፣ አቡነ ብንያም/ ከየቦታቸው ተሰብስበው ወደ ቤተ መንግሥቱ ገብተው ፊት ለፊት ተቃወሙት። በዚህም የተነሣ የመጀመሪያው ስደት ተነሣ። ብዙ አበውም ወደ ትግራይ፣ ወሎ፣ ዝዋይ፣ ሲዳሞ እና ባሌ ተሰደዱ፣ በዚያም የሰብከተ ወንጌል ሥራ ሊስፋፋቸዋል።

በዐሜ ሰይፈ አርዕድ ዘመንም በተመሳሳይ ንጉሡ የአባቱን ሚስት በማግባቱ የተቃወሙትን አበው ወደ ዝዋይ፣ ደቡብና ሰሜን ኢትዮጵያ እንዲሰደዱ አድርጎ ነበር።

በአጠቃላይ በዘመኑ በዚያ ጊዜ የሀገሪቱ ግዛት በነበሩት ቦታዎች ሁሉ የክርስትናው ደወል ተሰምቶ ነበር። ብዙ አብያተ ክርስቲያናትም ተተክለው ነበር። ለዚህ አንዱ ምስክር የግራኝ ታሪክ ጸሐፊ የግራኝን የወረራና የጥፋት ግሥጋሴ ሲዘግብ ከደቡብ የኢትዮጵያ ጀምሮ ግራኝ ያቃጠላቸውን ብዙ አብያተ ክርስቲያናት ታሪክ መዝግቧል። እነ ብርብር ማርያም በደቡብ ኢትዮጵያ፣ እነ አሰቦት ደብረ ወገግ አባ ሳሙኤል ገዳም በምሥራቅ ኢትዮጵያ፣ እነ ሊሙ አናርያ በምዕራብ ኢትዮጵያ የታሪክ ምስክርነታቸውን ይዘው የጥንቱን የክርስትና ዱካ ዛሬም ያሳያሉ። አንዲያውም የሐመር ሕዝቦች እንደ ሚተርኩት በቡስካ ተራራ ላይ ጥንት ቤተ ክርስቲያን ነበር። ዛሬም ድረስ ከተራራው የቅዳሴና የዝማሬ ድምፅ እንደ ሚሰሙ ይናገራሉ። በዱራሚ /ከምባታ፣ አላባና ጠንባሮ ዞን/ በሚገኘው የአንበርቾ ተራራም እንዲሁ።

በዚህ በመካከለኛው ዘመን በተለይም በደቡብ ኢትዮጵያ ታላቅ የሰበከተ ወንጌል ሥምራት በመደረጉ የሰሜንና የደቡብ ሕዝብ በትውሬት እስከ መወራረስና የታሪክ መስተጋብርም እስከ መኖር ዘልቋል። በዚህ የተነሣ በሰሜን ኢትዮጵያ ሕዝቦች ዘንድ የምናቸውን ታሪካውያን ቅርሶችን በደቡብም የምናገኝበት ጊዜ አለ። ለምሳሌ፡- የከፋ ነገሥታት /ታቶ/፣ ራሳቸውን ከንጉሥ ሰሎሞንና ከንግሥት ሳባ የተወለዱ አድርገው ይቆጥሩ ነበር። «ክርስትናን በዐይ ሠር ጸ ድንግል ዘመን መንግሥት እንደ ተቀበሉ ተደርጎ የሚነገረውን የከፋ ሕዝቦች አያምኑበትም። ከዚያ ዘመን በፊት «ሺፔናም» በተባለው የአናርያ ንጉሥ አማካይነት በከፋ ክርስትና የተሰበከ መሆኑን ይተርካሉ። ይህ ሰው በትምህርትና በተአምራት የታወቀ ነበር። ዋና ከተማውም ጨፊቆ ላይ ነው። በአናርያ አብያተ ክርስቲያናትን የገነባው፣ በዚያ ዘመን ሲዳማ በሚባለው ግዛት የመጀመሪያውን ምሥዋዕ የሠራው እርሱ ነው። ዛሬ በአንድራቻ አጠገብ የሚገኘውን የጎርጎቶ ድልድይ በአንድ ቀን በተአምራት የሠራው

እርሱ መሆኑ ይነገርታል። በዚህ ድልድይ በኩል ተሻግሮ ሜራ የሚገኘውን ቋጥኝ ለሁለት በመሰንጠቅ አለፈ። ከዚያም ወደ ምዕራብ ተሻግሮ በባሃ የቅዱስ ጊዮርጊስ ቤተ ክርስቲያንን ተክለ። በዚያ ቤተ ክርስቲያን ከኢየሩሳሌም ካመጣ ቸው የድንጋይ ጽላት አንዱን አኖረ። በመጨረሻ ወደ ምዕራብ ጠረፍ በመጓዝ በዚያው ተሰወረ።»

/Ethnology and History of South - West Ethiopia, Hunting Ford: P.10-11/

ይህ ታሪክ በአናርያ /ከፋ/ በአቡነ ዮሴፍ የተፈጸመው የወንጌል ማስፋፋት ሥራ ከተሠራበት ዘመን ጋር ተቀራራቢ ነው። ቢሆንም ግን የበለጠ ጥናት የሚፈልጉ ጉዳዮች ከፋ ውስጥ ዛሬም አሉ። በግራኝ ወረራ ጊዜ የተሰወሩ፣ ከልዩ ልዩ ቦታዎች ተሰባስበው የተቀመጡ ቅርሶች መኖራቸውን የሀገር ሽግግሎች ይተርካሉ።

የወላይታ ሕዝብን ብንወስድ ከ13 ኛው መዝ/ዘ ጀምሮ በጸድቁ አቡነ ተክለ ሃይማኖት የተሰበከ ነው። ጸድቁ አቡነ ተክለ ሃይማኖትን የተቀናቀነው ንጉሥ ሞቲ ለሚ /በተለምዶ መተለሚ የሚባለው/ ካመነበት ጊዜ ጀምሮ ብዙ ገዳማት ተተክለው ነበር። በኋላ ዘመን በዐይ ሠር ጸ ድንግል ጊዜ የጎንደርን አብያተ ክርስቲያናት ለመሥራት የጥንት ታቦታት ከተገኙባቸው ቦታዎች አንዱ ወላይታ ነው። ለምሳሌ፡- የጎንደር አደባባይ ኢየሱስ ታቦት የሄደው ከወላይታ መሆኑን በዐይ ሠር ጸ ድንግል ዜና መዋዕልና በታቦቱ ላይ በተጻፈው ጽሑፍ መረዳት ይቻላል።

የጎራጌን ሕዝብ ብንመለከት ከአቡነ ዜና ማርቆስ የ13ኛው መዝ/ዘ ሐዋርያዊ ተልእኮ ጀምሮ የጸና የክርስትና ሕይወት የነበረው ነው። እንዲያውም በግራኝ አሕመድ ወረራ ምክንያት በሰሜን የሀገሪቱ ክፍል ሊቃውንቱ ሲጓዱ በሕይወት የተረፉት ሊቃውንት የተገኙት ከጎራጌ ምሑር ኢየሱስ መሆኑን የጎንደር ደብረ ማርያም ገዳም ታሪክ ይገልጻል። ዐይ ሠር ጸ ድንግል አባ መሰንቆ ድንግልን ለቤተ ልሔም፣ አባ ለባዌ ክርስቶስን ለዙር

አባ፣ አባ ብእሴ እግዚአብሔርን ለገደባ ማርያም ከመምህር ተክለ ወልድ ጋር መድቦ ነበር።

ከግራኝ በኋላ የጎራጌ ሕዝብ በሐዋርያ እጥረት ክርስትናው እየተጻከመ አምልኮ ባዕድ ሊወርሰው ሲል በዐይ የሐንስ አራተኛ ዘመን በትግራይ ይኖሩ የነበሩና «አባ ጎራጌ» እየተባሉ የሚጠሩ አባት ለዐይ የሐንስ ዘወትር ማሳሰቢያ ያቀርቡ ነበር። በኋላም በዐይ የሐንስ ትእዛዝ በዐይ ምኒልክ አማካይነት ክርስቲያኑን የጎራጌ ሕዝብ ከሌላው ክርስቲያን ጋር አገናኝተውታል።

3. በቅርቡ ዘመን፡- የቅርቡ ዘመን የምንለው ከግራኝ አሕመድ የወረራና የጥፋት ዘመን በኋላ ያለውን ጊዜ ነው። በዚህ ጊዜ የተደረጉትን የሰበከተ ወንጌል ተግባራት በምስት ከፍሎ ማየት ይቻላል።

- 3.1. በባሕታውያን
- 3.2. በካህናት
- 3.3. በመኪንንት

3.1. በባሕታውያን፡- ከልዩ ልዩ የሀገሪቱ ክፍሎች የሚነሡ መናንያን ክርስትናን የበለጠ ለማጽናት በየቦታው እየተጓዙ አስተምረዋል። ለምሳሌ፡- በወለጋ በዐይ ምኒልክ ዘመን መንግሥት እየተዘዋወሩ ያስተምሩ የነበሩትን አባ ሐናን መጥቀስ ይቻላል። አባ ሐናን መናንያን የኩምቱ ሥላሴ እንዲተክል ያደረጉ አባት ናቸው። የመጡት ከጎጃም አካባቢ ሲሆን በወለጋ ተዘዋውረው በማስተማር በዚያው እንደ ተሰወሩ ይነገራል።

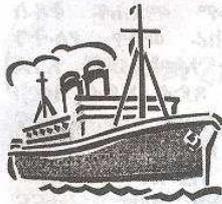
3.2. በካህናት፡- ከግራኝ ዘመን በኋላ ተመልሶ አንድ የኾነው ኢትዮጵያ በአንድ መንግሥት ሥር መተዳደር ስትጀምር በየቦታው ለሚዘዋወሩ ካህናት ምቹ ሁኔታ ተፈጠረ። ይህም ዓለም በሮም መንግሥት ሥር አንድ በመሆን ለክርስትና መስፋፋት

/ወደ ገጽ ፱፰ ዞሯ/

የሐመር ሕዝቦች እንደ ሚተርኩት በቡስካ ተራራ ላይ ጥንት ቤተ ክርስቲያን ነበር። ዛሬም ድረስ ከተራራው የቅዳሴና የዝማሬ ድምፅ የሚሰሙ መኖራቸውን ይናገራሉ። በዱራሚ /ከምባታ፣ አላባና ጠንባሮ ዞን/ በሚገኘው የአንበርቾ ተራራም እንዲሁ።

የምዕራብ ኢትዮጵያው ሐዋርያ - መልክ ኃይል አባ እንደው ውቤ

ይህ ግምድ በሥርዓቱ ፍጥነትና በጥቃቱ ስፋት አሳባቢ ደረጃ የደረሰውን ኤች.አይ.ቪ/ኤድስን በመከላከልና በመቆጣጠር ረገድ ማገዘር ቅዱሳን ከአክሽን ኤይድ ኢትዮጵያ ጋር በመተባበር የጀመረው ሰፊ ሥራ አካል ሆኖ ከዚህ ለትም ጀምሮ የተከፈተ ነው። ማገዘራችን ይህንን ሥራ ሲጀምር ከብዙዕ ወቅት ለሰነድ ገደብ ጋር ሲያገናኝ ለሁሉም ሰነድ አላገኘ ለኢትዮጵያ ሊቀ ጳጳስ ዘአክሱም ወላጌዜ ዘመንበረ ተክለ ሃይማኖት ባገኘው መልካም ፈቃድና መመሪያ መሠረት ቢሆን፤ አጠቃላይ የሥራ ሂደቱም በኢትዮጵያ እርቀደክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን የልማትና ክርስቲያናዊ ተራድኦ ኮሚሽን የኤች.አይ.ቪ/ኤድስ መከላከያና መቆጣጠሪያ መምሪያ ከትትል እንዲደረግበት ሆኖ ነው።

መንፈሳዊ የምክክር አገልግሎት ለጠባይ ለውጥ

ጸጋዬ ጥሳሁን /አ.አ.ዩ/

ባለፋት ሦስት ተከታታይ ለትምቻ ስለ አጠቃላይ የምክክር አገልግሎትና ለአዎንታዊ የጠባይ ለውጥ ያለውን ጠቀሚታ በአጭሩም ቢሆን ለማየት ሞክረናል። በዚህ ለትምቻ ደግሞ ስለ መንፈሳዊ የምክክር አገልግሎት /Pastoral counseling/ በተለይም ሰዎች ኤች.አይ.ቪ/ኤድስን በመከላከልና ከቫይረሱ ጋር አብሮ በመኖር ዙሪያ የጠባይ ለውጥ እንዲያመጡ የሚኖረውን አስተዋፅዖ ለማየት እንሞክራለን።

የክፍተኛ ትምህርት ተቋማት ተማሪዎች በጉባኤ ምክክር ላይ

መንፈሳዊ የምክክር አገልግሎት /Pastoral counseling/

እናት ቤተ ክርስቲያናችን ልጆቿ የተለያዩ ማገበራዊ፣ ሥነ ልቦናዊ እና መንፈሳዊ ችግሮች ሲገጥማቸው ችግራቸውን ለመቅረፍ ብሎም ለመከላከል ከምትጠቀምባቸው የተለያዩ መንፈሳዊ የአገልግሎት ዘዴዎች አንዱ መንፈሳዊ የምክክር አገልግሎት ነው። ይህ አገልግሎት ለተጠቃሚዎች የሚሰጠው፣ ቃለ እግዚአብሔርንና ሥርዓተ ቤተ ክርስቲያንን መሠረት በማድረግ በቤተ ክርስቲያን አባቶች /በካህናት/ ነው።

ሰዎች በጥሩ ሥነ ምግባር የታነጹ፣ ለሀገርና ለወገን የሚበጁ፣ የላማና ራእይ ያላቸው፣ በራሳቸው የሚተማመኑ፣ ራሳቸውን የሚሆኑ፣ ማንነታቸውን የሚያውቁ፣ ለሥራ ተነሣሾች ያላቸው፣ ከማንኛውም ሰብ የጸዱ፣ በአገልግሎት የሚተጉ፣ ሐላፊነት የሚሰጧቸው፣ የተሰጣቸውን ጸጋ /ነጻ ስጦታ/ በአግባቡ የሚጠቀሙ፣ ለቤተ ክርስቲያንና ለሀገር የሚበጁ ምርጫዎችን የሚያደርጉ፣ በስተቀር ለሌሎች የሚረከቡና ደስተኛ የሆኑ ዜጎችን ለማፍራት የምክክር አገልግሎት በእጅጉ አስፈላጊ ነው። በዚህ ረገድ ቤተ ክርስቲያን ለሰው ልጆች ሁሉ ከምትሰጣቸው የተለያዩ አገልግሎቶች በተጨማሪ በመንፈሳዊ የምክክር አገልግሎት የምታበረከተው አስተዋፅዖ የጎላ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ ስለ መንፈሳዊ የምክክር አገልግሎት ምን ይላል? ምክክር /counseling/ የሚለው

ጥሬ ቃል በቀጥታ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ባይገኝም «ምክር» የሚለው ቃል ግን በቅዱስ መጽሐፍ ውስጥ በብዙ ቦታ ላይ ተጽፎ ይገኛል። ለአብነት ያህልም መልካም ምክር ከእግዚአብሔር እንደ ሆነና ምክር በሌለበት ቦታ ሁሉ ዕቅድ እንደ ማይላካ ተጠቅሷል። ምሳሌ.8፡1- «... ምክርና መልካም ጥበብ የእኔ ነው፤ ማስተዋልም እኔ ነኝ። ብርታትም አለኝ።» ይላል። እንደዚሁም በምሳሌ 15፡22 ላይ፡- «ምክር ከሌለኝ ዘንድ የታሰበው ሳይላካ ይቀራል፤ መካሮች በበዙበት ዘንድ ግን ይጸናል።» ይላል።

ቅዱስ መጽሐፍችን አስቀድሞ ሰዎች መጻገን ስለ ሚችሉበት መንገድ ይናገራል። ከዚህም ባሻገር ሰዎች እርስ በእርሳቸውም ስለ ሚኖራቸው ግንኙነትና የእርስ በእርስ ምክክርን ጠቃሚ ነትም በአጽንዖት ይናገራል። ስለሆነም በዘፍ.5፡2-18 ላይ፡- «እግዚአብሔር አምላካም አለ። ሰው ብቻውን ይሆን ዘንድ መልካም አይደለም። የሚመቻቸውን ረዳት እንፍጠርለት።» ይላል። ታላቁ ሐዋርያ ቅዱስ ጳውሎስም ወደ ገላትያ ሰዎች በጻፈው መልእክቱ በምዕራፍ 6፡1 ላይ፡- «ወንድሞች ሆይ። በማንኛውም በደል ስንኳ ቢገኝ መንፈሳውን የሆናችሁ እናንተ እንደ ዚህ ያለውን ሰው በየሆነበት መንፈስ አትኑት። አንተ ደግሞ እንዳትፈተን ራስህን ጠብቅ። ከእናንተ እያንዳንዱ የአንዱን ሽክም ይሸከም እንዲሁም የክርስቶስን ሕግ ፈጽመው።» በማለት አንድን የተቸገረ ሰው እንደት መርዳትና መከባከብ እንዳለብን በግል

ጽ አስቀምጧል።

እነዚህንና ሌሎችን ጥቅሶች ስናይ፣ መንፈሳዊ የምክክር አገልግሎት ከጥንት ጀምሮ ሰዎች፣ ራሱ ጌታችን፣ ሐዋርያት እንዲሁም ሊቃውንት በስፋት ይጠቀሙበት እንደ ነበር ያመለክታል። ይህን አገልግሎት በአንድም ይሁን በሌላ አባቶቻችን ካህናት መደበኛ ባልሆነ መልኩም እንኳ ቢሆን ለመንፈሳዊ ልጆቻቸው አገልግሎቱን በስፋት እየሰጡ ይገኛሉ።

መንፈሳዊ የምክክር አገልግሎት ምን ማለት ነው?

መንፈሳዊ የምክክር አገልግሎት /Pastoral counseling/ በአጭሩ ሲተረጎም፡- በአመካከሪው /በካህን/ እና በተመካከሪው /counselor/ መካከል የሚደረግ ምስጢራዊ ውይይት ነው። በዚህ ውስጥ ምክክር የሚለው ቃል ቀጥታ ምክር በመስጠት ላይ የተመሠረተውን አገልግሎት የሚያመለክት አይደለም።

መንፈሳዊ የምክክር አገልግሎት አመካከሪው /ካህን/ ቃለ እግዚአብሔርን መሠረት በማድረግ የተመካከሪውን የችግር ምንነት፣ ስፋት፣ መንፈስና ውጤት በሚገባ ተገንዝቦና ዐውቆ በራሱ ፈቃድና ጥረት ለችግሩ መፍትሔ የሚሆነውን ነገር እንዲፈልግና ከችግሩ እንዲላቀቅ ወይም ያጋጠመውን ችግር ተጋፍጦ /ተቀብሎ/ የወደፊት ሕይወቱን በሰላም፣ በደስታና በጥንካሬ እንዲኖር ማስቻል ነው። እዚህ ላይ ካህኑ /አመካከሪው/ የተመካከሪውን ችሎታ፣ አቅም፣ ልምድ፣ መንፈሳዊ ጥንካሬና ብሰለት በማገናኘብ

ለችግሩ መፍትሔ የሚሆኑትን አማራጮች /የመፍትሔ ሐሳቦች/ ማቅረብ ይጠበቅበታል። ያንን አማራጭ /የመፍትሔ ሐሳብ/ መቀበል ወይም አለመቀበል ግን የተመካከረው መብት ነው። ለምሳሌ፡- ከፍተኛ የሆነ ጭንቀት (የሰሜት መረበሽ) ያለበት ሰው ከመንፈሳዊ አመካከሪው ዘንድ አገልግሎት ለማግኘት ይመጣል። አመካከሪው በመጀመሪያ ጥሩ አቀባበል ከአደረገሉት በኋላ ስለችግሩ ምንነት፣ መንገድ፣ እያስከተለበት ስላለው መንፈሳዊም ሆነ ሥጋዊ ችግር በጥልቀት ከተመካከረው ጋር ይወያያሉ። አመካከሪው ከተመካከረው ጋር ለችግሩ መፍትሔ ሊሆኑ የሚችሉ ነገሮችን /የመፍትሔ ሐሳቦችን/ ለማመንጨት ጥረት ያደርጋሉ። በመጨረሻም ተመካከሪው የቀረቡትን የመፍትሔ ሐሳቦች በመመርመርና በመመዘን በራሱ እንዲወሰን ማበረታታትና ሁኔታዎችን ማመቻቸት የአመካከሪው ድርሻ ነው። የመፍትሔ ሐሳቦች ግን የተመካከሪውን አቅም፣ ዕድሜ፣ ችሎታ መንፈሳዊ ብስለት ያገናኙበት መሆን አለባቸው። ይህ ካልሆነ ግን ተመካከሪው የመፍትሔ ሐሳቦችን ሳይተገብራቸውና ከችግሩ ላይ ላቀቅ ይችላል። በውይይታችን ወቅት የሰዎችን /የተመካከሪዎችን/ ችግር ስንረዳና የመፍትሔ ሐሳብ ስናቀርብ ሁልጊዜ የተመካከሪውን ሁለንተናዊ ሁኔታ ግምት ውስጥ ማስገባት አለብን። በምክክር አገልግሎት /counseling/ ውስጥ ወሳኝ ተመካከሪው (counselee) ነው። ሰዎች እንዲወሰኑ ማበረታታት /ሁኔታዎችን ማመቻቸት/ እና ስለ ሰዎች ተገብቶ መወሰን የተለያዩ ነገሮች ናቸው። እኛ ለሰዎች /ለተመካከሪዎች/ ከወሰንላቸው ለጊዜው ይቀበሉና ተግባራዊ ለማድረግ ግን ሲቸገሩ እና ያቸዋሉን። ስለ ራሳቸው አቅም፣ ችግርን የመቋቋም ችሎታ፣ ልምድና ፍላጎት፣ መንፈሳዊ ጥንካሬ ... ወዘተ ከራሳቸው በላይ ማንም ሊያውቅ አይችልም። ምክንያቱም ሁሉም ሰው እነዚህ ህንገሮች በተወሰነ መልኩም ቢሆን የማወቅ አቅም አለውና። ለዚህ ነው በምክክር አገልግሎት ውስጥ ስለ ራሱ መወሰን ያለበት ተመካከሪው /counselee/ ነው የሚባለው።

በመንፈሳዊ የምክክር አገልግሎት ውስጥ ተመካከሪው ነጻ በሆነ ስሜት የሚያስጨንቀውን፣ የሚሰማውን ነገር፣ የውስጥ ችግሩንና ሐሳቡን ወይም

ደግሞ መሆን የሚፈልገውን፣ እንደ ይህን ያደረጉትን ነገሮች ያለ ምንም ችግር ለአመካከሪው መግለጽ እንዲችል አመካከሪው /ካህነት/ ከሰላምታ /አቀባበል/ ጀምሮ ምቹ የሆኑ ሁኔታዎችን /ግንኙነቶችን/ መፍጠር አለበት። ይህም ማለት ተመካከሪውን ለመርዳት ዝግጁ መሆኑን በተግባር ማሳየት መቻል አለበት። ይህ ካልሆነ ግን ለችግራቸው መፍትሔ ሊያገኙ መጥተው ችግራቸውን ሳይናገሩ አምቀው ይዘውት ለላ ተጨማሪ ችግር ይዘው ይመለሳሉ።

በዚህ ዙሪያ ለተመካከሪዎች ምቹ ሁኔታን በመፍጠር ለመርዳት ዝግጁ መሆናቸውንና ውሳኔን ለተመካከሪዎች በመተው ውጤታማ መንፈሳዊ የምክክር አገልግሎት የሰጡ ብዙ ሰዎች በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ይገኛሉ። ለምሳሌ፡- ዮቶር የተባለው የሙሴ አማት ለሙሴ ምክር ከመስጠቱ በፊት የሙሴን ድርጊት በትክክል ለማወቅ ስለ ፈለገ ጥያቄ በመጠየቅ ነበር የጀመረው። ዘጸ.18፡14-27፡- «... የሙሴም አማት በሕዝቡ ያደረገውን ባዮ ጊዜ ይህ በሕዝቡ የምታደርገው ምንድን ነው? ሕዝቡ ሁሉ ከጥቀት ጀምሮ እስከ ማታ ድረስ በዙሪያህ ቆመው ሳሉ አንተ ብቻህን ስለ ምን ተቀምጠሃል?» አለው።

ዮቶር የሰጠውን ምክር ሙሴ የመቀበል ወይም ያለመቀበል መብት ነበረው። ይህ ደግሞ አንዱ የምክክር አገልግሎት ባሕርይ መገለጫ ነው። ለተመካከሪው በራሱ ሕይወት ምርጫ ላይ የመወሰን ሙሉ ሥልጣን መስጠት ማለት ነው። ተመካከሪዎች በሚሰጡን መረጃና በተመካከሪዎች ላይ በምናስተውለው /observation/ ድርጊት መሠረት ለተመካከሪው ችግር የመፍትሔ ሐሳቦችን /አማራጮችን/ ከሕገ እግዚአብሔር አንጻር በማቅረብ እነርሱ እንዲመርጡና እንዲወሰኑ ማገዝ ነው። ዮቶርም ያደረገው ይህን ነበር። ሙሴም በመጨረሻ አማቱ የመከረውን ምክር መልካም መሆኑን ከተገነዘበ በኋላ ተቀበለውና በተግባር ላይ አዋለው። ተመካከሪዎች አቅማቸውን ያገናኙበት ለችግራቸው መፍትሔ የሚሆኑ አማራጮች ካቀረብን ላቸው ከአገልግሎቱ ተፈላጊውን ውጤት የማያገኙበት ምንም ምክንያት የለም።

እንደዚሁም መጽሐፍ ቅዱስ በሥቃይና በመከራ ውስጥ ያሉትን ሰዎች ለመርዳት አመካከሪዎች እንደ ነበሩ ይናገራል። ጳድቁ ኢዮብ በመከራና በሥቃይ ውስጥ የነበረ፣ ቅንና እግዚአብሔርን የሚፈራ ታላቅ ሰው ነበር። ጳድቁ ኢዮብን ከመከራው ወይም ከደረሰበት ከባድ ፈተናና ጭንቀት ለማጽናናት የቀረቡትን ሦስትን ወዳጆቹን እናስተውላለን። እነዚህ አመካከሪዎች ወደ እርሱ በሄዱ ጊዜ የኢዮብ ሥቃይ እጅግ ከብዶ ነበር። «...ሰባት ቀንና ሰባት ሌሊትም ከእርሱ ጋር በምድር ላይ ተቀመጡ፣ ሕመሙም እጅግ እንደ በላ አይተዋልና አንድ ቃል የሚናገርም አልነበረም።» (ኢዮ.2፡13)። በመጀመሪያ ሁሉም በዝምታ ተውጠው ነበር። እነዚህ አመካከሪዎች በኢዮብ ቤት ውስጥ በመግባት ከእርሱ ጋር በምድር ላይ ተቀመጡ። እነርሱ ኢዮብን ለመርዳት ዝግጁነታቸውን ከእርሱ ዘንድ በመገኘት አረጋገጡ። በዚህም ኢዮብ መናገር የሚፈልገው ነገር ካለ ለማጻመጥ የተዘጋጁ መሆናቸውን ገለጹለት። ጳድቁ ኢዮብ ይህን ስለ ተረዳ ነበር መናገር የጀመረው። ይህ አንድ የመንፈሳዊ አመካከሪ /Pastoral counselor/ ተመካከሪውን የምክክር አገልግሎት ፈላጊውን /counselor/ ለመርዳት ማለትም ለችግሩ በጋራ መፍትሔ ለማፈላለግ ዝግጁ መሆኑን መግለጽ እንዳለበትና ጥሩ አድማጭ መሆን እንደ ሚገባው ያመለክተናል።

ሰዎች በውስጣቸው ያለባቸውን ችግር አውጥተው የሚነግሩን ችግሮቻቸውን ለማጻመጥና እነርሱን ለመርዳት ዝግጁነታችንን በተግባር ስናሳያቸው ብቻ ነው። እኛ ያለብንን ችግር ለሰዎች ለማከፈል የምንፈልገው ሰዎች እኛን ለማጻመጥ ዝግጁ መሆናቸውን በቃላት ብቻ ሳይሆን በተግባር ሲያሳዩን ነው።

የጳድቁ ኢዮብ አመካከሪዎች የእርሱን መከራና ሥቃይ የተረዱበት መንገድ መንፈሳዊ ማስተዋል የነደለው ነው። ቢሆንም የእነርሱ በሥቃይ ጊዜ ከእርሱ ጋር መገኘት ግን ጳድቁ ኢዮብ በውስጡ የተሰማውን ስሜት በተገቢ ሁኔታ እንዲገልጽ ረድቶታል። ሰው ምንም እንኳ ለችግሩ መፍትሔ ባያገኝም ችግሩን ለሰዎች ሲናገር በተወሰነ መልኩም ቢሆን ውስጡ ዕረፍት ያገኛል።

ሌላው ከዚህ ጋር ሊያያዝ የሚችለው የንጉሥ ሳዖልና የቅዱስ ጳዊት ሁኔታ ነው። ንጉሥ ሳዖል ችግር የመጣበት የእግዚአብሔር መንፈስ ስለ ተለየው ነበር። በዚህ ጊዜ ይረዳው የነበረው ቅዱስ ጳዊት ነበር። የቅዱስ ጳዊት የማማከር ዘዴም ለንጉሥ ሳዖል በሚገባ ጠቅሞት ነበር። ሆኖም ግን ንጉሥ ሳዖል ከአመካከሪው ጋር የነበረው ግንኙነት መልካም አልነ

«በመንፈሳዊ የምክክር አገልግሎት ውስጥ ተመካከሪው ነጻ በሆነ ስሜት የሚያስጨንቀውን፣ የሚሰማውን ነገር፣ የውስጥ ችግሩንና ሐሳቡን ወይም ደግሞ መሆን የሚፈልገውን፣ እንደ ይህን ያደረጉትን ነገሮች ያለ ምንም ችግር ለአመካከሪው መግለጽ እንዲችል አመካከሪው /ካህነት/ ከሰላምታ /አቀባበል/ ጀምሮ ምቹ የሆኑ ሁኔታዎችን /ግንኙነቶችን/ መፍጠር አለበት።»

«ሁልጊዜ

ከተመካካሪዎች ጋር

ስንወያይ መነሣት

ያለብን ከአላቸው

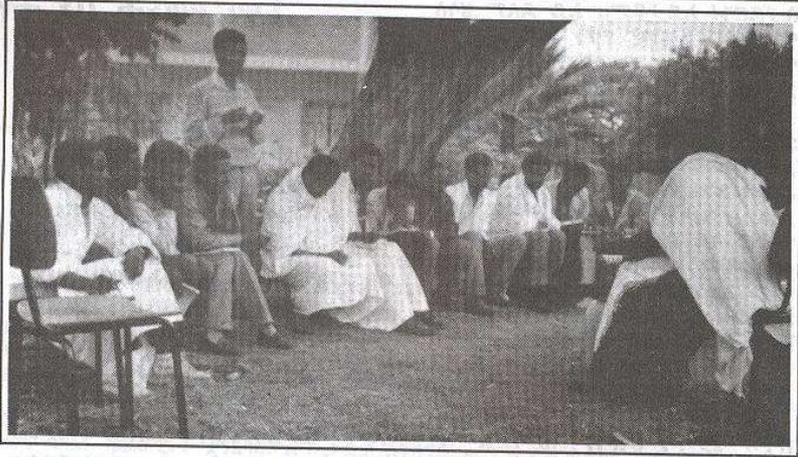
ጠንካራ ጎን መሆን

አለበት። እንደዚሁም

የእኛን ሐሳብ ብቻ

በተመካካሪው ላይ

መጫን የለብንም።»

የምክክር ጉባኤ

በረም። ሳያል የራሱን ችግር አመካካሪ ሪዎ የመጣበት እንደ ሆነ በማሰብ ቅዱስ ዳዊትን ለመግደል አሰበ። ከማሰብም አልፎ ሙከራዎችን አደረገ። ቅዱስ ዳዊት ግን እንደ መልካም አመካካሪ ተመካካሪውን /ንጉሥ ሳያል/ ያለምንም ቅድመ ሁኔታ /unconditional acceptance/ እስከ መጨረሻው ድረስ ተቀበለው። የተመካካሪውን ችግር በሚገባ ስለ ተረዳ ተመካካሪውን በምንም መልኩ ለመጉዳት /ለመበቀል/ አላሰበም። 1ኛ ሳሙ.16÷23። «እንዲሁም ሆነ። ከእግዚአብሔር ዘንድ መንፈስ በሳያል ላይ በሆነ ጊዜ ዳዊት በገና ይዞ በእጁ ይመታ ነበር። ሳያልንም ደስ ያሰኘው። ያሰራውም ነበር። ርኩስ መንፈስም ከእርሱ ይርቅ ነበር።» ይላል። የተጨነቀ ሰው ከጭንቀቱ ለትንሽ ደቂቃም ቢሆን ማሳረፍ ምንኛ ደስ ይላል!! እስከ ራሳችን በዚያ ጭንቀት ውስጥ እናድርገውና ጭንቀታችንን ሊያቃልልን፣ የጨለመ ተስፋችንን የሚያለመልምልን ሰው ስናገኝ ምን ያህል እንደ ምንደስት እና ስብ።

ኤች.አይ.ቪ በደሙ ውስጥ የሚገኝ ሰው። ተስፋ የቆረጠንና ሞት ብቻ የሚታየውን ሰው ወይም ደግሞ ምክንያታዊ ባልሆነ ፍርሃት የሚጨነቅን ሰው በቃለ እግዚአብሔር አጽናንተነው ተስፋውን ስናለመልምልት ተመካካሪው ምን ያህል ደስ ይለው ይሆን? ለዚህም ነበር ቅዱስ ዳዊት በመዝ.22÷1-4። «እግዚአብሔር እረኛዬ ነው። የሚያሳጣኝ የለም፤ በለመለመ መስክ ያሳድረኛል፤ በዕረፍት ውኃ ዘንድ ይመራኛል። ነፍሴን መለሳት። ስለ ስሙም በጽድቅ መንገድ መራኛ፤ በሞት ጥላ መካከል

እንኳን ብሄድ አንተ ከእኔ ጋር ነህና ክፉን አልፈራም።» በማለት የተናገረው።

ለሰው ልጆች ከእግዚአብሔር ታዝዘው የማሰርና የመፍታት ሥልጣን የተሰጣቸው የነፍስም የሥጋም ጠባቂዎች ካህናት ናቸው። እነዚህ የሰው መንፈሳዊና የሥጋዊ ሕይወት መሪዎችና ጠባቂዎች የሆኑ ካህናት ትጉሆች ናቸው። ለሆኑም ይገባል። በመሆኑም የእነዚህ ሰዎች ሐላፊነት እጅግ ከባድ በመሆኑ እግዚአብሔር በብሉይ ኪዳን እረኞችን /ጠባቂዎችን/ ሲወቅስ እናያለን። «እረኞችንም እንዲህ በላቸው። እረኞችም ወዮላቸው። እረኞች በጎችን ያሰማሩ ዘንድ አይገባቸውም? ሎሚውን ትበላችሁ፤ ጠጉሩንም ትለብላችሁ፤ የወፈሩትን ታርዳላችሁ፤ በጎቹን ግን አታሰማሩም፤ የደከመውን አላዳናችሁትም፤ የታመመውንም አላከማችሁትም፤ የተሰበረውን አልጠገናችሁትም። የጠፋውንም አልፈለጋችሁትም።» /ሕዝ.34÷1-5/።

በሐዲስ ኪዳንም ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የእርሱን መንጋ ለሚጠብቁት ለቅዱሳን ለሐዋርያት። በጎቹን በመጠበቅ ወደ መልካሙ ሁሉ እንዲመሯቸው፤ በለመለመ መስክ እንዲያሰማሯቸው፤ በሥጋቸውም በነፍሳቸውም እንዲከባከባቸው፤ ሲደክሙ እንዲያበረቱቸው፤ ተስፋ ሲቆርጡ እንዲያጽናድቸው ሥልጣን ሰጥቷቸዋል። ጌታችን ሐዋርያው ሴጥሮስን። «በጎቹን አሰማራ» /ዮሐ.21÷17/ ብሎታል። በእኛ ዘመን የሐዋርያትን ሥልጣን በአንብርተ እድ የወረሱት ካህናትም ከእግዚአብሔር የታዘዙ ጠባቂዎቻችን ናቸው።

ጌታችን ይህን ሁሉ ሐላፊነት የሰጣቸው ራሱ በተግባር አሳይቶ ነው።

ጌታችን በዚህ ምድር ላይ እየተዘዋወረ ሕዝቡን በአንድ ላይ በመሰብሰብ ያስተምር ነበር። እንዲሁም ሰዎች ያለባቸውን ችግር ይዘው ወደ እርሱ ይሄዱ ነበር። እርሱም ወደ እነርሱ በመሄድ በግልም ብቻቸውን

ሲያገኛቸው ያስተምራቸው። አቅጣጫ ያሳያቸው። ድንኰት ሥጋ ደንኰት ነፍስ ይሰጣቸው እንደ ነበር በቅዱስ መጽሐፍ ውስጥ በተለያዩ ቦታዎች ተጽፏል። ለምሳሌ፡ - በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 3÷1-21 ላይ፡ «ከፈረሳውያን ወገን የአይሁድ አለቃ የሆነ ኒቆዲሞስ የሚባል አንድ ሰው ነበር። እርሱም በሌሊት ወደ ኢየሱስ መጥቶ መምህር ሆይ። እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ከሆነ በቀር አንተ የምታደርጋቸውን እነዚህን ምልክቶች ሊያደርግ የሚችል የለምና መምህር ሆኑ ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደ መጣህ እናውቃለን አለው።» ይላል። በተለይም በዮሐንስ 4÷7-2 ላይ የሰማርያይቱን ሴት እንዲሁም በሉቃስ 19÷1-9 ላይ የዘኬዎስን ሁኔታ እንመልከት። ዘኬዎስ የቀራጮች አለቃ ስለ ነበር ከሰዎች ከሚገባው በላይ ቀረጥ ይሰበስብ ነበር። በሰዎች ዘንድ የተጠላጠንን ደጋጤ አተኛም ሰዎች የሚቆጠሩት ነበር። ለዚህም ነበር ጌታችን በዘኬዎስ ሴት ስለ ገባ አይሁዳውያን ከጋጤ አተኛ ሰው ጋር ሊውል ገባ ብለው የንጎራጎሩት።

ከላይ የተጠቀሱትን ሰዎች ስናይ ሁሉም ደካማ ነፍሳቸው። ግን ደግሞ ለመዳን ጥረት አድርገዋል። ያላቸውን ደካማ ነፍሳቸውን ለማጥፋት /ለመቀነስ/ ፍላጎት ስላላቸው ያንን ሊያጠፋላቸው። ጥረታቸው ውጤታማ እንዲሆን ሊያግዛቸው የሚችል ወገን ፈለጉ። ፈልገውም አልቀሩም። አገኙ። ፍላጎታቸው ጽኑ በመሆኑና ጥረታቸውን ዳር በማድረሳቸው። ችግራቸው በፈጣሪ ያቸው ለአንደኛ ለመጨረሻ ጊዜ ተወገደላቸው። ጌታችን ለእነዚህ ሰዎች ድንኰት ሥጋ ደንኰት ነፍስ የሰጣቸው ለመዳን ያደረጉትን ብርቱ ጥረትና ጠንካራ ዘውስጥ የመነጨ/ ፍላጎታቸውን ተመልክቶ ነው። የሥነ ልቡና ባለሞያዎች የስኬት ምስጢሩ ፍላጎትና ጥረት ነው ይላሉ። ለመለወጥ ፍላጎት ከአለን። ጥረት ከደረግንና የፈለግ ነው ነገር ፈቃድ እግዚአብሔርን መሠረት ያደረገ ከሆነ በማንኛውም መስክ ያለ ጥርጥር ስኬታማ እንሆናለን። የብዙ ምቻችን ችግር ግን ፍላጎት እናሳያለን እንጂ ጥረት እናደርግም። በመሆኑም ስኬታማ እንሆንም። ሳይሠሩ በመመኘት ብቻ ምንም አይገኝም። ሁሉም ሰው መጽደቅተርስት መንግሥተ ሰማያትን መውረስ ይፈልጋል። ግን ብዙዎቹ ያንን ለማግኘት ሲሠሩ /ጥረት

ሲያደርገው አይታዩም። አይደለም ዘላለ ማዊ ነገር ጊዜያዊ የሆነ ነገር እንኳ ለ ማግኘት ብዙ ውጣ ውረድ ይጠይቃል።

እዚህ ላይ ሰዎች ለመለወጥ ፍላጎት በሚያሳዩበት ጊዜ አመካካሪው ያንን ጠንካራ ጎናቸውን ተጠቅሞ ተግባራዊ እንዲያደርጉት ማገዝ ይኖርበታል። ጌታችን ብዙ ሰዎችን በዚህ ምድር ላይ ሲያስተምራቸው ወይም ሲመካራቸው መነሻው የአለባቸው ደካማ ጎን አልነበረም፤ ከጠንካራ ጎናቸው እንድትፈታ ያም ለመዳን /ለመለወጥ/ ያላቸው ፍላጎት ነበር። የዘክርያስን ጉጉት አይቶ በቤቱ ገባ። አንድ መንፈሳዊ አመካካሪም ለሁሉም ነገር አብነት የሆነውን የጌታችንን መንገድ መከተል አለበት። ጌታችን ሁሉንም ሰዎች ለመዳን ያላቸውን ፍላጎትና ለደረግላቸው የሚፈልጉትን ነገር ይጠይቃቸው ነበር። «ልትድን ትወዳለህ/ትወዷለሽ?» እያለ ያላቸውን ፈቃደኝነት ይጠይቃቸው ነበር። «በግድ ላድናችሁ» ብሎ ያስገደደበት ጊዜ አልነበረም። ከዚህም የምንረዳው አንድ መንፈሳዊ አመካካሪ ተመካካሪውን በግድ መክፈ ልቀደርህ ብሎ መቀየር ውጤታማ እንደ ማይሆን ነው። ሁልጊዜ የሰዎችን ፈቃደኝነትና ፍላጎት መጠየቅና ማስቀደም አለብን።

በምክክር አገልግሎትም መከተል ያለብን ይህንን ነው። ሁልጊዜ ከተመካካሪዎች ጋር ስንወያይ መነሣት ያለብን ከአላቸው ጠንካራ ጎን መሆን አለበት። እንደዚሁም የእኛን ሐሳብ ብቻ በተመካካሪው ላይ መጫን የለብንም። ይህ ሲባል ግን ተመካካሪው በሚፈልገው መንገድ ብቻ እንዲቀጥል መፍቀድ /ተባባሪ/ መሆን አለብን ማለት አይደለም። ተመካካሪውን የማይጠቅመው ከሆነና ከእግዚአብሔር የሚያርቀው፤ ከሥርዓተ ቤተ ክርስቲያን ውጪ የሚሆን ከሆነ አካሄዱን እንዲያስተካክል በግልጽ ልንነገረው ይገባል። በዮሐንስ 10፡10-11 ላይ፡-

«መልካም እረኛ እኔ ነኝ። መልካም እረኛ ነፍሱን ስለ በኝቼ ያኖራል።» ይላል። ከዚህ ላይ አንድ መንፈሳዊ አመካካሪ ስለ ተመካካሪው መንፈሳዊ ሆነ ሥጋዊ ሕይወት ምን ያህል ማሰብ እንደ ሚጠበቅበት በሚገባ ያሳያል።

የጌታችን ይከተል የነበረው የማማከር ስልት /technique/ ተመካካሪውን ማዕከል ያደረገ /client centered/ ነው። ጌታችን ተመካካሪዎችን በጥንቃቄ ያደምጣቸውና ለችግራቸውም መፍትሔ ይሰጣቸው ነበር። ይረዳቸውና ይከባከባቸው ነበር። ይሁን እንጂ ወደ አልሆነ መንገድ ሲያመሩና ከሃይማኖት ውጪ ሲሆኑ ይገሥዳቸው ነበር። ሰዎች ሥጋዊና መንፈሳዊ ኑሯቸውን እንዴት አጣጥመው መኖር እንደ ሚችሉ ያስተምራቸው ነበር። ችግር ያለባቸው በሰላምና በተስፋ እንዲሁም በተረጋጋ ሁኔታ እንዲኖሩ መንገዱን ያሳያቸው ነበር። የአንድ መንፈሳዊ አመካካሪም መንገድ እንደዚሁ መሆን አለበት።

ወሰብሐት ለእግዚአብሔር ይቀጥላል።

ሐዋርያዊነት በኢትዮጵያ... /ከገጽ ፴፬ የዞረ/

ከተፈጠረው ምቹ ሁኔታ ጋር ተመሳሳይ ነው።

በዚህም መሠረት አያሌ ካህናት የግራኝ ወረራ ሳይደርስበት ወይም ንዋያ ቅድሳታውን መጻሕፍታቸውን ይዘው በጥፋቱ ሳይጎዱ ከተረፈው አካባቢ እየወጡ የፈረሱ አብያተ ክርስቲያናትን ማደስ፣ የጠፋውን ሕዝብ መፈለግ፣ የተረላውን ክርስቲያናዊ ባህል ማስታወስ ጀመሩ። ይህ የካህናት ሥምራት እስከ ሀገሪቱ ጠረፍ የደረሰ ነው። ዛሬ የምናየው ከ100 ዓመት በላይ ዕድሜ ያላቸው የጠረፍ አብያተ ክርስቲያናት የተሠሩት ያን ጊዜ ነበር።

3.3 በመኳንንት- ክርስትናን ተቀብለው የተሾሙ ወይም ከተሾሙ በኋላ የተቀበሉ መኳንንት በአካባቢያቸው አብያተ ክርስቲያናትን በመትከልና ሰባክያንንም በማበረታታት ለወንጌል መስፋፋት አስተዋዕዮ አድርገዋል። የወለጋው ገዢ የነበሩት ደጃዝማች ገብረ እግዚአብሔር ሞርዳ ለዚህ ምሳሌ ናቸው። ግእዙን ጠንቅቀው የሚያውቁት፣ በሰላሌ ሜዳ ላይ ጻዊቱን በቃላቸው በመዝለቅ ዐፄ ምኒልክን ያስደነቁት ደጃዝማች ገብረ እግዚአብሔር ሞርዳ የነቀምቱ ኢየሱስን በ1906 ዓ.ም ካስተከሉ በኋላ ከዲዲላ በረሃ በታች ብዙ አብያተ ክርስቲያናትን

ተክለዋል።

በርግጥ ከመኳንንቱ መካከል አንዱ ንዶቹ ክርስትና ከሚፈቅደው ውጭ ሕዝቡን ያስገደዱበትና የጅምላ ጥምቀት ለማካኪድ የሞከሩበት ሁኔታ ቢኖርም በግለሰቦች እንደ ተፈጸመ ስሕተት ይቆጠራል እንጂ ጠቅላላውን የቤተ ክርስቲያን ሐዋርያዊ ተልእኮና ሂደት አይለውጠውም።

በጠቅላላው የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን መስፋፋት ከላይ የገለግነውን መልክ የተከተለ እንጂ ከነፍጠኛነትና ከግዛት መስፋፋት ብሎም ሕዝቦች በማንነታቸው ከሚጨቁቡበት ሁኔታ ጋር የሚያገናኘው አንዳችም ነገር የለም። እነ ሂትለርና ሞሶሎኒ «እኩልነትና ፍትሕ» የሚሉትን ነገሮች ለጥሩ ዓላማቸው ስለተጠቀሙ ብቻ «እኩልነትና ፍትሕ» በራሳቸው እኩይ ናቸው አይባሉም። ግለሰቦችም ክርስትናን ለክፉ ዓላማቸው ማካኪጃ እዚህም እዚያም ቢያውሉት አርቶዶክሳዊ ክርስትናን /የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን/ ሊወክሉ አይችሉም። የቅዱሳን አባው አምላክ የተዋሕዶ ሃይማኖታችንን ያጽናልን፤ አርቶዶክሳዊት ቤተ ክርስቲያናችንን ያስፋልን። አሜን።

ነገረ ድኅነት ...

/ከገጽ ፳፱ የዞረ/

ተስፋ በመስጠትህ፣ ወንጌልን በመሥራትህ ቅዱስ ሥጋህን ክቡር ደምህን በመስጠትህ በሥራህ ሁሉ እናመሰግንህለን።» ይላል።

የሰው ልጅ ከእግዚአብሔር ጋር ያለው ፍቅር አንድነት የሚለከው ወደፊት ሲደረግለት ስለሚገባው ነገር በመጸለይ ብቻ አይደለም። እስከ አሁን በአባቶቹም ሕይወትም ሆነ በእርሱ ሕይወት የተፈጸሙትን አምላካዊ ቸርነቶች እያዘከረ /እያሳሰበም/ መሆን አለበት እንጂ። የወላጁ ተሰማሪነት የ ጸሎት መደምደማዊ ብንመለከት በቂ ምስክር ነው። «ለአባቶቻችን እንደ ተናገረው ለአብርሃምና ለዘሩ የዘለዓለም ምሕረቱን አስቦ እስራኤል ባሪያውን ረድቶአል።» በማለት የውዳሴ፣ የጸሎትና የምስክርነት ፍጻሜ እግዚአ

ብሔር ለአባው ያደረገውን በማስታወስ መጠናቀቁን እናያለን። በጸሎተ ቅዱሴ ወቅት ካህኑ በማን ፊት እንደ ቆመ ለማስታወስ «ሥነ ፍጥረትን የፈጠርህ እናመሰግንህለን» እያለ እንዲያመሰግን አባቶች የወሰኑት እግዚአብሔርን በሦስት ምስጢራት ከፍሎ ማመስገን እንዲገባ ሲያጠይቁ ነው። /ቅዱስ ባስልዮስ/። ይህም ላለፈው ዘመን፣ ለአሁኑ ላለበት ዘመንና ከምድራዊ ሕይወት ፍጻሜ በኋላ ላለው ዘመን ማመስገን እንደ ሚገባ ለማመልከት ነው።

ስሙን ለመቀደስ፣ ክብሩን ለመውረስ የእግዚአብሔር ቅዱስ ፈቃዱ ይሁንልን። አሜን።

የሁሉም ናት!!

«ቤተ ክርስቲያን የምታገናኝ ናት፤ ሕዝብንና ሕዝብን የምታዋሕድ አንድ የምታደርግ ናት።»
 /ብዕዳ አቡነ ገርግርዮስ ካል/

በመንበረ ፓትርያርክ ጠቅላይ ቤተ ክህነት የሰበካ ጉባኤ ማደራጃ መምሪያ ባወጣው የ1997 ዓ.ም የአብያተ ክርስቲያናት፣ የካህናትና የምእመናን ብዛት መረጃ መሠረት 77.4 ሚሊዮን ከኾነው የኢትዮጵያ ሕዝብ ውስጥ ከ45 ሚሊዮን በላይ የሚኾነው የአርቶዶክስ ተዋሕዶ ሃይማኖት ተከታይ ነው። ይህም ከአጠቃላይ ሕዝብ 60 በመቶ ያህል ነው። በኢትዮጵያ ፌዴራላዊ ዲሞክራሲያዊ ሪፐብሊክ የማዕከላዊ ስታትስቲክስ ኢጀንሰ የሕዝብና ቤት ቆጠራ ኮሚሽን ቢሮ የ1994 ዓ.ም መረጃ መሠረት ደግሞ ከአጠቃላይ 53,130,783 የኢትዮጵያ ሕዝብ መካከል 50.6% የሚሆነው የኢትዮጵያ ሕዝብ የአርቶዶክስ ተዋሕዶ ሃይማኖት ተከታይ ነው። ከዚህም ውስጥ በክልል ደረጃ ከፍተኛው 95.4 በመቶ በትግራይ ክልል የሚኖር ሲሆን 0.9 በመቶው ደግሞ በሶማሌ ክልል የሚኖር ነው። የኢትዮጵያ አርቶዶክስ ተዋሕዶ ሃይማኖት ምእመናን በሁሉም ብሔርና ክልል ውስጥ መገኘታቸው በጥናቱ ውስጥ የተጠቀሰ ሲሆን ይህም የሃይማኖታችንን ሁሉን ዓቀፋዊነትና ኅብረ ብሔራዊነት ያንጸባርቃል። ታዲያ አንዳንድ ወገኖች የአርቶዶክስ ተዋሕዶ ሃይማኖት «የእገሌና የእገሌ ሃይማኖት ብቻ ናት» የሚሉት በምን ላይ ተመሥርተው ይሆን?

የሰበካ መንፈሳዊ ጉባኤ ማደራጃ መምሪያ የ1997 ዓ.ም. የአብያተ ክርስቲያናት፣ የካህናትና የምእመናን ብዛት

ተ.ቁ	የሀገረ ስብከት ስም	የአብያተ ክርስቲያናት ብዛት	የምእመናን ብዛት
1	አክሱም	1035	1597193
2	መቐለ	30	177894
3	አዲግራት	733	790422
4	ሸራ	580	611241
5	ሐመራ	192	529812
6	ማይጨው	773	878951
7	አፋር	22	42345
8	ዋግ ሕምራ	429	438621
9	ሰሜን ወሌ	1259	1328125
10	ደቡብ ወሌ	724	57513
11	ሰሜን ኅንደር	1912	2697208
12	ደቡብ ኅንደር	1471	242042
13	ምዕራብ ኅጃም	1350	2168737
14	መተክል	94	179122
15	አዊ ዞን	629	800008
16	ምሥራቅ ጌጃም	1443	2230415
17	ሰሜን ሸዋ	1763	1816220
18	ሰሜን ምዕራብ ሸዋ ሰላሌ	449	1033371
19	ምዕራብ ሸዋ	393	945240
20	ምሥራቅ ሸዋ	319	10557198
21	አርሲ	435	1078314
22	ምሥራቅ ሐረርጌ	44	101676
23	ምዕራብ ሐረርጌ	72	201543
24	ባሌ	151	411699
25	ምሥራቅ ወለጋ	345	516322
26	ምዕራብ ወለጋ	322	228039
27	ኢሉባቦር	214	547874
28	ጅማ ዞን	250	399990
29	አጋዴን	9	51821
30	ድሬደዋ	13	77251
31	አሰሳ	86	68275
32	ጉራጌ	311	395846
33	ሲዳሞ	103	552974
*34	ቦረና		
35	ሰሜን አሞ	206	429997
36	ደቡብ አሞ	24	31091
37	ከፋ ሸካ	98	131402
38	ጋምቤላ	24	29991
39	ወላይታ ዳውሮ	206	365979
40	አዲስ አበባ	114	4561535
41	ሐድያና ሰልጤ	94	76374
42	ከምባታ አላባ ጠምባሮ	67	120850
43	ወሊሶ	256	645380
44	ከፋ	177	314405
ጠቅላላ ድምር		19,221	45,392,106

* የቦረና ሀገረ ስብከት መረጃ ለዚህ እትም አልደረሰልንም።
 ፎንታ:- የሰበካ መንፈሳዊ ጉባኤ ማደራጃ መምሪያ የ1997 ዓ.ም መረጃ

ሐመር- ኅዳር/ታኅሣሥ ፲፱፻፺፮ ዓ.ም

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ሃይማኖት ምእመናን የመቶኛ ሥርዓት በብሔር
(1994 ዓ.ም.)

	ብሔር	ጠቅላላ የሕዝብ ብዛት	የኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ሃይማኖት ምእመናን ብዛት	የምእመናኑ ብዛት በመቶኛ
1	አፋር	972,766	2,148	0.2
2	አገው አዊ	397,494	395,946	99.6
3	አገው /ካሚር/	158,225	157,313	99.4
4	አማራ	16,010,892	13,420,756	83.8
5	አጉዋክ	45,656	8,764	19.2
6	አርቦሬ	6,622	1,306	19.7
7	አርጎባ	62,913	1,664	2.6
8	አሪ	155,065	36,207	23.3
9	ባስኪቶ	51,089	24,335	47.6
10	ቤንቾ	173,149	9,884	5.7
11	ሺ	13,164	213	1.6
12	መር	1,195	190	15.9
13	ቡርጂ	46,552	18,393	39.5
14	ጫራ	6,976	96	1.4
15	ዳሰነቾ	32,094	310	1.0
16	ዲሚ	6,189	724	11.7
17	ደዚ	21,888	12,269	56.1
18	ፈላሻ	2,306	128	5.6
19	ጋንጁሌ	1,142	126	11.0
20	ጌድኦ	639,879	86,734	13.6
21	ገዋዳ	33,945	3,575	10.5
22	ጊዶሌ	54,339	11,558	21.3
23	ጎጉ	165	82	49.7
24	ጉሙግዘ	121,481	17,957	14.8
25	ጉራጌ	2,290,334	818,450	35.7
26	ሐዲያ	927,747	208,040	22.4
27	ማረቆ	38,093	8,436	22.1
28	ሐመር	42,448	356	0.8
29	ሐራሪ	22,884	375	1.6
30	ጂባላዊ	118,670	2,306	1.9
31	ፊዳሻ	7,323	17	0.2
32	ጋሚሊ	184	120	65.2
33	ጌባቶ	67	34	50.7
34	ቀጨማ	2,735	513	18.8
35	ክፋ	599,146	444,187	74.1
36	ሞቻ	53,846	27,110	50.3
37	ቅማንት	172,324	171,877	99.7
38	ከምባታ	499,632	70,466	14.1
39	አላባ	125,894	2,103	1.7
40	ቀቤና	35,065	522	1.5
41	ጠምባሮ	86,499	24,652	28.5
42	ቀዋማ	140	69	49.3
43	ኮማ	1,522	77	5.1
44	ኮንሶ	153,407	7,692	5.0
45	ኮይሬ	107,586	12,595	11.7
46	ኩናማ	2,003	1,584	79.1
47	ማባን	21	11	52.4
48	ማኦ	16,226	2,717	16.7
49	ሚኤን	52,808	1,200	2.3
50	ቦዲ	4,685	26	0.6
51	ማሊዮ	46,458	479	1.0
52	መሰንጎ	15,329	542	3.5
53	ሞሲያ	9,205	4,595	49.9
54	ሙርሲ	3,254	78	2.4

ሐመር- ኅዳር/ታኅሣሥ ፲፱፻፺፮ ዓ.ም

55	ኖሊ	4,004	981	24.5
56	ኑዌር	64,527	2,632	4.1
57	ኛንጋቶም	14,201	24	0.2
58	አሮሞ	17,088,136	6,330,237	37.0
59	ወርጂ	20,480	685	3.3
60	አይዳ	14,059	1,755	12.5
61	ሳሆ	23,258	9,539	41.0
62	ሸኮ	23,772	2,269	9.5
63	ሺናሻ	32,660	31,668	97.0
64	ሺታ	290	65	22.4
65	ሲዳማ	1,842,444	47,328	2.6
66	ሶማሌ	3,139,422	2,142	0.1
67	ሱሪ	19,616	276	1.4
68	ትግራይ	3,284,443	3,148,658	95.9
69	ፀማይ	9,699	455	4.7
70	ወላይታ	1,268,443	506,360	39.9
71	ዶርዬ	28,969	24,716	85.3
72	ጋሞ	719,862	305,372	42.4
73	ጎፋ	241,818	85,895	35.5
74	ኮንታ	49,625	21,480	43.3
75	ኩሎ	331,477	136,371	41.1
76	ሜሎ	20,181	5,911	29.3
77	ወይጦ	1,631	51	3.1
78	ዬምሳ	165,771	71,985	43.4
79	ዘይሲ	10,842	1,601	14.8
80	ዘርጉሳ	390	138	35.4
81	ኢርትራውያን	62,120	55,080	88.7
82	ጅቡቲያውያን	806	47	5.8
83	ሶማሊያውያን	34,480	68	0.2
84	ሱዳናውያን	1959	462	23.6
85	ሌሎች የውጭ ዜጎች	17,731	2199	12.4
86	ያልተገለጹ	5698	1934	33.9
	ጠቅላላ ድምር	53,130,783	26,877,658	50.6

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ምእመናን ክልላዊ ሥርዓት በመቶኛ /1994 ዓ.ም/

ተ.ቁ	ክልል	የኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ምእመናን በመቶኛ/
1	ትግራይ	95.4
2	አፋር	3.8
3	አማራ	81.4
4	አሮሚያ	41.3
5	ሶማሌ	0.9
	ቤንሻንጉል ጉሙዝ	34.8
7	ደቡብ ብሔሮች ብሔረሰቦችና ሕዝቦች	27.6
8	ጋምቤላ	24.1
9	ሐረሪ	38.1
10	አዲስ አበባ	82.0
11	ድሬዳዋ	34.5
	ጠቅላላ ድምር	26,877,657
	በመቶኛ	50.6

ምንጭ:- የኢ.ፌ.ዲ.ሪ የማዕከላዊ ቦታ-ትራኒስክስ ኢጀንሲ የሕዝብና ቤት ቆጠራ ኮሚሽን ቢሮ የ1994 ዓ.ም አካላዊ መረጃ

ለማኅበረ ቅዱሳን ጽ/ቤት ግንባታ የበኩልዎን አስተዋፅኦ ያበርክቱ!!!

በኢ/አ/ተ/ቤ/ክን በሰንበት ት/ቤቶች ማ/መምሪያ ማኅበረ ቅዱሳን አገልግሎት መስጠት የጀመረው በተደራጀ ቢሮ እና በተሟላ የሰው ኃይል አልነበረም። ይልቁንም ጥቂት የቤተ ክርስቲያን ልጆች በዛፍ ጥላ ሥር በመሰባሰብ የበኩላቸውን አስተዋፅኦ ለማበርከት በጀመሩት አገልግሎት ነው። በማኅበሩ የአገልግሎት ታሪክ ከዛሬ 14 ዓመት በፊት በልማትና ክርስቲያናዊ ተራድኦ ኮሚሽን ሕንፃ ላይ የሰንበት ት/ቤቶች ማደራጃ መምሪያ በነበረች ሁለት ሜትር በሁለት ሜትር ስፋት የመታጠቢያ ክፍል ገንዳውን ደፍኖ እንደ ቢሮ በመጠቀም ሐመር መጽሔትንና ስምዖን ጽድቅ ጋዜጣን ማዘጋጀት እንደ ጀመረ ይታወቃል።

ከጊዜ ወደ ጊዜ አገልግሎቱ እየሰፋና አባላቱ እየበዙ ሲመጡ ተጨማሪ ቢሮ መከራየት አስፈላጊ ነበር። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ማኅበሩ ዛሬ እስከ ሚገኝበት ጽ/ቤት ድረስ በተበታተኑና በተለያዩ ቦታዎች ላይ ቤት በመከራየት መንፈሳዊ አገልግሎት በመስጠት ላይ ይገኛል። ይሁን እንጂ እክራዮቹ «ዋጋ ጨምሩ፣ ያለዚያም ልቀቁ» እያሉ እንዳሻቸው የሚናገሩትን የማስፈራሪያ ቃል ሁል ጊዜ ማኅበሩ እየሰማ መንፈሳዊ አገልግሎቱን ለመስጠት ፈተና ስለ ሆነበት የራሱን ጽ/ቤት መገንባት እንዳለበት በ1994 ዓ.ም ወሰነ። እግዚአብሔር ፈቅዶ በውሳኔው መሠረት ከመንበረ ፓትርያርክ ቅድስተ ቅዱሳን ማርያም ገዳም ፊት ለፊት ለቤተ ክርስቲያን ቅን አሳቢ ከሆኑ ምእመናን ቤተ ሰዎች ቦታውን ለመግዛት ቻለ።

ማኅበሩ ጽ/ቤት ለመገንባት ሲወስን በወቅቱ አስተማማኝ የገንዘብ አቅም ኖሮት አልነበረም። የቦታውን ግዥ ለመፈጸም ለጊዜው በቂ ገንዘብ ስለሌለው አባላቱ ተበድረውና የወር ደመወዛቸውን አዋጥተው ግዢው ተፈጽሟል።

ማኅበሩ በቀጣይ የሕንፃ ግንባታውን ለማከናወን በቋሚነት የሚያገኘው ገንዘብ የለም። ወደ ግንባታው ሥራ ሲገባ እግዚአብሔርን አጋዥ፣ አባላትንና በጎ አድራጊ ምእመናንን ተስፋ በማድረግ ነው። ስለዚህ «ጋን በጠጠር ይደገፋል» እንዲሉ ማኅበረ ቅዱሳን ለቤተ ክርስቲያን የሚሰጠውን መንፈሳዊ አገልግሎት በላቀና በተቃኝ መልኩ ለመፈጸም እንዲያስችለው ለሚያሠራው ሕንፃ አባላትና በጎ አድራጊ ምእመናን በሙሉ በጸሎት፣ በሐሳብ፣ በገንዘብና በጉልበት የበኩላቸውን አስተዋፅኦ እንዲያበርክቱ ጥሪውን ያስተላልፋል።

አድራሻ:-
ለማኅበረ ቅዱሳን ጽ/ቤት ግንባታ
አዋሽ ኢንተርናሽናል ባንክ የሒሳብ ቁጥር 062
TEL. 011-1-57 56 08 P.O.Box 80078
E-mail: Seramerar see@eotc-mkidusan.org
Http://www-geocities.Com/genbta

ረድኤት እግዚአብሔር አይለየን
የማኅበረ ቅዱሳን ጽ/ቤት ግንባታ ዐቢይ ኮሚቴ

ዋጋ ብር 3.50

ሜጋ ማተሚያ ድርጅት

© ማኅበረ ቅዱሳን

ይህን መጽሐፍት ያለ ማኅበረ ቅዱሳን ፈቃድ በክፍልም ሆነ በሙሉ ማሳተም ፤ እንዲሁም በማንኛውም መልኩ ለሽያጭ ማዋል በህግ የተከለከለ ነው።